

FAKTA 2013

NORSK PETROLEUMSVERKSEMD

Kokkolittar som blir til kritt. I Torformasjonen i Ekofisk-området finst slike krittlag. (Illustrasjon: Robert W. Williams, Oljedirektoratet)

FAKTA 2013

NORSK PETROLEUMSVERKSEMD

Redaktørar:

Lars-Jakob Alveberg, Olje- og energidepartementet

Eldbjørg Vaage Melberg, Oljedirektoratet

Redaksjonen avslutta: Mars 2013

Design: Artdirector/Klas Jønsson

Papir: omslag: Galerie art silk 250 g, materie: Arctic silk 115 g

Grafisk produksjon: 07 MEDIA

Trykk: 07 MEDIA

Opplag: 10 500 norsk og 8500 engelsk

Publikasjonskode: Y-0103/14 N

Forsiden: Jotunfeltet i Nordsjøen.

(Foto: Odd Furenes/ExxonMobil)

ISSN 1504-3398

FORORD

Ola Borten Moe

Olje- og energiminister

Olje- og energiminister

Det er stor aktivitet og stor optimisme i petroleumssektoren. I mange år har vi no hatt gode prisar på olje og gass, noko som har gitt oss eit petroleumpolitisk moglegheitsrom. Det har vi utnytta. Vi har teke dei første stega for å levere på dei høge ambisjonane vi presenterte i petroleumsmeldinga. Det handlar om ein aktiv, parallel innsats mot auka utvinning frå felt i produksjon, utbygging av drivverdige funn, leiteverksemid i ope areal og opning av nye område.

Det å redusere fallet i produksjonen frå eksisterande felt er svært viktig for verdiskapinga på kort og mellomlang sikt. Det er viktig at det på dei ulike felta tidleg nok blir tenkt heilskapleg på auka utvinning. Det skjer mykje positivt på dette området – men det er meir å gå på. Som ein del av dette arbeidet er departementet i gang med å etablere eit eige forskingssenter for auka utvinning. Dette skal vere med på å utvikle framsynte teknologiske løysingar som deretter kan takast i bruk av industrien.

Vi har godkjent ei rekke utbyggingar dei siste åra. Dei fleste er mindre funn som blir knytt til eksisterande felt. Desse er gjort lønsame som følgje av standardisering, raskare prosjektgjennomføring og gode produktprisar. Dette er veldig positivt, og noko vi ønskjer å sjå endå meir av. Dei siste par åra har vi òg sett fleire nye, sjølvstendige utbyggingar. Dette skjer berre få år etter at mange meinte Goliat ville vere den siste, sjølvstendige utbygginga på norsk sokkel. Det illustrerer kor raskt utsiktene kan endre seg.

Sjølv om vi er i gang med å leve, er det mykje som gjenstår. Den aktive, parallelle innsatsen vi skildra i petroleumsmeldinga er like nødvendig i dag. Enkeltfunn som Johan Sverdrup og Skrugard/Havis har ikkje endra på dette. Dei er ein god start – men vi må gjere fleire store funn – og det ganske raskt – for å halde verdiskapinga oppe utover på 2020-talet.

Tilgang på prospektivt areal er ein føresetnad for å halde oppe lønsam aktivitet over tid. Det tek tid å utvikle eit nytt område. Opnar ein eit nytt område i dag, kan det først gi viktige produksjonsbidrag når vi nærmar oss 2030. Difor jobbar vi aktivt med nye område, mellom anna i Barentshavet sør aust.

Regjeringa har lagt godt til rette for ei størst mogleg verdiskaping frå petroleumsressursane. Dette kjem heile det norske folk til gode. Ved framleis å føre ein aktiv og langsigkt politikk, skal vi sørge for at det same vil vere tilfelle i lang tid framover. Det er dette som er hovudoppgåva til departementet og Oljedirektoratet, også i åra som kjem.

INNHOLD

Forord av olje- og energiminister			
Ola Borten Moe	5	Opprydding etter at produksjon er avslutta	39
1. Norsk petroleumshistorie	9		
2. Rammeverk og organisering	13	7. Gasseksport frå norsk sokkel	43
Konsekvensutgreiling og opning av nye område	14	Organisering av gasstransportsystemet	44
Utlýsing	14	Regulert tilgang til transportsystemet	44
Tildeling	14		
Utvinningsløyvet	14		
Leiting	14		
Utbygging og drift	14		
Avslutning av petroleumsverksemda	15	8. Forsking i olje- og gassverksemda	47
Erstatningsansvar for forureiningskade	15	PETROMAKS 2	48
Tryggleik	15	DEMO 2000	48
Statleg organisering av petroleumsverksemda	15	Andre forskingsprogram	49
Meir om organiseringa av petroleumsverksemda	15		
Meir om den statlege organiseringa av petroleumsverksemda ..	15		
Statens inntekter frå petroleumsverksemda	16		
SDØE	17		
Utbytte frå Statoil	17		
EITI	17		
3. Petroleumsverksemda			
– Noregs største næring	19	9. Miljø- og klimaomsyn i norsk petroleumsverksemde	51
Petroleumsverksemda i det norske samfunnet	20	Utslepp frå petroleumsverksemda	52
Utviklinga framover	20	Lover og avtaleverk som regulerer utslepp frå petroleumsverksemda	52
Sysselsetjing over heile landet	21	Måling og rapportering av utslepp	52
Ringverknader av petroleumsverksemda	21	Utsleppsstatus for CO ₂	52
Norsk leverandørindustri	21	Verkemiddel for å redusere CO ₂ -utsleppa	53
Næringa lykkast internasjonalt	21	Døme på tiltak for å redusere CO ₂ -utslepp frå felt	53
Energimarkeden	22	Utsleppsstatus for NO _x	55
4. Petroleumsressursane	25	Verkemiddel for å redusere NO _x -utsleppa	55
Ressursar	26	Eksempel på tiltak for å redusere NO _x -utsleppa	55
Reservar	26	Utsleppsstatus for nmVOC	56
Avhengige ressursar	26	Verkemiddel og tiltak for å redusere nmVOC-utslepp	56
Uoppdagda ressursar	27	Utslepp til sjø	56
Nordsjøen	27	Produsert vatn	56
Norskehavet	27	Utsleppsstatus for kjemikalier	56
Barentshavet	27	Verkemiddel for å redusere utslepp av kjemikalier	57
5. Leiteverksemda	29	Utslepp av olje	57
Leitepolitikk i modne og umodne område	33	Akutte utslepp	58
6. Utbygging og drift	37	Utslepp frå drift	58
Effektiv produksjon av petroleumsressursane	38	Verkemiddel for å redusere utslepp av olje	58
Auka utvinning i modne område	38		
Auka ressursuttak	38		
Effektiv drift	38		
Nye funn – effektiv utnytting av infrastruktur	38		
		10. Felt i produksjon	59
		Den sørlege delen av Nordsjøen	62
		Den midtre delen av Nordsjøen	63
		Den nordlege delen av Nordsjøen	64
		Norskehavet	67
		Barentshavet	67
		Alve	68
		Alvheim	68
		Atla	69
		Balder	69
		Blane	70
		Brage	70
		Draugen	71
		Ekofisk	71
		Eldfisk	72
		Embla	73

Enoch	73	Ula	101
Fram	74	Urd	102
Gaupe	74	Vale	102
Gimle	75	Valhall	103
Gjøa	75	Varg	103
Glitne	76	Vega	104
Grane	76	Veslefrikk	104
Gullfaks	77	Vigdis	105
Gullfaks Sør	77	Vilje	105
Gungne	78	Visund	106
Gyda	78	Visund Sør	106
Heidrun	79	Volund	107
Heimdal	79	Volve	107
Hod	80	Yttergryta	108
Huldra	80	Åsgard	108
Islay	81		
Jotun	81	11. Felt under utbygging	111
Kristin	82	Brynhild	113
Kvitebjørn	82	Bøyla	113
Marulk	83	Edvard Grieg	114
Mikkel	83	Goliat	114
Morvin	84	Gudrun	115
Murchison	84	Hyme	115
Njord	85	Jette	116
Norne	85	Knarr	116
Ormen Lange	86	Martin Linge	117
Oseberg	86	Skuld	117
Oseberg Sør	87	Svalin	118
Oseberg Øst	88	Valemon	118
Oselvar	88	Yme	119
Rev	89		
Ringhorne Øst	89	12. Utbyggingsar i framtida	121
Sigyn	90	Utbygging vedtekne av rettshavarane	123
Skarv	90	Felt og funn i planleggingsfasen	123
Skirne	91		
Sleipner Vest	91	13. Felt der produksjonen er avslutta	127
Sleipner Øst	92	Albuskjell	129
Snorre	92	Cod	129
Snøhvit	93	Edda	129
Statfjord	93	Frigg	129
Statfjord Nord	94	Frøy	129
Statfjord Øst	95	Lille-Frigg	129
Sygna	95	Mime	130
Tambar	96	Nordøst Frigg	130
Tambar Øst	96	Odin	130
Tor	97	Tommeliten Gamma	130
Tordis	97	Vest Ekofisk	130
Troll	98	Øst Frigg	130
Trym	100		
Tune	100		
Tyrihans	101		

14. Rørleidningar og landanlegg	131
Gassled	133
Gasscos rolle som nøytral operatør	133
Systemdrift	133
Kapasitetsadministrasjon	133
Anleggsstyring	133
Infrastrukturutvikling	133
Fakta om rørsystemet	133
Gassledlandanlegg i Noreg	134
Rørleidningar utanfor Gassled	135
Vedlegg	137
Vedlegg 1 Historisk statistikk	138
Vedlegg 2 Petroleumsressursane	141
Vedlegg 3 Omrekningsfaktorar	150

NORSK PETROLEUMSHISTORIE

1

Frå oppjekking av Ekofiskinnretningane i 1987. Her blir det sett på eit stykke som forlengjer det eine beinet på hotellinnretninga Ekofisk 2/4.
(Foto: Husmo, ConocoPhillips/Norsk Oljemuseum)

Ved utgangen av 1950-åra var det svært få som trudde at norsk kontinentsokkel skjulte olje- og gassrikdommar. Men gassfunnet i Groningen i Nederland i 1959 førte til ny optimisme om petroleums-potensialet i Nordsjøen.

I oktober 1962 sende Philips Petroleum eit brev til styremaktene i Noreg og bad om løyve til å leite i Nordsjøen. Selskapet ville ha utvinningssløyve for dei delane av Nordsjøen som låg på norsk kontinentsokkel. Tilboden var på 160 000 dollar per månad, og blei sett som eit forsøk på å få eksklusive rettar. Det var utenkjelleg for styremaktene å overlate heile sokkelen til eitt selskap.

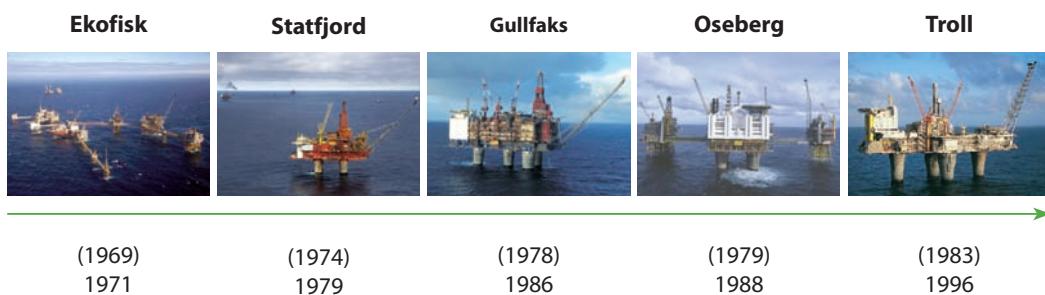
Dersom områda skulle bli opna for leiting, måtte fleire selskap inn.

I mai 1963 proklamerte regjeringa suverenitet over den norske kontinentsokkelen. Ei ny lov slo fast at staten var grunneigar, og at berre Kongen (regjeringa) kunne gi løyve til leiting og utvinning. Sjølv om Noreg hadde proklamert suverenitet over store havområde, stod det igjen nokre viktige avklaringar om avgrensing av kontinentsokkelen, først og fremst mot Danmark og Storbritannia. I mars 1965 blei det gjort avtalar om avgrensning av kontinentsokkelen på basis av midtlinjeprinsippet, og første konsesjonsrunde blei kunngjord 13. april 1965. Det blei tildelt 22 utvinningssløyve for 78 blokker. Den første leitebrønnen blei bora sommaren 1966, men viste seg å vere tørr.

Med funnet av Ekofisk i 1969 begynte det norske oljeeventyret for alvor. Produksjonen frå feltet tok til 15. juni 1971, og i åra etter blei det gjort fleire store funn. I 1970-åra var leiteverksemda konsentrert om Nordsjøen, men gradvis blei sokkelen nordover også opna for oljeverksemid. I kvar konsesjonsrunde blei det berre kunngjort eit avgrensa tal blokker, og dei områda som såg mest lovande ut

blei undersøkte først. Det førte til funn i verdklasse, og produksjonen frå den norske kontinentsokkelen har vore dominert av desse store felta. Dei fekk namn som Ekofisk, Statfjord, Oseberg, Gullfaks og Troll. Desse felta har vore, og er framleis, svært viktige for utviklinga av petroleumsverksemda i Noreg. Desse utbyggingsane har ført til at det er etablert infrastruktur som fleire felt har kunna knyte seg til. No minkar produksjonen frå fleire av desse felta, samtidig som fleire nye, mindre felt har kome til. Difor er produksjonen i dag fordelt på fleire felt enn før.

I starten valde styremaktene ein modell der utanlandske selskap dreiv petroleumsverksemda, og i startfasen var det utanlandske selskap som dominerte leiteverksemda og stod for utbygging av dei første olje- og gassfelta. Etter kvart auka det norske engasjementet ved at Norsk Hydro kom med, og i 1972 blei Statoil oppretta med staten som eigneigar. Då blei det også etablert eit prinsipp om 50 prosent statleg deltaking i kvart utvinningssløyve. I 1993 endra ein dette prinsippet til å vurdere i kvart tilfelle om staten skal delta, og om eigardelen skal setjast lågare eller høgare. Eit anna privat norsk selskap, Saga Petroleum, kom også til. I 1999 kjøpte Norsk Hydro opp Saga Petroleum. I 2001 blei Statoil børsnotert. Dette førte til etableringa av Petoro. Petoro tok då over ansvaret Statoil hadde hatt for Statens Direkte Økonomiske Engasjement (SDØE), som staten hadde oppretta i 1985. I 2007 fusjonerte Statoil med olje- og gassverksemda til Norsk Hydro. I dag er nær 50 norske og utanlandske selskap aktive på sokkelen. I kapittel 3 står det meir om oljeproduksjonen i dag og kva han har å seie for norsk økonomi.

Figur 1.1 Historisk tidslinje. Funnår i parentes.

Faktaboks 1.1 Kva er petroleum?

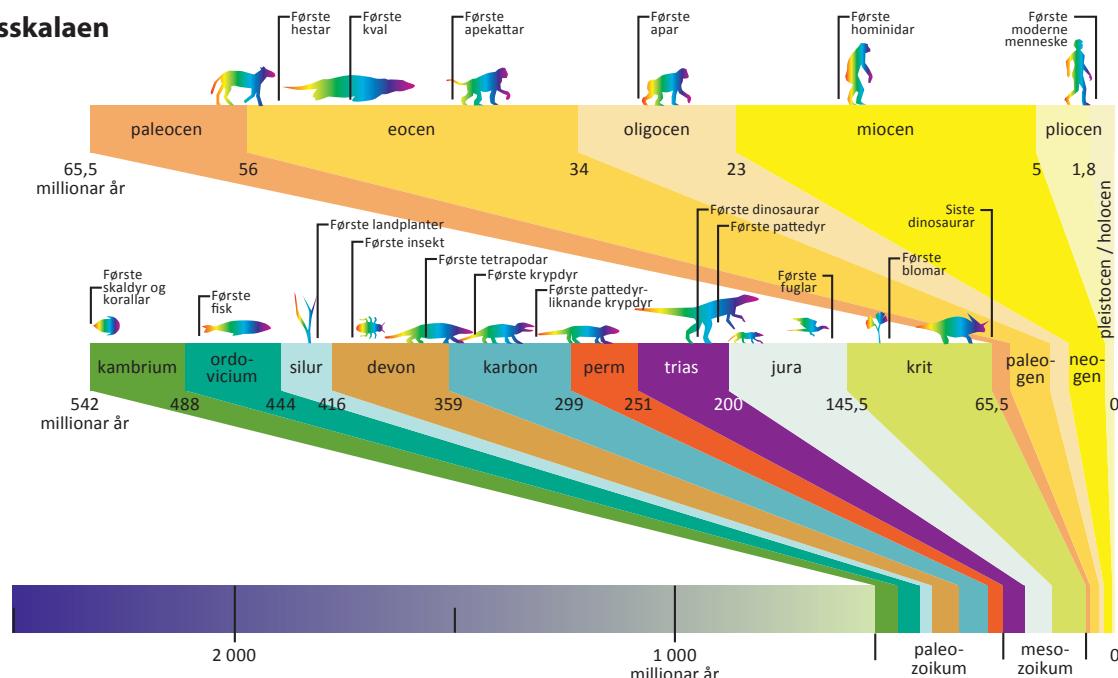
Olje og gass blir til over mange millionar år ved at organisk materiale blir brote ned, omdanna og avsett i havområde. Mesteparten av olje- og gassførekostane på norsk kontinentsokkel har opphav i eit tjukt lag av svart leire som i dag ligg fleire tusen meter under havbotnen. Den svarte leira er ein kjeldebergart, det vil seie ei avsetning som inneheld ei vesentleg mengd organiske restar. Leira blei avsett for rundt 150 millionar år sidan på botnen av eit hav som dekte mykje av det som i dag er Nordvest-Europa. Dette havet var spesielt, i og med at havbotnen var død og stagnerande, samtidig som det vrimla av liv i dei øvste vassmengdene. Store mengder mikroskopisk planteplankton hopa seg opp i dei oksygenfrie botnsedimenta, for etter kvart å bli gravlagde djupare. Etter langvarig kjemisk endring gjennom bakteriell nedbryting og seinare varmepåverknad dannar det seg flytande hydrokarbon og gass i kjeldebergarten.

Ved oksygenfri nedbryting av organisk materiale blir det dannar mellom anna kerogen, som gir opphav til olje og gass ved høgare temperatur og trykk. På norsk kontinentsokkel aukar temperaturen med 25 grader per kilometer djup. Etter meir enn hundre millionar år med erosjon og avleiring kan det ligge eit fleire kilometer tjukt lag av leire og sand over kjeldebergarten. Når temperaturen på kerogenet når 60–120 grader, blir det dannar olje, og over denne temperaturen hovudsakleg gass.

Etter kvart som det blir danna olje og gass, siv dette ut av kjeldebergarten og følgjer minste motstands veg, styrt av trykk og permeabilitet i bergartane. Fordi hydrokarbonar er lettare enn vatn, vil olja og gassen bevege seg oppover i ein porøs bergart som inneholder vatn. Denne vandringa (migrasjonen) skjer gjennom mange tusen år og kan strekke seg over fleire mil, heilt til ho blir stoppa av tette lag. Reservoirbergartar er porøse og alltid metta med ulike blandingsforhold av vatn, olje og gass. Mesteparten av petroleumsressursane våre er fanga i reservoirbergartar som er avsette i store delta laga av elvar som rann ut i havet i juratida. Hovudreservoara på mellom anna Gullfaksfeltet, Osebergfeltet og Statfjordfeltet er i det store Brent-deltaet frå juratida. Store reservar finst også i sand som blei avsett på elvesletter i triastida (Snorrefeltet), i grunt hav i sein juratid (Trollfeltet) og som undersjøiske vifter i paleogentida (Balderfeltet). Sør i Nordsjøen er det tjukke lag av skrivekrit, som inneholder mikroskopiske kalkalar, ein viktig reservoirbergart.

Leirstein og leiraktig sandstein dannar tette avsetningar som påverkar migrasjonsvegane frå kjeldebergarten til reservoaret. Dei er også heilt avgjerdande for å halde petroleum på plass i reservoaret over lang tid. Tette avsetningar som ligg som eit lokk over reservoirbergartar, kallar vi takbergartar. I tillegg må reservoirbergarten ha ei form som gjer at olja samlar seg: ei felle. Når eit område inneholder både kjeldebergart, reservoirbergart, takbergart og felle, er altså føresetnadene der for å kunne finne olje- og gassførekostar.

Den geologiske tidsskalaen

RAMMEVERK OG ORGANISERING

2

Jobb offshore krev godt verneutstyr.
(Foto: Odd Furenes, ExxonMobil)

For at oljeselskapa skal kunne gjere gode vedtak, er det ein føresetnad at rammeverket er føreseieleg og transparent. Organiseringa av verksemda skal saman med rolle- og ansvarsdelinga verne viktige samfunnssomsyn og sikre at verdiskapinga kjem fellesskapet til gode. Dette omfattar mellom anna omsynet til det ytre miljøet, helse, arbeidsmiljø og tryggleik¹. Alle tener på eit rammeverk som gir petroleumsindustrien tildriv til å oppfylle statens målsetjingar, samtidig som selskapa oppfyller sine eigne mål om å maksimere eigen profitt.

Petroleumsløva (lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet) inneholder den overordna heimelen for konsesjonsystemet som regulerer norsk petroleumsverksemd. Etter lova og forskrifa til lova (forskrift 27. juni 1997 nr. 653) kan det tildelast løvye for undersøking etter, utvinning av og transport av petroleum. Petroleumsløva slår fast at det er staten som har egedomsretten til undersjøiske petroleumsførekomstar på den norske kontinentalsockelen. Offentlege godkjenningar og løvye er også nødvendig i alle fasar av petroleumsverksemda, frå tildeling av undersøkings- og utvinningsløvye, i samband med innsamling av seismikk og leiteboring², til planar for utbygging og drift³, og planar for avslutting⁴ av felt.

Konsekvensutgreiing og opning av nye område

Før det blir gitt løvye til undersøking og produksjon, må området der aktiviteten blir planlagd vere opna for petroleumsverksemd. I samband med dette skal det utarbeidast ei konsekvensutgreiing som mellom anna vurderer dei økonomiske og sosiale verknadene og miljøverknadene verksemda kan ha for andre næringar og for distrikta rundt. Konsekvensutgreiing og opning av nye område er regulert i kapittel 3 i petroleumsløva og kapittel 2a i petroleumsforskrifta.

Utlýsing

Utvinningsløvye blir til vanleg tildelte gjennom konsesjonsrundar. Regjeringa kunnjer då ei viss mengd blokker som det kan søkjast utvinningsløvye for. Utlysinga står i Norsk lysingsblad og De Europiske Fellesskaps Tidende og på nettsidene til Oljedirektoratet. Utlysing er nærmare regulert i kapittel 3 i petroleumsløva og kapittel 3 i petroleumsforskrifta.

Tildeling

Søkjane kan søke som gruppe eller individuelt. Kva søknaden skal innehalde, og framgangsmåten for å søke på utvinningsløvye er regulert i kapittel 3 i petroleumsløva og kapittel 3 i petroleumsforskrifta. Oljedirektoratet har utarbeidd ei rettleiing for korleis søknaden bør utformast, og rettleiinga er tilgjengeleg på nettsidene til Oljedirektoratet.

På bakgrunn av søknadene som kjem inn, tildeler Olje- og energidepartementet utvinningsløvye til ei gruppe selskap. Til

grunn for tildelinga ligg saklege, objektive, ikkje-diskriminerande og kunnjorde kriterium. Departementet peikar ut ein operatør for interessentskapet som skal stå for den operative verksemda som løvyet gir rett til. Rettshavargruppa fungerer også som eit internt kontrollsysteem i utvinningsløvet, der kvar rettshavar har rolla som kontrollør av arbeidet til operatøren.

Utvinningsløvet

Utvinningsløvet regulerer rettar og plikter som selskapa har overfor staten. Dokumentet utfyller føresegne i petroleumsløva og viser detaljerte vilkår. Det gir einerett til undersøking, leiteboring og utvinning av petroleum innanfor det geografiske området for løvyet. Rettshavarane blir eigara av petroleumen som blir produsert. Standard utvinningsløvye med vedlegg finst på nettsidene til Olje- og energidepartementet. Nærare føresegner om utvinningsløvye står i kapittel 3 i petroleumsløva og kapittel 3 i petroleumsforskrifta.

Leiting

Utvinningsløvet gjeld i første omgang for ein innleiane periode (leiteperiode) som kan vare i inntil ti år. I denne perioden skal det utførast ei fastsett arbeidsplikt i form av mellom anna geologisk og geofysisk førearbeid og/eller leiteboring. Dersom rettshavarane er einige om å gi opp utvinningsløvet, kan det leverast tilbake etter at arbeidsplikta er oppfylt. Ønskjer rettshavarane å gå vidare med arbeidet i utvinningsløvet, går løvyet inn i forlengningsperioden, som er perioden for utbygging og drift. Leiteperioden er nærmare regulert i kapittel 3 i petroleumsløva og kapittel 3 i petroleumsforskrifta.

Utbygging og drift

Dersom selskapa finn det kommersielt å byggje ut eit felt, er dei forplikta til forsvarleg utbygging og drift av påviste petroleumsførekomstar. Dermed er selskapa ansvarlege for å arbeide for og gjennomføre nye prosjekt, men det er styresmaktene som gir endelig samtykke til å setje i gang. Når ein ny førekomst skal byggjast ut, må selskapa leggje fram ein plan for utbygging og drift (PUD) til departementet for godkjenning. Ein viktig del av utbyggingsplanen er ei konsekvensutgreiing som går ut til høyring til instansar som saka vedkjem. Konsekvensutgreiinga viser korleis ein reknar med at utbygginga vil verke på miljøet, fiskeria og samfunnet elles. Behandlinga av denne utgreiinga og av sjølv utbyggingsplanen sikrar ressursmessig forsvarlege prosjekt som har akseptable konsekvensar for andre samfunnsinteresser. Rettshavar kan eventuelt godtgjere at utbygginga omfattast av ei eksisterande relevant konsekvensutgreiing. Departementet har utarbeidd ein rettleiar for plan for utbygging og drift og plan for anlegg og drift. Hovudføremålet med rettleiarene er at regelverket og styresmaktene sine forventingar til utbyggjarar på norsk sokkel skal kome klart fram. Rettleiarene finst på nettsidene til Oljedirektoratet og Olje- og energidepartementet.

Utbygging og drift er nærmare regulert i kapittel 4 i både petroleumsløva og petroleumsforskrifta.

¹ Miljoomsyn i petroleumsverksemda er det gjort greie for i kapittel 9.

² Jf. kapittel 5.

³ I kapittel 6 er det gjort greie for utbygging og drift. Gassforvaltninga er omtala i kapittel 7.

⁴ Meir om avslutning etter at produksjonen er slutt, i kapittel 6.

Avslutning av petroleumsverksemdu

Petroleumslova krev at rettshavarane som hovudregel skal leggje fram ein avslutningsplan for departementet to til fem år før løyvet går ut eller blir oppgitt, eller bruken av ei innretning endeleg tek slutt. Avslutningsplanen skal ha to hovuddelar: ei konsekvensutgreiing og ein disponeringsdel. Konsekvensutgreiinga gir oversikt over konsekvensar som ein ventar at disponeringa vil ha for mellom anna miljøet. Disponeringsdelen skal mellom anna innehalde framlegg til korleis petroleumsverksemda på eit felt kan avviklast.

Kapittel 5 i petroleumslova og kapittel 6 i petroleumsforskrifta regulerer disponering eller avvikling av innretningar. I tillegg til petroleumslova regulerer OSPAR-konvensjonen (Konvensjon om vern av det marine miljøet i det nordaustlege Atlanterhavet) disponeringa av innretningane våre. Ut frå konvensjonen kan berre få innretningar etterlatast.

Erstatningsansvar for forureiningsskade

Erstatningsansvar for forureiningsskade er regulert i kapittel 7 i petroleumslova. Rettshavarane er ansvarlege for forureiningsskade, utan omsyn til skuld. Det er altså eit objektivt ansvar.

Tryggleik

Kapittel 9 og 10 i petroleumslova, med forskrifter, regulerer tryggleiken i samband med petroleumsverksemda. Det er eit utgangspunkt at verksemda skal gå føre seg slik at et høgt tryggleksnivå kan oppretthaldast og utviklast i alle fasar, i takt med den kontinuerlege teknologiske og organisatoriske utviklinga.

Statleg organisering av petroleumsverksemda

Stortinget set rammene for petroleumsverksemda i Noreg, mellom anna ved å vedta lover. Store utbyggingssaker og prinsipielle saker skal drøftast der. Stortinget kontrollerer også regjeringa og statsforvaltninga.

Regjeringa har den utøvande makta over petroleumspolitikken og står til ansvar overfor Stortinget for politikken sin. Til å utøve politikken får regjeringa hjelp frå departementa, underliggjande direktorat og tilsyn. Ansvaret for dei ulike rollene i utøvinga av petroleumspolitikken er fordelt slik:

- Olje- og energidepartementet – ansvar for ressursforvaltinga og sektoren under eitt
- Arbeidsdepartementet – ansvar for arbeidsmiljø og tryggleik
- Finansdepartementet – ansvar for petroleumsskattlegging
- Fiskeri- og kystdepartementet – ansvar for oljevernberedskapen
- Helse- og omsorgsdepartementet – ansvar for dei helsemessige sidene
- Miljøverndepartementet – ansvar for det ytre miljøet

Meir om organiseringa av petroleumsverksemda

OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

Olje- og energidepartementet har det overordna ansvaret for forvaltninga av petroleumsressursane på den norske kontinentalsokkelen. Departementet skal sjå til at petroleumsverksemda blir driven etter dei retningslinjene Stortinget og regjeringa gir. Departementet har i tillegg eit eigarsvar for dei statlege selskapene Petoro AS og Gassco AS, og det delvis statleg eigde oljeselskapet Statoil ASA.

Oljedirektoratet

Oljedirektoratet er administrativt underlagt Olje- og energidepartementet. Oljedirektoratet har ei sentral rolle innanfor petroleumsforvaltninga, og er eit viktig rådgivande organ for Olje- og energidepartementet. Oljedirektoratet utøver forvaltningsmynde i samband med undersøkingar etter og utvinning av petroleumsforekomstar på den norske kontinentalsokkelen. Dette omfattar også mynde til å fastsetje forskrifter og gjere vedtak etter regelverket for petroleumsverksemda.

Petoro AS

Petoro AS er eit statleg selskap som på vegne av staten tek hand om Statens direkte økonomiske engasjement (SDØE).

Gassco AS

Gassco AS er eit statleg selskap som har ansvaret for transport av gass frå den norske kontinentalsokkelen. Selskapet er operatør for Gassled. Gassco har ikkje eigardelar i Gassled, men har tilsyn med operatørskapet på ein nøytral og effektiv måte i forhold til eigarane og brukarane.

Statoil ASA

Statoil ASA er eit internasjonalt selskap som er til stades i 35 land. Selskapet er børsnotert i Oslo og New York. Staten eig per 31. desember 2012 67 prosent av aksjane i selskapet.

Meir om den statlege organiseringa av petroleumsverksemda

ARBEIDSDEPARTEMENTET

Arbeidsdepartementet har det overordna ansvaret for forvaltninga av arbeidsmiljøet og for tryggleik og beredskap i samband med petroleumsverksemda.

Petroleumstilsynet

Petroleumstilsynet har ansvaret for å føre tilsyn med den tekniske og operasjonelle tryggleiken, medrekna beredskap og arbeidsmiljø i petroleumsverksemda.

FINANSDEPARTEMENTET

Finansdepartementet har det overordna ansvaret for å sørge for at staten får inn skattar og avgifter (selskapsskatt, særskatt, CO₂-avgift og NO_x-avgift) frå petroleumsverksemda.

Oljeskattekontoret

Oljeskattekontoret er ein del av Skatteetaten, som er underlagd Finansdepartementet. Oljeskattekontoret skal først og fremst sørge for rett fastsetjing og innbetaling av skattar og avgifter som politiske styresmakter vedtek.

Toll- og avgiftsdirektoratet

Toll- og avgiftsdirektoratet sørger for å fastsetje og krevje inn NO_x-avgifta.

Statens pensjonsfond – Utland

Finansdepartementet har ansvaret for å forvalte Statens pensjonsfond – Utland. Ansvaret for den operative forvaltninga er delegert til Noregs Bank.

FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET

Fiskeri- og kystdepartementet har ansvaret for å sikre god beredskap mot akutt forureining i norske farvatn.

Kystverket

Kystverket har ansvaret for den statlege oljevernberedskapen.

MILJØVERNDEPARTEMENTET

Miljøverndepartementet har det overordna ansvaret for forvaltninga av miljøvernet og det ytre miljøet i Noreg.

Klima- og forureiningsdirektoratet

Klima- og forureiningsdirektoratet har mellom anna ansvaret for å følgje opp forureiningslova. Ein anna sentral oppgåve er å gi Miljøverndepartementet råd og fagleg grunnlagsmateriell.

Statens inntekter frå petroleumsverksemda

Noreg har eit eige system for å sikre staten inntekter frå petroleumsverksemda. Hovudgrunngivinga for dette systemet er den ekstraordinære avkastninga som er knytt til utvinning av ressursane. Eigarskapen til petroleumsressursane tilhøyrer fellesskapet. Staten sikrar seg ein stor del av verdiane som blir skapte gjennom skatting og det direkte eigarskapet SDØE.

Petroleumsskattesystemet

Petroleumsskattlegginga byggjer på reglane for ordinær bedriftsskattlegging, men er fastlagd i ei eiga petroleumsskattelov (lov av

13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v.). På grunn av den ekstraordinære lønnsemda ved utvinning av petroleumsressursane blir det i tillegg lagt ein særskatt på denne næringsverksemda. Den ordinære skattesatsen er som på land, 28 prosent. Særskattesatsen er 50 prosent. Når ein reknar ut grunnlaget for ordinær skatt og særskatt, blir investeringane avskrivne lineært over seks år, frå det året investeringa blir pådregne. Det er frådrag for alle relevante kostnader, medrekna kostnader til leiting, forsking og utvikling, finansiering, drift og fjerning (sjå figur 3.3). Konsolidering mellom felt er det fullt høve til. For å skjerme normalavkastninga frå særskatt er det eit ekstra frådrag i utrekningsgrunnlaget for særskatt, friinntekt. Dette er på 30 prosent av investeringane (7,5 prosent per år i fire år frå og med investeringsåret).

Selskap som ikkje er i skatteposisjon, kan føre fram underskot og friinntekt med rente. Desse rettane følgjer deltarandelen og kan overførast. Selskapa kan også søkje om å få refundert skatteverdien av undersøkingsutgifter i samband med likninga.

Petroleumsskattesystemet skal verke nøytralt, slik at eit investeringsprosjekt som er lønnsamt for ein investor før skatt, også vil vere det etter skatt. Dermed er det mogleg å ta omsyn både til vesentlege inntekter til fellesskapet og til at selskapa ønskjer å gjennomføre lønnsame prosjekt.

Normpris

Utvunnen petroleum frå norsk kontinentalsokkel blir for ein stor del omsett til nærliggande selskap. For å kunne vurdere om prisfastsetjinga til nærliggande selskap er slik som to uavhengige partar ville ha avtala seg imellom, kan det fastsetjast normprisar som skal brukast til å rekne ut skattbar inntekt ved likninga. Det er Petroleumsprisrådet (PPR) som fastset normprisen. Rådet tek imot informasjon og har møte med selskapa før den endelige normprisen blir sett. Normprissystemet gjeld for somme råoljekvalitetar og NGL. For gass legg ein den faktiske salsprisen til grunn.

Driftsinntekter (normpris)

- Driftskostnader
- Avskriving (lineært over 6 år)
- Leitekostnader, FoU, avslutningskostnader
- CO₂-avgift, NO_x-avgift og arealavgift
- Netto finanskostnader
- = Ordinær skattegrunnlag (skattesats: 28 %)
- = Friinntekt (7,5 % av investeringar i 4 år)
- = Særskattegrunnlag (skattesats: 50 %)

Figur 2.1 Utrekning av petroleumsskatt
(Kjelde: Olje- og energidepartementet)

Arealavgifta

Arealavgifta⁵ skal medverke til at tildelte område blir utforska på ein effektiv måte, slik at eventuelle ressursar kjem i produksjon så fort som råd innanfor økonomisk forsvarlege rammer, og slik at eksisterande felt får lengte levetid.

⁵ Meir om arealavgifta i faktaboks 5.2.

Miljøavgifter

Viktige miljøavgifter for petroleumsverksemda er CO₂-avgifta og NO_x-avgifta. I samband med petroleumsverksemda er det i tillegg kvoteplikt. Det inneber at rettshavarselskapa må kjøpe klimavotar for quart tonn CO₂ dei slepper ut frå norsk kontinentalsokkel.

CO₂-avgifta blei innført i 1991, og er eit verkemiddel for å redusere utslepp av CO₂ frå petroleumsverksemda. CO₂-avgifta skal beta last per standardkubikkmeter (Sm³) gass som blir brend eller sleppt direkte ut, og per liter petroleum som blir brend. For 2013 er satsen sett til 96 øre per liter petroleum eller standardkubikkmeter gass.

Noreg er med heimel i Göteborgprotokollen av 1999 forplikta til å redusere dei årlege utsleppa av nitrogenoksid (NO_x), og difor blei det innført ei NO_x-avgift frå 1. januar 2007. For 2013 er satsen sett til 17,01 kroner per kilo NO_x.

SDØE

Statens direkte økonomiske engasjement (SDØE) er ei ordning der staten eig ein del i mange olje- og gassfelt, rørleidningar og landanlegg. Eigardelen i olje- og gassfelta blir fastsett i samband med tildelinga av utvinningsløyvet, og storleiken varierer frå felt til felt. Som ein av fleire eigarar dekkjer staten sin del av investeringane og kostnadene, og får ein tilsvarende del av inntektene frå utvinningsløyvet. SDØE blei oppretta med verknad frå 1. januar 1985. Fram til då hadde staten hatt eigarskap i utvinningsløyve berre gjennom selskapet Statoil, som staten då var eineeigar av. Statoils deltararar blei i 1985 splitta i ein direkte økonomisk del til staten (SDØE)

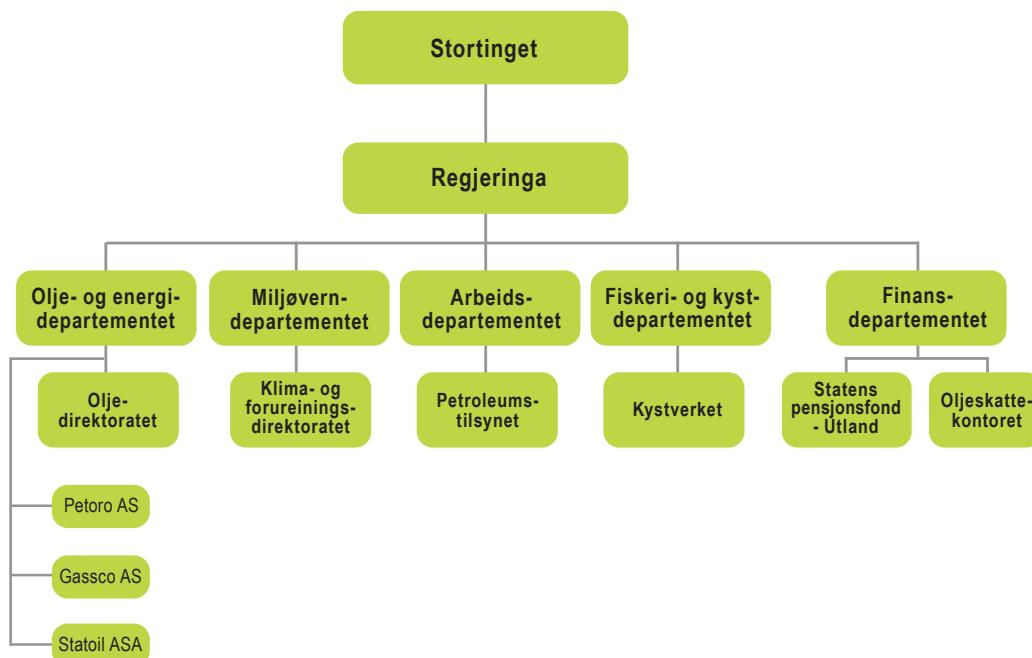
og ein del til Statoil. I samband med børsnoteringa av Statoil i 2001 blei behandlinga av SDØE-porteføljen overført til det statlege ivaretakarskapet Petoro. Per 01.01.2013 hadde staten direkte økonomiske deltararar i 158 utvinningsløyve, og dessutan delar i 15 interessenskap i rørleidningar og landanlegg.

Ubytte frå Statoil

Staten eig 67 prosent av aksjane i Statoil. Som eigar i Statoil får staten utbytte som blir ein del av inntektene frå petroleumsverksemda. Utbyttet som staten fekk i 2012 var 13,88 milliardar kroner.

EITI

Extractive Industries Transparency Initiative (EITI) er eit internasjonalt initiativ der føremålet er å styrke styresettet ved å offentleggjere og kontrollere inntektsstraumar til staten frå olje-, gass- og gruvefelskap i land som er rike på naturressursar. Større openheit om pengestraumar skal gjere sitt til betre forvaltninga og til at innbyggjarane kan halde si eiga regjering ansvarleg for bruken av pengane. Som det hittil einaste OECD-landet har Noreg implementert EITI. Det er oppretta ei interessentgruppe med deltararar frå styresmaktene, selskapa og sivilsamfunnet. Gruppa tek aktivt del i prosessen med å ta i bruk EITI i Noreg. Noreg blei godkjent som EITI-land i mars 2011, som det sjette godkjende landet. 19 andre land er godkjende og om lag 20 andre land er i gang med implementering av EITI.

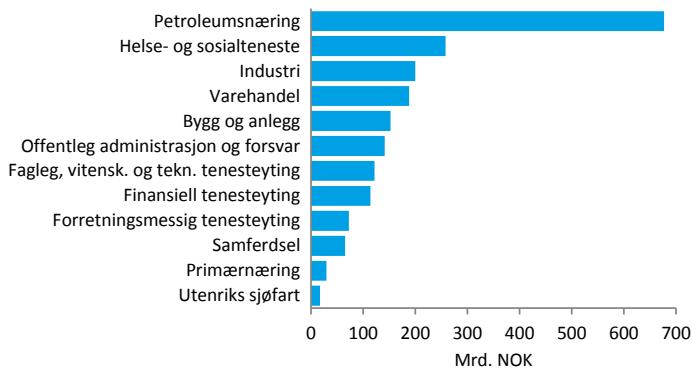
Figur 2.2 Statleg organisering av petroleumsverksemda (Kjelde: Statsbudsjettet)

PETROLEUMSVERKSEMDA – NOREGS STØRSTE NÆRING

3

Det var ein milemål for petroleumsverksemda på Helgelandskysten då Skarvfeltet kom i produksjon i 2012/2013. Eit nytt skift med oljearbeidrarar har landa på Skarv.
(Foto: Kjetil Alsvik, BP)

Figur 3.1 Verdiskaping i utvalde næringer 2012
(Kjelde: Nasjonalrekneskapen, Statistisk sentralbyrå)

Petroleumsnæringa i det norske samfunnet

Petroleumsnæringa har hatt svært mykje å seie for den økonomiske veksten i Noreg og for finansieringa av det norske velferdssamfunnet. Gjennom meir enn 40 år har produksjonen på norsk sokkel bidrøge med over 9000 milliardar kroner til Noregs BNP. I 2012 stod petroleumssektoren for over 23 prosent av den samla verdiskapinga i landet.

I dag er 76 felt i produksjon på den norske kontinentalsokkelen. Desse felta produserte i 2012 om lag 1,9 millionar fat olje (inkludert NGL og kondensat) per dag og om lag 111 milliardar standard-kubikkmeter (Sm^3) gass, ein produksjon av seljeleg petroleum på i alt 225,14 millionar Sm^3 oljekvivalentar (o.e.). I 2011 var Noreg den sjuande største oljeeksportøren og den fjerntilande største oljeprodusenten i verda. I 2011 var Noreg den tredje største gass eksportøren og den sjette største gassprodusenten i verda.

Staten får store inntekter frå petroleumsnæringa. Skatt frå utvinningsselskapene og direkte eigarskap (SDØE) sikrar staten ein

stor del av verdiane som petroleumsnæringa skaper. Statens inntekter frå sektoren utgjorde om lag 30 prosent av dei samla statsinntektene i 2012. Figur 3.4 viser innbetalingane frå næringa.

Statens inntekter frå petroleumsnæringa blir overførte til eit eige fond, Statens pensjonsfond – Utland. I 2012 var overføringane til dette fondet over 270 milliardar kroner. Ved utgangen av 2012 var verdien av fondet 3816 milliardar kroner. Det svarar til meir enn 750 000 kroner per nordmann.

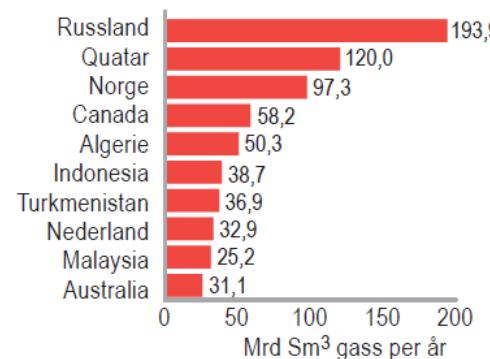
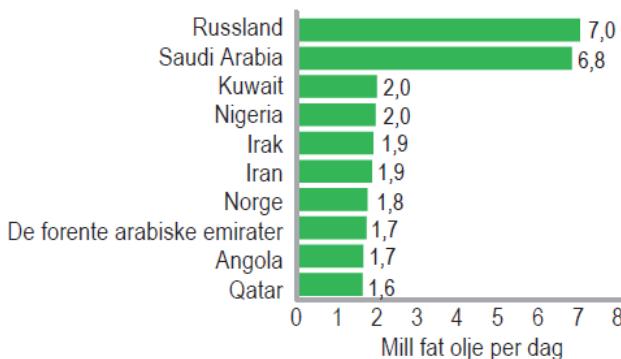
I 2012 stod råolje, naturgass og rørtenester for noko over halvparten av Noregs eksportverdi. Eksporten av petroleumsvarene utgjorde over 600 milliardar kroner i 2012.

Sidan oppstarten av petroleumsnæringa på den norske kontinentalsokkelen er det investert enorme summar i leiting, utbygging av felt, transportinfrastruktur og landanlegg. Investeringane i 2012 utgjorde nesten 29 prosent av dei samla realinvesteringane i landet.

Utviklinga framover

Etter fleire år med nedgang i totalproduksjon av petroleum er det no venta at produksjonen vil ta seg noko opp i dei komande åra, før den på lengre sikt igjen vil minke. Forholdet mellom produksjon av gass og olje inkl. NGL og kondensat er venta å halde seg nokolunde stabilt framover. På lengre sikt blir talet på nye funn og storleiken på dei avgjerande for produksjonsnivået. Det er til no produsert omkring 44 prosent av det ein reknar med er dei samla utvinnelege ressursane på den norske kontinentalsokkelen. Dei utvinnelege ressursane som er igjen på sokkelen, utgjer eit stort potensial for verdiskaping også i mange år framover.

Investeringsnivået på norsk sokkel har lege på eit høgt nivå dei siste åra. I 2012 blei det investert for meir enn 175 milliardar kroner, inkludert leitekostnadene. Driftskostnadene i 2012 blei om lag 60 milliardar kroner. Ein ventar at både investeringane og driftskostnadene vil liggje på eit høgt nivå i åra som kjem. Aktiviteten på sokkelen vil vere ein stor marknad for leverandørindustrien i mange år framover.

Figur 3.2 Dei største oljeeksportørane (olje inkluderer kondensat) og gass eksportørane i 2011 (figuren er oppdatert aug/sept 2013)
(Kjelde: KBC Market Services/Cedigaz)

Faktaboks 3.1 Ei næring for framtida

Ei sentral føresetnad for å vidareutvikla petroleumsverksemda er at vi har ein ressursbase som vi kan nyttiggjere. Etter 40 år med produksjon ligg framleis om lag 60 prosent av dei forventa utvinnelege ressursane att i bakken. I tillegg kjem ressursar som ligg i den norske delen av tidlegare omstridde område og i områda rundt Jan Mayen.

Regjeringa la våren 2011 fram Meld. St. 28, *En næring for framtida – om petroleumsvirksomheten*. I meldinga blir det presentert ein mogleg produksjonsgang ved ei brei satsing på norsk sokkel. For å nå måla om langsigktig forvaltning og verdiskaping frå petroleums-

ressursane må aktivitetsnivået haldast oppe på eit jamt nivå. Dette kan det best leggjast til rette for gjennom ei parallel og offensiv satsing på tre område:

- Auke utvinninga frå eksisterande felt og utbygging av drivverdige funn.
- Halde fram med ein aktiv utforsking av opne areal, både i modne og umodne område.
- Gjennomføring av opningsprosessane for Jan Mayen og den delen av tidlegare omstridt område som ligg vest for avgrensingslinja i Barentshavet sør.

Sysselsetjing over heile landet

Etterspørselen frå petroleumsnæringa har og har hatt svært mykje å seie for aktiviteten i fleire verksemder rundt omkring i landet. Statistisk sentralbyrå har analysert verknadene av denne etter-spørselen, mellom anna på sysselsetjinga i Noreg. Ved å ta utgangspunkt i direkte og indirekte leveransar til petroleumsverksemda har SSB sett opp eit overslag over omfanget av sysselsetjinga som kan knytast til petroleumsnæringa. For 2009 var overslaget 206 000 sysselsette. Leveransane til petroleumsverksemda kjem frå mange delar av norsk næringsliv. Sysselsetjingseffektane dekkjer difor eit breitt spekter av næringar.

Ringverknader av petroleumsverksemda

Utbygging av nye funn skal skape størst moglege verdiar for samfunnet og skal også gi ringverknader lokalt og regionalt.

Ved utbygging av funn er det viktig å finne samfunnsøkonomisk gode utbyggings- og driftsløysingar. Erfaringane frå utbyggingar som Skarv, Ormen Lange, Snøhvit og Goliat viser at nye, større utbyggingar gir ringverknader lokalt og regionalt, uavhengig av utbyggingsløysing. Eit viktig premiss for å oppnå gode ringver-

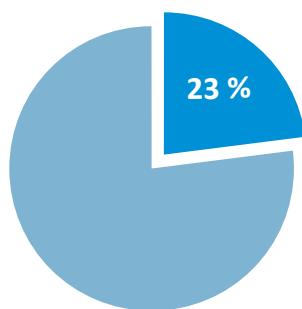
nader er at lokalt og regionalt næringsliv utnyttar det næringspotensialet som ei utbygging i nærområdet gir.

Norsk leverandørindustri

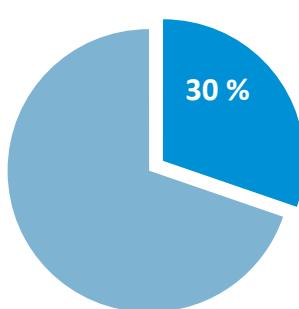
Petroleumsressursane på norsk sokkel har lagt grunnlaget for ei høg-kompetent og internasjonalt konkurransedyktig olje- og gassnærings. I dag leverer leverandørindustrien avansert teknologi, produkt og tenester til norsk sokkel og til internasjonale marknader. Industrien er aktiv innanfor leiteverksem, nye utbyggingar, drift, vedlikehald, modifikasjoner og avslutningar på felt. Nokre selskap konsentrerer seg om éin av desse marknadene, medan andre har verksemder i fleire delar av verdikjeda. Den norske offshorenæringa auka omsetninga frå 248 til 361 milliardar kroner i perioden 2009 til 2011. Dette tilsvrar ein vekst på om lag 48 prosent. Petroleumsnæringa gir også sterke impulsar til innovasjon og teknologisk utvikling i anna norsk næringsliv.

Næringa lykkast internasjonalt

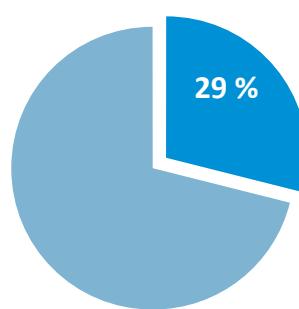
Fleire norske leverandørar har fått ein sterk posisjon internasjonalt det siste tiåret. Det er eit direkte resultat av viljen til å utvikle og ta i bruk

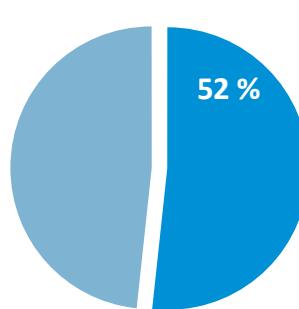
Petroleumssektoren sin del av BNP

Petroleumssektoren sin del av statens inntekter

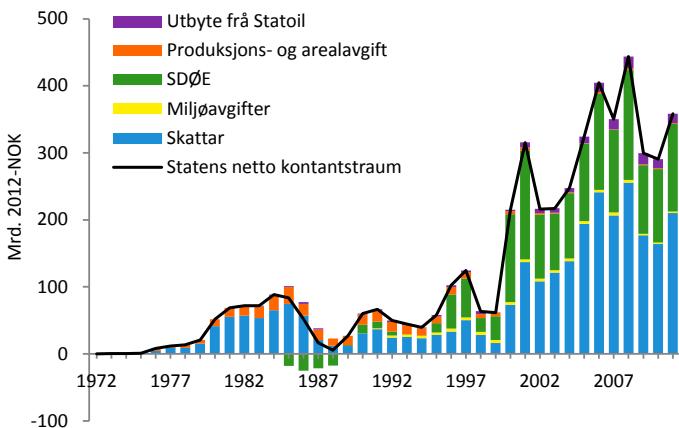

Petroleumssektoren sin del av samla investeringar

Petroleumssektoren sin del av samla eksport

Figur 3.3 Makroøkonomiske indikatorar for petroleumssektoren 2012
(Kjelde: Statistisk sentralbyrå/Finansdepartementet)

Figur 3.4 Netto kontantstraum for staten fra petroleumsverksemda
(Kjelde: Statsrekneskapen)

ny teknologi på norsk sokkel. Samspelet mellom oljeselskapa på norsk sokkel, leverandørindustrien og forskingsmiljøa har gitt gode resultat.

Tal frå Rystad Energy legg til grunn at norske petroleumsretta selskap i 2011 omsette for 152 milliardar kroner i utlandet, mot 118 milliardar i 2009.

For å styrke norsk petroleumsindustri internasjonalt etablerte styresmaktene og industrien stiftinga INTSOK i 1997. Saman arbeider dei for at norske leverandørar skal få oppdrag på internasjonale marknader.

Energimarknaden

Sikker tilgang til energi er viktig for alle land. Ved å auke bruken av energi kan arbeidskraft frigjerast frå lågproduktivt manuelt arbeid.

Skattar	214,7
Miljøavgifter, arealavgift og anna	3,8
SDØE	122,7
Utbytte frå Statoil	13,9
Totalt	355,1

Figur 3.5 Netto kontantstraum for staten fra petroleumsverksemda 2011 (mrd. 2013-NOK) (Kjelde: Statsrekneskapen)

Dei viktigaste drivkraftene bak auken i energietterspørselen er folkeauke og økonomisk vekst. I tida framover vil auken i etterspørsele stort sett kome frå landa utanfor OECD.

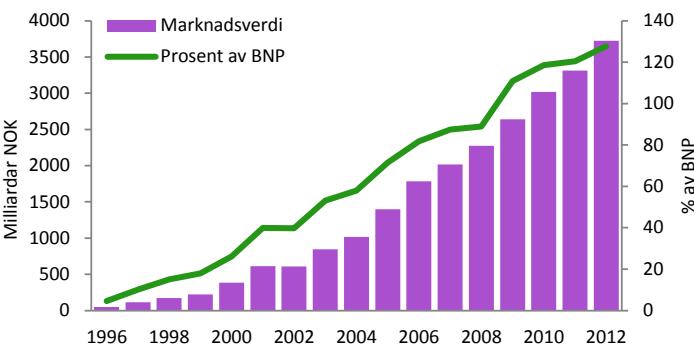
Olje utgjer om lag 1/3 av energiforbruket i verda. Transportsektoren står for meir enn halvparten av oljeforbruket, i form av drivstoff til motorkøyretøy. Olje blir også brukt som råvare i industri og i nokon grad til kraft- og varmeproduksjon. Etterspørselen etter olje aukar, særleg i land som Kina, India og landa i Midtausten. Dei største oljeprodusentane i verda er Saudi-Arabia, Russland og USA. Mykje av oljeressursane som er igjen, er lokaliserte i Midtausten. Der har dei største produsentane, saman med nokre andre produsentland, slått seg saman i produksjonskartellet OPEC. Prisen på olje er avhengig av tilbod og etterspørsel på verdsmarknaden. Ved å auke eller redusere tilboden kan OPEC påverke prisane noko.

Faktaboks 3.2 Statens pensjonsfond – Utland

Statens pensjonsfond – Utland (SPU) blei etablert i 1990 for å sikre at det blir teke langsiktige omsyn i bruken av statens petroleumsinntekter. Første overføring til fondet var i 1996. Statens samla netto kontantstraum frå petroleumsverksemda blir overført til Statens pensjonsfond – Utland. I tillegg får fondet inntekter gjennom avkastning, mellom anna frå renter og utbytte av investeringane til fondet.

Petroleumsinntektene blir fasa gradvis inn i økonomien ved å dekkje det strukturelle oljekorrigerte underskottet i statsbudsjettet. Innfasinga skjer om lag i takt med utviklinga i den venta realavkastninga av fondet.

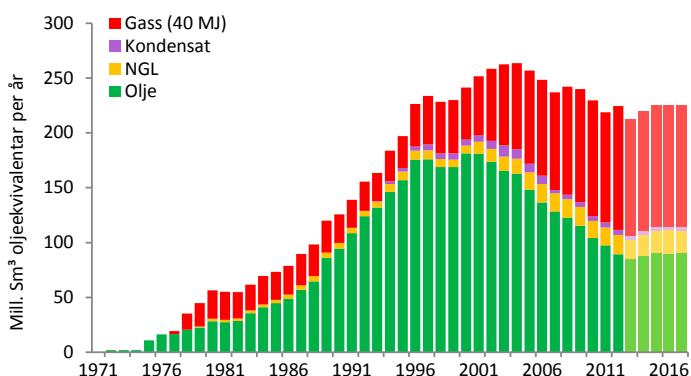
- Netto kontantstraum frå petroleumsverksemda
 - Oljekorrigert underskott i statsbudsjettet
 - + Avkastning av investeringane til fondet
 - = Inntekter til Statens pensjonsfond – Utland

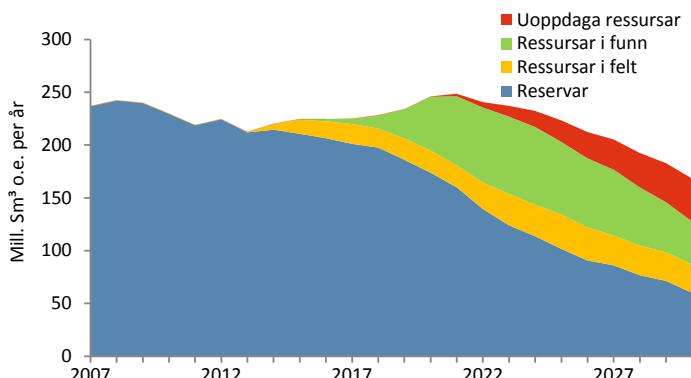
Figur 3.6 Storleiken på Statens pensjonsfond - Utland per 31.12.2012 og som del av BNP (Kjelde: Statistisk sentralbyrå og Noregs Bank)

Oljeprisane blir no stadig meir påverka av geopolitiske forhold og utviklinga i dei internasjonale finansmarknadene.

Naturgass utgjer over 20 prosent av den samla energietterspørselen i verda. Dei viktigaste marknadene for naturgass er i Europa, Asia og Nord-Amerika. Løysingar for å transportere gass som LNG (liquefied natural gas – nedkjølt gass) på skip har gjort marknaden for naturgass til ein global marknad. Naturgass blir stort sett nytta til oppvarming og matlaging i hushald, i industri og til elektrisitetsproduksjon. Dei siste ti åra har det vore store endringar på gassmarknaden. Sidan det no er mogleg å vinne ut ukonvensjonell gass, har gassreservane blitt mykje større, og auken i tilbodet av LNG har gjort gass tilgjengeleg for nye marknader.

Figur 3.7 Historisk produksjon av olje og gass, og prognose for produksjonen dei neste åra (Kjelde: Oljedirektoratet)

Figur 3.8 Produksjonsprognose olje og gass
(Kjelde: Oljedirektoratet/Olie- og energidepartementet)

Figur 3.9 Historiske investeringar (investering i leiting er ikkje inkludert) (Kjelde: Oljedirektoratet/Olie- og energidepartementet)

Faktaboks 3.3 Undervassteknologi

Utvikling og bruk av ny havbotnteknologi er eit viktig satsingsområde på norsk sokkel og internasjonalt. Med havbotnanlegg kan ein knyte små felt til større anlegg og feltsenter. Eksisterande plattformer og infrastruktur får då lengre levetid, og i slike tilfelle medverkar havbotnteknologi til at ein får meir ressursar ut av feltområda. Framstega innanfor havbotnteknologien legg også til rette for utbygging på store djup. Undervassegmentet har blitt eit forretningsområde der norsk leverandørindustri er teknologisk leiande internasjonalt.

PETROLEUMSRESSURSANE

4

Rørlegging på Ekofiskfeltet, det første feltet på norsk sokkel. Feltet kjem truleg til å produsere i 40 nye år.
(Foto: Kjetil Alsvik, ConocoPhillips)

Ressursar

Ressursar er eit samleomgrep for utvinnbare petroleumsmengder. Ressursane blir klassifiserte etter kor modne dei er, sjå figur 4.2. Klassifiseringa viser petroleumsmengder som er vedteke eller godkjende for utbygging (reservar), avhengige av avklaring og vedtak (avhengige ressursar), og mengder ein reknar med vil bli funne (uoppdaga ressursar). Hovudklassane er dermed reservar, avhengige ressursar og uoppdaga ressursar.

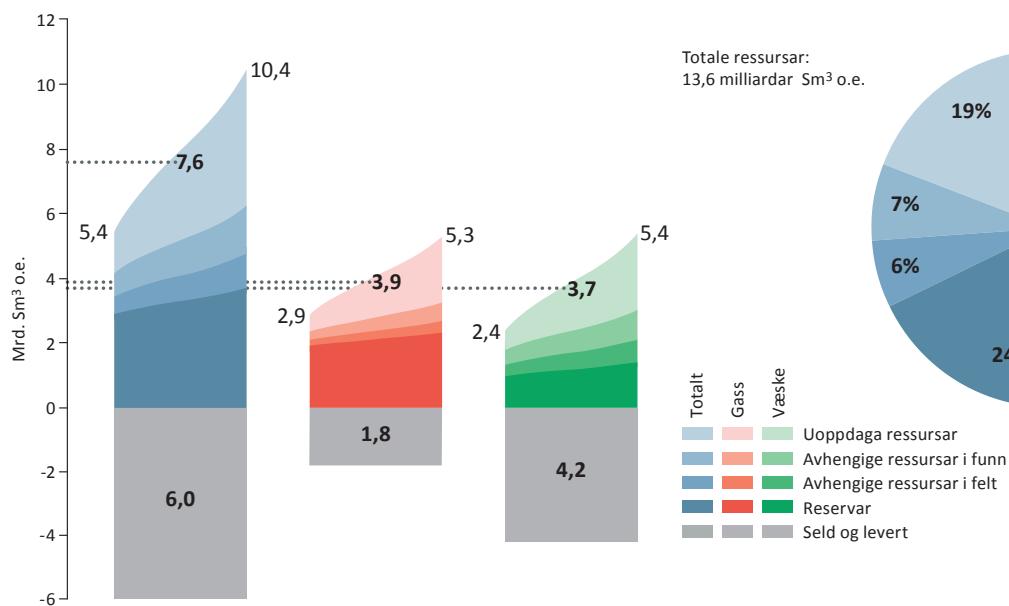
Oljedirektoratets basisestimat for oppdaga og uoppdaga petroleumsressursar på norsk kontinentalsokkel utgjer om lag 13,6 milliardar standard kubikkmeter oljeekkvivalentar (milliardar Sm³ o.e.). Av dette er det selt og levert i alt 6 milliardar Sm³ o.e., som svarar til 44 prosent av dei totale ressursane. Dei totale utvinnbare ressursane som er igjen, utgjer dermed 7,6 milliardar Sm³ o.e. Av dette er 5 milliardar Sm³ o.e. oppdaga, medan estimatet for uoppdaga ressursar er 2,6 milliardar Sm³ o.e.

Samla tilvekst av oppdaga ressursar frå leiteverksemda i 2012 er estimert til 132 millionar Sm³ o.e. Det blei gjort 13 nye funn i 26 undersøkingsbrønnar. Mange av funna er ikkje ferdig evaluerte, og estimata er difor svært usikre.

Sidan produksjonen tok til på norsk kontinentalsokkel i 1971, er det produsert petroleum frå i alt 88 felt. I 2012 begynte produksjonen frå Atla, Gaupe, Islay, Oselvar og Visund Sør i Nordsjøen og Marulk i Norskehavet. Av dei felta som var i produksjon ved årsskiftet 2012/2013, ligg 61 i Nordsjøen, 14 i Norskehavet og eit i Barentshavet.

Figur 4.1 viser estimata for utvinnbare ressursar på norsk kontinentalsokkel. Mengdene er delte inn etter Oljedirektoratets ressursklassifisering og viser totale ressursar, væske og gass.

Detaljert ressursrekneskap per 31.12.2012 er framstilt i tabell 4.1 og i tabellar i Vedlegg 2.

Figur 4.1 Petroleumsressursar og uvissa i estimata per 31.12.2012 (Kjelde: Oljedirektoratet)

Reservar

Reservar omfattar utvinnbare petroleumsressursar som er igjen i førekomstar som styresmaktene har godkjent PUD for eller gitt PUD-fritak for, og i førekomstar som rettshavarane har vedteke å vinne ut, men der styresmaktene ennå ikkje er ferdige med å behandle planen.

I 2012 var reservetilveksten 344 millionar Sm³ o.e. Samtidig blei det selt og levert 226 millionar Sm³ o.e. Ressursrekneskapen viser derfor ein auke på 118 millionar Sm³ o.e. i attverande reservar. Det svarar til om lag fire prosent.

Når det gjeld målet til styresmaktene om å modne fram 800 millionar Sm³ olje til reservar før 2015, blei 155 millionar Sm³ olje bokførte som nye reservar i 2012. I perioden frå 2005 til 2012 har den samla reservetilveksten vore totalt 607 millionar Sm³ olje.

Avhengige ressursar

Avhengige ressursar omfattar påviste petroleumsmengder som ein ennå ikkje har vedteke å produsere. Avhengige ressursar i felt, ikkje medrekna ressursar frå moglege framtidige tiltak for auka utvinning (ressurskategori 7A), auka med berre 1 million Sm³ o.e. Årsaka til den låge auken er at det er gjort vedtak, slik at ressursar i felt er modna til reservar, og at nokre prosjekt på felt er reduserte i omfang og volum.

Mengda av avhengige ressursar i funn er redusert med 25 millionar Sm³ o.e., til 980 millionar Sm³ o.e. Redusjonen kan forklarast mellom anna med at ressursar er modna til reservar for funna 15/5-1 Gina Krog, 16/1-8 Edvard Grieg, 16/1-9 Ivar Aasen, 24/9-9 S Bøyla, 25/11-16 Svalin, 30/7-6 Martin Linge og 6707/10-1 Aasta Hansteen.

Uoppdaga ressursar

Uoppdaga ressursar omfattar petroleumsmengder som ein reknar med finst, men som ennå ikkje er påviste ved boring (ressurskategoriane 8 og 9).

I 2012 blei anslaget for uoppdaga ressursar på norsk sokkel oppdatert. Volumet av dei uoppdaga ressursane er nå anslått til 2590 millionar Sm³ o.e., ein auke på 135 millionar Sm³ o.e. samanlikna med rekneskapen for året før. Volumet inkluderer ikkje tall frå nytt område i Barentshavet sør aust og sokkelen rundt Jan Mayen. Det antas å være større uoppdaga førekomstar av olje og mindre gass på norsk sokkel enn tidligare anslått. Det er særleg dei uoppdaga oljeresaursane i Nordsjøen og Barentshavet som antas å være større enn tidlegare anslått, medan gassressursane i Nordsjøen og Barentshavet er justerte ned. Anslaga for Norskehavet er ikkje nemneverdig endra.

Nordsjøen

Endringa i rekneskapen viser at det er selt og levert 151 millionar Sm³ o.e. frå Nordsjøen det siste året. Tilveksten av bruttoreservar var 244 millionar Sm³ o.e. Noko av grunnen til auken er at funna 16/1-8 Edvard Grieg, 24/4-9S Bøyla, 25/11-16 Svalin og 30/7-6 Martin Linge fekk godkjend PUD, og at rettshavarane leverte inn PUD for 15/5-1 Gina Krog og 16/1-9 Ivar Aasen. I tillegg har reservane for felt i drift auka. Det ført til at reservane som er igjen i Nordsjøen auka med 93 millionar Sm³ o.e. Avhengige ressursar i felt blei redusert med 37 millionar Sm³ o.e., mellom anna fordi prosjekt på felta blei vedtekne og dermed overførte til reservar, og fordi nokre prosjekt på felt er reduserte i omfang og volum. Det er gjort fem nye funn i Nordsjøen i 2012. Avhengige ressursar i funn blei reduserte med

48 millionar Sm³ o.e. Grunnen er at ressursar i funna 15/5-1 Gina Krog, 16/1-8 Edvard Grieg, 16/1-9 Ivar Aasen, 24/9-9 S Bøyla, 25/11-16 Svalin og 30/7-6 Martin Linge blei overførte til reservar.

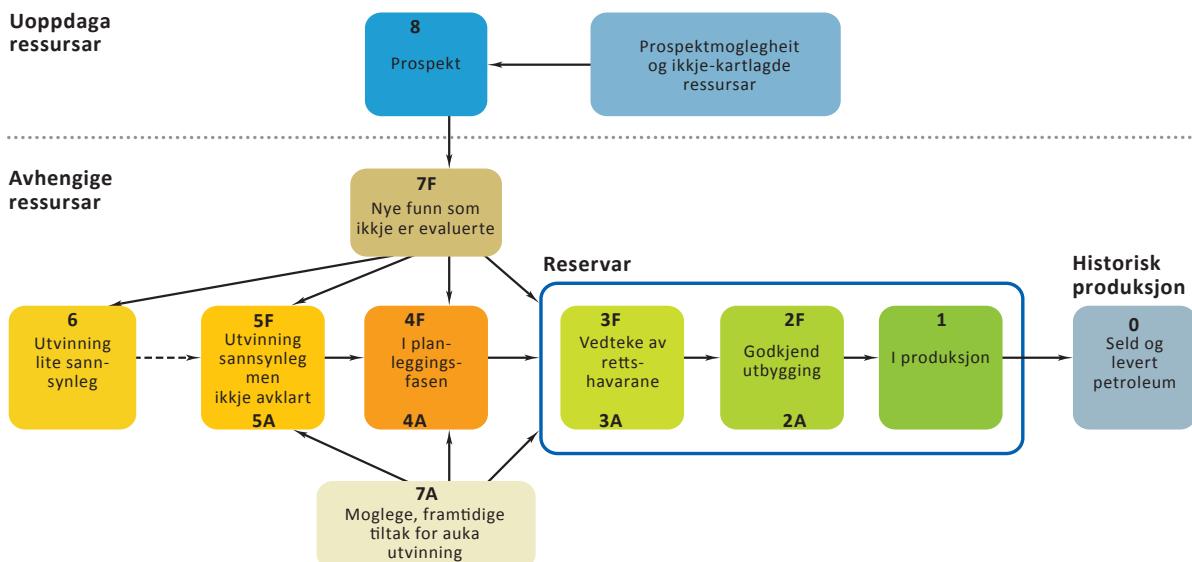
Norskehavet

Endringa i rekneskapen viser at det er selt og levert 69 millionar Sm³ o.e. frå Norskehavet i 2012. Tilveksten av bruttoreservar var 100 millionar Sm³ o.e., mellom anna på grunn av at PUD for 6707/10-1 Aasta Hansteen er levert inn. I tillegg er gassreservane på fleire av felta i Norskehavet auka, slik at reservane som er igjen i Norskehavet har auka med 31 millionar Sm³ o.e. Avhengige ressursar i felt er auka med 13 millionar Sm³ o.e. på grunn av konkretisering av nye prosjekt for å auke utvinninga på felta. Det er gjort fem nye funn i Norskehavet i 2012. Likevel er estimata for avhengige ressursar i funn reduserte med 47 millionar Sm³ o.e. i høve til rekneskapen i fjer. Årsaka er mellom anna at ressursar er overførte til reservar for 6707/10-1 Aasta Hansteen.

Barentshavet

Endringa i rekneskapen viser at det blei selt og levert 6 millionar Sm³ o.e. frå Barentshavet i 2012. Auken i brutto reservar var ubetydeleg. Gjenverande reservar er difor reduserte med 6 millionar Sm³ o.e. Avhengige ressursar i felt har auka med 26 millionar Sm³ o.e., mellom anna fordi to prosjekt for auka utvinning på Snøhvitfeltet er blitt meir modne og har auka i volum. Det er gjort tre nye funn i Barentshavet i 2012. Dette fører til at avhengige ressursar i funn har auka med 70 millionar Sm³ o.e..

Oljedirektoratet si ressursklassifisering

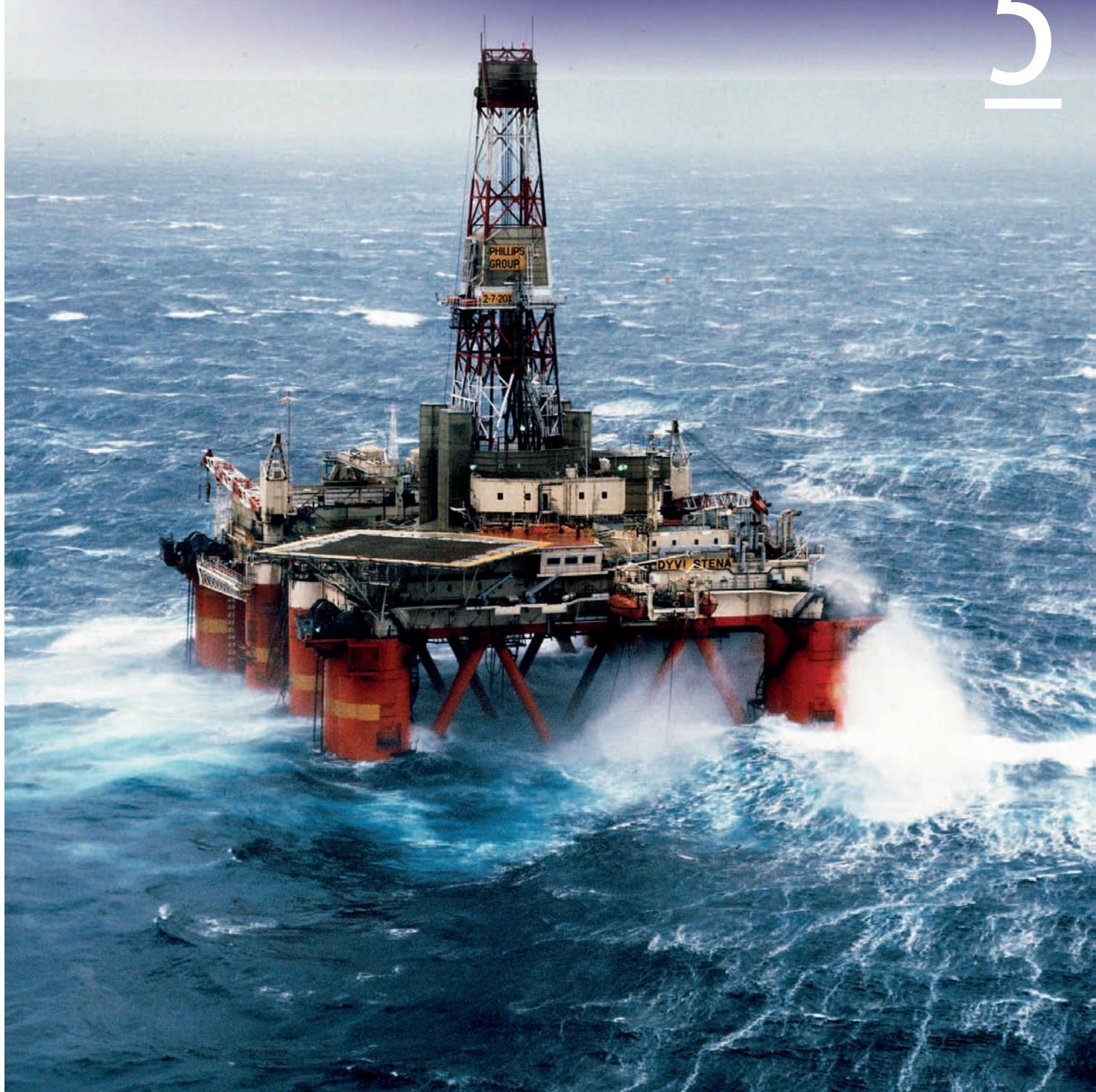
Figur 4.2 Oljedirektoratet si ressursklassifisering (Kjelde: Oljedirektoratet)

Tabell 4.1 Ressursrekneskapen per 31.12.2012

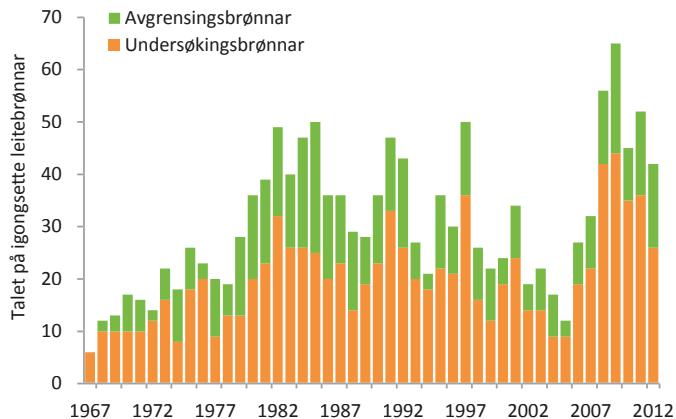
Totalt utvinnbart potensial Prosjektstatuskategori	Ressursrekneskap per 31.12.2012					Endring frå 2011				
	Olje mill. Sm ³	Gass mrd. Sm ³	NGL mill. tonn	Kond mill. Sm ³	Total mill. Sm ³ o.e.	Olje mill. Sm ³	Gass mrd. Sm ³	NGL mill. tonn	Kond mill. Sm ³	Total mill. Sm ³ o.e.
Seld og levert	3812	1766	151	104	5969	89	115	9	5	226
Attverande reservar*	889	2090	138	37	3279	66	20	13	7	118
Avhengige ressursar i felt	332	203	17	6	574	-24	25	-1	3	1
Avhengige ressursar i funn	589	344	14	19	980	15	-42	0	0	-25
Moglege framtidige tiltak for auka utvinning**	130	50			180	-10	0			-10
Uoppdaga ressursar	1295	1190		105	2590	155	-15		-5	135
Sum totalt	7048	5643	321	271	13572	291	103	22	9	445
<hr/>										
Nordsjøen										
Seld og levert	3298	1452	113	72	5036	70	69	5	2	151
Attverande reservar*	712	1415	85	8	2296	76	-17	15	6	93
Avhengige ressursar i felt	292	105	10	1	417	-23	-12	-1	0	-37
Avhengige ressursar i funn	457	145	10	14	636	-32	-17	1	-1	-48
Uoppdaga ressursar	595	235		20	850	75	-35	0	0	40
Sum	5353	3353	218	114	9234	166	-12	20	7	199
<hr/>										
Norskehavet										
Seld og levert	514	294	37	29	908	19	41	4	2	69
Attverande reservar*	147	510	48	10	759	-9	38	0	1	31
Avhengige ressursar i felt	40	43	6	0	95	-2	12	1	0	13
Avhengige ressursar i funn	46	127	3	3	183	-1	-44	-1	-1	-47
Uoppdaga ressursar	300	445		35	780	20	-5	0	-5	10
Sum	1048	1419	94	78	2724	27	43	4	-3	75
<hr/>										
Barentshavet										
Seld og levert	0	20	1	4	25	0	5	0	1	6
Attverande reservar*	30	164	6	19	224	0	-1	-2	0	-6
Avhengige ressursar i felt	0	55	1	5	62	0	24	0	2	26
Avhengige ressursar i funn	86	72	1	2	162	48	19	1	2	70
Uoppdaga ressursar	400	510		50	960	60	25	0	0	85
Sum	517	821	9	79	1433	108	73	-2	5	181

* Inkluderer ressurskategoriane 1, 2 og 3

** Ressursar frå framtidige tiltak for auka utvinning er berre rekna ut for totalt utvinnbart potensial, ein har ikkje fordelt det moglege potensialet for kvart område

Dyvi Stena borar på Ekofiskfeltet.
(Foto: Husmo, ConocoPhillips, Norsk Oljemuseum)

Figur 5.1 Igongsette leitebrønnar på den norske kontinentalsokkelen 1967–2012

(Kjelde: Oljedirektoratet)

For å få ut petroleumsressursane som finst på den norske kontinentalsokkelen, må ressursane leita etter og påvisast. Leiteaktiviteten er ein viktig indikator på framtidig produksjon. Generelt tek det fleire år frå det blir avgjort å leite etter ressursar, til eventuelle funn kan setjast i produksjon. I umodne område er det ikkje uvanleg at det tek 10–15 år. Utforminga av leitepolitikken er difor ein viktig del av den langsigchte norske ressursforvaltinga, ein politikk utforma med tanke på at den norske kontinentalsokkelen skal vere attraktiv både for etablerte og nye aktørar som kan bidra til effektiv utforsking. Regjeringa vil gi selskapa tilgang til attraktive leiteareal, og desse areala skal vere ei blanding av modne område og nye, mindre utforska område.

På den norske kontinentalsokkelen har Stortinget opna for petroleumsaktivitet i størstedelen av Nordsjøen, Norskehavet og Barentshavet Sør. Estimata frå Oljedirektoratet over uoppdaga ressursar i områda på sokkelen, ligg på rundt 2,5 milliardar Sm³ utvinnelege oljeekvivalentar. Ressursane fordeler seg nokså likt mellom dei tre regionane, med om lag 33 prosent i Nordsjøen, 30 prosent i Norskehavet og 37 prosent i Barentshavet (sjå figur 5.2). Talet omfattar ikkje Jan Mayen og Barentshavet søraust.

Faktaboks 5.1 Konsesjonssystemet

I det norske konsesjonssystemet er det to typar likestilte konsejsionsrundar. Den eine er dei nummererte konsesjonsrundane for umodne delar av sokkelen. Dei har ein halde på med sidan 1965, og i seinare tid har slike vore gjennomførde annakvart år. Oljeselskapa blir inviterte til å nominere blokker som dei ønskjer utlyst, og på bakgrunn av dette kunngjør regjeringa ei viss mengd blokker som det kan søkjast om utvinningssløyve for.

Den andre typen konsesjonsrunde er ordninga regjeringa innførte i 2003 med tildeling av utvinningssløyve i førehandsdefinerte område (TFO) i modne delar av kontinentalsokkelen. Ordninga inneber at det er oppretta førehandsdefinerte leiteområde som omfattar alt mode areal på sokkelen, der oljeselskapa kan søkje på alt areal innanfor det definerte området. Etter kvart som nye

område blir modna, vil områda bli utvida, men ikkje innskrenka innanfor dei rammene som forvaltningsplanane set. Det er lagt opp til ein fast årleg syklus for konsesjonsrundar i modne område. Til no har det vore gjennomført 10 årlege rundar (TFO 2003–2012).

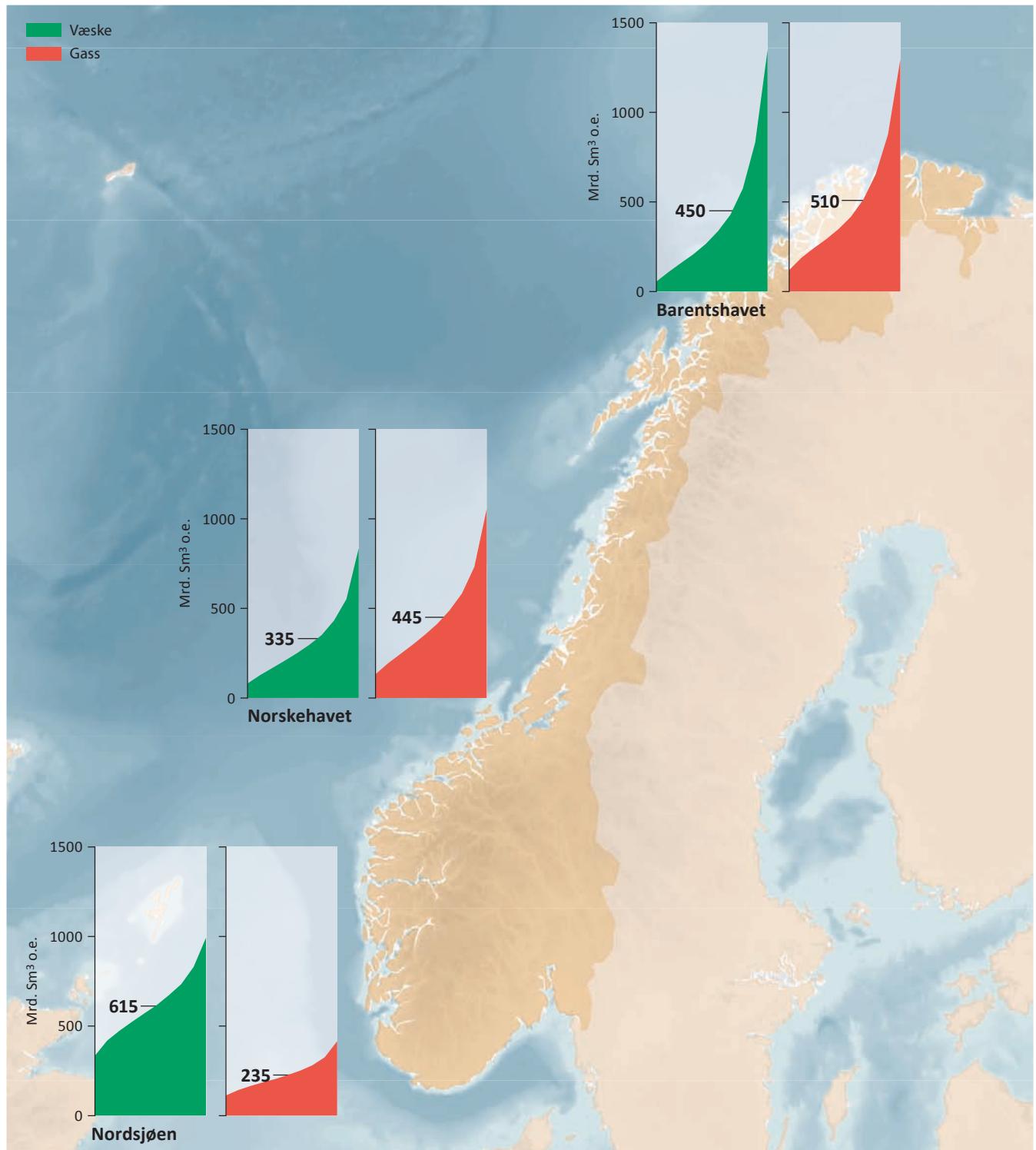
I begge dei to konsesjonsrundane kan søkerane søkje som gruppe eller individuelt. Til grunn for tildelinga av utvinningssløyva ligg saklege, objektive, ikkje-diskriminerande og kunngjorde kriterium. På bakgrunn av søkeradene som kjem inn, tildeler Olje- og energidepartementet utvinningssløyve til ei gruppe selskap. Departementet peikar ut ein operatør for interessentskapet til å stå for den operative verksemda som løyet gir rett til.

Utvinningsløyvet gjeld i første omgang for ein initiell periode (leiteperiode) som kan vare inntil ti år.

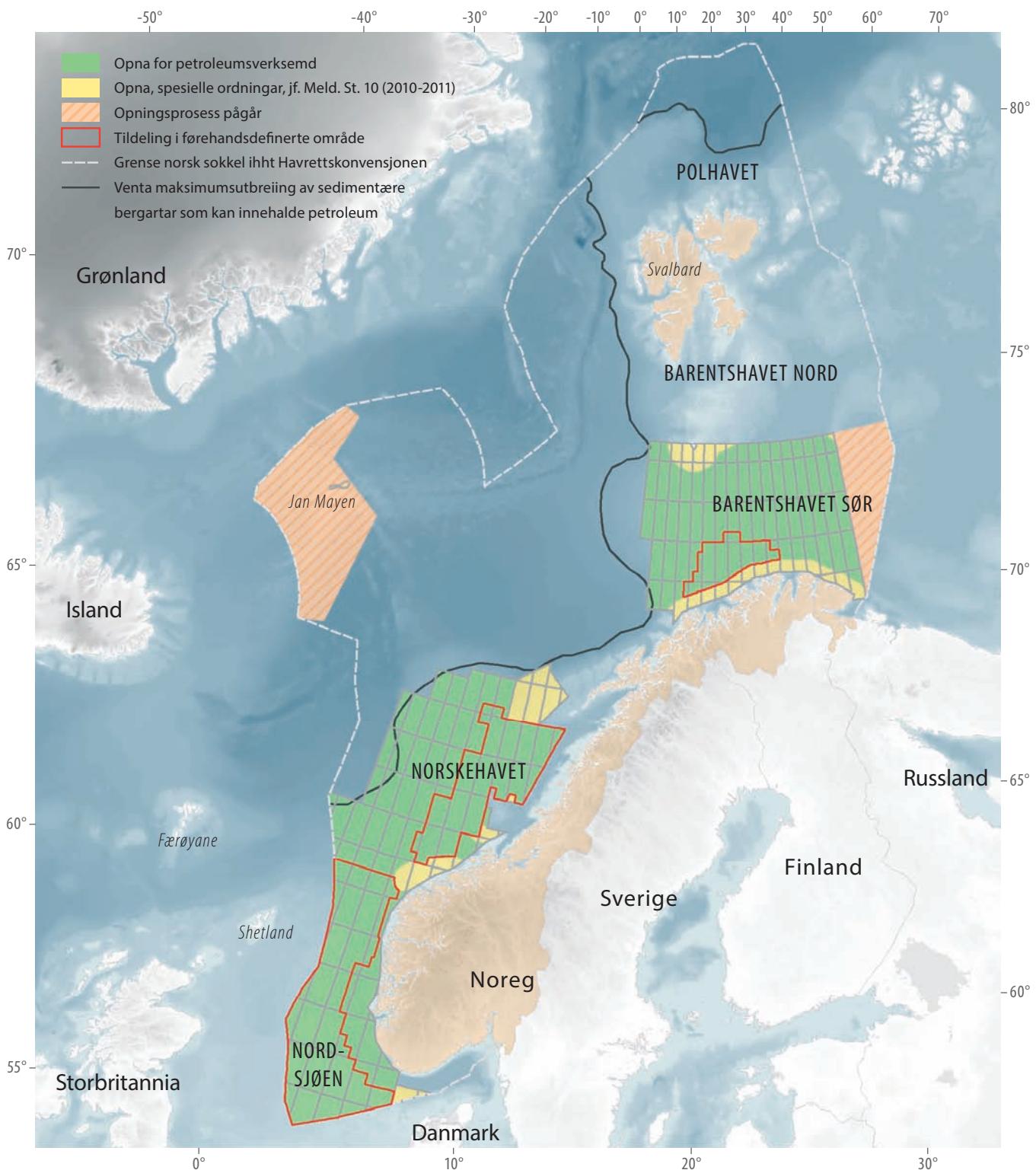
Faktaboks 5.2 Arealavgift

Arealavgifta er eit verkemiddel for å auke aktiviteten i dei tildelte områda. Ideen bak avgifta er at det ikkje skal betalast arealavgift for område der det er produksjon eller aktiv leiteverksemld. I den initiale perioden, der leiteaktiviteten følgjer eit pålagt arbeidsprogram, betaler rettshavarane inga avgift. Etter den initiale perioden skal dei betale ei årleg avgift til staten for kvar kvadratkilometer av området som utvinningssløyvet gjeld for. For at arealavgifta skal fungere betre i ressursforvaltinga, blei reglane for arealavgift skjerpte, med verknad frå 1. januar 2007. Etter dei nye reglane skal selskapa betale 30 000 kroner per kvadratkilometer første året, og

satsen aukar til 60 000 kroner andre året. Frå og med tredje året betaler selskapa den maksimale avgiftssatsen på 120 000 kroner per kvadratkilometer. Selskapa får fritak frå arealavgifta dersom dei leverer inn ein plan for utbygging og drift (PUD) til Olje- og energidepartementet. Fritaket gjeld berre dei områda innanfor den geografiske utstrekninga av førekostane som det er levert inn PUD for. Regelverket gir også fritak for arealavgift i to år dersom selskapa borar ein undersøkingsbrønn ut over fastsett arbeidspunkt. Selskapa kan etter søknad også få fritak dersom det er manglande infrastruktur i området eller det blir gjort omfattande arbeid i eit utvinningssløyve.

Figur 5.2 Uoppdagde ressursar fordelt på område. Talet i kvar søyle viser venta utvinnbart volum medan uvissa i estimatet er vist ved den skrå linja, lågt estimat til venstre, høgt estimat til høgre (Kjelde: Oljedirektoratet)

Figur 5.3 Arealstatus for norsk kontinentialsokkel per mars 2012 (Kjelde: Oljedirektoratet)

Leitepolitikk i modne og umodne område

Modne område

Petroleumsvirksemda på den norske kontinentsokkelen tok til i Nordsjøen og har over tid flytta seg nordover basert på prinsippet om stegvis utforskning. Frå eit leiteperspektiv gjer dette at store delar av Nordsjøen i dag blir rekna som modne område. Det same gjeld Haltenbanken og området rundt feltet Ormen Lange i Norskehavet og området rundt Snøhvit og Goliat i Barentshavet.

Kjenneteikn på modne område er kjend geologi og godt utbygd eller planlagd infrastruktur. Det er sannsynleg at det vil bli gjort funn, men mindre sannsynleg at det vil vere nye, store funn. Difor er det viktig å påvise og få ut ressursane i området før den eksisterande infrastrukturen i området blir stengd ned. Dersom det ikkje lèt seg gjere, kan lønnsame ressursar bli liggjande att fordi funna er for små til å forsvare ei eiga utbygging av infrastruktur. Tilleggsressursane fra området rundt eit produserande eller planlagt felt kan òg auke lønnsemda i felta mellom anna ved betre områdeløysing og ved å forlengje levetida på hovudfelta slik at meir av ressursane som er til stades kan produserast.

I dei modne områda har styresmaktene vurdert det som viktig at industrien får tilgang til større område, slik at dei tidskritiske ressursane kan bli produsert i rett tid. Vidare er det viktig at areala industrien får tildelt, blir utforska på ein rask og effektiv måte. Difor innførte regjeringa i 2003 ordninga med tildeling i førehandsdefinerte område (TFO). Figur 5.3 viser det arealet som blei lyst ut for tildeling i TFO 2011.

For styresmaktene er det viktig at det blir arbeidd aktivt med areal som har fått konsesjon. Ved tildeling blir områda for utviningsløyve skreddarsydde slik at selskapa berre får område der dei har konkrete planar. Nye selskap, som kan ha eit anna syn på prospektiviteten, kan søke på tilbakeleverte areal. Det fører til raskare sirkulasjon av areal og meir effektiv utforskning av dei modne områda. Før kunne selskapa etter den initiale perioden behalde opptil 50 prosent av det tildelte arealet utan plikt til å drive konkret aktivitet. I dag er hovudregelen at dei berre får ha dei områda der dei har planar om å starte produksjon.

Umodne område

Områda på den norske kontinentsokkelen som i dag blir rekna som umodne, er store delar av Barentshavet og Norskehavet, og mindre område i Nordsjøen. I Norskehavet gjeld det særleg djupvassområda og dei nordlegaste delane. I tillegg er dei kystnære områda i den sørlege delen av sokkelen relativt umodne.

Kjenneteikn på umodne område er lite kjennskap til geologien, til dels store tekniske utfordringar og manglande infrastruktur. Uvissa omkring leiteaktiviteten er større her, og det er mogleg å gjere nye, store funn. Aktørane som skal leite i umodne område må i tillegg til eit solid finansielt fundament ha brei erfaring og teknisk og geologisk kompetanse.

I 18. konsesjonsrunde blei prinsippa for tilbakelevering i umodne område endra til å vere likelydande med dei prinsippa som gjeld for modne område. Det er likevel ikkje slik at alle selskap som har fått utvinningsløyve i umodne område, bør levere inn ein utbyggingsplan ved utgangen av den initiale perioden, så hovudregelen

for tilbakelevering i desse områda er knytt til avgrensing av ressurser som er påviste ved boring. I umodne område er det elles gjort dei same endringane som i modne område når det gjeld å skred-darsys områda og arbeidsprogramma som skal tildelast.

21. konsesjonsrunde blei tildelt våren 2011 og omfatta 24 utvinningsløyve i Barentshavet og Norskehavet. 29 selskap fekk tilbod om andelar. 22. konsesjonsrunde på sokkelen er planlagd slutført i løpet av første halvår 2013.

Uopna område og opningsprosessar

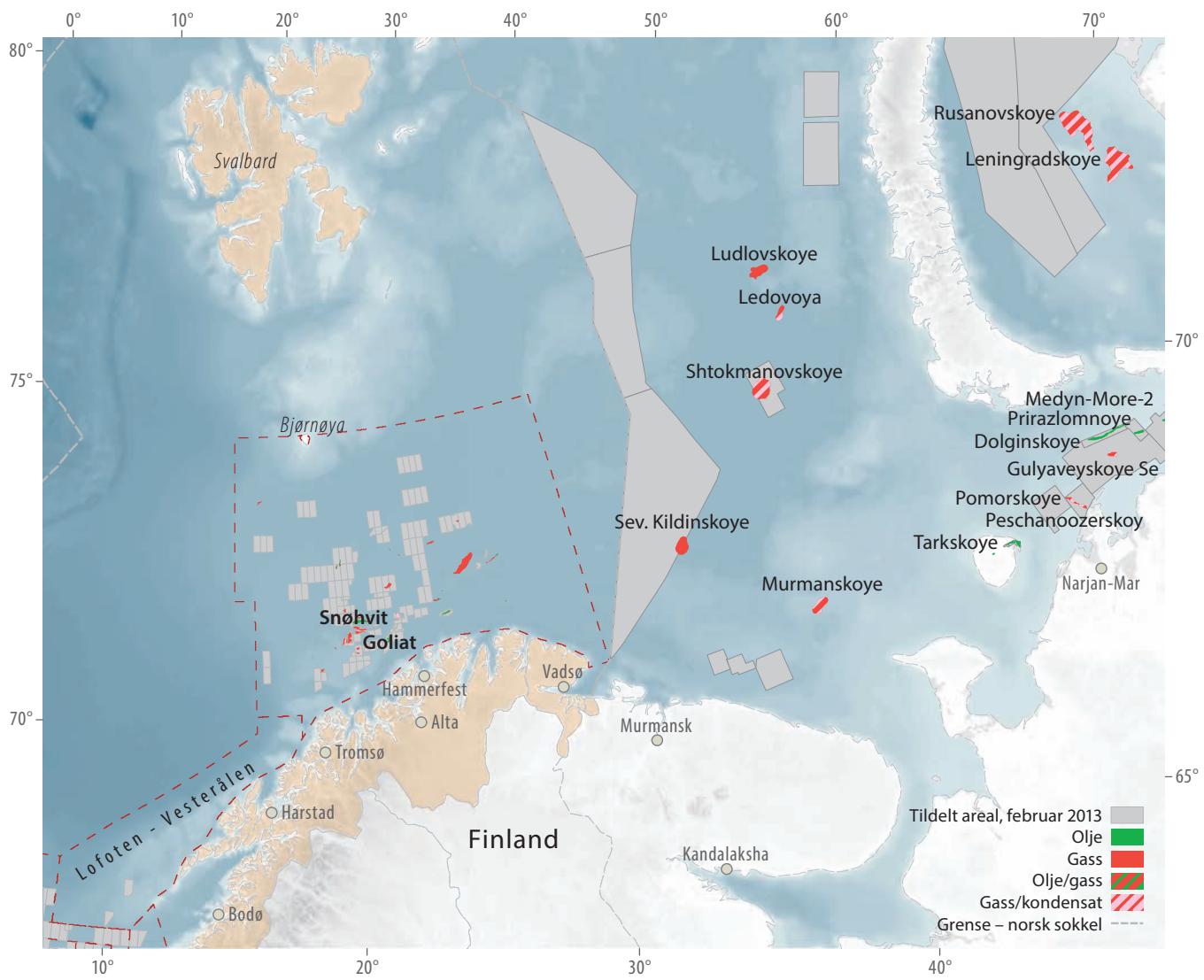
På den norske kontinentsokkelen er det framleis store område som Stortinget ikkje har opna for petroleumsvirksemad. Det gjeld heile Barentshavet nord, austleg del av Barentshavet sør, det nord-austlege Norskehavet (Troms II, Nordland VII og delar av Nordland IV, V og VI), kystnære område utanfor Nordlandskysten, Skagerrak og området rundt Jan Mayen. Generelt gjeld det for uopna område at Stortinget må vedta at dei skal opnast for petroleumsaktivitet før dei eventuelt kan bli lyst ut i ein konsesjonsrunde. Noko av grunnlaget for slike vedtak er ei konsekvensutgreiing som vurderer mellom anna økonomiske og sosiale verknader, samt miljøverknader som verksemda vil kunne ha for andre næringar og distrikta rundt.

For tida går det føre seg to opningsprosessar: ein for områda nær Jan Mayen og ein annan for det sør austlege Barentshavet (sjå faktaboks 5.4).

Oppdateringa av forvaltningsplanen for Barentshavet og havområda utanfor Lofoten blei framlagd i mars 2011. Regjeringa vedtok at det ikkje vil bli starta konsekvensutgreiing eller petroleumsaktivitet i Troms II, Nordland VII og i dei uopna delane av Nordland IV, V og VI i denne stortingsperioden. Olje- og energidepartementet fekk i oppdrag å foreta ei kunnskapsinnsamling for dei uopna områda i det nordaustlege Norskehavet. Den innsamla kunnskapen skal kunne brukast i oppdateringar av forvaltningsplanen. Den kunnskapen som blir samla inn skal også kunne brukast ved ei eventuell seinare konsekvensutgreiing. Tema i kunnskapsinnsamlingen blei fastsette hausten 2011 i samspel med interesser på lokalt og regionalt nivå, samt partar frå ulike næringar og miljø. Det har vore innspelsmøter i Harstad, Stokmarknes, Svolvær, Bodø og Oslo. Det finst mykje kunnskap om dei opna områda frå før, så fokuset er på å få tette kunnskapshol. Fleire studiar blei gjennomførde i 2012. Oljedirektoratet har i denne prosessen hatt ansvaret for eit treårig program for geologisk kartlegging og innsamling av seismikkdata. Alt i alt meiner Oljedirektoratet det er 202 millionar standard-kubikkmeter uoppdagde oljeekvivalentar i det vurderte området, som omfattar Troms II, Nordland VII og Nordland VI.

Aktørbiletet og aktivitet

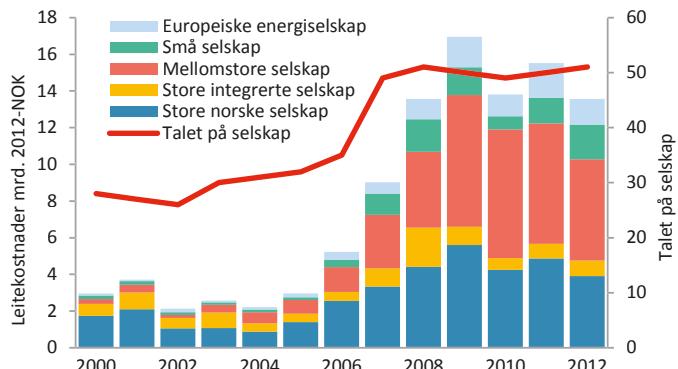
Med aktørbiletet meiner vi talet på og samansetjinga av oljeselskapa som gjennomfører petroleumsaktivitetar på den norske kontinentsokkelen. Dei største internasjonale aktørane har ein sentral plass, ein naturleg konsekvens av at det har vore store og krevjande oppgåver på sokkelen. Etter kvart som områda har modnast og utfordringane har endra seg og blitt meir diversifiserte, har det vore viktig å tilpasse aktørbiletet til den endra situasjonen. Difor har ein dei siste åra fokusert på å få inn nye aktørar, mellom anna ved å etablere prekvalifiseringsordningen i 2003 og innføre leiterefusjonsordninga i 2005 (sjå figur 5.7).

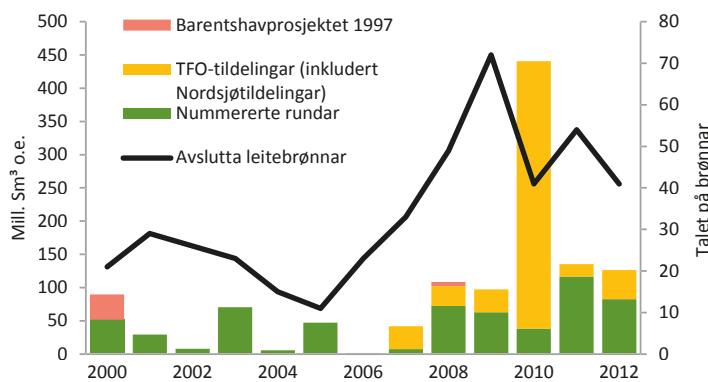
Figur 5.4 Norsk og russisk del av Barentshavet per mars 2012 (Kjelde: Oljedirektoratet/OGRI RAS)

Dette har gitt resultat. Etter at leiteaktiviteten i ein periode hadde vore låg, tok han seg opp i 2006, sjå figur 5.6. Av figur 5.5 går det også tydeleg fram at dei nye selskapa bidrar vesentleg til leiting på norsk sokkel. I 2009 blei det sett ny rekord med 65 igangsette leitebrønnar, og av dei var 44 undersøkingsbrønnar. Det blei gjort 28 funn, det høgste talet til no. I 2012 begynte selskapa på 42 leitebrønnar, og dette resulterte i 13 funn.

For å leggje forholda betre til rette for nye aktørar er det introdusert ei ordning med prekvalifisering av nye operatørar og rettshavarar. Når det gjeld dei årlege konsesjonsrundane i modne område, har dei nye aktørane fått tildelt mange utvinningsløyve. Dei fleste nye selskapa har til no konsentrert seg om modne område i Nordsjøen og Norskehavet. I dei siste rundane har desse selskapa også vist stadig større interesse for Barentshavet, og ein ventar at fleire nye selskap vil delta i konsesjonsrundane i umodne område etter kvart som dei får god kjennskap til sokkelen og etablerer større organisasjonar i Noreg.

Figur 5.5 Leitekostnader i utvinningsløyve i Nordsjøen etter storleiken på selskapa
(Kjelde: Oljedirektoratet)

Figur 5.6 Ressurstilvekst
(Kjelde: Oljedirektoratet)

Figur 5.7 Stigande oljepris og eit breiare aktorbilete har medverka til høg leiteaktivitet
(Kjelde: Oljedirektoratet)

Faktaboks 5.3 Forvaltningsplanar

Forvaltningsplanane gjer greie for retningslinjene regjeringa nyttar for å drive ei heilskapleg forvaltning av dei norske havområda. Føremålet med forvaltningsplanane er dermed å leggje til rette for verdiskaping gjennom berekraftig bruk av ressursar og øko-systemtenester i dei aktuelle havområda.

Ein grunnleggjande føresetnad for petroleumsverksemda er sameksistens mellom oljeindustrien og dei andre brukarane av hav- og landområda som petroleumsverksemda får følgjer for. Forvaltningsplanane etablerer såleis rammevilkår som balanserer interessene til fiskerinæringa, petroleumsnæringa og skipsfartsnæringa, og samtidig tek omsyn til miljøet.

Den første forvaltningsplanen, Stortingsmelding nr. 8 (2005–2006) *Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten (forvaltningsplan)* blei lagd fram for Stortinget våren 2006. Gjennom fleire program har det dei siste åra blitt samla inn meir kunnskap om havområda før HFB blei oppdatert i 2011. Arbeidet med ein heilskapleg forvaltningsplan for Norskehavet begynte våren 2007, og planen blei lagd fram for Stortinget våren 2009 som Stortingsmelding nr. 37 (2008–2009) *Helhetlig forvaltningsplan for det marine miljø i Norskehavet (forvaltningsplan)*. Ein forvaltningsplan for Nordsjøen–Skagerak blir lagd frem for Stortinget i 2013.

Faktaboks 5.4 Opningsprosessar for uopna område

Delar av den norske kontinentalsokkelen er ikkje opna for petroleumsverksemd. Desse omfattar delar av Nordland IV, V og VI, Nordland VII og Troms II, Trøndelag I/Ø, område nær Jan Mayen, det sør austlege Barentshavet og Barentshavet nord. I tillegg er det restriksjonar eller særkrav knytt til nokre område innanfor dei opna områda.

For tida blir det arbeidd med to opningsprosessar; for havområda utanfor Jan Mayen, og for området som kallast Barentshavet sør aust.

I 2009 vedtok regjeringa å setje i gang ein opningsprosess for petroleumsverksemd ved Jan Mayen, med sikte på tildeling av utvinningsløyve. Det har gjennom ei konsekvensutgreiing blitt gjennomført ei rekke studiar som skal kaste lys over konsekvensar for mellom anna næringsverksemd, samfunn og miljø. Det har også blitt gjort undersøkingar av flora og fauna på øya og i havområda rundt Jan Mayen. I tillegg vil Oljedirektoratet halde fram

seismiske undersøkingar for å kunne gi eit anslag på petroleumsressursar i havområda. Dersom konsekvensutgreiinga gir grunnlag for det, vil regjeringa gjere framlegg om opning av områda. Island har gjennomført to konsejsjonsrundar på sin side i dette havområdet.

Den 7. juli 2011 trådde delelinjeavtalen mellom Noreg og Russland i kraft. Regjeringa sette deretter i gang ein opningsprosess for petroleumsverksemd i området som blir kalla Barentshavet sør aust. Området er interessant for petroleumsverksemd, og det er funne hydrokarbonar både aust og vest for området. Oljedirektoratet gjennomførte i 2011 og 2012 seismikkinsamling i området. Det er gjennomført ei konsekvensutgreiing for å vurdere konsekvensar av petroleumsverksemd for anna næringsverksemd, samfunn og miljø. Ei tilråding om opning legges fram for Stortinget våren 2013, der som konsekvensutgreiinga gir grunnlag for det. Russland har tildelt tre løyve til utforskning av si side av delelinjeområdet.

UTBYGGING OG DRIFT

6

Lista omformarstasjon. Valhallfeltet sør i Nordsjøen blir drive 100 prosent av elektrisk strøm frå land via ein 295 kilometer lang kraftkabel frå Lista.
(Foto: BP)

I 2012 godkjende styresmaktene planane for utbygging og drift (PUD) av Skuld, Jette, Åsgard undervasskompresjon, Martin Linge, Edvard Grieg, Bøyla og Svalin. PUD for Gina Krog, Ivar Aasen og Aasta Hansteen ligg til godkjenning hos styresmaktene. I 2013 er det venta utbyggingsplanar for Zidane, Flyndre og Oseberg Delta 2.

Effektiv produksjon av petroleumsressursane

Med tanke på samfunnsinteressene i samband med utbygging og drift av olje- og gassfelt har styresmaktene etablert rammer for desse aktivitetane. Det er lagt opp til ein modell som er prega av både samarbeid og konkurranse mellom aktørane. Føremålet er å skape klima for gode avgjerder som tener selskapa og samfunnet. Sjå kapittel 2 for meir informasjon om organisering og rammeverk.

Utbygging av påviste petroleumsressursar er grunnlaget for produksjon og verdiskaping frå petroleumsnæringa i dag. Det blir stadig viktigare å utnytte ressursane i dei kjende områda betre. Her er det eit potensial som kan generere store verdiar for samfunnet, dersom det blir utnytta på ein fornuftig måte. Oljedirektoratet har vurdert dette potensialet og kome fram til ei målsetjing om ein reservetilvekst på den norske kontinentalsokkelen på 800 mill. Sm³ olje i tiårsperioden før 2015. Det er om lag dobbelt så mykje som dei opphavlege oljeressursane i heile Gullfaksfeltet. Målsetjinga er eit strekkmål for industrien og styresmaktene. Ved utgangen av 2012 var reservetilveksten 607 mill. Sm³ olje. Berre i 2012 auka reservene med 155 mill. Sm³. Ein ligg framleis litt etter ei gjennomsnittleg stigning på dei 80 mill. Sm³ per år som skal til for å oppnå målet.

Figur 6.1 viser årleg tilvekst av oljereservar i perioden 1993–2012. Den største auken i oljereservane kjem frå felta Ekofisk, Troll og Gullfaks Sør, og frå ressursane i Edvard Grieg, Svalin, Martin Linge, Gina Krog og Ivar Aasen.

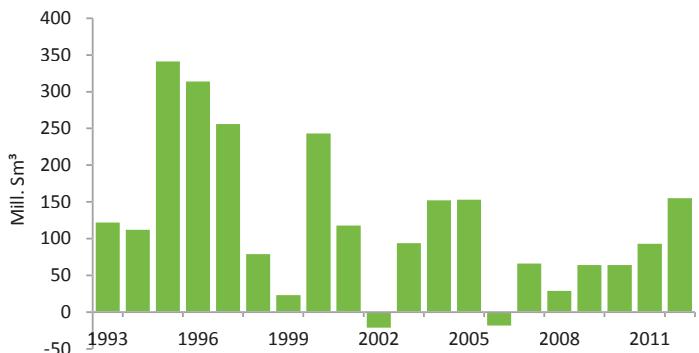
Auka utvinning i modne område

Det ligg framleis eit stort potensial for verdiskaping i å auke utvinningsgraden i produserande felt, effektivisere drifta og leite etter ressursar i nærleiken av utbygd infrastruktur.

Figur 6.2 viser ei oversikt over oljeressursane i dei 30 største felta i produksjon. Ressursane kan delast inn i tre grupper:

- produserte mengder
- reservar som er att
- ressursar som vil bli liggjande att i grunnen etter den planlagde nedstenginga.

Figuren viser at med dagens planar vil det vere att store oljeressursar etter den planlagde nedstenginga av desse felta. Mange tiltak er nødvendige, dersom ein skal kunne produsere meir av ressursane på norsk sokkel. Tiltaka kan delast i to hovudgrupper: Tiltak for å auke ressursuttaket og tiltak for effektivisering av drifta.

Figur 6.1 Brutto reservetilvekst av olje 1993–2012
(Kjelde: Oljedirektoratet))

Auka ressursuttak

Først og fremst må rettshavarane investere i prosjekt som kan auke utvinninga. Døme på dette er boring av fleire brønnar, tiltak for å få meir ut av eksisterande brønnar, injeksjon i reservoara for å få ut meir petroleum og tilpassingar i prosessanlegg. Slike tiltak gjer sitt til å auke den gjennomsnittlege utvinningsgraden. I 1995 var den venta gjennomsnittlege utvinningsgraden for olje for felt i produksjon om lag 40 prosent. I dag er den tilsvarende graden 46 prosent. Utvikling og bruk av ny teknologi har vore og er svært viktig for å auke utvinninga.

Figur 6.3 viser produksjonsutviklinga for felta Ekofisk, Varg, Oseberg og Ula. Den faktiske produksjonen frå desse felta har blitt svært annleis enn det dei opphavlege utbyggingsplanane la opp til.

Av figur 6.3 ser ein også at auka utvinning gir lengre levetid. Lengre levetid er positivt, fordi ein då kan setje i verk fleire utvinningsstiltak, og det inneber at infrastrukturen vil vere på plass i ein lengre periode. Dermed aukar sjansane for at andre funn kan bli knytt opp til denne infrastrukturen. Figur 6.4 viser at levetida til felt blir lengre enn ein tidlegare har rekna med.

Effektiv drift

Den viktigaste faktoren for å forlengje levetida til eit felt er at produksjonen er lønnsam. Effektiv drift medverkar til å redusere produksjonskostnadene. Vidare gjer effektiv drift det mogleg med lønnsam produksjon over lengre tid. Det kan gjere sitt til at ressursar som i dag ikkje er lønnsame, blir produserte. Mange felt er i ein situasjon der kostnadsnivået må reduserast for å kunne forsvare lønnsam drift på eit lågare produksjonsnivå. Effektiv drift er også svært viktig for å redusere utslepp til luft og utslepp til sjø frå aktivitetane på norsk kontinentalsokkel.

Nye funn – effektiv utnytting av infrastruktur

I 2012 blei det investert om lag 146 milliardar kroner* på den norske kontinentalsokkelen. Totalt er det investert over 2400 milliardar kroner* målt i dagens pengeverdi. Gjennom desse investeringane er det etablert mykje infrastruktur. Denne infrastrukturen

*Eksklusive leitekostnader.

gjer det mogleg å produsere og marknadsføre petroleum, og den legg grunnlag for å utnytte meir av ressursane på ein kostnads- effektiv måte.

Når produksjonen frå eit felt minkar, blir det ledig kapasitet i infrastrukturen som kan nyttast effektivt for ressursar som kan bli knytt opp til denne infrastrukturen. I ein del tilfelle er bruk av eksisterande infrastruktur ein føresetnad for å produsere nye førekomstar som er for små til at det løner seg å byggje ut eigen infrastruktur. Leiting etter og utbygging av ressursar i nærleiken av eksisterande infrastruktur kan gi det norske samfunnet store verdiar. I kapittel 5 står det meir om leiting i modne område.

For å medverke til effektiv bruk av eksisterande infrastruktur, mellom anna plattformer og rørleidningar, utarbeidde Olje- og energidepartementet i 2005 Forskrift om andres bruk av innretningar, som tok til å gjelde 01.01.2006. Føremålet med forskriftera er å sikre effektiv bruk av infrastrukturen og dermed gi rettshavarar gode incentiv til å drive leite- og utvinningsverksemdu. Føremålet blir oppfylt gjennom rammer for forhandlingsprosessen og utföringa av tariffar og vilkår elles i avtalar om andre sin bruk av innretningar. Forskrifta inneber inga endring i prinsippet om at det er dei kommersielle aktørane som skal forhandle fram gode løysingar for begge parter.

Før å sikre at potensialet i og omkring produserande felt blir utnytta er det viktig at eigarinteressene ligg hos dei selskapa som ynskjer å gjere mest ut av dette. Det er opna for eit vidare spekter av aktørar, jamfør omtalen av aktorbiletet i kapittel 5. Norske styresmakter meiner at eit mangfold av aktørar som gjer ulike vurderingar og prioriteringar er positivt for å realisere ressurspotensialet på den norske kontinentalsokkelen.

Auka utvinning, lengre levetid og innfasing av ressursar i nærleiken av felt som produserer legg grunnlaget for realisering av store meirverdiar for samfunnet. For å kunne utvikle ressursane

vidare i og rundt eksisterande felt må ein bruke infrastrukturen der. Dermed står selskapa mindre fritt enn ved nye utbyggingar, og kan for eksempel ikkje velje kva som helst teknisk løysing på grunn av avgrensingar ved det som alt finst av utstyr, vektgrenser osb.

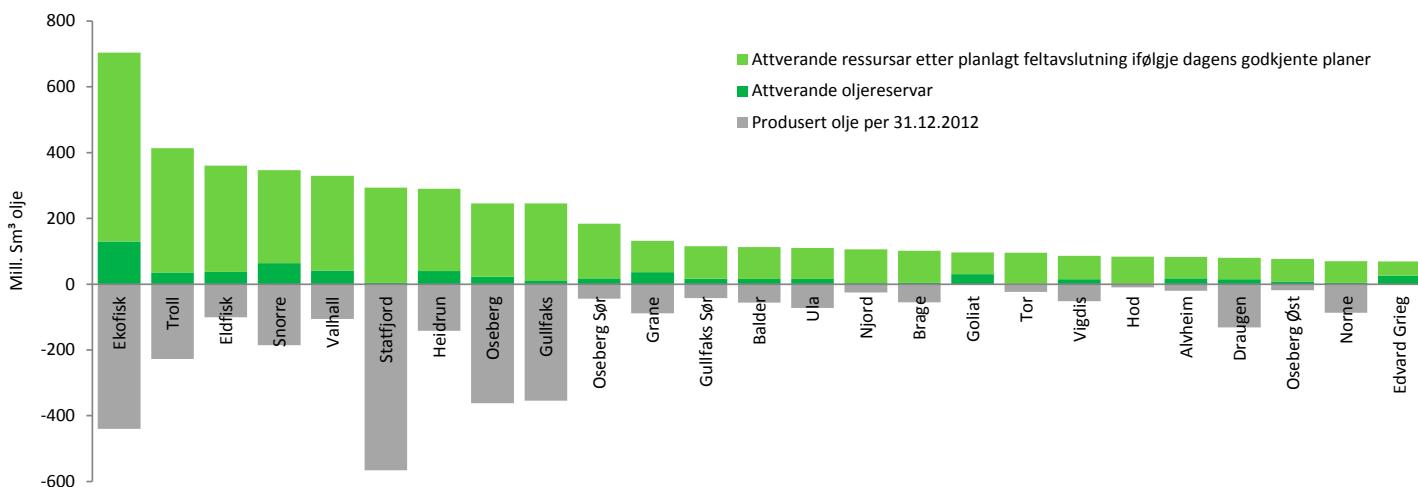
Opprydding etter at produksjon er avslutta

Petroleumsverksemda låner havet, og alle fasar av olje- og gass-verksemda skal ta omsyn til miljøet og andre brukarar av havet. Utgangspunktet er at når verksemda er slutt, skal alt vere rydda og fjerna.

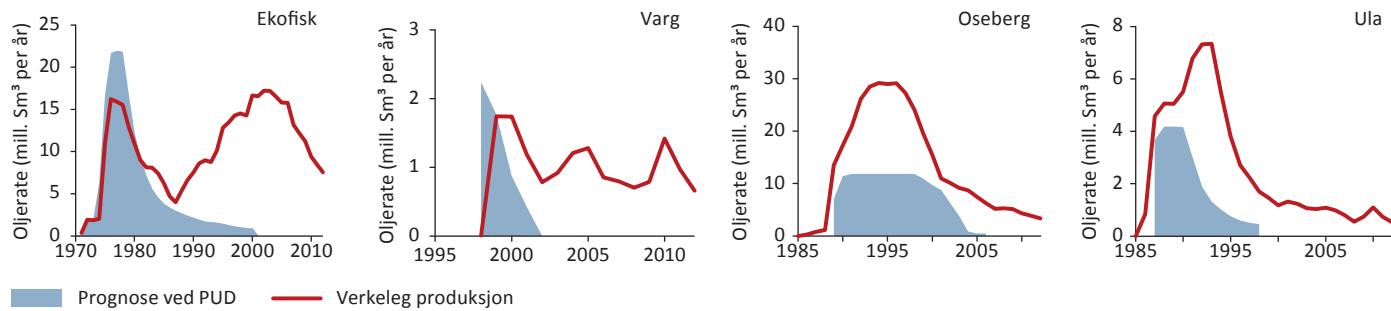
Olje- og energidepartementet har til no handsama meir enn ti avslutningsplanar. I dei fleste sakene er det bestemt at utrangerte innretningar skal bli fjerna og tekne til land, som til dømes Odin, Nordøst Frigg, Øst Frigg, Lille Frigg, Frøy og TOGI. Under hand-saminga av avslutningsplanane for Ekofisk I og Frigg blei det gitt løyve til å la betongunderstellet med vernevegg på Ekofisktanken og betongunderstellet TCP2 på Friggfeltet vere igjen.

Når styresmaktena gjer vedtak om korleis ei innretning på den norske kontinentalsokkelen skal bli disponert, tek dei i bruk både nasjonalt og internasjonalt regelverk. Petroleumslova av 1996 regulerer disponering og avvikling av innretningar. I tillegg til petroleumslova regulerer OSPAR-konvensjonen (Oslo-Paris-konvensjon) om vern av det marine miljøet i det nordaustlege Atlanterhavet) disponering av innretningane. OSPAR-vedtak 98/3 om disponering av utrangerte offshoreinstallasjonar tok til å gjelde i 1999 og legg føringer for kva som er akseptabelt for ulike typar innretningar til havs. Vedtaket omfattar ikkje rørleidningar, delar av innretningar som ligg under havbotnen eller ankerfundament i betong som ikkje er til hinder for fiskeria.

Vedtaket inneber at det er forbode å dumpe og å leggje igjen, heilt eller delvis, utrangerte installasjonar i sjøområdet. Det kan bli

Figur 6.2 Fordeling av oljeressursar og oljereservar i felt (Kjelde: Oljedirektoratet)

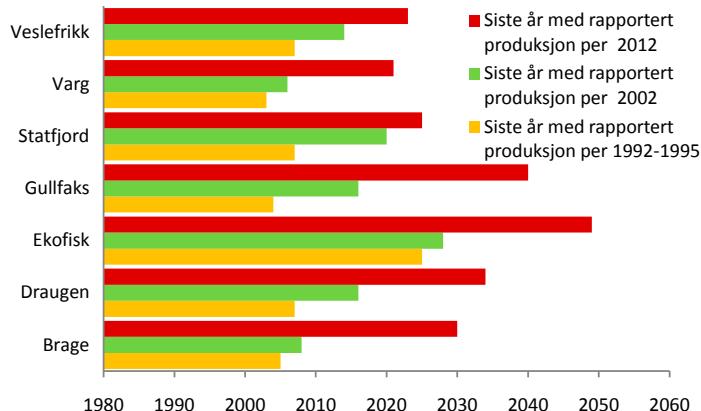
Figur 6.3 Produksjonsutvikling for Ekofisk, Varg, Oseberg og Ula
(Kjelde: Oljedirektoratet)

gjort unnatak for somme innretningar eller delar av innretninga, dersom ei samla vurdering viser at det er sterke grunnar for disponering i sjøen.

For rørleidningar og kablar gjeld retningslinene frå Stortingsmeling nr. 47 (1999–2000) *Disponering av utrangerte rørleidningar og kabler på norsk kontinentalsokkel*. Som ein generell regel kan rørleidningar og kablar ligge igjen når dei ikkje er til ulempe eller utgjer ein risiko for botnfiske, vurdert ut frå kostnadene med nedgraving, tildekking eller fjerning.

Petroleumslova krev at rettshavarane som hovudregel skal legge fram ein avslutningsplan for departementet to til fem år før lovetet går ut eller blir oppgitt, eller bruken av ei innretning endeleg tek slutt.

Avslutningsplanen skal ha to hovuddelar: Ei konsekvensutgreiing og ein disponeringsdel. Konsekvensutgreiinga gir oversikt over konsekvensar for mellom anna miljøet. Disponeringsdelen skal innehalde framlegg til endeleg disponering.

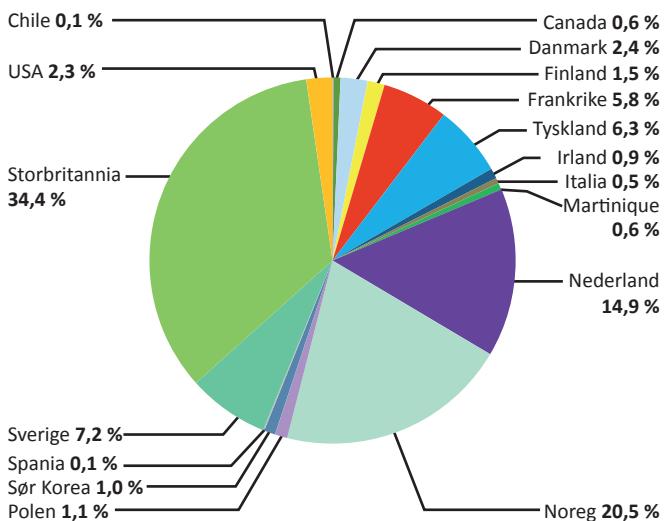

Figur 6.4 Levetida for nokre felt
(Kjelde: Oljedirektoratet)

På bakgrunn av konsekvensutgreiinga, høyningsfråsegnene, disponeringsdelen og vurderinga av denne delen blir det gjort vedtak om disponering.

Det er rettshavarane på tidspunktet for disponeringsvedtaket som er ansvarlege for å gjennomføre disponeringa. I 2009 blei petroleumslova endra, slik at den som sel ein del av eit utvinningssløyve, er subsidiært ansvarleg for disponeringskostnader som er knytte til denne delen.

Når det blir gjort vedtak om å setje att ei innretning, seier lovverket at rettshavarane framleis har ansvar for skade eller ulempe som skjer med vilje eller av aktloype i samband med innretninga. Rettshavarane og staten kan avtale at framtidig vedlikehald og ansvar skal bli overført til staten mot ein avtalefesta økonomisk kompensasjon.

Figur 6.5 Eksport av råolje fordelt på mottakland, 2012
(Kjelde: Oljedirektoratet)

Figur 6.6 Illustrasjon av Ekofisktanken før og etter fjerning av overbygninga (Kjelde: ConocoPhillips)

Figur 6.7 Tungløftfartøyet Balder forbereder fjerning av dekksrammen på Edda (Foto: Kjetil Alsvik, ConocoPhillips))

GASSEKSPORT FRÅ NORSK SOKKEL

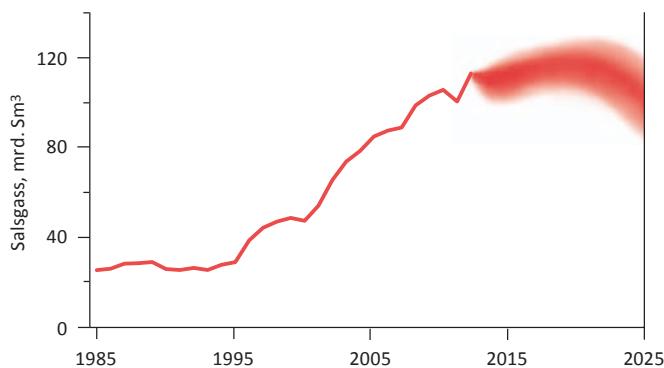
7

Frå Kårstø i Rogaland blir norsk gass frakta til marknaden i Europa.
(Foto: Morten Berentsen, Petroleumstilsynet)

Gassverksemda utgjer ein aukande del av petroleumssektoren, og gir staten store inntekter. Norsk gass er viktig for energiforsyninga i Europa og blir eksportert til alle dei store konsumentlanda i Vest-Europa. Gasseksporten i 2012 var i energiinnhald om lag ti gonger så stor som den norske normalproduksjonen av elektrisitet. Den norske gasseksporten dekkjer om lag 20 prosent av det europeiske gassforbruket. Størstedelen av eksporten går til Tyskland, Storbritannia, Belgia og Frankrike, der norsk gass utgjer mellom 20 og 40 prosent av det samla forbruket.

Produsentselskap på den norske kontinentalsokkelen har gassalsavtalar med kjøparar i Tyskland, Frankrike, Storbritannia, Belgia, Nederland, Italia, Spania, Tsjekkia, Austerrike og Danmark. Snøhvit-anlegget leverer LNG (liquefied natural gas) til mellom anna Spania, England, Japan og fleire land i EU-området. Figur 7.1 viser historisk og venta norsk gasssal. Ein ventar at gassalet vil nå ein topp rundt 2020 på eit nivå mellom 105 og 130 milliardar Sm³, gassalet er forventa å vere mellom 80 og 120 milliardar Sm³ i 2025.

Figur 7.1 Salsgass frå norske felt
(Kjelde: Oljedirektoratet/Olle- og energidepartementet)

Transportkapasiteten i det norske rørleidningssystemet er i dag om lag 120 milliardar Sm³ per år. Det er fire mottaksterminalar for norsk gass på kontinentet: to i Tyskland, ein i Belgia og ein i Frankrike. I tillegg er det to mottaksterminalar i Storbritannia (sjå kartet). Det norske gasstransportsystemet omfattar eit nettverk av rørleidningar med ei lengd på over 7975 km, om lag som avstanden frå Oslo til Beijing. Det er utarbeidd traktatar som regulerer rettar og plikter mellom Noreg og landa som har landingspunkt for gass frå norsk sokkel.

Alle rettshavarar på den norske kontinentalsokkelen er ansvarlege for å selje sin eigen gass. Statoil sel olje og gass som staten eig, saman med sin eigen petroleum, i samsvar med ein særskild instruks.

Eit særtrekk ved gassproduksjon er at det krev store investeringar i transportløysingar. Det aller meste av den norske gassen blir transportert i rørleidningar frå felta til gassbrukarane. I samband med nye utbyggingar legg styresmaktene stor vekt på å greie ut ulike transportløysingar, slik at ein kan velje den løysinga som er mest robust. I mange tilfelle er det fornuftig å bygge rørleidningane noko større enn det i utgangspunktet er behov for, slik at gass frå eventuelle nye gassfelt kan bli transportert i det eksisterande rørleidningssystemet.

Organisering av gasstransportsystemet

Eit overordna mål er å oppnå størst mogleg verdi på dei norske petroleumsressursane. Dei fleste felta innehold både olje og gass, og det er om å gjere å sikre optimal balanse mellom oljeproduksjon og gassproduksjon. Når styresmaktene tildeler produksjonsløyve for gass, tek dei omsyn til utsiktene for optimal utvinning av olje. Styresmaktene har ei viktig rolle når det gjeld å leggje til rette for at handsamings- og transportkapasiteten skal vere tilpassa ulike scenario for ny utvinning på mellomlang og lang sikt.

Samtidig er det viktig å sikre effektiv drift i det norske gasstransportsystemet, mellom anna i form av stordriftsfordelar. Hjelpe-middel som styresmaktene nyttar til det, er operatøren Gassco, den samordna eigarskapen av systemet Gassled og regulert tilgang til transportsystemet.

Gassco

Gassco AS vart oppretta i 2001, og staten eig 100 prosent av selskapet. Gassco er operatør av gasstransportsystemet med eit særskilt og eit allment operatøransvar. Det særskilde operatøransvaret inneber utvikling av infrastruktur og det å drifte og administrere kapasiteten i gasstransportsystemet. Det allmenne operatøransvaret går ut på utøving av anleggsstyring i samband med petroleumslova og helse-, miljø- og sikkerhetslovgivinga (HMS). Denne verksemda er også regulert i operatøravtalen med Gassled.¹

Gassco greier ut transportløysingar, og gir råd til styresmaktene. Gassco skal medverke til ei heilsakleg vidareutvikling av norsk gassinfrastruktur. Når ein vurderer større utbyggingar, må difor annan norsk gass utover felt som utløyer eit gasstransport-behov, også bli teke med i vurderingane. Ny gassinfrastruktur skal byggjast ut på ein måte som er tenleg for den eksisterande gassinfrastrukturen.

Gassled

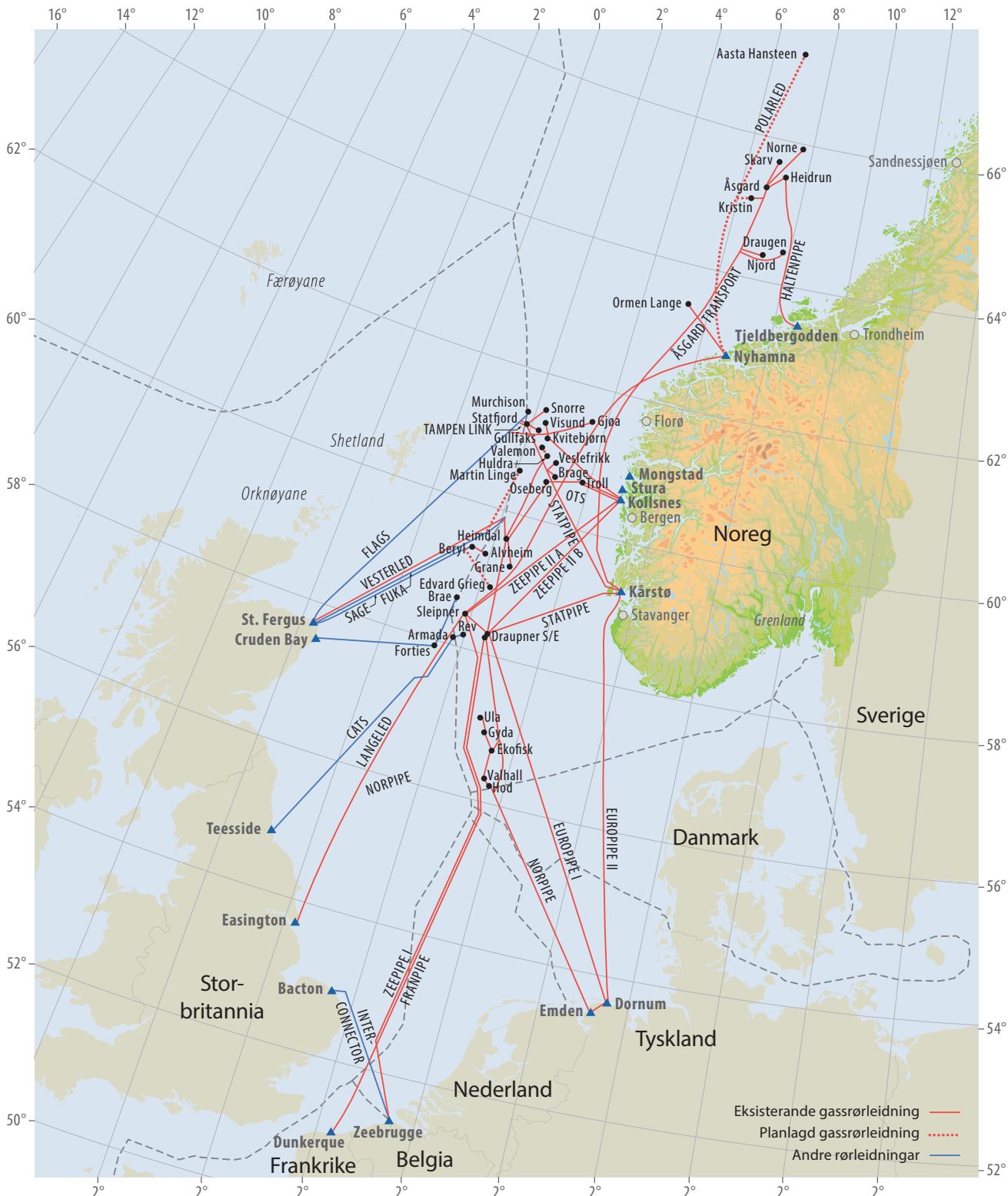
Gassled vart oppretta 1. januar 2003 og er eit interessentskap. Selskapet har ikkje tilsette, og det blir organisert gjennom komitear med spesifikke oppgåver.

Interessentskapet eig størstedelen av transportsystemet for norsk gass, det vil seie rørleidningane og terminalane. Gassled omfattar alle rikgass- og tørrgassanlegg som eigarane eller andre brukar, eller som dei planlegg å bruke. Når ein tredjepart tek i bruk ein rørleidning eller eit transportrelatert anlegg, er det lagt opp til at dette systemet blir innlemma i Gassled, og blir ein del av det sentrale oppstraums gasstransportsystemet.

Regulert tilgang til transportsystemet

Rørleidningssystemet er eit naturleg monopol, med store grunnlagsinvesteringar. Difor blir tariffane for gasstransport regulerte gjennom ei eiga forskrift fastsett av Olje- og energidepartementet. Det sikrar at fortjenesta blir teken ut på felta og ikkje i transportsystemet. Oljeselskapa har tilgang til kapasitet i systemet ut frå behovet for gasstransport. For å sikre god ressursforvaltning kan

¹ Kapittel 14 omtalar det særskilde og det allmenne operatøransvaret.

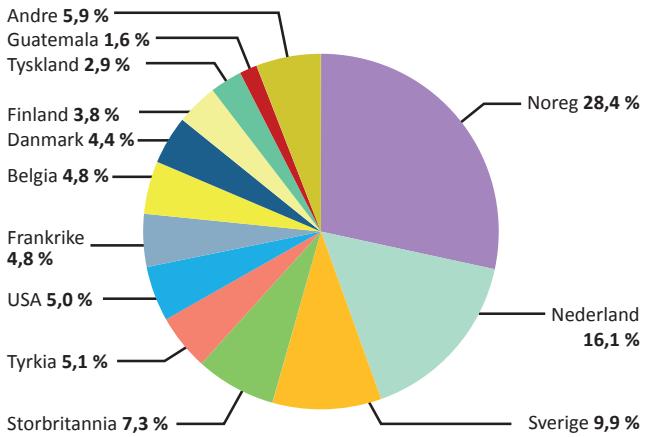
Figur 7.2 Gassrørleidningar (Kjelde: Oljedirektoratet)

transportrettane bli overdrege mellom brukarar når behova endrar seg.

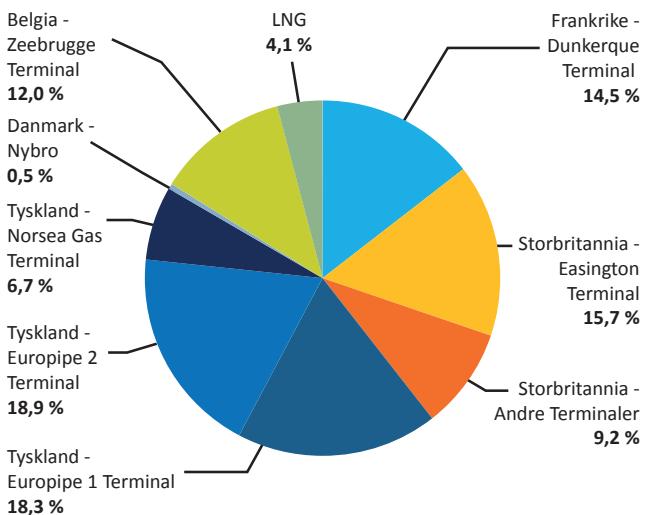
Felles eigarskap for transportsystemet sikrar at gassen blir frakta mest mogleg effektivt og gir størst verdiskaping, sidan ein unngår interessekonfliktar om kva for ein rørleidning gassen skal bli frakta gjennom. Gassco har operatøransvaret for Gassled, etter avtale med eigarane. Gassco ser også til at frakta av gass i den daglege drifta av anlegga er effektiv, som ein del av det særskilde operatøransvaret. Sjå nærmere omtale av kapasitetsadministrasjonen i kapittel 14.

Norsk gassproduksjon 2012 – mrd. Sm ³		
Eksport rørleidning	109	94,7 %
Sal til Noreg	1,4	1,2 %
Sal til reinjeksjon	0	0,0 %
LNG	4,7	4,1 %
Total	115,1	100,0 %

Kjelde: Gassco/Oljedirektoratet

Figur 7.3 Sal av NGL/kondensat i 2012, fordelt på første mottaksland, om lag 20,8 millionar Sm³ o.e. (Kjelde: Oljedirektoratet)

Figur 7.4 Norsk naturgasseksport, om lag 113,7 milliardar Sm³, fordelt på leveransepunkt (Kjelde: Gassco/Oljedirektoratet)

FORSKING I OLJE- OG GASSVERKSEMDA

18

Professor Tor Austad ved Universitetet i Stavanger har fått Oljedirektoratet sin pris for auka utvinning for forskinga si (IOR-prisen). Arbeidet hans har bidrige til viktig kunnskap som har gitt auka oljeutvinning frå krittfelt på norsk sokkel. (Foto: Monika Larsen, Oljedirektoratet)

Ny teknologi har vore viktig for å oppnå ei optimal og miljøvennleg utnytting av ressursane på den norske kontinentalsokkelen. Gode rammevilkår frå styresmaktene har gitt selskapa incentiv til å drive forsking og utvikling. Eit tett samarbeid mellom oljeselskap, leverandørbedrifter og forskingsinstitusjonar har vore ein føresetnad for denne utviklinga. Leverandørindustrien i Noreg har med teknologi som er utvikla på norsk sokkel også skaffa seg ein konkurransefordel internasjonalt.

I dag står ein framfor fleire nye utfordringar. Funna og utbyggingsane er mindre enn tidlegare. Ressursane som er igjen i felta, er meir krevjande å produsere enn dei som allereie er produserte. Dermed blir det vanskelegare for enkeltprosjekt å finansiere teknologiutvikling. Aktørane på norsk sokkel og staten som ressurseigar må framleis satse på forsking og utvikling. Figur 8.2 viser korleis Olje- og energidepartementet er involvert i petroleumsforskinga i Noreg.

For å kunne møte utfordringane som følgjer med ei effektiv og forsvarleg petroleumsverksemeld, blei strategien OG21 – Olje og gass i det 21. hundreåret etablert på initiativ av Olje- og energidepartementet i 2001. OG21 har greidd å få oljeselskap, universitet, forskingsinstitusjonar, leverandørindustrien og styresmaktene til å samle seg om ein felles nasjonal teknologistrategi for olje og gass, jamfør www.OG21.no.

Det offentlege gir incentiva til forsking og teknologiutvikling hovudsakleg gjennom det regulatoriske rammeverket og direkte løyingar til Forskningsrådet. Løyingane til Forskningsrådet går først

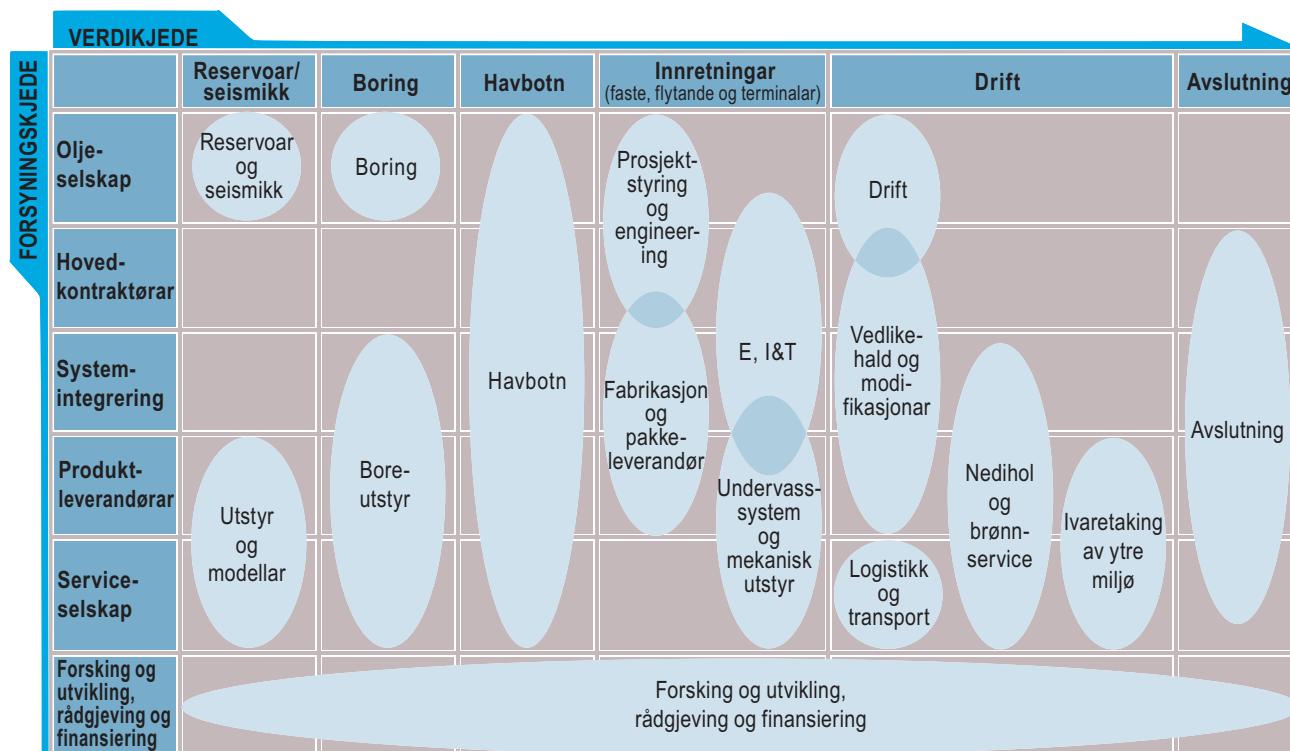
og fremst til forskingsprogramma PETROMAKS 2 og DEMO 2000. Desse programma skal medverke til å nå måla ein har sett gjennom OG21-strategien.

PETROMAKS 2

PETROMAKS 2 erstattar PETROMAKS, som blir avvikla i 2013. Programma støttar eit breitt spekter av prosjekt, frå grunnforskning til innovasjonsprosjekt i industrien. PETROMAKS 2 skal ha eit heilskapleg ansvar for forsking som leier til best mulig forvaltning av dei norske petroleumressursane og ei framtidsretta næringsutvikling i sektoren. Sidan 2003 er det løvt om lag 2 milliardar kroner til 341 prosjekt og 84 forprosjekt. Dette har utløyst 2,1 milliardar kroner i anna finansiering, stort sett frå næringslivet. PETROMAKS 2 er eit viktig verkemiddel for å fremje langsiktig forsking og kompetanseutvikling. PETROMAKS og PETROMAKS 2 har sidan oppstarten i 2003 finansiert 430 stipendiatar (doktorgrader og postdoktorar). Dette er eit svært høgt tal samanlikna med det oljeselskapa støttar av liknande stillingar, og illustrerer kor viktige dei offentlege midlane er for langsiktig og grunnleggjande forsking.

DEMO 2000

DEMO 2000 er eit viktig verkemiddel for å teste ut nye teknologi-løysingar i petroleumsnæringa. Programmet har som mål å redusere kostnader og risiko for industrien ved å gi støtte til pilotprosjekt og

Figur 8.1 Kart over norske olje- og gassklynger (Kjelde: www.intsok.com)

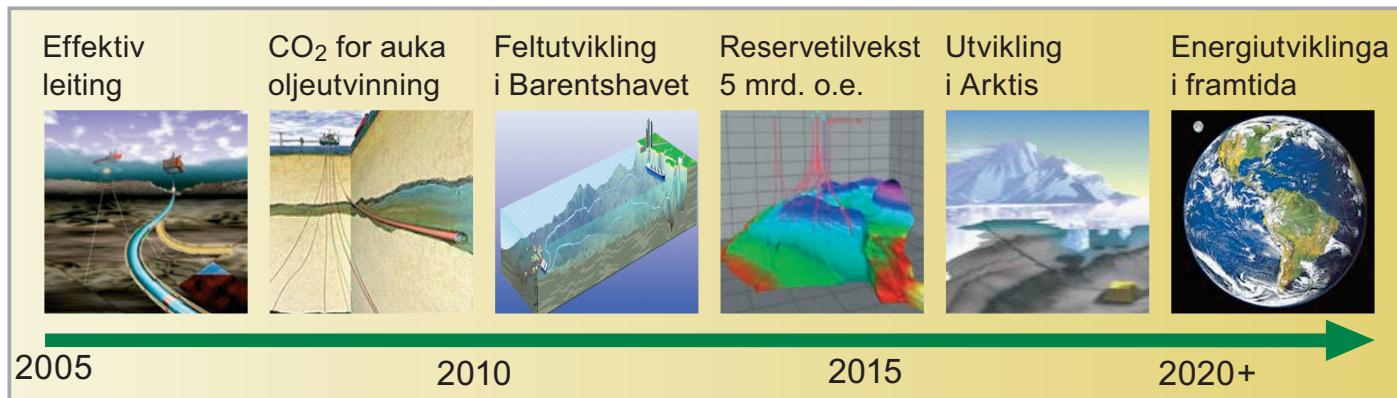
demonstrasjon. DEMO 2000 fungerer også som ein samarbeidsarena mellom oljeselskapa og leverandørbedriftene, og er spesielt viktig for leverandørane. Leverandørindustrien og forskingsmiljøa har ikkje dei same incentiva knytta til teknologiutviklinga dei leverer som det oljeselskapa har når dei investerer i denne teknologien. På grunnlag av juridiske rammeverk har oljeselskapa eigne skatteincentiv knytt til sine FoU-relaterte utgifter i utvinningsløyva.

DEMO 2000 har sidan oppstarten i 1999 støtta 260 pilotprosjekt. Dei totale kostnadene til desse prosjekta er 3,2 milliardar kroner, og styresmaktene har gitt nærare 800 millionar kroner gjennom statsbudsjettet.

Andre forskingsprogram

Fleire andre forskingsprogram med relevans for petroleum får offentleg støtte. ProofNy, eit delprogram under Havet og kysten, er retta mot forsking på langtidsverknader på sjø som følgje av petroleumsverksemda. PETROSAM støttar samfunnsvitskapleg petroleumsforskning. Forskningsrådet har også oppretta ei rekke Senter for forskingsdriven innovasjon (SFI) og Senter for framifrå forsking (SFF). Fleire av desse sentra har relevans for petroleumsindustrien, mellom anna FACE innan fleirfaseforskning ved Sintef/IFE, Senter for integrerte operasjoner ved NTNU, Senter for bore- og brønn teknologi for økt utvinning ved IRIS (i samarbeid med Sintef), Senter for arktisk og maritim forsking ved NTNU, AMOS innan regulerings- og marin teknikk ved NTNU og CAGE innan gasshydrat i arktiske strøk ved Universitet i Tromsø. Sentra for forskingsdriven innovasjon kan få støtte i opptil åtte år, og sentra for framifrå forsking kan få støtte i opptil ti år.

Olje- og energidepartementet har teke initiativ til eit nytt samarbeid gjennom International Energy Agency (IEA) innan gass- og oljeteknologi, GOT. Initiativet byggjer på OG21-modellen og vil bli implementert i 2013. Målet er å samle petroleumsnæringa, forskningsinstitusjonar og land med interesse for petroleum for å samarbeide om felles teknologiske utfordringar.

Figur 8.3 OG21 sitt teknologi-vegkart for verdiskaping på norsk kontinentalsokkel (Kjelde: OG21)

PETROMAKS 2

Norges forskningsråd

Forsking og utvikling

DEMO
2000

Norges forskningsråd

Demonstrasjon og pilot

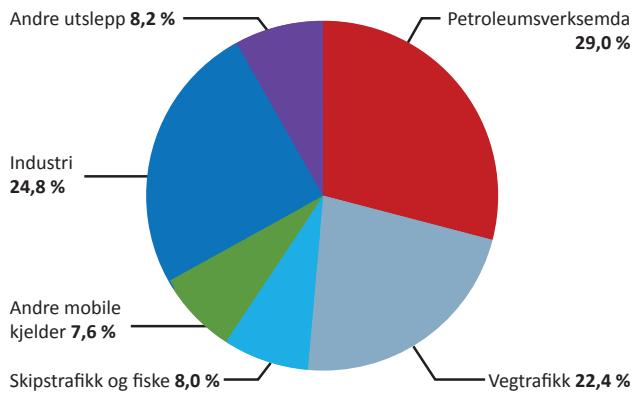
Figur 8.2 Olje- og energidepartementets involvering i petroleumsforskninga (Kjelde: Olje- og energidepartementet)

MILJØ- OG KLIMAOMSYN I NORSK PETROLEUMSVERKSEMD

9

Hausten 2012 arrangerte Eni Norge saman med Statoil og Nofo ein omfattande øvelse for å teste oljevernbereidskapen i Barentshavet.
(Foto: Eni Norge, News on request)

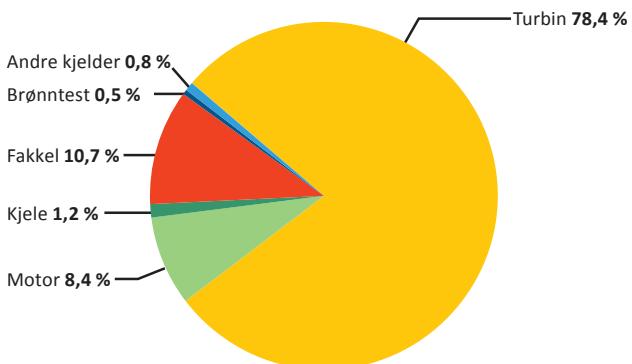

Figur 9.1 Kjelder til norske utslepp av CO₂, 2011
(Kjelde: Statistisk sentralbyrå)

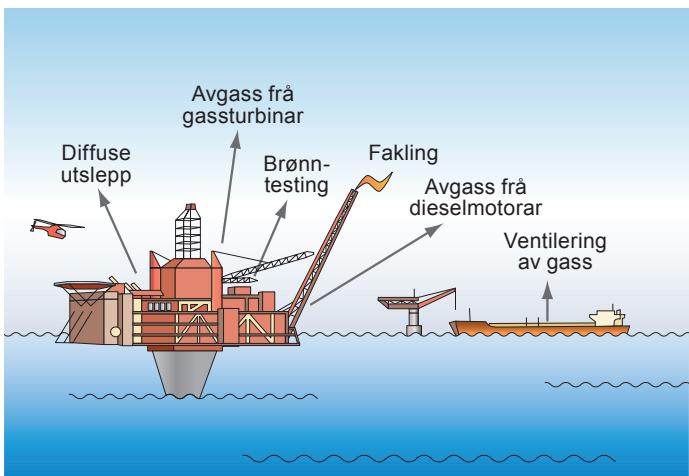
Omsynet til miljø og klima har alltid vore ein integrert del av den norske petroleumsverksemda. Eit omfattande verkemiddelapparat tek omsyn til miljø og klima i alle fasar av petroleumsverksemda, frå konsesjonsrundar til leiting, utbygging, drift og avslutning. Dei strenge reglane petroleumslova har for fakling gjer sitt til at det generelle nivået på fakling på norsk sokkel er lågt samanlikna med nivået internasjonalt.

Som eit av dei første landa i verda innførte Noreg ei CO₂-avgift i 1991. Avgifta har ført til utvikling av ny teknologi og utløyst tiltak som har redusert utsleppa vesentleg. Styresmaktene og oljeindustrien har arbeidd tett saman om å nå målet om null skadelege utslepp til sjø (nullutsleppsmålet). Ein reknar at målet om null-utslepp er nådd for tilsette kjemikaliar. Som eit resultat av den kontinuerleg sterke vektlegginga av miljøet, held norsk petroleumsverksemde svært høg miljøstandard samanlikna med petroleumsverksem i andre land.

Dette kapitlet gir ei oversikt over utslepp frå petroleumsverksemda til luft og sjø, og verkemiddel og tiltak som tek omsyn til klima og miljø.

Figur 9.2 CO₂-utslepp frå petroleumsverksemda i 2011, fordelt på kjelder
(Kjelde: Oljedirektoratet)

Oversikt over utsleppskjelder

Utslepp frå petroleumsverksemda

Utslepp frå petroleumssektoren til luft er stort sett eksos frå forbrenning av naturgass i turbinar, fakling av naturgass og forbrenning av diesel (sjå figur 9.2). Desse avgassane inneholder mellom anna CO₂ og NO_x. Andre utslepp er nmVOC, metan (CH₄) og svoveldioksid (SO₂). Utslepp frå petroleumssektoren til sjø inneholder restar av olje og kjemikaliar som blir nytta i produksjonsprosessane. Det blir også utslepp til sjø av borekaks med restar av vassbaserte borevæsker.

Lover og avtaleverk som regulerer utslepp frå petroleumsverksemda

Utslepp frå petroleumsverksemda i Noreg blir regulert gjennom fleire lover, mellom anna petroleumslova, CO₂-avgiftslova, særavgiftslova, klimakovteloava og forureiningslova. Petroleumsanlegga på land er underlagde dei same verkemidla som annan landbasert industri. Sentralt i petroleumslovgivinga står prosessane knytt til konsekvensutgreiing og godkjening av nye utbyggingsplanar (PUD/PAD). Anlegg på land eller sjø innanfor grunnlinja kjem i tillegg inn under føresegnene i plan- og bygningslova (sjå kapittel 5).

Noreg har også bunde seg gjennom internasjonale avtalar til å avgrense somme utslepp.

Måling og rapportering av utslepp

Klima- og forureiningsdirektoratet, Oljedirektoratet og Norsk olje og gass (tidlegare Oljeindustriens Landsforening) har etablert ein felles database for rapportering av utslepp til sjø og luft frå oljeverksemda, Environmental Web (EW). Alle operatørar på den norske kontinentalsokkelen rapporterer utsleppsdata direkte inn i databasen.

Utsleppsstatus for CO₂

I nasjonal samanheng stod petroleumsverksemda for omkring 29 prosent av CO₂-utsleppa i 2011 (sjå figur 9.1). Dei andre store utsleppskjeldene for CO₂ i Noreg er utslepp frå industriprosessar og

Faktaboks 9.1 Ei offensiv klimamelding

Våren 2012 la regjeringa fram Meld. St. 21 (2011-2012) *Norsk Klimapolitikk*. Regjeringa gjer i meldinga framlegg om å gjennomføre ei rekke tiltak for å få ned utsleppa av klimagassar og skape teknologiutvikling. Nokre av dei viktigaste tiltaka er eit nytt klima- og energifond og auka CO₂-avgift på sokkelen.

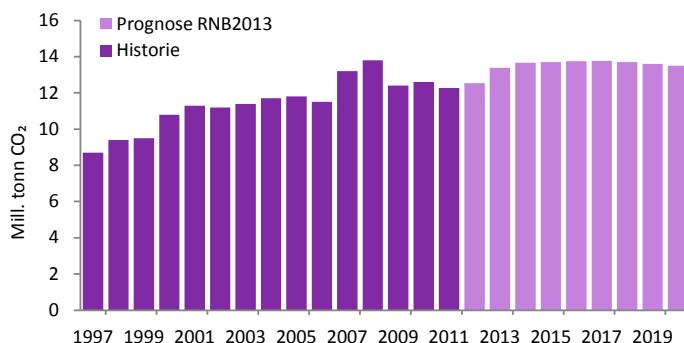
Det er viktig å omstille norsk industri for å møte krava framtida stiller til lågare klimagassutslepp. Regjeringa vil opprette eit klima- og energifond med utgangspunkt i Enova for teknologiutvikling i industrien. Målet er ei teknologiutvikling som får ned klimagassutsleppa.

Regjeringa har som mål å auke tilførselen av kraft frå land. Det føreset at det samtidig er sikra utbygging av nok ny kraft eller at det blir framfört nok nytt nett til at det ikkje oppstår regionale ubalansar på utbyggingstidspunktet. Samtidig må naturmangfaldet og omsynet til kostnadene ved tiltaka ble teke vare på. For å gi selskapa auka insentiv for elektrifisering auka regjeringa CO₂-avgifta for petroleumsverksemda med 200 kroner per tonn.

vegtrafikk. På grunnlag av oppdatert informasjon om produksjon og utslepp i petroleumssektoren reknar ein med at utsleppa frå petroleumssektoren aukar fram til rundt 2017 for deretter gradvis å minke. Utviklinga må sjåast i samanheng med den venta utvinninga av olje og gass på norsk sokkel. Utviklinga på den norske kontinentalsokkelen har dei siste åra gått mot meir modne felt og lengre avstandar for gasstransport. Behandling og transport av produsert gass er meir energikrevjande enn produksjon og transport av væske. Produksjonen av gass har utgjort ein stadig større del av produksjonen på den norske kontinentalsokkelen. I tillegg minkar reservoartrykket i gassfeltet. Det er dei siste åra funne fleire betydelege oljefelt som ein planlegg å bygge ut.

Verkemiddel for å redusere CO₂-utsleppa

Noreg ligg langt framme når det gjeld å ta i bruk miljøeffektive løysingar, og ein nyttar politiske verkemiddel og set i verk tiltak i arbeidet med å redusere CO₂-utsleppa. CO₂-avgifta og klimakovotelova er dei sentrale verkemidla for å redusere desse utsleppa. Styremaktene kan også bruke andre verkemiddel, som vilkår i PUD/PAD, utsleppsløyve og produksjonsløyve, som gjeld mellom anna fakling.

Figur 9.3 Utslepp av CO₂ frå petroleumssektoren i Noreg
(Kjelde: Oljedirektoratet)

CO₂-avgifta

Bruk av gass, olje og diesel i samband med petroleumsaktivitetene på kontinentalsokkelen er etter CO₂-avgiftslova med verknad frå 01.01.1991 pålagd CO₂-avgift. I tråd med Meld. St. 21 (2011–2012) *Norsk klimapolitikk*, er CO₂-avgifta for petroleumsverksemda auka med 200 kroner per tonn CO₂ frå 01.01.2013. Avgiftssatsen er 96 øre per Sm³ gass og liter olje eller kondensat.

Klimakovotelova

Klimakovotelova trådde i kraft i 2005 og blei seinast revidert i april 2011. Noreg er tilslutta EU sitt kvotesystem. Dette inneber at EU sitt kvotehandelsdirektiv med tilhøyrande avgjerder gjeld for norske kvotepliktige verksemder på lik linje med dei kvotepliktige verksemde i EU. Klimakovotelova trådde i kraft i 2005 og blei seinast revidert i april 2011. 1. januar 2013 starta tredje kvoteperiode som varer fram til 2020. Petroleumsverksemda er sidan 1. januar 2008 ilagd både CO₂-avgift og kvoteplikt.

Med ein kvotepris på om lag 50 kroner per tonn CO₂, og ei CO₂-avgift for petroleumsverksemda som ligg fast på om lag 400 kr, vil ein samla pris for klimautslepp i petroleumsverksemda vere om lag 450 kroner per tonn CO₂. Dersom kvoteprisen aukar over tid, gir det grunnlag for å redusere CO₂-avgifta slik at samla karbonpris blir på om lag same nivå.

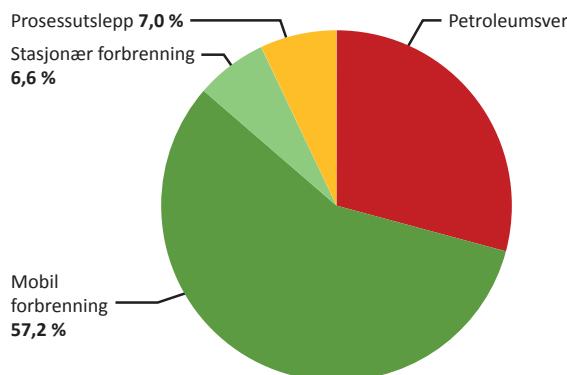
Vilkår og løyve

Brenning av gass i fakkel som er nødvendig for å sikre normal driftgis etter godkjenning frå Olje- og energidepartementet. Fakling sto i 2011 for om lag 11 prosent av CO₂-utsleppa frå petroleumsverksemda. Ei rekje utsleppsreduserande tiltak gjer at Noreg er leiande på dette området.

Alle planar for utbygging og drift av olje- og gassfelt (PUD/PAD) skal innehalde ei god og effektiv energiløysing, med ein analyse av mogleg kraftforsyning frå land. Det gjeld både nye feltutbyggingar og større modifikasjoner på eksisterande installasjonar.

Døme på tiltak for å redusere CO₂-utslepp frå felt

Styremaktene og oljeselskapa satsar sterkt på forsking og teknologiutvikling for å finne gode tekniske løysingar som kan gjere sitt til å

Figur 9.4 Kjelder til NO_x-utslepp i Noreg i 2011
(Kjelde: Statistisk sentralbyrå)

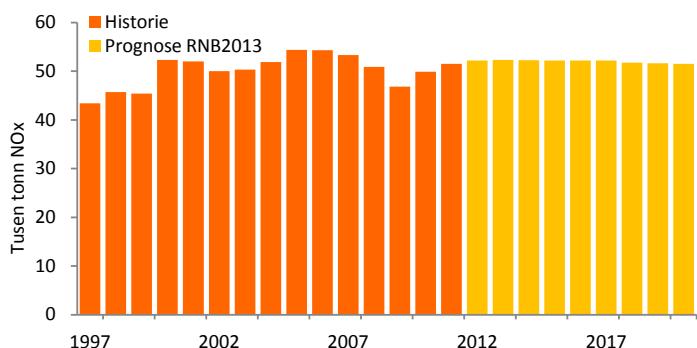
redusere utslepp som skadar miljø og klima. Det blir gjort mykje for å utvikle miljøkompetanse og miljøteknologi, og norsk oljeindustri ligg langt framme når det gjeld å ta i bruk miljø- og klimavennlege løysingar. Dette har gitt resultat, og mange av løysingane som er tekne i bruk i Noreg har blitt eksportvare.

Kombikraft

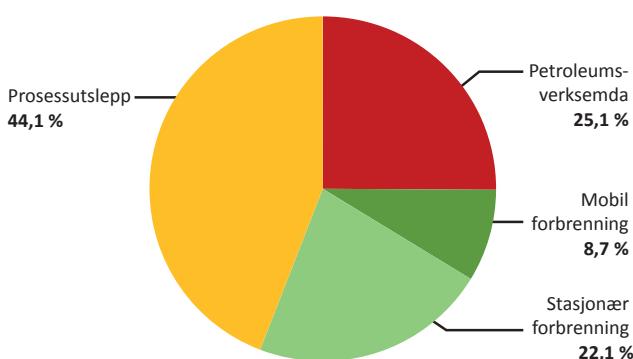
Kombikraft er ei løysing der ein brukar varme frå eksosgassen i turbinane til å produsere damp, som så blir nytta til å generere elektrisk kraft. Kombikraft aukar energiutnyttinga og er i dag i bruk på felta Oseberg, Snorre og Eldfisk. Desse anlegga er i offshoresamanheng eineståande i verda.

Lagring av CO₂

CO₂ kan bli injisert og lagra i ferdigproduserte olje- eller gassreservoar, eller i geologiske formasjonar under vatn eller på land. Sidan 1996 har det årleg vore lagra om lag ein million tonn CO₂ i Utsira-formasjonen i samband med prosessering av gassen frå Sleipner

Figur 9.5 Utslepp av NO_x frå petroleumsvirksemada
(Kjelde: Oljedirektoratet)

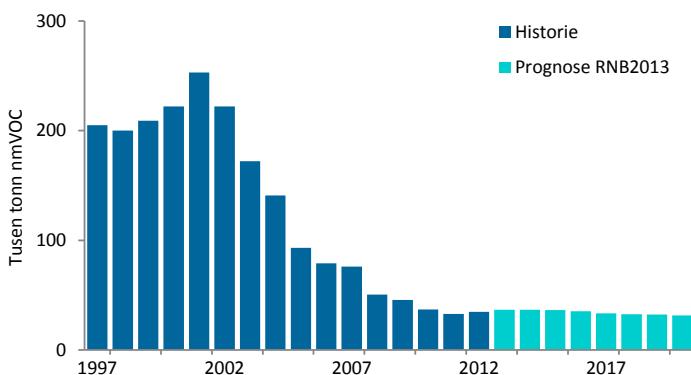

Figur 9.6 Kjelder til norske utslepp av nmVOC i 2011
(Kjelde: Statistisk sentralbyrå)

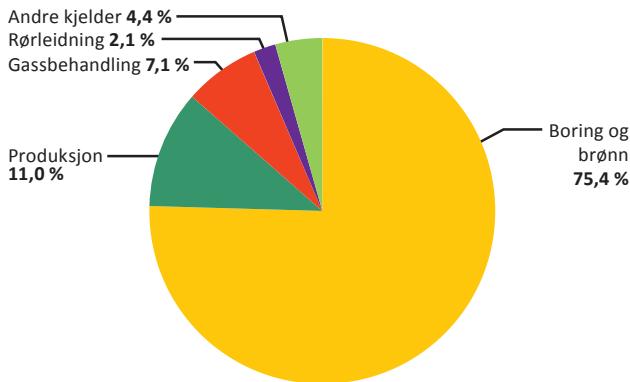
Vest-feltet. Noreg var med Sleipner-prosjektet først ut i verda med å lagre større mengder CO₂ i ein geologisk formasjon under havbotnen. På Snøhvitfeltet begynte ein i april 2008 å separere og lagre CO₂ før naturgassen blir kjølt ned til flytande gass (LNG). CO₂-gassen går i rør frå LNG-anlegget på Melkøya og tilbake tilfeltet der han blir injisert og lagra. Ved normal drift på Snøhvit vert opptil 700 000 tonn CO₂ lagra i året.

ENØK

Mange ENØK-tiltak er gjennomførte etter at CO₂-avgifta blei vedteken i 1991. Energoeffektivisering og energistyrkingssystem (energileiing) er viktige tiltak i arbeidet med å redusere utsleppa. Dette arbeidet krev kontinuerleg oppfølging. Val av tiltak avheng mellom anna av alderen på innretninga, driftsmønsteret, installert utstyr og prosessar, og av tilgjengeleg gjennomføringskapasitet. Døme på tiltak er modifikasjonar på kraftkrevjande utstyr (i.e kompressorar og pumper), og optimalisering av prosessar for betre utnytting av energien.

Figur 9.7 Utslepp av nmVOC frå petroleumsvirksemada
(Kjelde: Oljedirektoratet)

Figur 9.8 Utslepp av kjemikalier fra norsk petroleumsverksemd fordelt på kjelder, 2011
(Kjelde: Oljedirektoratet)

Kraft frå land

Kraft frå land må ein sjå i lys av at det er store variasjonar mellom installasjonane når det gjeld tekniske eigenskapar, kostnader og verknaden installasjonen påfører andre kraftbrukarar gjennom tilknytinga til den generelle kraftforsyninga.

I dag er det fleire felt som får heile eller delar av kraftforsyninga frå land. Mellom anna nyttar installasjonane på Troll A, Ormen Lange og Gjøa kraft frå el-nettet. Valhall kom i drift i januar 2013 med si nye produksjonsplattform. Det nye prosessanlegget blir drevet av kraft frå land via ein kabel frå Lista. Goliat vil og få kraft frå land når det kjem i produksjon. I 2012 kom om lag 48 prosent av den norske gassseksporten frå felt med kraftforsyninga frå land.

Utsleppsstatus for NO_x

Det er nær samanheng mellom utsleppa av CO₂ og NO_x. Som for CO₂ er gassforbrenning i turbinar, fakling av gass og dieselforbruk på innretningane sentrale utsleppskjelder også for NO_x. Mengda av utslepp er avhengig både av forbrenningsteknologien og kor mykje drivstoff som blir brukt. Til dømes gir forbrenning i gasturbinar lågare utslepp av NO_x enn forbrenning i dieselmotorar.

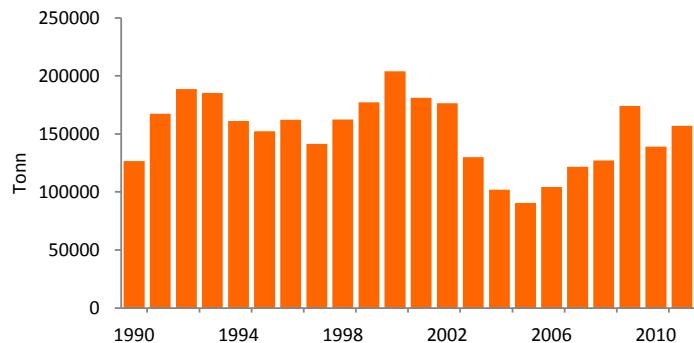
NO_x er fleire nitrogenasbindingar som medverkar til forsuring. Miljøeffektane av NO_x er mellom anna skade på fiske- og dyreliv gjennom forsuring av vassdrag og jordsmonn, skade på helse, avlinger og bygningar på grunn av at det dannar seg bakkenært ozon.

Mobile kjelder står for størsteparten av dei norske NO_x-utsleppa (sjå figur 9.4). Petroleumsverksemda står for omlag 29 prosent. Dei totale utsleppa av NO_x frå sektoren har auka frå 1991 (sjå figur 9.5) og stabilisert seg frå 2000-talet. Hovudårsaka til veksten var auka aktivitet som har ført til meir utslepp.

Verkemiddel for å redusere NO_x-utsleppa

Vilkår og løyve

I driftfasen er utslepp av NO_x på kontinentalsokkelen regulert ved eventuelle vilkår i samband med behandlinga av PUD/PAD. Det

Figur 9.9 Totale utslepp av kjemikalier frå norsk petroleumsverksemd (Kjelde: Oljedirektoratet)

kan også bli gitt utsleppsløyve med heimel i forureiningslova, som omfattar NO_x.

NO_x-avgifta

Stortinget vedtok 28. november 2006 at det skal betalast ei avgift for utslepp av NO_x. Avgifta rettar seg mot utslepp frå innanlandske aktivitet, og omfattar samla utslepp frå store einingar innanfor sektorane sjøfart, luftfart, landbasert aktivitet og kontinentalsokkelen. For petroleumsverksemda omfattar avgifta samla utslepp frå større gassturbinar og maskinar samt utslepp frå fakling. I 2013 er avgifta 17,01 kroner per kilo NO_x.

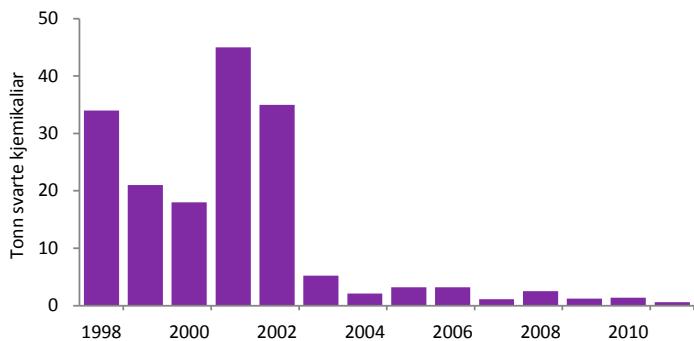
I samband med at Stortinget behandla NO_x-avgifta, blei det bestemt å gi avgiftsfriftek for utsleppskjelder som kjem inn under miljøavtalar med staten om gjennomføring av NO_x-reduserande tiltak. Det er inngått ein miljøavtale om reduksjon av NO_x-utslepp mellom den norske staten og næringsorganisasjonane.

Næringsorganisasjonane har etablert eit eige NO_x-fond som skal nyttast til å oppfylle dei forpliktingane dei har etter denne avtalen. På vegne av næringsorganisasjonane krev fondet inn betaling per kilo utslepp av NO_x frå verksemder som sluttar seg til avtalen, og fondet gir tilskott til kostnadseffektive NO_x-reduserande tiltak. Per 14. desember 2011 hadde 656 verksemder sluttar seg til den nye miljøavtalen om NO_x 2011-2017. Det aller meste av aktivitetane i olje- og gassindustrien kjem inn under avtalen.

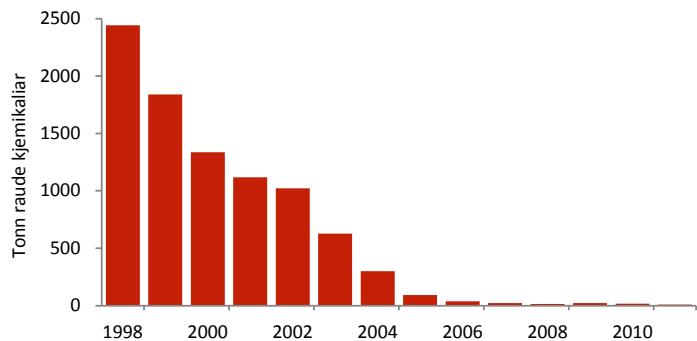
Eksempel på tiltak for å redusere NO_x-utsleppa

Låg-NO_x-brennarar

Eit tiltak er låg-NO_x-brennarar, som kan etterinstalleraast på turbinar. Studiar viser at det generelle kostnadsnivået ved å etterinstallere slike brennarar er ein god del høgare enn ein tidlegare har gått ut ifrå. Generelt vil låg-NO_x-teknologi installert på maskinar som kører med høg utnyttingsgrad, gi vesentleg reduserte NO_x-utslepp.

Figur 9.10 Utslepp av svarte kjemikalier frå petroleumsverksemda
(Kjelde: Oljedirektoratet)

Figur 9.11 Utslepp av røde kjemikalier frå petroleumsverksemda
(Kjelde: Oljedirektoratet)

Utsleppsstatus for nmVOC

NmVOC er ei nemning på flyktige organiske sambindingar, med unntak av metan, som fordampar frå substansar som mellom anna råolje. Miljøeffektane av nmVOC er mellom anna at det dannar seg bakkenært ozon som kan gi helsekadar og skade avlingar og bygningar. NmVOC kan også skade luftvegane ved direkte eksponering, og medverkar indirekte til drivhuseffekten ved at det dannar seg CO_2 og ozon når nmVOC reagerer med luft i atmosfæren. Dei norske nmVOC-utsleppa var i 2011 138 800 tonn.

Petroleumssektoren har tradisjonelt vore hovudkjelda til utslepp av nmVOC i Noreg. Utsleppa av nmVOC frå petroleumsverksemda kjem i hovudsak frå lagring og lasting av råolje offshore. Mindre utslepp oppstår også på gassterminalane. Andre industriprosessar og vegtrafikk er elles viktige kjelder til utslepp av nmVOC i Noreg (sjå figur 9.6). Utsleppa frå petroleumssektoren er redusert sidan 2001, og prognosane tyder på at dei framleis vil vere låge i åra framover (sjå figur 9.7). Tiltak for å avgrense utsleppa har ført til ein nedgang på over 90 prosent frå 2001 til 2011, noko som er hovudårsaka til at dei norske NMVOC-utsleppa no ligg godt under målet i Gøteborgprotokollen. Hovudårsaka til nedgangen i utsleppa er implementeringa av utsleppsreduserande teknologi.

Verkemiddel og tiltak for å redusere nmVOC-utslepp

Oljeselskapa har i fleire år arbeidd med å gjere teknologi for gjenvinning av nmVOC tilgjengeleg for lagerskip og skytteltankarar.

Faktaboks 9.2 Næringslivets NO_x-fond

Reduserte NO_x-utslepp er hovedmålet med Miljøavtalen om NO_x og Næringslivets NO_x-fond. Fondet er eit spleiseland der bedriftene som er med kan søkje om støtte til utsleppsreduserande tiltak. Betaling til fondet erstattar statleg NO_x-avgift for bedriftene som er tilslutta. NO_x-fondet er skipa av 15 samarbeidande næringsorganisasjonar. Alle bedriftene som er avgiftspliktige for utslepp av NO_x kan slutte seg til Miljøavtalen om NO_x 2011-2017

I dag finst det utprøvd gjenvinningsteknologi som reduserer utsleppa frå lasting med om lag 70 prosent. Avtalen om industri-samarbeid blei inngått i 2002 og er eit ledd i arbeidet med å samordne innfasing av teknologi som oppfyller krava om beste tilgjengelege utsleppsreduserande teknologi (BAT) på ein føremålsteng og kostnadseffektiv måte. I 2011 var det 21 bøyelastingsskip som hadde installert nmVOC reduserande teknologi. I tillegg hadde samtlege produksjonsskip (FPSO) og lagerskip (FSO) gjennomført NMVOC-reduserande tiltak ved installasjon av reduksjonsanlegg eller etablert kvoteavtale.

Eit gjenvinningsanlegg for nmVOC blei teke i bruk på råoljeterminalen på Sture i 1996. Anlegget er det første i sitt slag på ein råoljeterminal. For at tankskip som lastar skal kunne bruke anlegget, må dei ha montert tilkoplingsutstyr. Frå 01.01.2003 har det vore eit krav at alle skip skal ha montert utstyr for gjenvinning av nmVOC, og som regel slepp ikkje skipa inn til anlegget utan nødvendig utstyr.

Utslepp til sjø

Utslepp til sjø omfattar i hovudsak produsert vatn, borekaks og restar av kjemikalier og sement frå boreoperasjoner.

Produsert vatn

Olje- og kjemikalieutslepp frå produsert vatn kan ha lokale effektar i nærliken av innretningane, og blir regulerte nasjonalt gjennom utsleppsløyve med heimel i forureiningslova. Internasjonalt blir dei regulerte gjennom OSPAR-konvensjonen. For utsleppa til sjø er det internasjonalt fastsette maksimumsnivået for oljeinnhald i vatn redusert til 30 mg per liter frå og med 2007.

Målsetjinga om null miljøfarlege utslepp til sjø frå petroleumssemda blei slått fast i 1997. Styresmaktene og industrien har arbeidd saman for å presisere målsetjinga og kome fram til løysingar for å nå målet. Målet er delvis nådd.

Utsleppsstatus for kjemikaliar

Kjemikaliar er ei samlenemning for alle tilsetjingsstoff og hjelpestoff som blir nyitta ved bore- og brønnoperasjoner og i produksjon av

Faktaboks 9.3 Oljevernberedskap

I Noreg er beredskapen mot akutt forureining bygd opp av privat beredskap, kommunal beredskap og statleg beredskap. Fiskeri- og kystdepartementet, ved Kystverket, har ansvaret for å koordinere den samla nasjonale oljevernberedskapen og den statlege beredskapen mot akutt forureining. Miljøverndepartementet har ansvar for å stille krav til beredskap mot akutt forureining i kommunar og private verksemder. Klima- og forureiningsdirektoratet godkjenner beredskapsplanar og kontrollerer at krava blir følgde.

Oljeselskapa ved operatøren er ansvarlege for å ta seg av akutte hendingar som skriv seg frå eiga verksem, med beredskap som er dimensjonert for dette. Norsk Oljevernforening

For Operatørselskap (NOFO), der eigarane er ei rekke selskap som er rettshavarar på den norske sokkelen, har i tillegg etablert regionale planar som tek omsyn til forsterking av havgående beredskap og beredskap ved kysten og i strandsona. NOFO administrerer og held oppe ein beredskap som inkluderer personell, utstyr og fartøy. NOFO har fem basar langs kysten: Stavanger, Mongstad, Kristiansund, Træna og Hammerfest. I tillegg er det på nokre felt plassert ut NOFO-utstyr permanent. NOFO har totalt 16 oljevernsystem og gjennomfører felles øvingar kvart år.

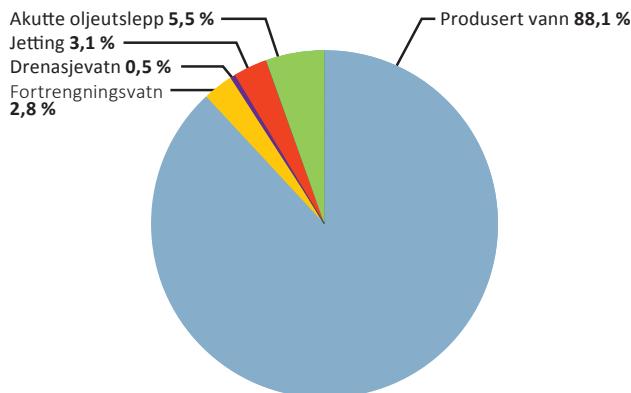
olje og gass. Hovudregelen er at det ikkje skal sleppast ut miljøfarlege stoff, anten dei er tilsette eller finst naturleg.

Bidraget frå petroleumssektoren til dei nasjonale utsleppa til sjø er på under 3 prosent av miljøgiftene på prioriteringslista til Klima- og forureiningsdirektoratet (KLIF).

Vel 99 prosent av kjemikaliebruken i norsk petroleumsverksemda er kjemikaliar som ein meiner har liten eller ingen miljøeffekt (grøne og gule kjemikaliar). Ein stor del av dei er stoff som finst naturleg i sjøvatn. Resten er miljøfarlege kjemikaliar eller kjemikaliar der eventuelle effektar ikkje er godt nok dokumenterte.

Det meste av kjemikalieutsleppa er knytt til boreverksemda (sjå figur 9.8), og utsleppsmengda varierer i tråd med aktivitetsnivået. Figur 9.9 viser utviklinga i dei totale utsleppa av kjemikaliar frå petroleumsverksemda.

Dei kjemikaliane som ikkje blir sleppte ut, løyser seg i olja, blir deponerte i undergrunnen eller blir behandla som farleg avfall.

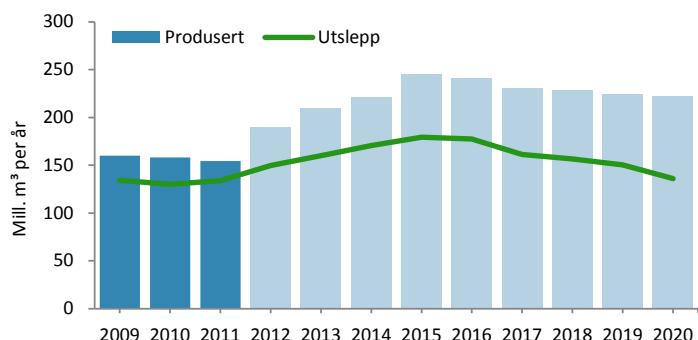
Figur 9.12 Utslepp frå petroleumsverksemda fordelt på aktivitetar, 2011
(Kjelde: Oljedirektoratet)

Verkemiddel for å redusere utslepp av kjemikaliar

Selskapa må søkje om utsleppsløyve for å kunne sleppe ut kjemikaliar til sjø. Klima- og forureiningsdirektoratet (KLIF) gir utsleppsløyve med heimel i føresegnene i forureiningslova. Etter forureiningslova har operatørselskapa sjølve ansvaret for og plikt til å etablere nødvendig beredskap for å handtere akutt forureining. I tillegg er det kommunal og statleg beredskap.

Utslepp av olje

Dei totale utsleppa av olje frå norsk petroleumsverksemda står for ein liten del av den totale tilførselen på norsk sokkel. Hovudtilførselen av olje på norsk sokkel kjem frå skipsfart og frå fastlandet via elvar. Ein reknar med at om lag 5 prosent av dei totale oljeutsleppa på norsk sokkel kjem frå norsk petroleumsverksemda.

Figur 9.13 Prognose for produsert vatn og for utslepp av produsert vann
(Kjelde: Oljedirektoratet)

Akutte utslepp

Alle akutte utslepp frå innretningane på kontinentalsockelen blir rapporterte til Kystverket, og årsakene blir undersøkte.

Petroleumsverksemda har ikkje vore årsak til store akutte utslepp av olje som har ført til miljøskadar. I dei 40 åra det har vore drive petroleumsproduksjon, har utslepp frå verksemda heller aldri nådd land. I 2011 utgjorde dei totale akutte utsleppa av olje til sjø 19 m³.

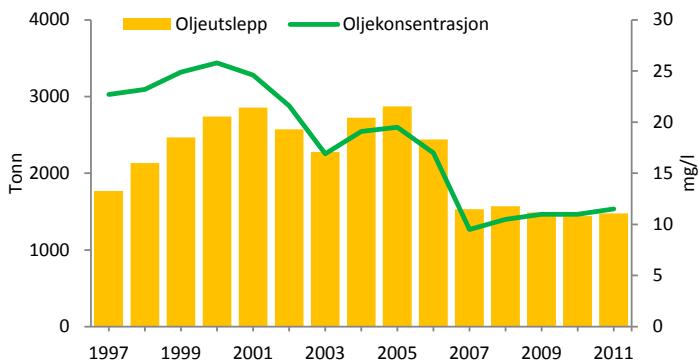
Miljøeffektane av eventuelle akutte oljeutslepp er avhengige av fleire faktorar enn berre storleiken på utsleppet. Mellom anna er utsleppsstaden, årstida, vindstyrken, straumane og effektiviteten til beredskapen avgjerande for skadeomfanget. Akutte oljeutslepp kan skade fisk, sjøpattedyr, sjøfugl og strandsoner. I Noreg har dei fleste alvorlege akutte utsleppa skrive seg frå skip nær kysten.

Utslepp frå drift

Vatn som blir produsert saman med olje og gass, inneholder restar av olje i droperform (dispergert olje) og andre organiske komponentar (inkludert lause oljefraksjonar). Det produserte vatnet blir reinjisert til undergrunnen eller reinsa før ein slepper det ut i sjøen. Oljehaldig borekaks og borevæske, som tidlegare stod for ein vesentleg del av oljeutsleppa frå aktivitetten, blir no injisert i eigna reservoar, eller teke til land for vidare behandling. Figur 9.12 viser oljeutslepp fordelte på aktivitetar, medan figur 9.13 viser prognosert utvikling i mengda av produsert vatn og utslepp av produsert vatn. Implementerte tiltak har ført til vesentlege reduksjonar i utslepp av olje per eining produsert vatn.

Verkemiddel for å redusere utslepp av olje

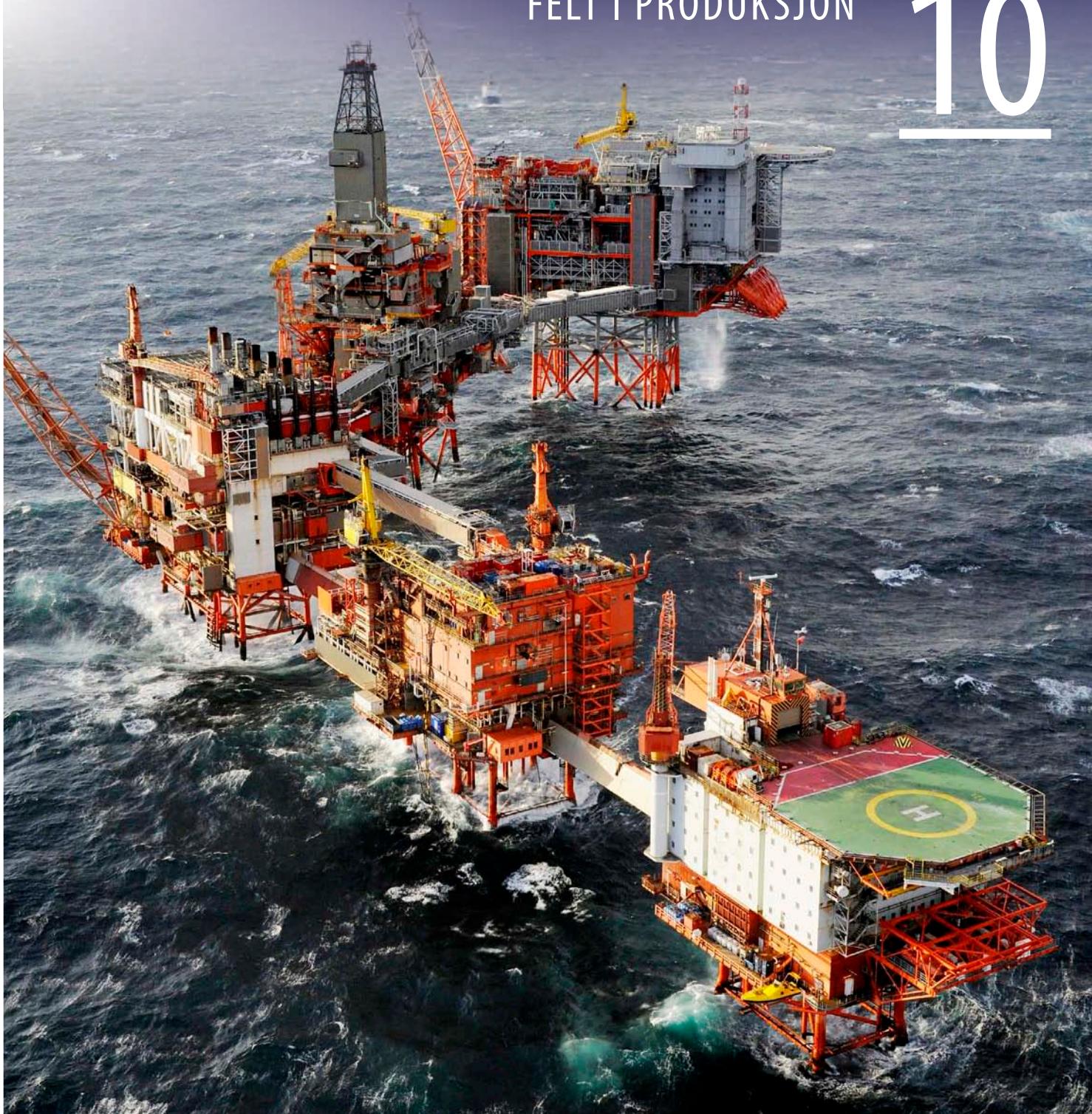
På same måten som for kjemikaliar må selskapa søkje om utsleppsløyve for å få sleppe ut olje til sjø. Klima- og forureiningsdirektoratet gir utsleppsløyve med heimel i føresegnene i forureiningslova. Etter forureiningslova har operatørselskapa sjølve ansvar for og plikt til å etablere nødvendig beredskap for å møte akutt forureining. I tillegg er det kommunal og statleg beredskap.

Figur 9.14 Utslepp av olje i produsert vatn og tilhøyrande oljekonsentrasjon
(Kjelde: Oljedirektoratet)

FELT I PRODUKSJON

10

Valhallfeltet sør i Nordsjøen.
(Foto: Kjetil Alsvik, BP)

Om tabellane i kapitla 10-12

Deltakardelane til rettshavarane som er lista for felta er ikkje alltid dei same som deltakardelane i det enkelte utvinningsløyvet, dette fordi samordna felt eller felt der det er utøvd glideskala har andre deltakardelar enn utvinningsløyvet. Fordi det berre er brukt to desimalar, er summen av deltakardelane for eit felt ikkje alltid 100 prosent. Deltakardelane er per februar 2013.

Under Utvinnbare reservar, opphavlege, er det teke med reservar i ressurskategoriane 0, 1, 2 og 3 etter Oljedirektoratet si klassifisering, sjå figur 4.2.

Under Utvinnbare reservar, igjen per 31.12.2012, er det teke med reservar i ressurskategoriane 1, 2 og 3 etter Oljedirektoratet si klassifisering.

Ressurskategori 0: Seld og levert petroleum

Ressurskategori 1: Reservar i produksjon

Ressurskategori 2: Reservar med godkjend plan for utbygging og drift

Ressurskategori 3: Reservar som rettshavarane har vedteke å vinne ut

Når det gjeld venta produksjon, er olje rekna i fat per dag, medan gass, NGL og kondensat er rekna i volum per år.

Karta i kapitla 10-13

	Olje
	Gass
	Olje/gass
	Gass/kondensat
	Funn 2011/2012 utan omriss

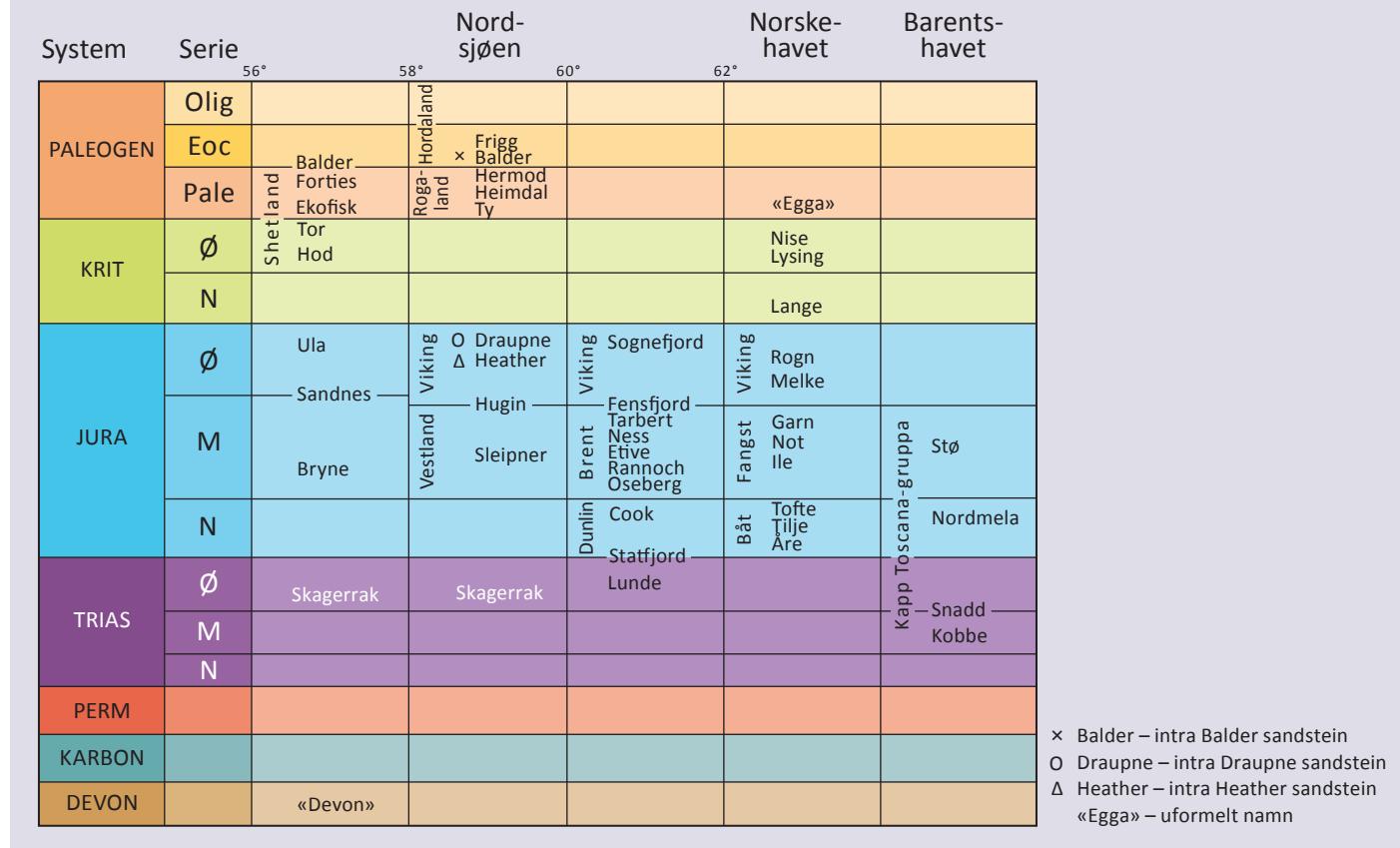
Grafar i kapittel 10

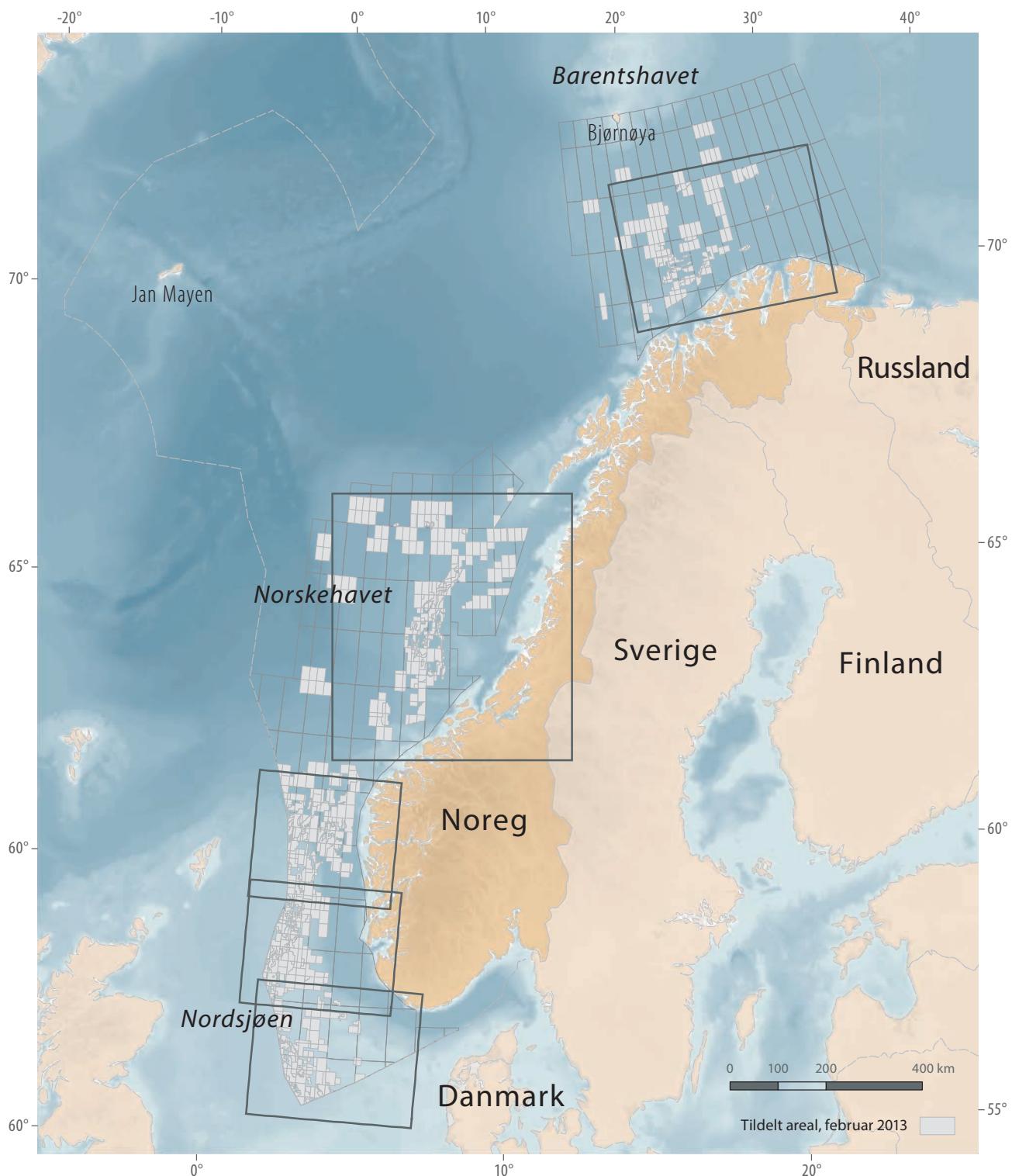
	Olje, kondensat, NGL
	Gass

Bilete og figurar i kapitla 10-14

Takk til operatørane for bruk av biletet og teikningar av innretningar på felta.

Reservoartype Krono- og litostratigrafi

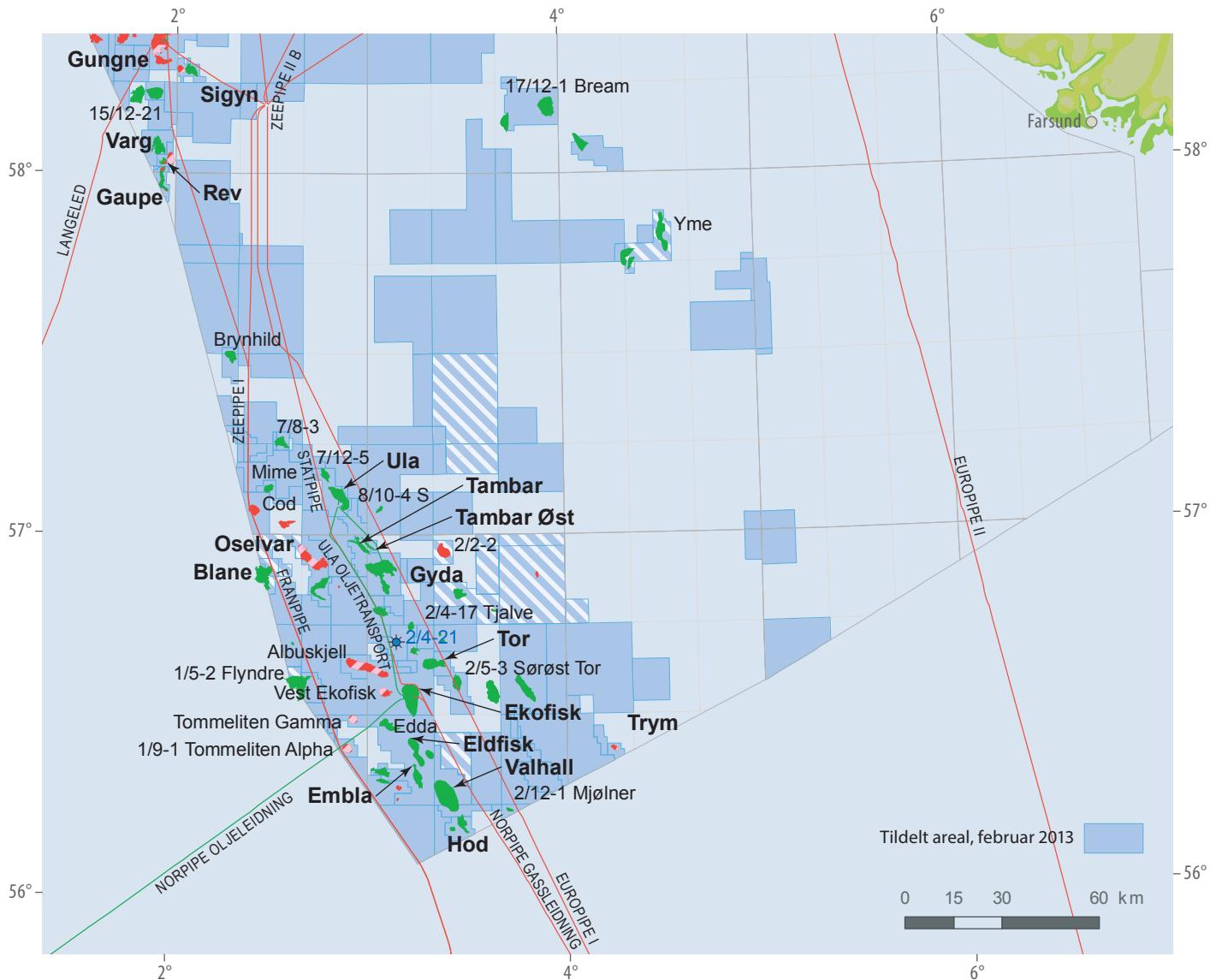

Figur 10.1 Område på den norske kontinentsokkelen (Kjelde: Oljedirektoratet)

Den sørlege delen av Nordsjøen

Den sørlege delen av Nordsjøen er framleis ein viktig petroleumsprovins for Noreg, 40 år etter at Ekofisk blei sett i produksjon. Ekofisk er det største feltet på norsk kontinentalsokkel, målt i dagleg oljeproduksjon. Det er 13 felt i produksjon i den sørlege delen av Nordsjøen, etter at Oselvar kom i produksjon i april 2012. To felt, Yme og Brynhild, er under utbygging. Sju felt har avslutta produksjonen,

og innretningar blir no fjerna. Ekofisk er eit knutepunkt for petroleumsverksemda i området, og mange felt er knytte til infrastrukturen på Ekofisk for vidare transport i Norpipe-systemet. Det er framleis store ressursar igjen i den sørlege delen av Nordsjøen, særleg i dei store kritfelta heilt i sør. Ein ventar difor at det vil bli produsert olje og gass derifrå i kanskje 40 år til.

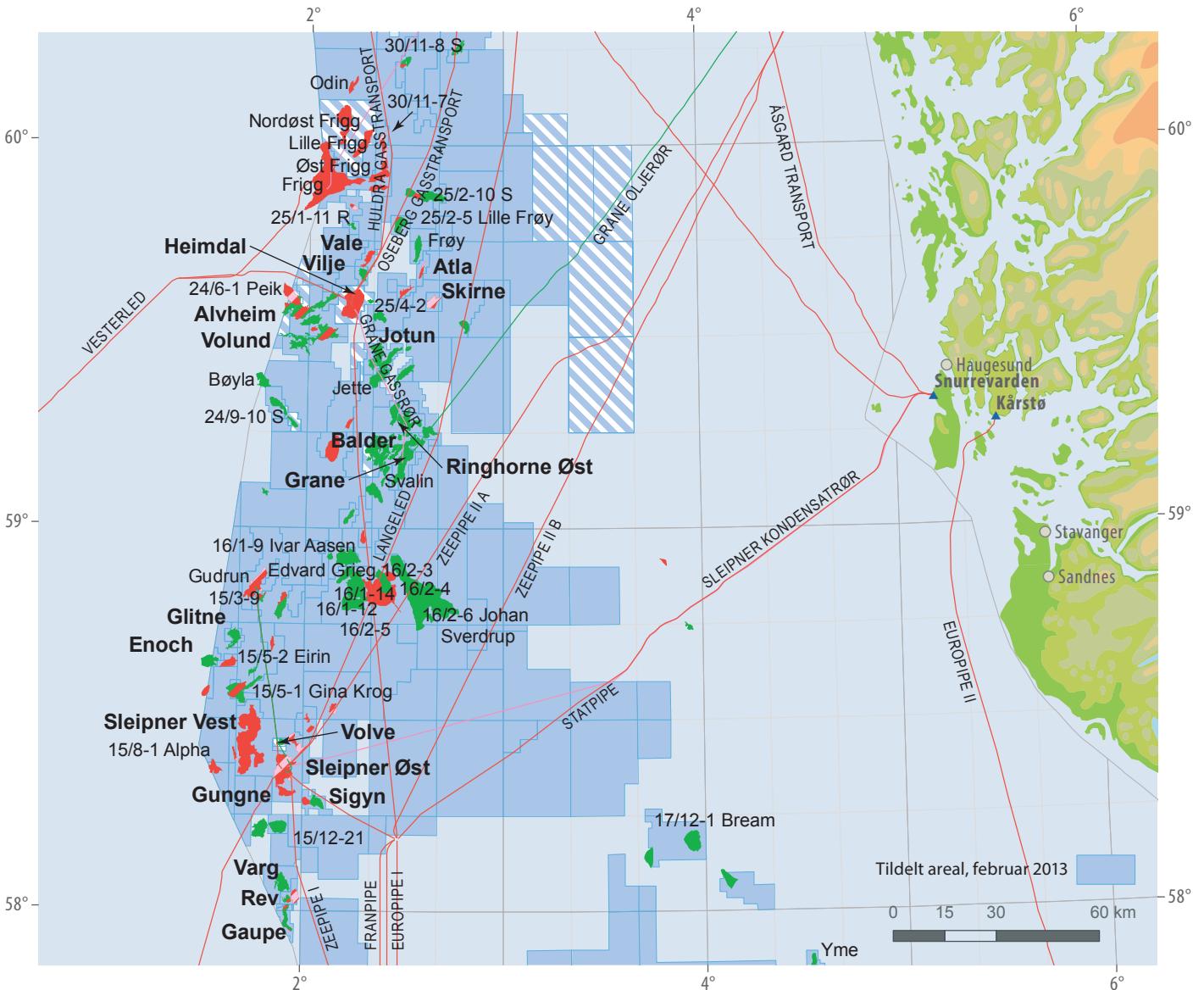

Figur 10.2 Felt og funn i den sørlege delen av Nordsjøen (Kjelde: Oljedirektoratet)

Den midtre delen av Nordsjøen

Den midtre delen av Nordsjøen har ei lang petroleumshistorie. Balder, som blei påvist i 1967, var det første oljefunnet på norsk kontinentalsokkel, men blei ikkje bygt ut før 30 år seinare. Den første utbygginga var gassfeltet Frigg, som produserte i nær 30 år før det blei stengt ned i 2004. Det er i dag 21 felt i produksjon i den midtre delen av Nordsjøen, etter at Atla og Gaupe kom i produksjon i 2012. Fem felt, Bøyla, Edvard Grieg, Gudrun, Jette og Svalin er under utbygging, og det er levert utbyggingsplan for funna

16/1-9 Ivar Aasen og 15/5-1 Gina Krog. Fleire funn blir og planlagde for utbygging dei neste åra, blant dei det store oljefunnet 16/2-6 Johan Sverdrup. Heimdal, som har produsert gass sidan 1985, er no eit gassenter som utfører prosesseringstenester for andre felt i Nordsjøen. Sleipner-felta representerer også eit viktig knutepunkt i gasstransportsystemet på norsk kontinentalsokkel. Olje og gass frå felta i den midtre delen av Nordsjøen blir transportert dels med skip og dels i rørelidningar til landanlegg i Noreg og Storbritannia.

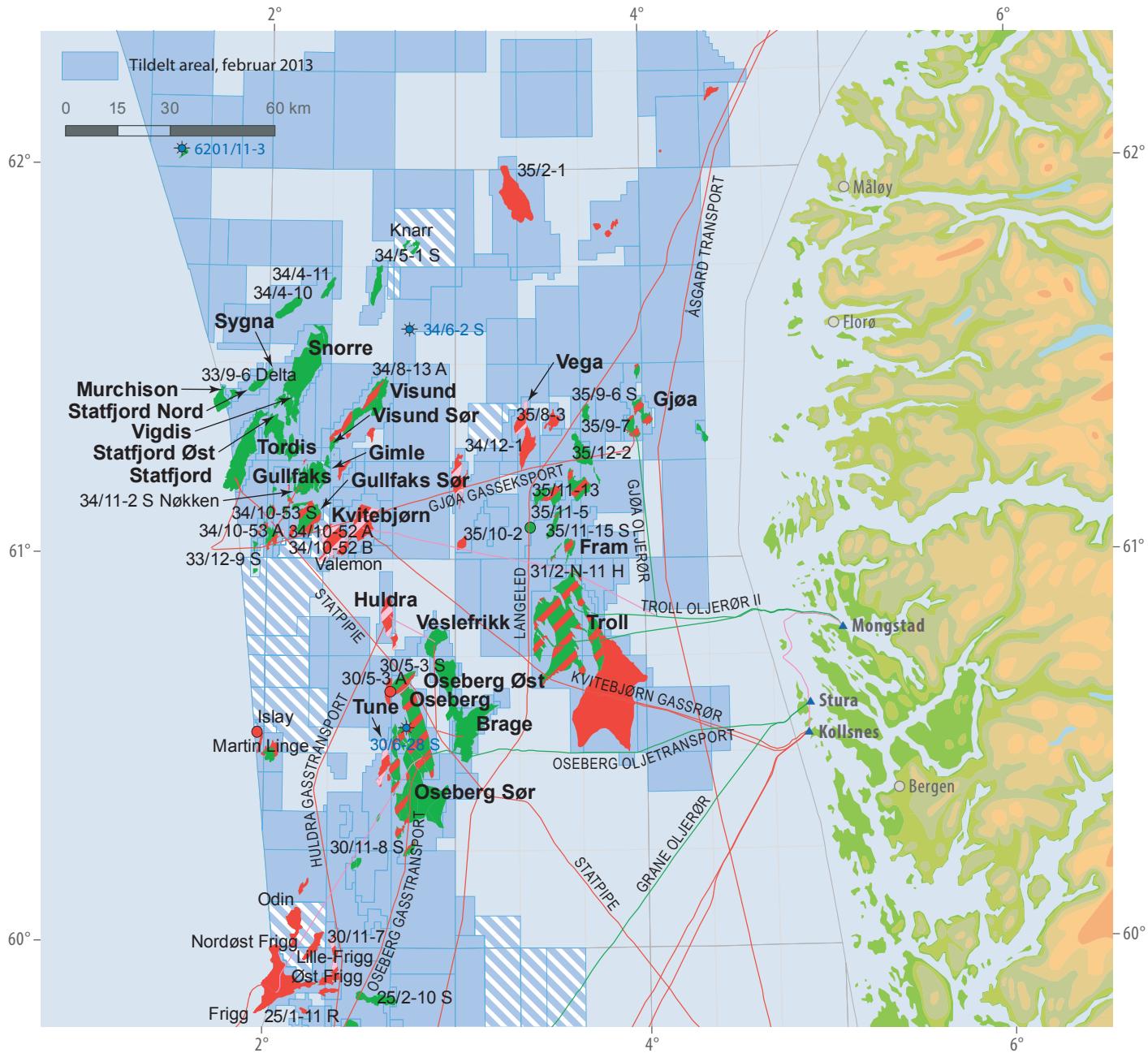

Figur 10.3 Felt og funn i den midtre delen av Nordsjøen (Kjelde: Oljedirektoratet)

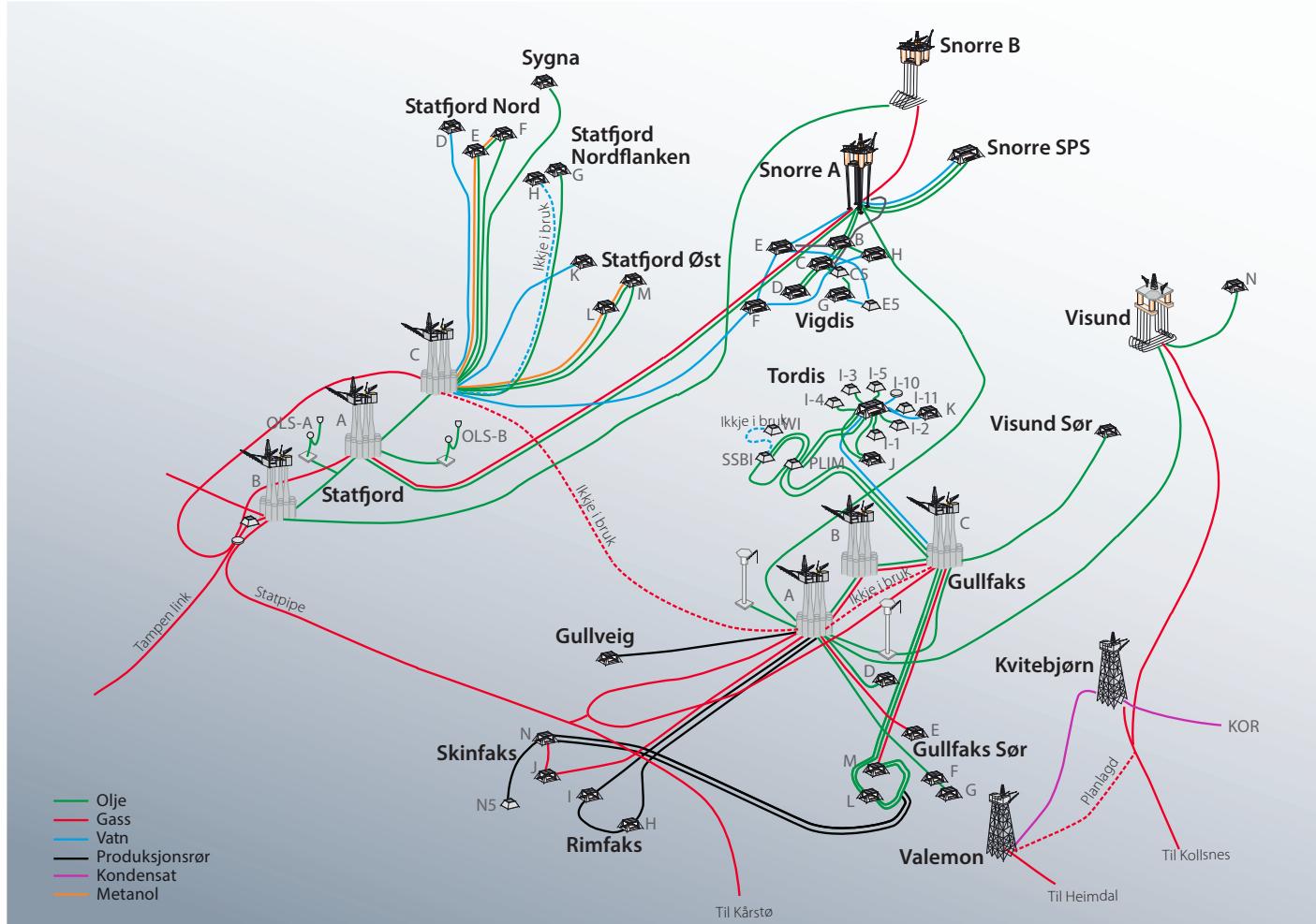
Den nordlege delen av Nordsjøen

Den nordlege delen av Nordsjøen omfattar dei to hovudområda Tam-
pen og Oseberg/Troll. I dag er det 26 felt i produksjon i denne delen av
Nordsjøen. Tre felt, Martin Linge, Knarr og Valemon er under utbygging,
og fleire funn blir planlagde for utbygging i framtida. Etter 30 år med
produksjon frå området er ressurspotensialet framleis stort, og ein ventar
at det vil vere produksjon i området i meir enn 30 år til. Trollfeltet har

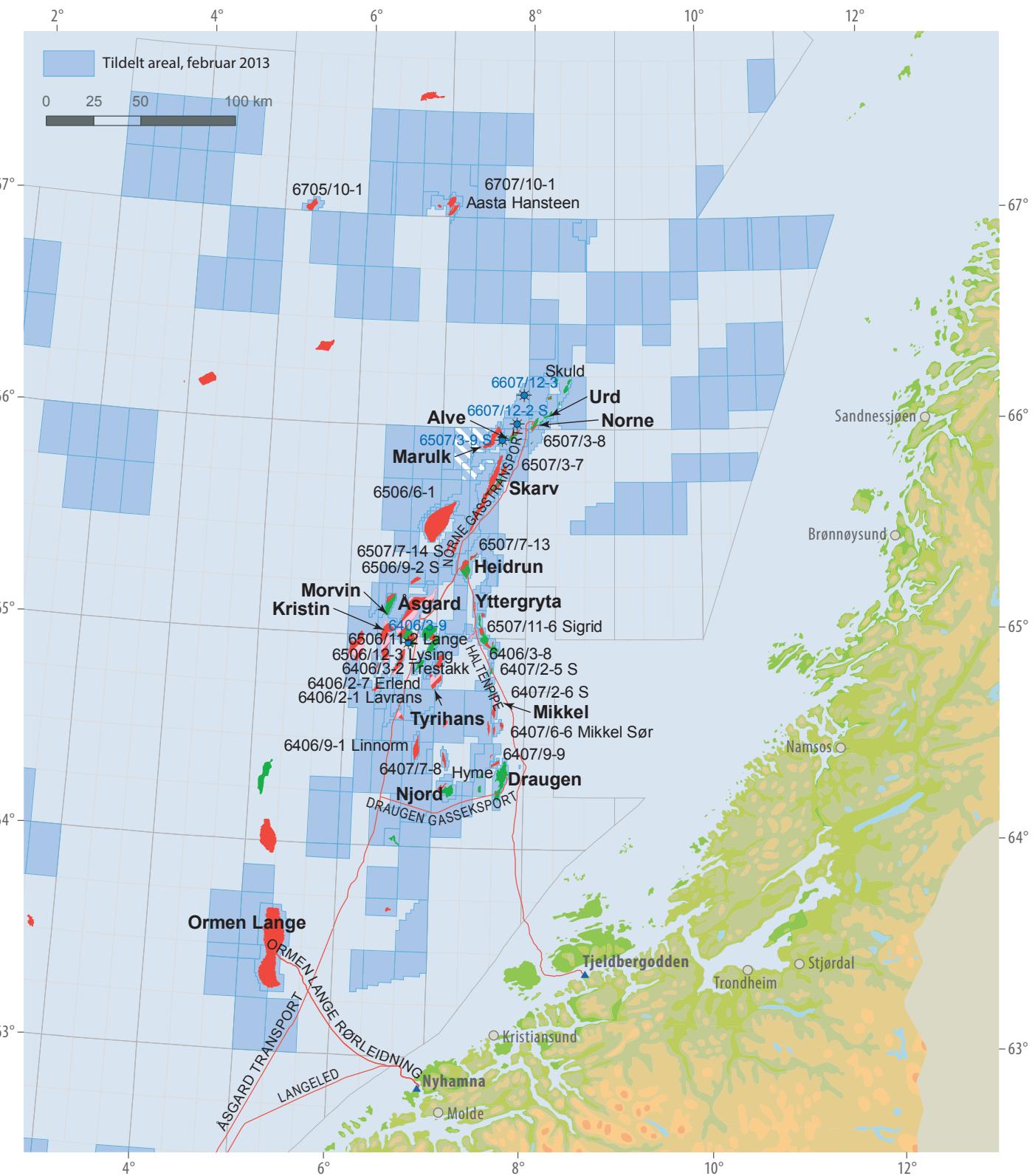
ein svært viktig funksjon for gassforsyninga frå norsk kontinentsokkel,
og vil vere hovudkjelda for norsk gasseksport i dette hundreåret. Når
dei største oljefelta avsluttar oljeproduksjonen, kan store gassvolum
 bli produsert i ein nedblåsing- og lågtrykksperiode. Olje og gass frå
felta i den nordlege delen av Nordsjøen blir transportert dels med skip
og dels i rørleidningar til landanlegg i Noreg og Storbritannia.

Figur 10.4 Felt og funn i den nordlege delen av Nordsjøen (Kjelde: Oljedirektoratet)

Figur 10.5 Innretningar i Tampenområdet (Kjelde: Statoil)

Figur 10.6 Felt og funn i Norskehavet (Kjelde: Oljedirektoratet)

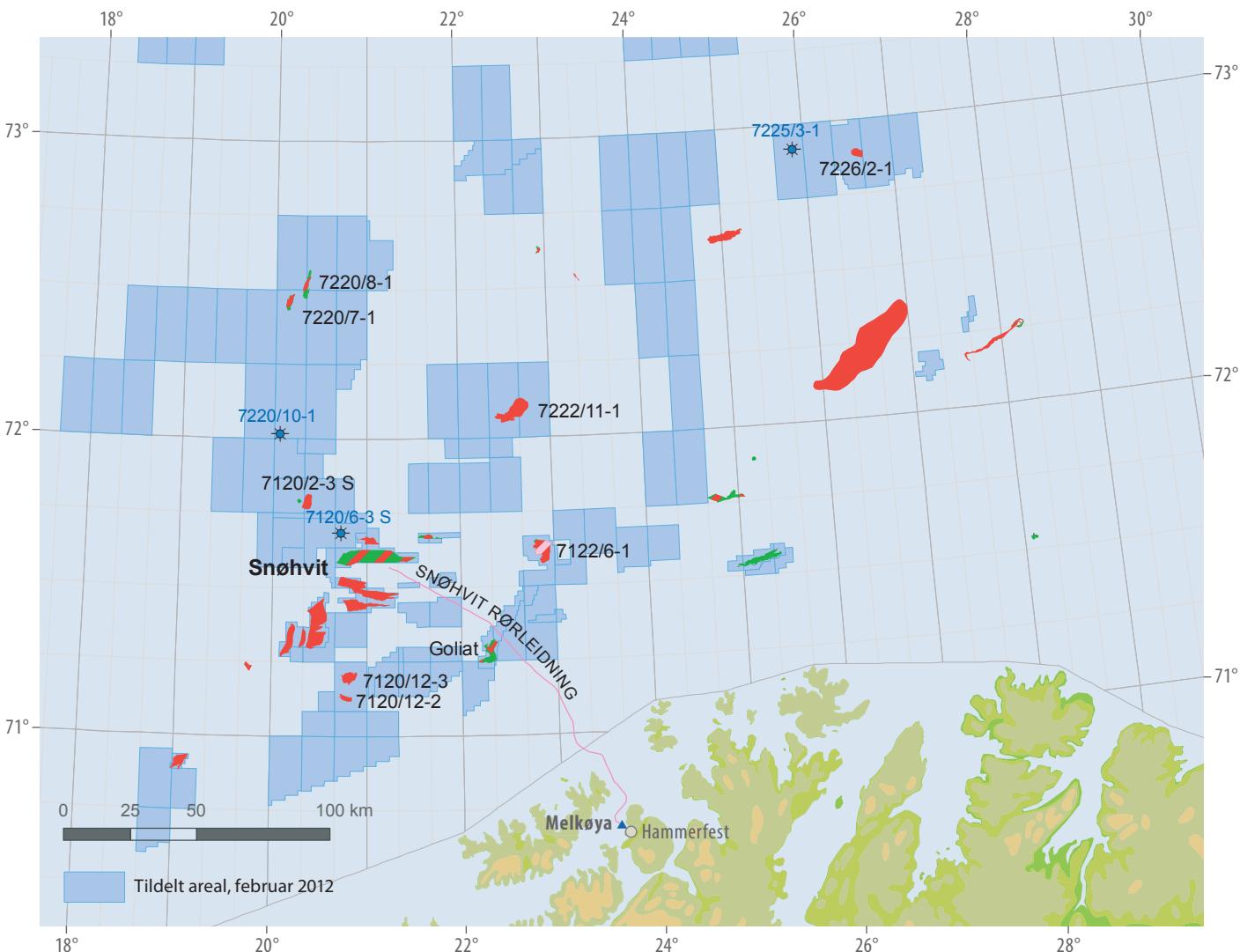
Norskehavet

Norskehavet som petroleumsprovins er mindre moden enn Nordsjøen. Draugen var det første feltet som kom i produksjon, i 1993, og det er no 16 felt som produserer i Norskehavet etter at Hyme, Marulk og Skarv kom i produksjon. Skuld er under utbygging, og det er levert utbyggingsplan for gassfunnet 6707/10-1 Aasta Hansteen. Norskehavet har store gassreservar. Produsert gass fra felta blir transportert i rørleidningen Åsgard Transport til Kårstø i Rogaland, og i Haltenpipe til Tjeldbergodden i Møre og Romsdal. Gassen fra Ormen Lange går i rørleidning til Nyhamna og vidare til Easington i Storbritannia. Oljetransporten fra felta i Norskehavet skjer med tankskip.

Barentshavet

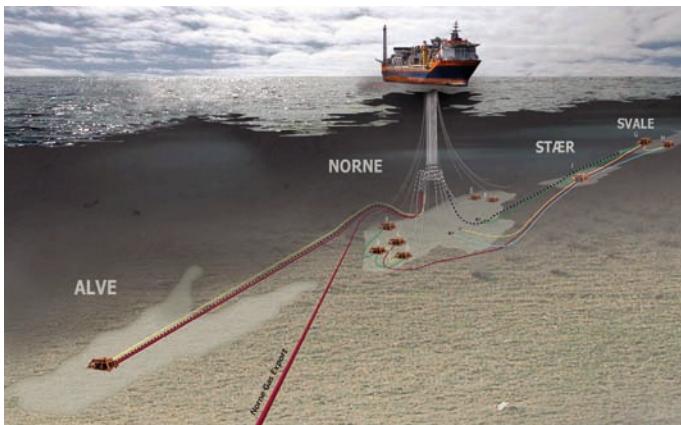
Barentshavet blir rekna som ein umoden petroleumsprovins. Det er berre eitt felt som er bygt ut i området, Snøhvit, som kom i produksjon i 2007. Gassen frå Snøhvit går i rør til Melkøya, der han blir prosessert og nedkjølt til LNG, som blir frakta med spesialskip til marknaden. Goliat er under utbygging, og produksjonsstart er planlagd til andre halvår 2014.

Figur 10.7 Felt og funn i Barentshavet (Kjelde: Oljedirektoratet)

Alve

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 6507/3 - utvinningsløyve 159 B, tildelt 2004.	
Godkjent utbygt	16.03.2007 av Kongen i statsråd	Funnår 1990
Produksjonsstart	19.03.2009	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	DONG E&P Norge AS	15,00 %
	Statoil Petroleum AS	85,00 %
Utvinnbare reservar	Ophavleg	Igjen per 31.12.2012
	1,9 millionar Sm ³ olje	0,8 millionar Sm ³ olje
	5,7 milliardar Sm ³ gass	2,7 milliardar Sm ³ gass
	1,1 millionar tonn NGL	0,6 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 3 000 fat per dag, Gass: 0,51 milliardar Sm ³ , NGL: 0,1 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,1 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	3,9 milliardar nominelle kroner	

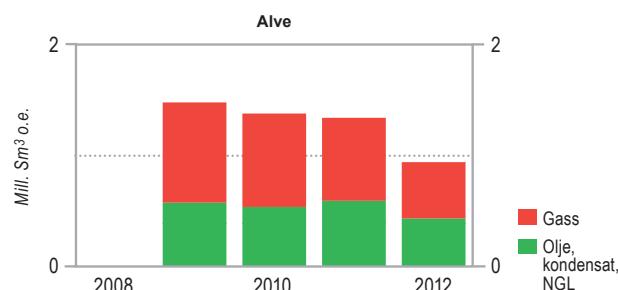
Utbygging: Alve er eit gass-, kondensat- og oljefelt som ligg i Norskehavet, om lag 16 kilometer sørvest for Norne. Havdjupet i området er 370 meter. Utbyggingsløysinga er ei standard havbotnramme med fire brønnslissar og to produksjonsbrønnar.

Reservoar: Reservoaret er i sandstein i Garn-, Not-, Ile- og Tiljeformasjonane av jura alder. Reservoaret ligg på om lag 3600 meter djup.

Utvinningsstrategi: Reservoaret blir produsert med trykkavlastning.

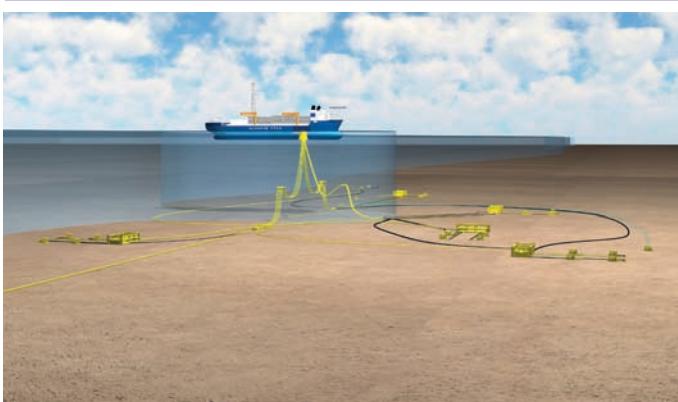
Transport: Alve er knytt til Norneskippet med ein rørleidning. Gassen blir transportert via Nornerørleidningen til Åsgard Transport og vidare til Kårstø gassbehandlingsanlegg for eksport.

Status: To brønnar produserer olje og gass frå Ile- og Tiljeformasjonane.

Alvheim

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 24/6 - utvinningsløyve 088 BS, tildelt 2003 Blokk 24/6 - utvinningsløyve 203, tildelt 1996. Blokk 25/4 - utvinningsløyve 036 C, tildelt 2003 Blokk 25/4 - utvinningsløyve 203, tildelt 1996.	
Godkjent utbygt	06.10.2004 av Kongen i statsråd	Funnår 1998
Produksjonsstart	08.06.2008	
Operator	Marathon Oil Norge AS	
Rettshavarar	ConocoPhillips Skandinavia AS	20,00 %
	Lundin Norway AS	15,00 %
	Marathon Oil Norge AS	65,00 %
Utvinnbare reservar	Ophavleg	Igjen per 31.12.2012
	37,2 millionar Sm ³ olje	17,5 millionar Sm ³ olje
	6,8 milliardar Sm ³ gass	4,7 milliardar Sm ³ gass
Venta produksjon i 2013	Olje: 59 000 fat per dag, Gass: 0,58 milliardar Sm ³ tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	1,8 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	17,7 milliardar nominelle kroner	

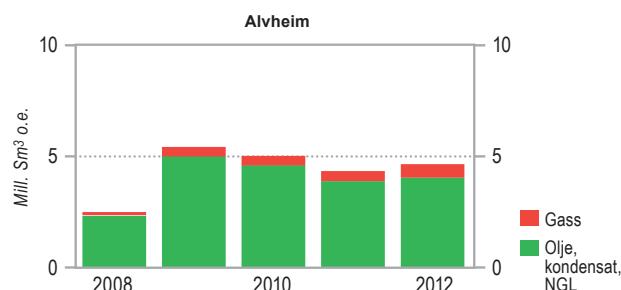
Utbygging: Alvheim er eit olje- og gassfelt som ligg i den midtre delen av Nordsjøen, vest for Heimdal og ved grensa til britisk sektor. Feltet omfattar dei tre funna 24/6-2 (Kamelon), 24/6-4 (Boa) og 25/4-7 (Kneler). Førekomsten 24/6-4 (Boa) ligg delvis i britisk sektor. Havdjupet i området er 120-130 meter. Feltet er bygd ut med eit produksjonsskip, Alvheim FPSO, og havbotnbrønnar. Olja blir stabilisert og lagra på produksjonsskipet. Felta Vilje og Volund er knyttet opp til produksjonsskipet.

Reservoar: Reservoaret er i sandstein i Heimdalformasjonen av paleocen alder og ligg på om lag 2200 meter djup. Sanden er avsett som djupmarine vitteavsetninger og har høg porositet og permeabilitet.

Utvinningsstrategi: Alvheim blir produsert med naturleg vassdriv.

Transport: Olja blir eksportert frå Alvheim med tankskip. Prosessert rikgass går via ein rørleidning frå Alvheim til rørsystemet Scottish Area Gas Evacuation (SAGE) på den britiske kontinentalsokkelen.

Status: Alvheim produserer over forventning, og ressursestimata for feltet er gradvis blitt høgare som følgje av utvinningsboringer. Fleire nye brønnar er planlagde i 2014/2015. Feltet kan bli eit knutepunkt for nye funn i området. Feltet Bøyla er godkjend utbygd og skal knytast til Alvheim FPSO.

Atla

Blokk og utvinningsløye	Blokk 25/5 - utvinningsløye 102 C, tildelt 2009	
Godkjent utbygt	04.11.2011 av Kongen i statsråd	Funnår 2010
Produksjonsstart	07.10.2012	
Operator	Total E&P Norge AS	
Centrica Resources (Norge) AS	20,00 %	
Det norske oljeselskap ASA	10,00 %	
Petoro AS	30,00 %	
Total E&P Norge AS	40,00 %	
Rettshavarar		
Ophavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	0,3 millionar Sm ³ olje	0,3 millionar Sm ³ olje
	1,4 milliardar Sm ³ gass	1,3 milliardar Sm ³ gass
Venta produksjon i 2013	Olje: 2 000 fat per dag, Gass: 0,60 milliardar Sm ³ tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	1,2 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	0,3 milliardar nominelle kroner	

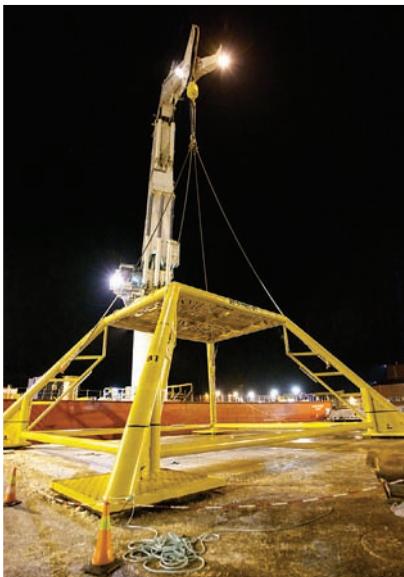
Utbygging: Atla ligg om lag 20 kilometer nordaust for Heimdal-feltet. Havgjupet er 119 meter. Atla er bygt ut med ein produksjonsbrønn frå ei havbotnramme knyttt via havbotninnretninga på Skirne/Byggve til Heimdal for prosessering.

Reservoar: Reservoaret inneholder gass/kondensat i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder. Reservoaret ligg på om lag 2700 meter djup.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med trykkavlasting.

Transport: Brønnstraumen går via Skirne til Heimdal for prosessering og eksport.

Status: Produksjonen starta i oktober 2012.

Balder

Blokk og utvinningsløye	Blokk 25/10 - utvinningsløye 028, tildelt 1969. Blokk 25/11 - utvinningsløye 001, tildelt 1965. Blokk 25/8 - utvinningsløye 027, tildelt 1969 Blokk 25/8 - utvinningsløye 027 C, tildelt 2000 Blokk 25/8 - utvinningsløye 169, tildelt 1991.	
Godkjent utbygt	02.02.1996 av Kongen i statsråd	Funnår 1967
Produksjonsstart	02.10.1999	
Operator	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	100,00 %
Ophavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	72,1 millionar Sm ³ olje	16,2 millionar Sm ³ olje
	2,0 milliardar Sm ³ gass	0,6 milliardar Sm ³ gass
Venta produksjon i 2013	Olje: 32 000 fat per dag, Gass: 0,04 milliardar Sm ³ tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	9,6 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	23,2 milliardar nominelle kroner	
Hovudsafningsbase	Dusavik	

Utbygging: Balder er eit oljefelt i den midtre delen av Nordsjøen og ligg på 125 meter havdjup. Feltet er bygt ut med havbotnkompletterte brønnar som er knytte til bustad-, produksjons- og lagerskipet *Balder FPSO*, der olja og gassen blir prosessert. Ringhorne-førekomsten, som inngår i Balderfeltet, er bygt ut med ei kombinert bustad-, bore- og brønnhovudinnretning som er knytt til *Balder FPSO*. PUD for Ringhorne blei godkjend i mai 2000, og produksjonen tok til i mai 2001. Endra PUD for Ringhorne blei godkjend i 2007.

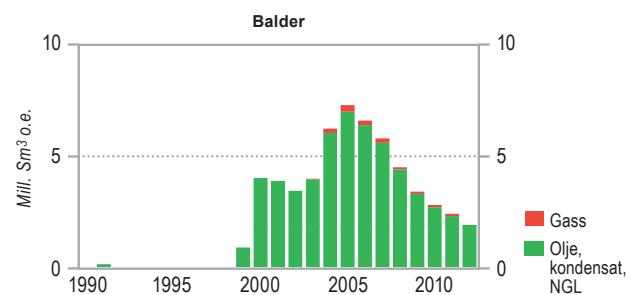

Reservoar: Balder og Ringhorne inneheld fleire skilde oljeførekomstar i sandstein av eocen, paleocen og jura alder. Toppen av reservoara ligg på om lag 1700 meter djup.

Utvinningsstrategi: Balder og Ringhorne produserer hovudsakleg ved naturleg vassdriv, men reinjeksjon av produsert vatn for trykkstøtte blir særleg nytt i jurareservoaret på Ringhorne. Overskottsvatn blir injisert i Utsiraformasjonen. Når gasseksportsystemet er ute av drift, blir òg gass injisert i reservoara.

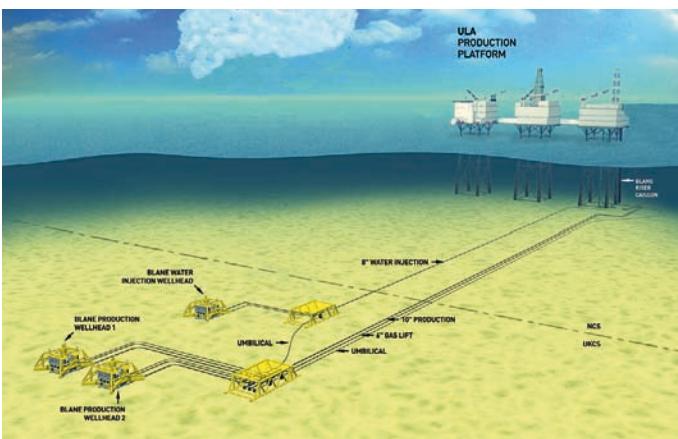
Transport: Ringhorne-innretninga er knytta til *Balder FPSO* og *Jotun FPSO* for prosessering, råoljelagring og gasseksport. Olja blir eksportert med tankskip. Overskottsgass frå Balder blir transportert til Jotun for gasseksport. Jotun eksporterer gassen frå Ringhorne og Balder via Statpipe.

Status: Feltet har gått av platå, men ein reknar med at det kan produsere fram til 2025. Det er sett i gang undersøkingar for moglege tiltak for auka utvinning. 4D-seismikk innsamla i 2006, 2009 og 2012 blir nyttya som basis for reservoarovervakning og for å evaluere boremål for fleire brønnar. Ein ny borekampanje starta på Ringhorne i 2010 og fleire brønnar vil bli bora på Balder dei neste åra.

Blane

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 1/2 - utvinningsløyve 143 BS, tildelt 2003. Den norske delen av feltet er 18 %, den britiske delen er 82 %	
Godkjent utbygt	01.07.2005	Funnår 1989
Produksjonsstart	12.09.2007	
Operator	Talisman Energy Norge AS	
Rettshavarar	Talisman Energy Norge AS	18,00 %
	Dana Petroleum (BV) Limited	12,50 %
	Faroe Petroleum (UK) Limited	18,00 %
	JX Nippon Exploration and Production (UK) Limited	13,99 %
	Roc Oil (GB) Limited	12,50 %
Utvinnbare resvar (den norske delen)	Talisman Energy (UK) Limited	25,00 %
	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
Venta produksjon i 2013	0,8 millionar Sm ³ olje	0,3 millionar Sm ³ olje
	Totalt investert per 31.12.2011	0,5 milliardar nominelle kroner

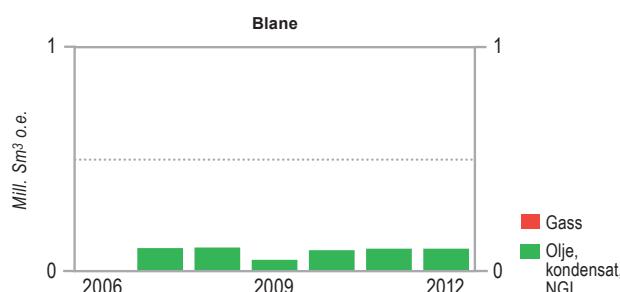
Utbygging: Blane er eit oljefelt som ligg på om lag 70 meter havdjup, sørvest for Ulfellet i den sørlege delen av Nordsjøen på grensa til britisk sektor. Feltet er bygt ut med eit havbotnanlegg knytt til Ula. Innretningane på havbotnen er plasserte på den britiske kontinentalsokkelen.

Reservoar: Reservoaret er i marin sandstein i Fortiesformasjonen av paleocen alder og ligg om lag 3100 meter under havflata.

Utvinningsstrategi: Blane blir produsert med trykkvedlikehald frå injeksjon av produsert vatn frå Blane, Tambar og Ula. I tillegg blir gassløft nytta i brønnane.

Transport: Brønnastraumen går i rør til Ula for prosessering og måling. Olja blir eksportert i eksisterande rørleidning til Teesside, medan gassen blir seld til Ula for injeksjon i Ula-reservoaret.

Status: Feltet produserer generelt godt. Vassgjennombrott blei observert i brønnane, og gassløft blir nå nytta for å halde feltet i produksjon. Ein ny reservoarmodell vil bli nytta for å evaluere om det skal borast fleire brønnar for å betre utvinninga.

Brage

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 30/6 - utvinningsløyve 053 B, tildelt 1998. Blokk 31/4 - utvinningsløyve 055, tildelt 1979. Blokk 31/7 - utvinningsløyve 185, tildelt 1991.	
Godkjent utbygt	29.03.1990 i Stortinget	Funnår 1980
Produksjonsstart	23.09.1993	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	Core Energy AS	12,26 %
	Faroe Petroleum Norge AS	14,26 %
	Tullow Oil Norge AS	2,50 %
	Statoil Petroleum AS	32,70 %
	Talisman Energy Norge AS	33,84 %
Utvinnbare resvar	VNG Norge AS	4,44 %
	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
Venta produksjon i 2013	59,3 millionar Sm ³ olje	4,0 millionar Sm ³ olje
	4,5 milliardar Sm ³ gass	1,2 milliardar Sm ³ gass
	1,5 millionar tonn NGL	0,3 millionar tonn NGL
Venta investeringar f.o.m. 2012	Olje: 12 000 fat per dag, Gass: 0,05 milliardar Sm ³ , NGL: 0,02 millionar tonn	
Totalt investert per 31.12.2011	4,4 milliardar 2012-kroner	
Hovudforsyningbase	Mongstad	

Utbygging: Brage er eit oljefelt som ligg aust for Oseberg i den nordlege delen av Nordsjøen, på 140 meter havdjup. Brage er bygt ut med ei botnfast integrert produksjons-, bore- og bustadinnretning med stålunderstell.

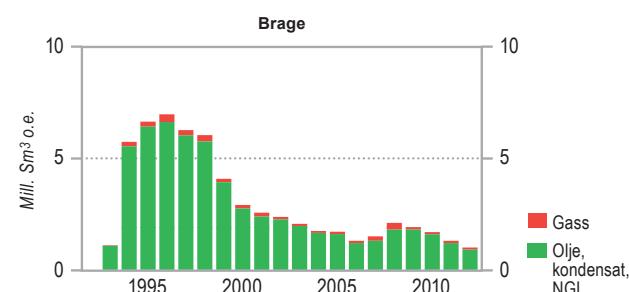
Reservoar: Reservoaret inneholder olje i sandstein i Statfjordformasjonen av tidlegjura alder og Brentgruppa og Fensfjordformasjonen av mellomjura alder. I tillegg er det olje og gass i Sognefjordformasjonen av seinjura alder.

Reservoara ligg på 2000-2300 meter djup. Kvaliteten på reservoara varierer frå dårlig til svært god.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med vassinjeksjon som trykkstøtte i Statfjordformasjonen og Fensfjordformasjonen. Sognefjordformasjonen tok til med gassinjeksjon i mars 2009. Dei første oljeproduksjonsbrønnane i Brentgruppa begynte å produsere i 2008, og utvinninga går føre seg med vassinjeksjon.

Transport: Olja går i rørleidning til Oseberg og vidare gjennom Oseberg Transport System (OTS) til Sture-terminalen. Ein rørleidning for gass er knytt til Statpipe.

Status: Brage har vore i produksjon lenge, og framleis blir det gjort ein innsats for å finne nye løysingar som kan auke utvinninga frå feltet. Nye brønnar har blitt bora dei siste åra, og fleire er planlagde i dei komande åra. Bragefeltet vurderer bruk av fleire teknologiar for å betre utvinninga. VAG-injeksjon skal starte i ein del av Brentreservoaret i 2013. Ein pilot for mikrobiologisk injeksjon (MEOR) er planlagd.

Draugen

Blokk og utvinningsløye	Blokk 6407/12 - utvinningsløye 176, tildelt 1991.
Godkjent utbygt	19.12.1988 i Stortinget
Produksjonsstart	19.10.1993
Operator	A/S Norske Shell
Rettshavarar	A/S Norske Shell Chevron Norge AS Petoro AS
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reserver	146,7 millionar Sm ³ olje 1,6 milliardar Sm ³ gass 2,8 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 29 000 fat per dag, Gass: 0,01 milliardar Sm ³ , NGL: 0,05 millionar tonn
Venta investeringar f.o.m. 2012	12,3 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	23,3 milliardar nominelle kroner
Hovudforsyningbase	Kristiansund

Utbygging: Draugen er eit oljefelt som ligg i Norskehavet, på 250 meter havdjup. Feltet er bygt ut med ei botnfast betonginnretning med integrert dekk. Stabilisert olje blir lagra i tankar i botnen av innretninga. To rørleidningar går frå innretninga til ei flytande lastebøye. Garn Vest-førekomsten og Rogn Sør-førekomsten er bygd ut med i alt sju havbotnbrønnar knytte til hovedinnretninga på Draugen. Feltet har også seks havbotnkompletterte vassinjeksjonsbrønnar, men berre tre av dei er i bruk.

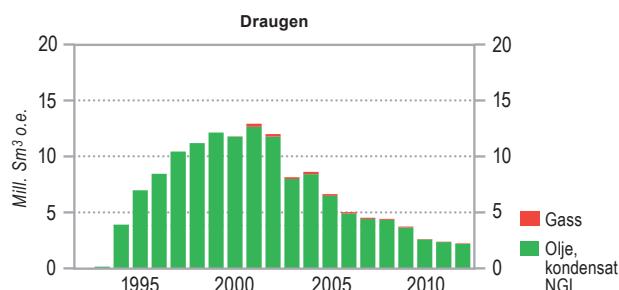

Reservoar: Hovudreservoaret er sandstein i Rognformasjonen av seinjura alder. Feltet produserer øg frå Garnformasjonen av mellomjura alder vest på feltet. Reservoaret ligg på om lag 1600 meter djup og er relativt homogen, med gode reservoareigenskapar.

Utvinningsstrategi: Feltet blir produsert med trykkvedlikehald frå vassinjeksjon og naturleg vassdriv.

Transport: Olja blir eksportert via ei flytande lastebøye til tankskip. Assosiert gass blir levert gjennom Åsgard Transport til gassbehandlingsanlegget på Kårstø.

Status: Fleire tiltak for å auke oljeutvinninga er vurderte. Basert på ei 4D-seismisk undersøking frå 2009 blei ein borekampanje for fleire brønnar vedteken i 2011. Prosjektet omfattar fire produksjonsbrønnar og ei havbotnpumpe. Den første olja frå prosjektet er planlagd i 2013. I desember 2012 blei planane om å knytte funnet 6406/9-1 Linnorm til Draugen utsette. På grunn av dette kjem Draugen til å få ei utfordring med forsyning av brengass frå 2016.

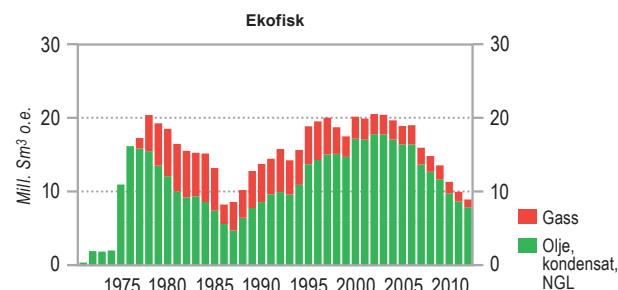

Ekofisk

Blokk og utvinningsløye	Blokk 2/4 - utvinningsløye 018, tildelt 1965.
Godkjent utbygt	01.03.1972
Produksjonsstart	15.06.1971
Operator	ConocoPhillips Skandinavia AS
Rettshavarar	ConocoPhillips Skandinavia AS Eni Norge AS Petrobras AS Statoil Petroleum AS
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reserver	569,2 millionar Sm ³ olje 164,5 milliardar Sm ³ gass 15,2 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 102 000 fat per dag, Gass: 0,88 milliardar Sm ³ , NGL: 0,12 millionar tonn
Venta investeringar f.o.m. 2012	84,3 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	94,2 milliardar nominelle kroner
Hovudforsyningbase	Tananger

Utbygging: Ekofisk er eit oljefelt som ligg på 70-75 meter havdjup i den sørlege delen av Nordsjøen. Feltet blei produsert til tankskip fram til 1973, då ein betongtank kom på plass. Sidan har det kome til mange innretningar på feltet, inkludert stigerøyinnretningar for tilknytte felt og eksportrørleidningar. Fleire av dei eldste innretningane er tekne ut av drift og ventar på disponering. Dei operative delane av Ekofisksenteret er i dag bustadinnrettingane Ekofisk H og Ekofisk Q, produksjonsinnretninga Ekofisk C, bore- og produksjonsinnretninga Ekofisk X, prosessinnretninga Ekofisk J og produksjons- og prosessinnretninga Ekofisk M. Frå brønnhovudinnrettinga Ekofisk A sør på feltet går produksjonen i rør til stigerøyinnretninga Ekofisk FTP på Ekofisksenteret for prosessering. Rørleidningen frå produksjonsinnretninga Ekofisk B nord på feltet går til Ekofisk M. Ekofisk K er ei innretning for vassinjeksjon.

Eldfisk

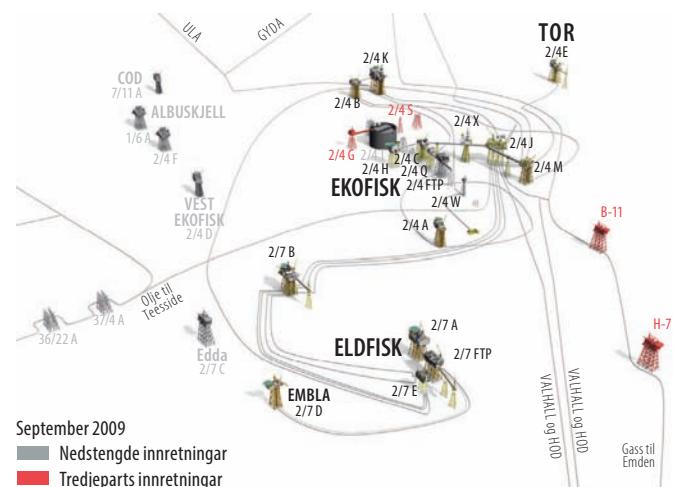
Plan for vassinjeksjon på Ekofisk blei godkjend i desember 1983, PUD for Ekofisk II blei godkjend i november 1994, og PUD for Ekofisk Vekst i juni 2003. I juni 2008 blei ei havbotnramme for vassinjeksjonsbrønnar godkjend. Dei har erstatta vassinjeksjonsbrønnane på Ekofisk W, som no blir stengd ned. I mars 2010 blei den nye bustadinnretninga Ekofisk L, som skal erstatte Ekofisk H og Ekofisk Q, godkjend. Den skal vere i drift frå hausten 2013. Permanente kablar for innsamling av seismiske data er lagt på havbotnen over Ekofisk-reservoaret. PUD for Ekofisk Sør blei godkjend i juni 2011. Prosjektet inkluderer to nye innretningar, Ekofisk Z, som er ei produksjonsinnretning, og Ekofisk VB, som er ei havbotnramme for vassinjeksjonsbrønnar.

Reservoar: Ekofiskfeltet produserer frå naturleg oppsproke kritbergartar i Ekofisk- og Torformasjonane av tidleg paleocen og seinkrit alder. Reservoirbergarten har høg porositet, men låg permeabilitet. Reservoaret har ein oljekolonne på meir enn 300 meter og ligg 2900-3250 meter under havflata.

Utvinningsstrategi: Ekofisk blei opphavleg produsert med trykkavlasting som drivmekanisme og ein venta utvinningsgrad på 17 prosent. Seinare har avgrensa gassinnretning og omfattande vassinjeksjon gjort sitt til å auke oljeutvinningsa vesentleg. Vassinjeksjon i stor skala begynte i 1987, og i ettertid har området for vassinjeksjon blitt utvida i fleire steg. Erfaringar viser at vatnet fortrengjer olja effektivt, og venta utvinningsgrad for Ekofisk er no om lag 50 prosent. I tillegg til vassinjeksjon gir kompakksjonen av dei mjuke kritbergartane ekstra driftil dreneringa av feltet. Kompakksjonen i reservoaret har også resultert i at havbotnen på Ekofiskfeltet har sokke inn, fram til i dag over ni meter sentralt på feltet. Det er venta at innsøkkinga vil halde fram i mange år, men med lågare rate.

Transport: Olje og gass blir ført til eksportrørleidningane via prosessanlegget på Ekofisk J. Gassen frå Ekofiskområdet blir transportert i Norpipe gassrør til Emden, medan olja, som også inneheld NGL-fraksjonane, går i Norpipe oljerørleidning til Teesside.

Status: Produksjonen frå Ekofisk held seg på eit høgt nivå ved at ein borar nye brønnar for vassinjeksjon og produksjon frå mange innretningar på feltet. Produksjon frå Ekofisk Z og injeksjon frå Ekofisk VB er planlagd å starte i 2013.

Figur 10.8 Innretningar i Ekofiskområdet (Kjelde: ConocoPhillips)

Blokk og utvinningsløye	Blokk 2/7 - utvinningsløye 018, tildelt 1965.
Godkjent utbygt	25.04.1975
Produksjonsstart	08.08.1979
Operator	ConocoPhillips Skandinavia AS
	ConocoPhillips Skandinavia AS 35,11%
Rettshavarar	Eni Norge AS 12,39%
	Petoro AS 5,00%
	Statoil Petroleum AS 7,60%
	Total E&P Norge AS 39,90%
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reservar	137,9 millionar Sm³ olje 37,3 millionar Sm³ olje 44,8 milliardar Sm³ gass 5,4 milliardar Sm³ gass 4,1 millionar tonn NGL 0,2 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 34 000 fat per dag, Gass: 0,20 milliardar Sm³, NGL: 0,04 millionar tonn
Venta investeringar f.o.m. 2012	38,8 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	35,0 milliardar nominelle kroner
Hovudforsyningsbase	Tananger

Utbygging: Eldfisk er eit oljefelt som ligg rett sør for Ekofisk på 70-75 meter havdjup i den sørlege delen av Nordsjøen. Feltet blei først bygt ut med tre innretningar. Eldfisk B er ei kombinert bore-, brønnhovud- og prosessinnretning, medan Eldfisk A og Eldfisk FTP er brønnhovud- og prosessinnretningar knyttet saman med bru. Eldfisk A har også borefasiliteter. I 1999 kom Eldfisk E, ei innretning for vassinjeksjon, på plass. Innretninga leverer også ein del injeksjonsvatn til Ekofiskfeltet gjennom ein rørleidning frå Eldfisk til Ekofisk K. Emblafeltet, som ligg rett sør for Eldfisk, er knytt til Eldfisk FTP. PUD for Eldfisk II blei godkjend i juni 2011. Planen inkluderer ei ny kombinert bustad-, brønnhovud- og prosessinnretning som er knytt til Eldfisk E via ei bru. Den nye innrettinga, Eldfisk S, skal overta fleire av funksjonane til Eldfisk A og Eldfisk FTP, og Emblafeltet skal knytast til Eldfisk S.

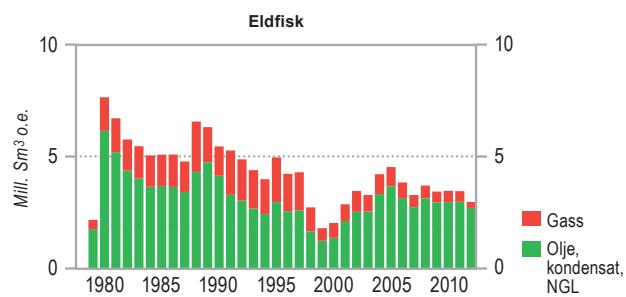

Reservoar: Eldfisk produserer frå kritbergartar i Ekofisk-, Tor- og Hodformasjonane av tidleg paleocen og seinkrit alder. Reservoirbergarten er finkorna og tett, men har høg porositet. Naturleg oppsprekking let reservoarvæskene fløyme friare. Feltet inneheld tre strukturar: Alfa, Bravo og Øst Eldfisk. Reservoaret ligg 2700-2900 meter djupt.

Utvinningsstrategi: Eldfisk blei opphavleg produsert med trykkavlasting som drivmekanisme. I 1999 begynte vassinjeksjonen på feltet, basert på horisontale injeksjonsbrønnar. I tillegg blir det i periodar injisert gass, når eksport av gass ikkje er mogleg. Trykkavlastinga har ført til kompakksjon av reservoaret, og dette har resultert i at havbotnen på Eldfiskfeltet har sokke inn eit par meter.

Transport: Olje og gass blir ført til eksportrørleidningane via Ekofisksenteret. Gassen frå Ekofiskområdet blir transportert i rørleidning til Emden, medan olja, som også inneheld NGL-fraksjonane, går i rørleidning til Teesside.

Status: Den nye innrettinga, Eldfisk S, er under bygging, og modifikasjoner av eksisterande innretningar blir utført som ein del av Eldfisk II-prosjektet. Om lag 40 nye produksjons- og injeksjonsbrønnar vil bli bora frå Eldfisk S med oppstart i 2015.

Embla

Blokk og utvinningsløye	Blokk 2/7 - utvinningsløye 018, tildelt 1965.	
Godkjent utbygt	14.12.1990 av Kongen i statsråd	Funnår 1988
Produksjonsstart	12.05.1993	
Operator	ConocoPhillips Skandinavia AS	
Rettshavarar	ConocoPhillips Skandinavia AS	35,11 %
	Eni Norge AS	12,39 %
	Petoro AS	5,00 %
	Statoil Petroleum AS	7,60 %
	Total E&P Norge AS	39,90 %
Utvinnbare reservar	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	11,9 millionar Sm ³ olje	1,5 millionar Sm ³ olje
	7,5 milliardar Sm ³ gass	3,6 milliardar Sm ³ gass
	0,7 millionar tonn NGL	0,3 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 2 000 fat per dag, Gass: 0,09 milliardar Sm ³ , NGL: 0,01 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,6 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	3,1 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Tananger	

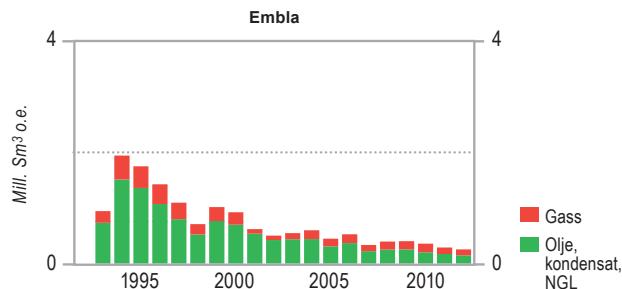
Utbygging: Embla, eit oljefelt nær Eldfisk i den sørlege delen av Nordsjøen, er bygd ut med ei brønnhovudinnretning fjernstyrt frå Eldfisk. Havdjupet i området er 70-75 meter. Endra PUD for Embla blei godkjend i april 1995.

Reservoar: Embla produserer frå eit segmentert sandstein- og konglomeratreservoar av devon og perm alder. Reservoaret er komplekst og ligg på meir enn 4000 meter djup. Embla er det første feltet med høgt trykk og høg temperatur som er bygd ut i området.

Utvinningsstrategi: Embla produserer med trykkavlasting.

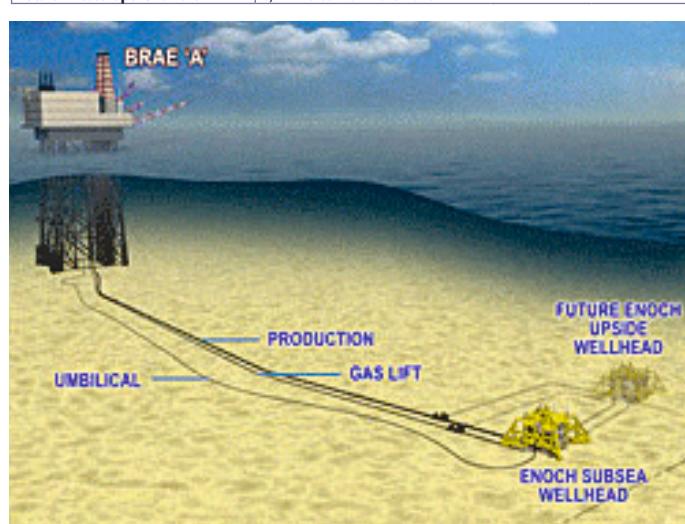
Transport: Olje og gass blir transportert til Eldfisk for prosessering og vidare til Ekofisksenteret for eksport. Gassen frå Ekofisk-området blir transportert i rørleidning til Emden, medan olja, som også inneheld NGL-fraksjonane, går i rørleidning til Teesside.

Status: Som ein del av Eldfisk II-prosjektet, skal Embla knytast til den nye Eldfisk S-innretninga. Dette forlengjer levetida til Embla.

Enoch

Blokk og utvinningsløye	Blokk 15/5 - utvinningsløye 048 D, tildelt 2005.	
Godkjent utbygt	01.07.2005	Funnår 1991
Produksjonsstart	31.05.2007	
Operator	Talisman North Sea Limited	
Rettshavarar	Det norske oljeselskap ASA	2,00 %
	Faroe Petroleum Norge AS	1,86 %
	Noreco Norway AS	4,36 %
	Statoil Petroleum AS	11,78 %
	Dana Petroleum (BUK) Limited	20,80 %
Utvinnbare reservar	Dyas UK Limited	14,00 %
	Endeavour Energy (UK) Limited	8,00 %
	Roc Oil (GB) Limited	12,00 %
	Talisman LNS Limited	1,20 %
	Talisman North Sea Limited	24,00 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
0,4 millionar Sm ³ olje	0,1 millionar Sm ³ olje	
Totalt investert per 31.12.2011	0,2 milliardar nominelle kroner	

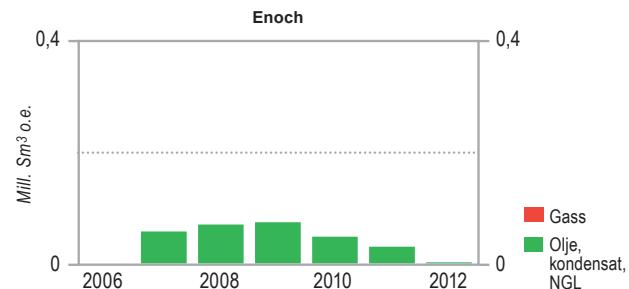

Utbygging: Enoch ligg i den midtre delen av Nordsjøen på grensa til britisk sektor, og like nordvest for Sleipnerområdet. Feltet er bygd ut med eit havbotnanlegg på britisk kontinentalsokkel, og er knytt til det britiske feltet Brae.

Reservoar: Reservoaret inneholder olje i sandstein av paleocen alder, på om lag 2100 meter djup. Reservoarkvaliteten er varierande.

Utvinningsstrategi: Utvinninga skjer med trykkavlasting, men vassinjeksjon kan bli aktuelt seinare.

Transport: Brønnstraumen frå Enoch går til Brae A-innretninga for prosessering og vidare transport i eksisterande rørleidning til Cruden Bay. Gassen blir seld til Brae.

Fram

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 31/2 - utvinningsløyve 090 E, tildelt 2010. Blokk 35/11 - utvinningsløyve 090, tildelt 1984.	
Godkjent utbygt	23.03.2001 av Kongen i statsråd	Funnår 1992
Produksjonsstart	02.10.2003	
Operator	StatOil Petroleum AS	
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS GDF SUEZ & P Norge AS Idemitsu Petroleum Norge AS StatOil Petroleum AS	25,00 % 15,00 % 15,00 % 45,00 %
Utvinnbare reservar	Ophavleg	Igjen per 31.12.2012
	30,7 millionar Sm ³ olje 8,8 milliardar Sm ³ gass 0,6 millionar tonn NGL	5,9 millionar Sm ³ olje 6,3 milliardar Sm ³ gass 0,4 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 35 000 fat per dag, Gass: 0,62 milliardar Sm ³ , NGL: 0,04 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,1 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	9,9 milliardar nominelle kroner	Mongstad
Hovudforsyningsbase		

Utbygging: Fram er eit oljefelt som ligg i den nordlege delen av Nordsjøen, 20 kilometer nord for Troll. Havdjupet i området er om lag 350 meter. Feltet har to førekomstar, Fram Vest og Fram Øst. Utbygginga av Fram Vest-førekomsten omfattar to havbotninnretningar som er knytte til Troll C. På Troll C blir gassen skild frå væska og injisert tilbake i Fram Vest-reservoaret. Utbygging av Fram Øst-førekomsten blei godkjend i april 2005. Utbygginga omfattar to havbotninstallasjoner som er knytte til Troll C. Produksjonen frå Fram Øst tok til i oktober 2006.

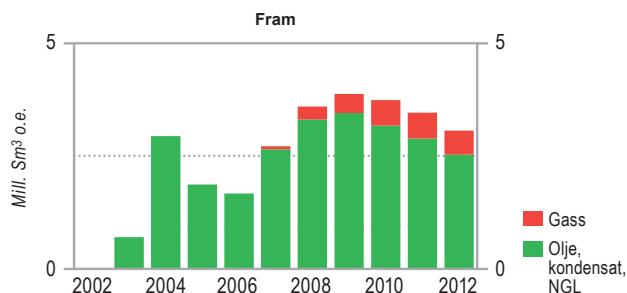

Reservoar: Reservoara i Fram Vest og Fram Øst er dels i sandstein avsett i eit submarint viftestesystem i Draupneformasjonen og grunnmarin sandstein i Sognefjordformasjonen av seinjura alder, og dels i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder. Reservoara ligg i fleire isolerte roterte forkastingsblokker og inneholder olje med ei overliggende gasskappe. Reservoara ligg på 2300-2500 meter djup. Reservoaret i Fram Vest-førekomsten er komplekst, medan reservoara i Fram Øst-førekomsten jamt over er av god kvalitet.

Utvinningsstrategi: Fram Øst-førekomsten i Sognefjordformasjonen blir produsert med injeksjon av produsert vatn som trykkstøtte, i tillegg til naturleg vassdriv. Brentreservoaret i Fram Øst-førekomsten blir produsert med naturleg vassdriv som trykkstøtte. Det blir nytta gassløft i brønnane. Oljeproduksjonen frå Fram blir optimalisert i forhold til gassproduksjonskapasiteten på Troll C. Gasseksport frå Fram tok til i 2007. Ved Fram Vest er gassnedblåsingfasen i gang.

Transport: Brønnstraumen frå Fram blir transportert i rør til Troll C for prosessering. Olja går vidare til Mongstad gjennom Troll Oljerør II. Gass blir eksportert via Troll A til Kollsnes.

Status: Det er påvist tilleggsressursar i nye førekomstar ved feltet. Desse blir vurderte i samband med ei vidare utbygging av Fram. Ei rekke prospekt er identifiserte i området. Det er sendt søknad til styresmaktene om PUD-fritak for utbygging av Fram H Nord. Utbygginga vil omfatte ein to-greins multilateral brønn med gassløft som skal produserast med trykkavlasting. Produksjonen skal gå gjennom ei havbotnramme knytt til Fram Vest og til prosessering på Troll C.

Gaupe

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 15/12 - utvinningsløyve 292, tildelt 2003. Blokk 15/12 - utvinningsløyve 292 B, tildelt 2003. Blokk 6/3 - utvinningsløyve 292, tildelt 2003.	
Godkjent utbygt	25.06.2010 av Kongen i statsråd	Funnår 1985
Produksjonsstart	13.03.2012	
Operator	BG Norge AS	
Rettshavarar	BG Norge AS Lundin Norway AS	60,00 % 40,00 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
0,2 millionar Sm ³ olje 0,5 milliardar Sm ³ gass	0,1 millionar Sm ³ olje 0,3 milliardar Sm ³ gass	
Venta produksjon i 2013	Olje: 1 000 fat per dag, Gass: 0,12 milliardar Sm ³ , NGL: 0,01 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,2 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	2,1 milliardar nominelle kroner	

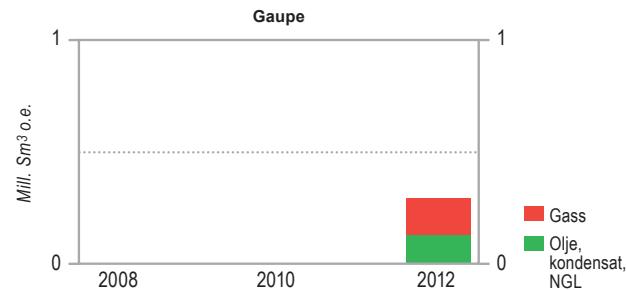
Utbygging: Gaupe ligg nær grenselinja mellom norsk og britisk sektor, og om lag 12 kilometer sør for Vargfletet. Havdjupet i området er om lag 90 meter. Utbyggingsloysinga er eit havbotnanlegg med to horisontale brønnar knytte til Armada-innretninga på britisk sokkel.

Reservoar: Reservoara i Gaupe ligg i to strukturar på 3000 meter djup: Gaupe Sør og Gaupe Nord. Hovudreservoaret er i sandstein av trias alder, i tillegg er det ressursar i sandstein med mellomjura alder. Dei to strukturane har ei oljesone med overliggjande gasskappe, med ulike hydrokarbonkontaktar.

Utvinningsstrategi: Gaupe skal produserast med trykkavlasting. Oljesona blir produsert først, etterfølgt av kombinert produksjon frå olje- og gassonene.

Transport: Brønnstraumen blir prosessert på Armada-innretninga for eksport til Storbritannia. Rikgassen blir transportert via CATS-rørleidningen til Teesside, og kondensat og olje skal transporterast via Forties-rørleidningen.

Status: Produksjonen starta i mars 2012. Dei to produksjonsbrønnane kom inn med låg produksjonsrate, og det er venta at dei berre vil produsere i to til fire år.

Gimle

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 34/10 - utvinningsløyve 120 B, tildelt 2006. Blokk 34/7 - utvinningsløyve. Blokk 34/8 - utvinningsløyve 120 B, tildelt 2006.
Godkjent utbygt	18.05.2006
Produksjonsstart	19.05.2006
Operator	Statoil Petroleum AS
Rettshavarar	ConocoPhillips Skandinavia AS 5,79 % Petroar AS 24,19 % Statoil Petroleum AS 65,13 % Total E&P Norge AS 4,90 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reservar	3,0 millionar Sm³ olje 0,4 millionar Sm³ olje 1,4 milliardar Sm³ gass 1,0 milliardar Sm³ gass 0,3 millionar tonn NGL 0,2 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 2 000 fat per dag, Gass: 0,35 milliardar Sm³, NGL: 0,07 millionar tonn
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,5 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	0,8 milliardar nominelle kroner

Utbygging: Gimle er eit oljefelt som ligg på om lag 220 meter havdjup i den nordlege delen av Nordsjøen. Feltet er knytt opp til Gullfaks C-innretninga med to produksjonsbrønnar og ein vassinjeksjonsbrønn bora frå Gullfaks C.

Reservoar: Reservoaret er i sandstein i Tarbertformasjonen av mellomjura alder i ein nedforkasta struktur på nordaustsida av Gullfaks. I tillegg finst det omarbeidd sand av seinjura alder. Reservoaret ligg på om lag 2900 meter djup og har gode reservoareigenskapar.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med trykkvedlikehald frå vassinjeksjon.

Transport: Produksjonen frå Gimle blir prosessert på Gullfaks C-innretninga og transportert saman med olje og gass frå Gullfaks.

Status: Det blir nå bora ein produksjonsbrønn som og har leitemål. Resultata frå bronnen vil gi grunnlag for vurdering av fleire brønnar på feltet.

Gjøa

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 35/9 - utvinningsløyve 153, tildelt 1988. Blokk 36/7 - utvinningsløyve 153, tildelt 1988.
Godkjent utbygt	14.06.2007 i Stortinget
Produksjonsstart	07.11.2010
Operator	GDF SUEZ E&P Norge AS
Rettshavarar	A/S Norske Shell 12,00 % GDF SUEZ E&P Norge AS 30,00 % Petroar AS 30,00 % RWE Dea Norge AS 8,00 % Statoil Petroleum AS 20,00 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2011
Utvinnbare reservar	11,6 millionar Sm³ olje 6,4 millionar Sm³ olje 32,7 milliardar Sm³ gass 27,8 milliardar Sm³ gass 8,7 millionar tonn NGL 7,6 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 24 000 fat per dag, Gass: 2,71 milliardar Sm³, NGL: 0,72 millionar tonn
Venta investeringar f.o.m. 2012	2,4 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	28,0 milliardar nominelle kroner
Hovudforsyningsbase	Florø

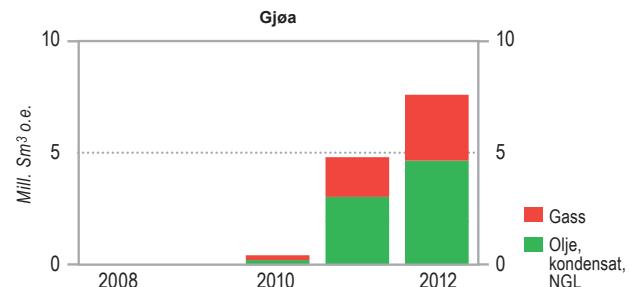
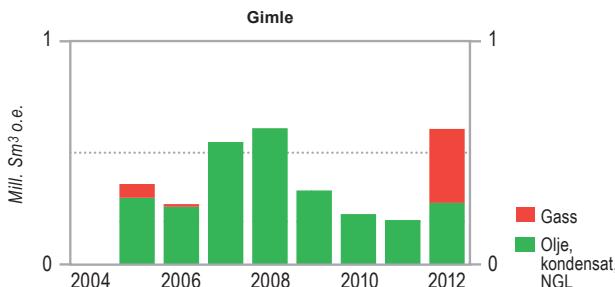
Utbygging: Gjøa ligg om lag 40 kilometer nord for Framfeltet, på 360 meter havdjup. Utbygginga omfattar fem havbotnrammer som er knytte til ei halvt nedsenkar produksjons- og prosessinngretning. Gjøa-innretninga får dels kraftforsyning frå land. Vega og Vega Sør er tilknytte Gjøa-innretninga.

Reservoar: Reservoaret inneholder gass over ei relativt tynn oljesone i sandstein i Viking-, Brent- og Dunlingruppene av jura alder. Reservoaret ligg i fleire skråstilte forkastingssegment med delvis usikker kommunikasjon og vekslande reservoarkvalitet. Reservoaret ligg på om lag 2200 meter djup.

Utvinningsstrategi: Gjøa blir produsert med naturleg trykkavlastning.

Transport: Stabilisert olje blir eksportert i ein rørleidning som er kopla til Troll Oljerø II, for vidare transport til Mongstad. Rikgassen blir eksportert i ein rørleidning til Far North Liquids and Associated Gas System (FLAGS) transportsystem på britisk kontinentalsokkel, for vidare transport til St Fergus.

Status: Gjøa blir vurdert som tilknytingspunkt for tilleggsressursar i området.

Glitne

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 15/5 - utvinningsløyve 048 B, tildelt 2001. Blokk 15/6 - utvinningsløyve 029 B, tildelt 2001.	
Godkjent utbygt	08.09.2000 av Kronprinsregjernen	Funnår 1995 i statsråd
Produksjonsstart	29.08.2001	
Operatør	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	Det norske oljeselskap ASA	10,00 %
	Faroë Petroleum Norge AS	9,30 %
	Statoil Petroleum AS	58,90 %
	Total E&P Norge AS	21,80 %
Utvinnbare reservar	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	8,9 millionar Sm ³ olje	
Venta produksjon i 2013	Olje: 230 fat per dag	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,5 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	2,5 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningbase	Dusavik	

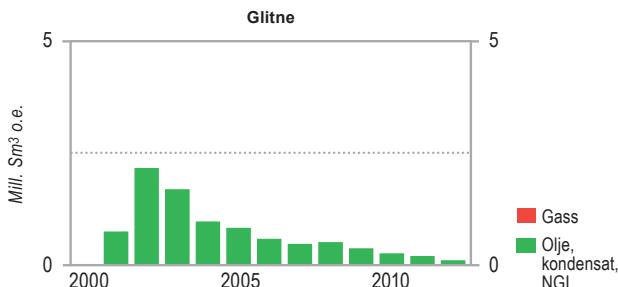
Utbygging: Glitne er eit oljefelt som ligg i den midtre delen av Nordsjøen, 40 kilometer nord for Sleipnerområdet, på 110 meter havdjup. Feltet er bygt ut med eit produksjons- og lagerskip, *Petrojarl 1*, som er knytt til seks horisontale produksjonsbrønnar og ein vassinjeksjonsbrønn.

Reservoar: Reservoaret er fleire skilde sandkroppar av djupmarine vifteavsetningar i den øvre delen av Heimdalformasjonen av paleocen alder. Reservoaret ligg på 2150 meter djup.

Utvinningsstrategi: Glitne produserer med trykkstøtte frå eit stort naturleg vassbasseng i Heimdalformasjonen. Assosiert gass blei nytta til gassløft i dei horisontale brønnane fram til august 2012.

Transport: Olja frå Glitne blir prosessert og lagra på produksjonskipet og eksportert med tankskip. Overskottsgass blir injisert i Utsiraformasjonen.

Status: Glitne er eit modest felt med lite attverande reservar. Ein ny brønn blei bora i 2012 men blei ikkje sett i produksjon. Ein avslutningsplan blei levert i august 2012, og det er venta at produksjonen frå feltet vil bli avslutta i første kvartal 2014.

Grane

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 25/11 - utvinningsløyve 001, tildelt 1965 Blokk 25/11 - utvinningsløyve 169 B1, tildelt 2000.	
Godkjent utbygt	14.06.2000 i Stortinget	Funnår 1991
Produksjonsstart	23.09.2003	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	ConocoPhillips Skandinavia AS	6,17 %
	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	28,22 %
	Petoro AS	28,94 %
	Statoil Petroleum AS	36,66 %
Utvinnbare reservar	Opphavleg	Igjen per 31.12.2011
	124,6 millionar Sm ³ olje	36,1 millionar Sm ³ olje
Venta produksjon i 2013	Olje: 98 000 fat per dag	
Venta investeringar f.o.m. 2012	10,0 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	19,7 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningbase	Mongstad	

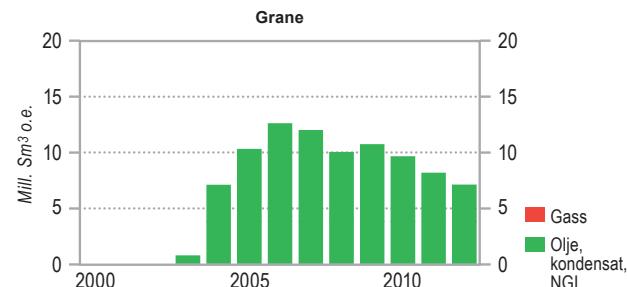
Utbygging: Oljefeltet Grane ligg aust for Balder, i den midtre delen av Nordsjøen, på 128 meter havdjup. Feltet er bygt ut med ei integrert bustad-, bore- og prosessinnretning med botnfast stålunderstell. Innretninga har 40 brønnslissar.

Reservoar: Feltet har ein hovudstruktur og fleire tilleggsstrukturar. Reservoaret er for det meste sand med svært gode reservoareigenskapar, i Heimdalformasjonen av paleocen alder. Reservoaret ligg på 1700 meter djup og har god kommunikasjon i heile reservoaret. Olja har høg viskositet.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med gassinjeksjon i toppen av strukturen og horisontale produksjonsbrønnar i botnen av oljesona. Frå desember 2010 er gassimporten frå Heimdal gassenter avslutta, og berre den produserte gassen blir reinjisert i reservoaret. Vassinjeksjon starta i februar 2011. Oljeutvinninga vil halde fram med ekspansjon av gasskappa, vassinjeksjon og med boring av djupe sidesteg frå eksisterande produksjonsbrønnar.

Transport: Olja frå Grane blir transportert i rørleidning til Sture-terminalen, der den blir lagra og utskipa.

Status: Det er planar om å bore fleire nye brønnar, dei fleste som grøinbrønnar. Det er vedteke å installere eit permanent reservoarovervakingsystem på havbotnen for å auke utvinninga med betre seismiske data.

Gullfaks

Blokk og utvinningsløye	Blokk 34/10 - utvinningsløye 050, tildelt 1978 Blokk 34/10 - utvinningsløye 050 B, tildelt 1995.	
Godkjent utbygt	09.10.1981 i Stortinget	Funnår 1978
Produksjonsstart	22.12.1986	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	Petoro AS	30,00 %
	Statoil Petroleum AS	70,00 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	365,5 millionar Sm ³ olje	11,6 millionar Sm ³ olje
	23,1 milliardar Sm ³ gass	
	2,8 millionar tonn NGL	
Venta produksjon i 2013	Olje: 39 000 fat per dag	
Venta investeringar f.o.m. 2012	39,6 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	74,9 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Sotra og Florø	

Utbygging: Gullfaks er eit oljefelt som ligg i Tampenområdet i den nordlege delen av Nordsjøen, på 130-220 meter havdjup. Feltet er bygt ut med tre integrerte prosess-, bore- og bustadinnretningar med understell av betong og dekkramme av stål. Gullfaks A, B og C. Gullfaks B har eit forenkla prosessanlegg med berre forstestegsepasjasjon. Gullfaks A og C tek imot og behandler olje og gass frå Gullfaks Sør, Gimle og Visund Sør. I tillegg blir innretningane nytta i produksjon og transport frå Tordis, Vigdis og Visund. Produksjonen frå Tordis blir behandla i eit eige anlegg på Gullfaks C. Ein PUD for Gullfaks C blei godkjend i juni 1985, ein PUD for Gullfaks Vest i januar 1993 og utvinning frå Lunde-formasjonen blei godkjend i november 1995. I desember 2005 blei ein endra PUD for Gullfaks godkjend, som omfatta prospekt og små funn som kan borast og produserast frå eksisterande innretningar.

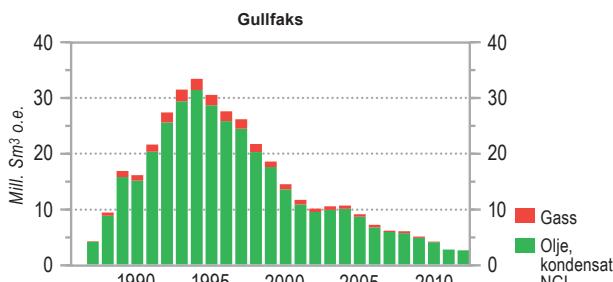

Reservoar: Reservoara i Gullfaks er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder og i Cook-, Statfjord- og Lundeformasjonane av tidlegjura og seintrias alder. Reservoara ligg på 1700-2000 meter djup og er delt opp i mange forkastingssegment. Gullfaksreservoara ligg i roterte forkastingsblokker i vest og i ein strukturell horst i øst, med eit område med mykje forkastingar.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med trykkstøtte ved hjelp av vassinjeksjon, gassinjeksjon og alternerande vass- og gassinjeksjon (VAG). Utvinningsstrategien varierer mellom dreneringsområda på feltet, med vassinjeksjon som hovudstrategi.

Transport: Olja blir eksportert frå Gullfaks A og Gullfaks C via lastebøyer til tankskip. Rikgassen går i rørleidning til Statpipe for vidare prosessering på Kårstø.

Status: Forlenging av levetida for Gullfaks er under vurdering. Dette omfattar mellom anna oppgradering av boreanlegga. Auka oljeutvinning gjennom optimalisert fordeling av gass- og vassinjeksjon i dei ulike delane av feltet er ein hovudfordring. Rettshavarane evaluerer også injeksjon av silikatgel som metode for å auke oljeutvinninga frå Gullfaks. Framtidig tilknyting av oljeeksport frå Snorre blir utreda.

Gullfaks Sør

Blokk og utvinningsløye	Blokk 32/12 - utvinningsløye 152, tildelt 1988. Blokk 33/12 - utvinningsløye 037 E, tildelt 2004. Blokk 33/12 - utvinningsløye 050, tildelt 1978. Blokk 34/10 - utvinningsløye 050 B, tildelt 1995.	
Godkjent utbygt	29.03.1996 av Kongen i statsråd	Funnår 1978
Produksjonsstart	10.10.1998	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	Petoro AS	30,00 %
	Statoil Petroleum AS	70,00 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	58,8 millionar Sm ³ olje	16,6 millionar Sm ³ olje
	65,1 milliardar Sm ³ gass	32,1 milliardar Sm ³ gass
	9,2 millionar tonn NGL	5,0 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 37 000 fat per dag, Gass: 2,18 milliardar Sm ³ , NGL: 0,27 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	31,0 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	28,3 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Sotra og Florø	

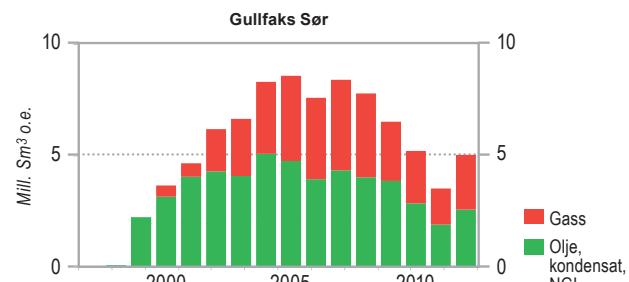
Utbygging: Gullfaks Sør ligg rett sør for Gullfaks i den nordlege delen av Nordsjøen. Feltet er bygt ut med til saman 18 havbotnrammer som er knyttte til innretningane Gullfaks A og Gullfaks C. Gullfaks Sør er bygt ut i to fasar. PUD for fase 1 omfatta utvinning av olje og kondensat frå førekostane 34/10-2 Gullfaks Sør, 34/10-17 Rimfaks og 34/10-37 Gullveig. PUD for fase 2 blei godkjend i juni 1998 og omfatta utvinning av gass frå Brentgruppa i Gullfaks Sør-førekosten. I 2004 blei funnet 23/10-47 Gulltopp inkludert i Gullfaks Sør. Gulltopp blir produsert gjennom ein langtrekkande produksjonsbrønn frå Gullfaks A. Ein PUD for funnet 33/12-8 A Skinfaks og Rimfaks IOR blei godkjend i februar 2005. Utbygginga omfattar ei ny havbotnramme og ein satellittbrønn. Ein endra PUD for reutbygging av Gullfaks Sør Statfjordformasjonen blei godkjend i oktober 2012.

Reservoar: Reservoara i Gullfaks Sør er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder, og Cook-, Statfjord- og Lundeformasjonane av tidlegjura og seintrias alder. Reservoara ligg på 2400-3400 meter djup i roterte forkastingsblokker. Reservoara i Gullfaks Sør-førekosten er tungt segmentert med mange forkastinger. Statfjordformasjonen har dårlige strøymingseigenskapar. Dei andre førekostane har derimot gode reservoarkvalitetar.

Utvinningsstrategi: Utvinninga frå Brentreservoaret i Gullfaks Sør går føre seg med trykkavlasting etter at gassinjeksjonen stoppa i 2009. For Rimfaks produserer Brentgruppa med fullt trykkvedlikehald ved hjelp av gassinjeksjon, medan Statfjordformasjonen har delvis trykkstøtte frå gassinjeksjon. Førekostane Gullveig og Gulltopp blir produserte med trykkavlasting og naturleg vassdriv.

Transport: Olja blir transportert til Gullfaks A for prosessering, lagring og vidare transport i tankskip. Rikgassen blir prosessert på Gullfaks C og derifrå eksportert via Statpipe til Kårstø.

Status: Eit prosjekt er sett i gang for å bygge ut ressursar i vestlege delar av området. Forlenga gassinjeksjon for å auke oljeutvinninga frå somme av Gullfaks Sør-reservoara blir evaluert. Ein gasskompressor skal installera på havbotnen for å auke gassproduksjonen.

Gungne

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 15/9 - utvinningsløyve 046, tildekt 1976.	
Godkjent utbygt	29.08.1995 av Kongen i statsråd	Funnår 1982
Produksjonsstart	21.04.1996	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	28,00 %
Rettshavarar	Statoil Petroleum AS	62,00 %
	Total E&P Norge AS	10,00 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reserver	15,2 milliardar Sm ³ gass	1,3 milliardar Sm ³ gass
	2,2 millionar tonn NGL	0,3 millionar tonn NGL
	4,7 millionar Sm ³ kondensat	0,4 millionar Sm ³ kondensat
Venta produksjon i 2013	Gass: 0,32 milliardar Sm ³ , NGL: 0,06 millionar tonn, Kondensat: 0,06 millionar Sm ³	
Totalt investert per 31.12.2011	1,9 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Dusavik	

Utbygging: Gungne er eit gasskondensatfelt som ligg i Sleipnerområdet, i den midtre delen av Nordsjøen, på 83 meter havdjup. Gungne blir produsert gjennom tre brønnar som er bora frå Sleipner A.

Reservoar: Reservoaret er i sandstein i Skagerrakformasjonen av trias alder, på 2800 meter djup. Reservoarkvaliteten er generelt god, men reservoaret er segmentert, og laterale, kontinuerlege skiferlag verkar som interne barrierar.

Utvinningsstrategi: Gungne produserer med trykkavlasting.

Transport: Gass og kondensat frå Sleipner Øst og Gungne blir prosessert på Sleipner A. Prosessert gass frå Sleipner A blir blanda med gass frå Troll og eksportert gjennom Zeepipe til Zeebrugge.

Gyda

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 2/1 - utvinningsløyve 019 B, tildekt 1977.	
Godkjent utbygt	02.06.1987 i Stortinget	Funnår 1980
Produksjonsstart	21.06.1990	
Operator	Talisman Energy Norge AS	
	DONG E&P Norge AS	34,00 %
Rettshavarar	Norske AEDC A/S	5,00 %
	Talisman Energy Norge AS	61,00 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reserver	36,5 millionar Sm ³ olje	0,9 millionar Sm ³ olje
	6,7 milliardar Sm ³ gass	0,5 milliardar Sm ³ gass
	2,0 millionar tonn NGL	0,1 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 3 000 fat per dag, Gass: 0,06 milliardar Sm ³ , NGL: 0,01 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,9 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	12,4 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Tananger	

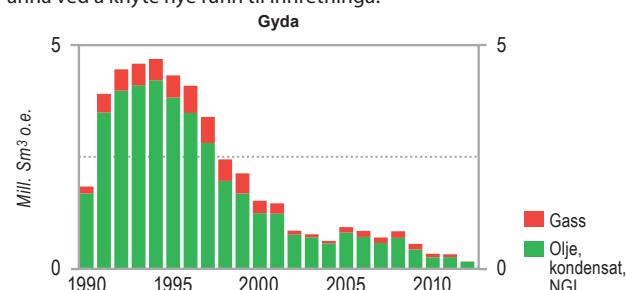
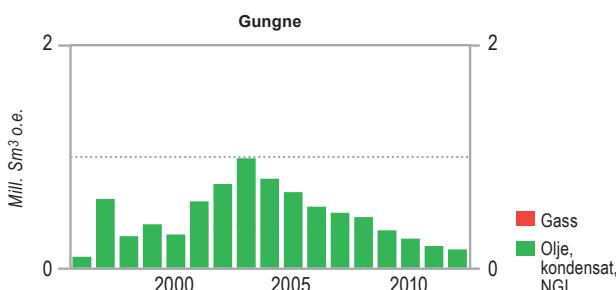
Utbygging: Gyda er eit oljefelt som ligg mellom felta Ula og Ekofisk, i den sørlege delen av Nordsjøen, på 66 meter havdjup. Feltet er bygt ut med ei kombinert bore- bustad- og prosessinnretning med stålunderstell.

Reservoar: Gyda omfattar tre område med reservoar i sandstein i Ulaformasjonen av seinjura alder. Reservoaret ligg på 4000 meter djup.

Utvinningsstrategi: Feltet produserer med vassinjeksjon som drivmekanisme for hovuddelene av feltet. Trykkstøtte frå gasskappa og trykkstøtte frå naturleg vassdriv er drivmekanisme for andre delar av feltet.

Transport: Olja blir transportert til Ekofisk via oljerørleidningen frå Ula og vidare i Norpipe til Teesside. Gassen går i eigen røleidning til Ekofisk og derifrå gjennom Norpipe til Emden.

Status: Gyda er eit modest felt i halefasen, og ein erfarer aukande vassproduksjon og utfordringar med å oppretthalde oljeproduksjonen. Rettshavarane arbeider med å forlengje drifta av feltet. Dette inkluderar vidareutvikling av Gyda Sør, som framleis har eit godt reservepotensial. I 2013 vil det bli bora ein ny produksjonsbrønn her, og ein eksisterande produksjonsbrønn vil bli konvertert til vassinjeksjonsbrønn. Levetida for Gyda kan forlengast mellom anna ved å knyte nye funn til innretninga.

Heidrun

Blokk og utvinningsløye	Blokk 6707/7 - utvinningsløye 095, tildelt 1984. Blokk 6507/8 - utvinningsløye 124, tildelt 1986.	
Godkjent utbygt	14.05.1991 i Stortinget	Funnår 1985
Produksjonsstart	18.10.1995	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	ConocoPhillips Skandinavia AS	24,31 %
Rettshavarar	Eni Norge AS	5,12 %
	Petoro AS	58,16 %
	Statoil Petroleum AS	12,41 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reserver	182,1 millionar Sm ³ olje	40,1 millionar Sm ³ olje
	46,5 milliardar Sm ³ gass	31,3 milliardar Sm ³ gass
	2,2 millionar tonn NGL	1,7 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 65 000 fat per dag, Gass: 0,76 milliardar Sm ³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	23,2 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	52,9 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Kristiansund	

Utbygging: Heidrun ligg på Haltenbanken i Nordsjøen. Havdjupet er om lag 350 meter. Feltet er bygd ut med ei flytande strekkstag-innretning i betong over ei havbotnramme med 56 brønnlissar. Den nordlege delen av feltet blir produsert via havbotninnretningar. PUD for Heidrun nordflanke blei godkjend i mai 2000.

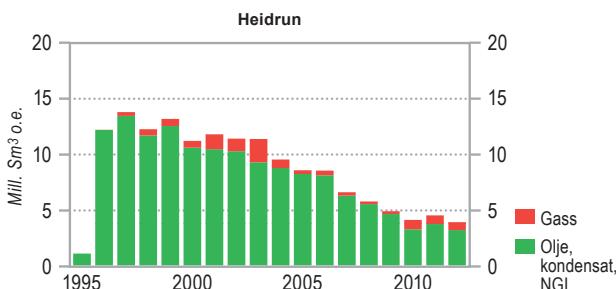

Reservoar: Reservoaret er i sandstein i Garn-, Ile-, Tilje- og Åreformasjonane av tidelegjura og mellomjura alder. Reservoaret er sterkt forkasta. Garn- og lleformasjonane har god reservoarkvalitet, medan Tilje- og Åreformasjonane er meir komplekse. Reservoardjupet er 2300 meter.

Utvinningsstrategi: Heidrun produserer med trykkstøtte frå vass- og gassinjeksjon i Garn- og lleformasjonane. I den meir komplekse delen av reservoaret i Tilje- og Åreformasjonane, er hovudstrategien vassinjeksjon. Nokre segment blir også produserte med trykkavlastning. Optimalisering av dreneringsstrategien er under vurdering og blei rapportert til OD i 2011. Ein vurderer fleire metodar for å auke utvinninga og forlengje levetida for feltet, inkludert fleire brønnar, mogleg implementering av ny boreteknologi og EOR-metodar.

Transport: Olja frå Heidrun blir overført til tankskip på feltet og skipa til Mongstad og Tetcry i Storbritannia. Gassen går i ein eigen rørleidning til Tjeldbergodden og til Åsgard Transport til gassbehandlingsanlegget på Kårstø.

Status: Nye brønnmål for å auke oljeutvinninga blir kontinuerleg vurderte. Lett brønnintervensjon har ført til auka oljeutvinning. Ulike pilotprosjekt er under vurdering for å betre utvinninga frå reservoaret, og nokre er implementerte. I tillegg blir det gjort tekniske studiar for å identifisere moglege kandidatar for 3. parts tilknyting til Heidrun.

Heimdal

Blokk og utvinningsløye	Blokk 25/4 - utvinningsløye 036 BS, tildelt 2003.	
Godkjent utbygt	10.06.1981 i Stortinget	Funnår 1972
Produksjonsstart	13.12.1985	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	Centrica Resources (Norge) AS	33,80 %
Rettshavarar	Petoro AS	20,00 %
	Statoil Petroleum AS	29,44 %
	Total E&P Norge AS	16,76 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reserver	8,2 millionar Sm ³ olje	1,6 millionar Sm ³ olje
	46,9 milliardar Sm ³ gass	1,7 milliardar Sm ³ gass
Venta produksjon i 2013	Olje: 330 fat per dag, Gass: 0,11 milliardar Sm ³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,2 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	10,0 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Mongstad	

Utbygging: Heimdal er eit gassfelt som ligg på 120 meter havdjup i den midtre delen av Nordsjøen. Feltet er bygd ut med ei integrert bore-, produksjons- og bustadinnretning med stålunderstell (HMP1). Heimdal Jura-utbygginga blei godkjend i oktober 1992. PUD for Heimdal gassenter (HGS) blei godkjend i januar 1999, og omfatta ei stigerøyrrinnretning (HRP) som er knytt til HMP1 med bru.

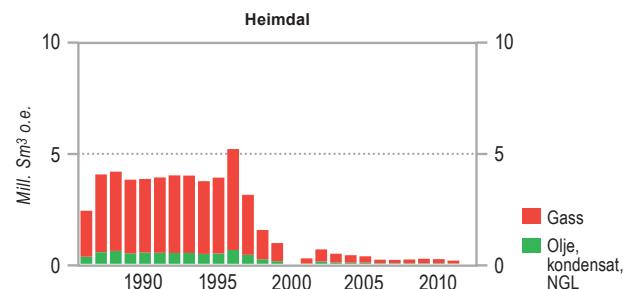
Heimdal er primært eit prosessenter for andre tilknytte felt. Felta Huldra, Skirne, Vale og Atla leverer gass til Heimdal, og i tillegg blir gass frå Oseberg transportert over Heimdal.

Reservoar: Reservoaret er i sandstein i Heimdalformasjonen av paleocen alder, avsett i eit submarint viftesystem. Reservoardjupet er 2100 meter.

Utvinningsstrategi: Produksjonen har gått føre seg med naturleg trykkavlasting. Heimdal vil halde fram å produsere små mengder gass fram til 2014.

Transport: Opphavleg gjekk gasstransporten frå Heimdal i Statpipe til gassbehandlingsanlegget på Kårstø og vidare til kontinentet, men gassen kan no også transporterast gjennom Vesterled til St Fergus i Storbritannia. Ved etableringa av Heimdal som gassenter blei ein ny gassrørleidning kopla til eksisterande gassrørleidning frå Frigg til St Fergus. I tillegg er det lagt ein gassrørleidning frå Heimdal til Grane for gassinjeksjon der. Kondensatet blir transportert i ein rørleidning til Brae i britisk sektor.

Status: Rettshavarane arbeider med å identifisere nye gassressursar som kan knytast til Heimdal for å forlengje levetida til gassenteret. Valemon er ein my kandidat som kan transportere gass via Heimdal når Huldra avsluttar sin eksport over Heimdal, venteleg i 2014.

Hod

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 2/11 - utvinningsløyve 033, tildelt 1969.	
Godkjent utbygt	26.06.1988 i Stortinget	Funnår 1974
Produksjonsstart		30.09.1990
Operatør		BP Norge AS
Rettshavarar	BP Norge AS	37,50 %
	Hess Norge AS	62,50 %
Opphavleg		Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reservar		
10,4 millionar Sm ³ olje	0,9 millionar Sm ³ olje	
1,8 milliardar Sm ³ gass	0,2 milliardar Sm ³ gass	
0,4 millionar tonn NGL	0,1 millionar tonn NGL	
Venta produksjon i 2013	Olje: 1.000 fat per dag, Gass: 0,01 milliardar Sm ³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,1 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	2,3 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Tananger	

Utbygging: Hod er eit oljefelt som ligg 13 kilometer sør for Valhallfeltet i den sørlege delen av Nordsjøen. Havdypet er 72 meter. Feltet er bygt ut med ei produksjonsinnretning som blir fjernstyrт frå Valhall. PUD for Hod sadel blei godkjend i juni 1994.

Reservoar: Reservoaret er i kritbergartar i Ekokfisk-, Tor- og Hod-formasjonane av tidleg paleocen og seinkrit alder, og ligg på 2700 meter djup. Feltet inneheld dei tre førekomstane Hod Vest, Hod Øst og Hod sadel. Hod sadel heng saman med Valhall og produserer via brønnar bora frå Valhall.

Utvinningsstrategi: Feltet har blitt produsert med trykkavlasting. Ito av brønnane blir det nytta gassløft for å auke produksjonen. Ein pilot for vassinjeksjon blei starta på Hod i 2011, og fullfelt vassinjeksjon blir også vurdert i samband med vidare utbygging av feltet.

Transport: Olje og gass går i ein felles rørleidning til Valhall for vidare prosessering. Eksporten går derifrå i transportsystema til Teesside og Emden.

Status: Feltet er i halefase og produksjonen frå Hod Øst og Hod Vest blei nedstengd i 2012. Det er plan om ny utbygging som kan forlengje levetida til feltet. Operatøren har søkt om forlenging av utvinningsløyvet frå 2015.

Huldra

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 30/2 - utvinningsløyve 051, tildelt 1979. Blokk 30/3 - utvinningsløyve 052 B, tildelt 2001.	
Godkjent utbygt	02.02.1999 i Stortinget	Funnår 1982
Produksjonsstart		21.11.2001
Operator	Statoil Petroleum AS	
	ConocoPhillips Skandinavia AS	23,34 %
Rettshavarar	Petoro AS	31,96 %
	Statoil Petroleum AS	19,88 %
	Talisman Energy Norge AS	0,50 %
	Total E&P Norge AS	24,33 %
Opphavleg		Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reservar		
5,1 millionar Sm ³ olje	0,7 millionar Sm ³ gass	
17,5 milliardar Sm ³ gass		
0,1 millionar tonn NGL		
Venta produksjon i 2013	Olje: 950 fat per dag, Gass: 0,36 milliardar Sm ³	
Totalt investert per 31.12.2011	7,5 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Sotra og Flørø	

Utbygging: Huldra er eit gasskondensatfelt som ligg nord for Oseberg i den nordlege delen av Nordsjøen, på 125 meter havdyp. Feltet er bygt ut med ei brønnhovud-innretning med eit enkelt prosessanlegg. Innretninga blir fjernstyrт frå Veslefrikk B, 16 kilometer unna.

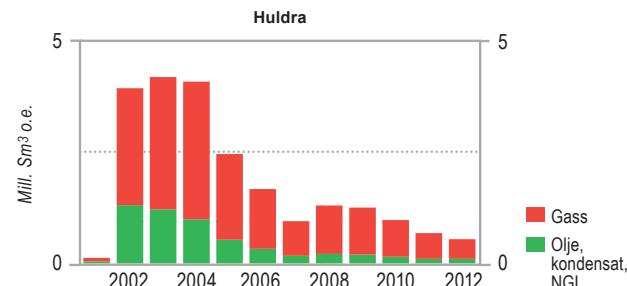
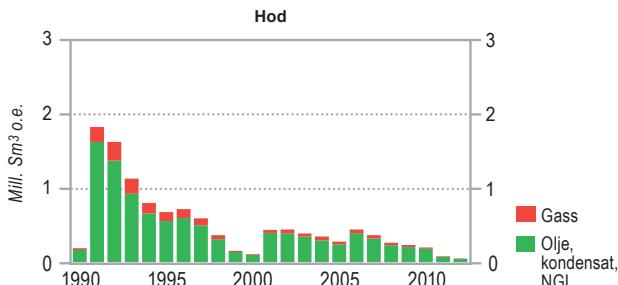
Reservoar: Reservoaret ligg i ei rotert forkastingsblokk og er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder. Reservoaret ligg på 3500–3900 meter djup og hadde opphavleg høgt trykk og høg temperatur. Det er mange små forkastingar i reservoaret. Produksjonshistoria indikerer to hovudsegment utan trykkommunikasjon.

Utvinningsstrategi: Huldra blir produsert med trykkavlasting. Lågtrykksproduksjon starta i 2007 etter at ein gasskompressor blei installert på feltet.

Transport: Etter førstestegseparasjon blir våtgassen transportert til Heimdal for vidare prosessering og eksport. Kondensatet går til Veslefrikk for prosessering og eksport. Rørleidningen frå Huldra til Heimdal er planlagd brukt av Valemon frå 2014.

Status: Huldra er i halefase, men brønnpotensialet held seg, og produksjonsfallet er mindre enn venta.

Islay

Blokk og utvinningsløye	Blokk 29/6 - utvinningsløye 043 CS, tildelt 2010. Blokk 29/6 - utvinningsløye 043 DS, tildelt 2010. Den norske delen av feltet er 5,51 %, den britiske delen er 94,49 %	
Godkjent utbygt	05.07.2010	Funnår 2008
Produksjonsstart	10.04.2012	
Operator	TOTAL E&P UK PLC	
Rettshavarar	Total E&P Norge AS	100,00 %
Utvinnbare reserver	Opphavleg 0,1 milliardar Sm³ gass	Igjen per 31.12.2012 0,1 milliardar Sm³ gass
Venta produksjon i 2013	Gass: 0,04 milliardar Sm³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,2 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	0,6 milliardar nominelle kroner	

Utbygging: Islay strekkjer seg over grensa mellom den norske og den britiske kontinentalsockelen i nordleg del av Nordsjøen. Havdjupet er 122 meter. Islay er utbygt med ein brønn knytt til Forvie-manifoldane på britisk side.

Reservoar: Reservoaret ligg på 3700 til 3900 meter djup og inneholder gasskondensat i sandstein fra Brentformasjonen av mellomjura alder.

Utvinningsstrategi: Feltet blir produsert med trykkavlasting.

Transport: Produksjonen går via Forvie-Alwyn-rørleidningen til det britiske Alwyn-feltet for separering. Gassen blir eksportert via FUKA-rørleidningen til St Fergus i Skottland, medan væske blir eksportert til Sullom Voe-terminalen på Shetland.

Status: Produksjonen starta i april 2012.

Jotun

Blokk og utvinningsløye	Blokk 25/7 - utvinningsløye 103 B, tildelt 1998. Blokk 25/8 - utvinningsløye 027 B, tildelt 1999.	
Godkjent utbygt	10.06.1997 i Stortinget	Funnår 1994
Produksjonsstart	25.10.1999	
Operator	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	
Rettshavarar	Dana Petroleum Norway AS Det norske oljeselskap ASA ExxonMobil Exploration & Production Norway AS Faroe Petroleum Norge AS	45,00 % 7,00 % 45,00 % 3,00 %
Utvinnbare reserver	Opphavleg 23,4 millionar Sm³ olje	Igjen per 31.12.2012 0,7 millionar Sm³ olje
	1,1 milliardar Sm³ gass	0,2 milliardar Sm³ gass
Venta produksjon i 2013	Olje: 2 000 fat per dag	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,2 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	9,5 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Dusavik	

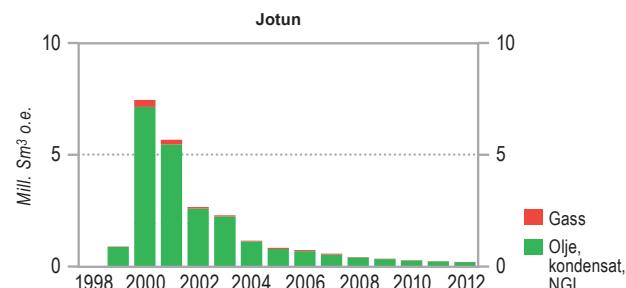
Utbygging: Jotun er eit oljefelt som ligg om lag 25 kilometer nord for Balder, i den midtre delen av Nordsjøen. Havdjupet er 126 meter. Feltet er bygd ut med eit bustad-, produksjons- og lagerskip, *Jotun A* (FPSO), og ei brønnhovudinnretning, *Jotun B*. Jotun er integrert med Balder, og prosesserer i tillegg gass frå Balder og olje frå jurareservoaret i Ringhorneførekomsten.

Reservoar: Jotun omfattar tre førekommstar, og den austlegaste har også ei lita gasskappe. Reservoara er i sandstein i Heimdalformasjonen av paleocen alder. Reservoara høyrer til eit submarint viftesystem som ligg på 2000 meter djup. I vest er reservoarkvaliteten god, medan skiferinhaldet aukar mot aust.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med trykkstøtte frå naturleg vassdriv. Produsert vatn blir ikke injisert i Utsiraformasjonen og er ikke lenger brukt til trykkstøtte. Gassløft blir nytta i alle bronnnane.

Transport: *Jotun FPSO* er ein integrert del av Balder og Ringhorne-utbygginga. Ringhorne leverer gass og olje til *Jotun FPSO*. Overskottsgass frå Balder blir transportert til Jotun for gasseksport. Jotun prosesserer og eksporterer rikgass via Statpipe til gassbehandlingsanlegget på Kårstø. Olje blir send via produksjonsskipet ved Jotun til tankskip.

Status: Feltet er i halefase. Det blir produsert stadig meir vatn, no kring 97 prosent av brønnstraumen. Eit lite oljefelt i nærleiken, Jette, blir knytt til Jotun og er planlagt å starte oljeproduksjon i andre kvartal 2013. Jotun produserer venteteg til 2021.

Kristin

Blokk og utvinningsløye	Blokk 6406/2 - utvinningsløye 193, tildelt 1993. Blokk 6506/11 - utvinningsløye 134 B, tildelt 2000.										
Godkjent utbygt	17.12.2001 i Stortinget										
Produksjonsstart	03.11.2005										
Operator	Statoil Petroleum AS										
Rettshavarar	<table border="1"> <tr> <td>Eni Norge AS</td> <td>8,25 %</td> </tr> <tr> <td>ExxonMobil Exploration & Production Norway AS</td> <td>10,88 %</td> </tr> <tr> <td>Petoro AS</td> <td>19,58 %</td> </tr> <tr> <td>Statoil Petroleum AS</td> <td>55,30 %</td> </tr> <tr> <td>Total E&P Norge AS</td> <td>6,00 %</td> </tr> </table>	Eni Norge AS	8,25 %	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	10,88 %	Petoro AS	19,58 %	Statoil Petroleum AS	55,30 %	Total E&P Norge AS	6,00 %
Eni Norge AS	8,25 %										
ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	10,88 %										
Petoro AS	19,58 %										
Statoil Petroleum AS	55,30 %										
Total E&P Norge AS	6,00 %										
Utvinnbare reservar	<table border="1"> <tr> <td>Opphavleg</td> <td>Igjen per 31.12.2012</td> </tr> <tr> <td>22,9 millionar Sm³ olje</td> <td>6,0 millionar Sm³ olje</td> </tr> <tr> <td>28,7 milliardar Sm³ gass</td> <td>9,7 milliardar Sm³ gass</td> </tr> <tr> <td>6,3 millionar tonn NGL</td> <td>2,3 millionar tonn NGL</td> </tr> <tr> <td>2,1 millionar Sm³ kondensat</td> <td></td> </tr> </table>	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	22,9 millionar Sm ³ olje	6,0 millionar Sm ³ olje	28,7 milliardar Sm ³ gass	9,7 milliardar Sm ³ gass	6,3 millionar tonn NGL	2,3 millionar tonn NGL	2,1 millionar Sm ³ kondensat	
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012										
22,9 millionar Sm ³ olje	6,0 millionar Sm ³ olje										
28,7 milliardar Sm ³ gass	9,7 milliardar Sm ³ gass										
6,3 millionar tonn NGL	2,3 millionar tonn NGL										
2,1 millionar Sm ³ kondensat											
Venta produksjon i 2013	Olje: 15 000 fat per dag, Gass: 1,18 milliardar Sm ³ , NGL: 0,25 millionar tonn										
Venta investeringar f.o.m. 2012	2,2 milliardar 2012-kroner										
Totalt investert per 31.12.2011	24,5 milliardar nominelle kroner										
Hovudforsyningssbase	Kristiansund										

Utbygging: Kristin er eit gasskondensatsfelt i Norskhevet som er bygd ut med eit havbotnanlegg med fire rammer og ei halvt nedsenkbar innretning for prosessering. Havdjupet ved innretninga er 370 meter. Det er lagt til rette for å fase inn og prosesse andre førekomstar i området på Kristin. Tyrihans er knytt opp til Kristin og starta produksjonen i 2009.

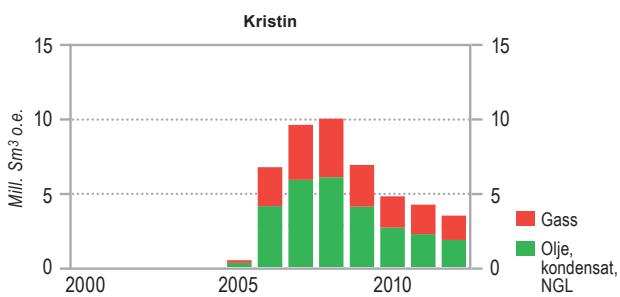

Reservoar: Reservoara er i sandstein av jura alder i Garn-, Ile- og Tofteformasjonane. Reservoara ligg på 4600 meter djup og inneholder gass og kondensat, opphavleg under høgt trykk og høg temperatur. Reservoarkvaliteten er relativt god, men låg permeabilitet i Garnformasjonen og strøymingsbarrierar i Ile- og Tofteformasjonane gjør at reservoartrykket fell raskt under produksjonen.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med trykkavlasting som drivmekanisme.

Transport: Brønnstraumen blir prosessert på Kristin, og gass blir transportert i ein rørleidning til Åsgard Transport og vidare til gassbehandlingsanlegget på Kårstø. Lettolje blir overført til Åsgard C for lagring og utskipping. Kondensatet frå Kristin blir selt som olje (Halten Blend).

Status: Reservoartrykket i Kristin fell raskare enn venta, og dette gjør mellom anna at produksjon av vatn og sand blir ei utfordring. Ein arbeider med å finne teknologiske løysingar på produksjons- og boreutfordringar knytt til trykkfall og vassgjennombrott til brønnar. Lågtrykksproduksjon frå reservoaret blir implementert med oppstart i 2014. Dette bidreg til auka utvinning av petroleum. Det blir arbeidd med utvikling og tilknyting av tilleggsressursar i nærliggande segment. Kristin blir vurdert som eit prosesseringsenter for andre funn i området. Kristin er planlagt å være eit knutepunkt mellom Polarled og Åsgard transport.

Kvitebjørn

Blokk og utvinningsløye	Blokk 34/11 - utvinningsløye 193, tildelt 1993.										
Godkjent utbygt	14.06.2000 i Stortinget										
Produksjonsstart	26.09.2004										
Operator	Statoil Petroleum AS										
Rettshavarar	<table border="1"> <tr> <td>Centrica Resources (Norge) AS</td> <td>19,00 %</td> </tr> <tr> <td>Enterprise Oil Norge AS</td> <td>6,45 %</td> </tr> <tr> <td>Petoro AS</td> <td>30,00 %</td> </tr> <tr> <td>Statoil Petroleum AS</td> <td>39,55 %</td> </tr> <tr> <td>Total E&P Norge AS</td> <td>5,00 %</td> </tr> </table>	Centrica Resources (Norge) AS	19,00 %	Enterprise Oil Norge AS	6,45 %	Petoro AS	30,00 %	Statoil Petroleum AS	39,55 %	Total E&P Norge AS	5,00 %
Centrica Resources (Norge) AS	19,00 %										
Enterprise Oil Norge AS	6,45 %										
Petoro AS	30,00 %										
Statoil Petroleum AS	39,55 %										
Total E&P Norge AS	5,00 %										
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012										
Utvinnbare reservar	<table border="1"> <tr> <td>27,3 millionar Sm³ olje</td> <td>9,8 millionar Sm³ olje</td> </tr> <tr> <td>89,1 milliardar Sm³ gass</td> <td>49,8 milliardar Sm³ gass</td> </tr> <tr> <td>11,5 millionar tonn NGL</td> <td>8,1 millionar tonn NGL</td> </tr> </table>	27,3 millionar Sm ³ olje	9,8 millionar Sm ³ olje	89,1 milliardar Sm ³ gass	49,8 milliardar Sm ³ gass	11,5 millionar tonn NGL	8,1 millionar tonn NGL				
27,3 millionar Sm ³ olje	9,8 millionar Sm ³ olje										
89,1 milliardar Sm ³ gass	49,8 milliardar Sm ³ gass										
11,5 millionar tonn NGL	8,1 millionar tonn NGL										
Venta produksjon i 2013	Olje: 34 000 fat per dag, Gass: 7,03 milliardar Sm ³ , NGL: 0,34 millionar tonn										
Venta investeringar f.o.m. 2012	8,2 milliardar 2012-kroner										
Totalt investert per 31.12.2011	13,7 milliardar nominelle kroner										
Hovudforsyningssbase	Florø										

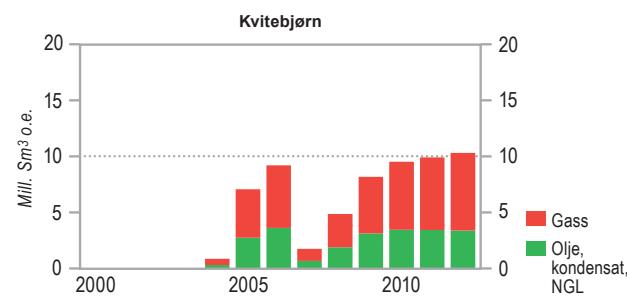
Utbygging: Kvitebjørn er eit gasskondensatsfelt aust i Tamponområdet i den nordlege delen av Nordsjøen. Havdjupet er 190 meter. Feltet er bygd ut med ei integrert bustad-, bore- og prosessinnretning med botnfast stålunderstell. Endra PUD for Kvitebjørn blei godkjend i desember 2006.

Reservoar: Hovudreservoaret er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder. Det er og gjort funn i Cook- og Statfjordformasjonane. Reservoaret ligg på 4000 meter djup og hadde opphavleg høgt trykk og høg temperatur. Reservoarkvaliteten er relativt god.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med trykkavlasting.

Transport: Rikgassen blir transportert i ein eigen rørleidning til Kollsnes, medan kondensatet blir transportert i ein rørleidning som er kopla til Troll Oljerør II og går derifrå til Mongstad.

Status: Boring på Kvitebjørn er utfordrande på grunn av trykkfall i reservoaret. Ein ny brønn blei bora i 2012 og ein annan er under boring i 2013. Utbygging av austflanken av feltet blir vurdert. Ein gasskompressor blir installert på innretninga med oppstart i desember 2013. Det blir gjort modifikasjoner for tilkoppling av Valemonfeltet til Kvitebjørn frå 2014.

Marulk

Blokk og utvinningsløye	Blokk 6507/2 - utvinningsløye 122, tildelt 1986. Blokk 6507/3 - utvinningsløye 122 B, tildelt 2002. Blokk 6607/11 - utvinningsløye 122 D, tildelt 2006. Blokk 6607/12 - utvinningsløye 122 C, tildelt 2004.	
Godkjent utbygt	15.07.2010 av Kongen i statsråd	Funnår 1992
Produksjonsstart	02.04.2012	
Operator	Eni Norge AS	
Rettshavarar	DONG E&P Norge AS Eni Norge AS Statoil Petroleum AS	30,00 % 20,00 % 50,00 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	0,7 millionar Sm ³ olje 8,4 milliardar Sm ³ gass 0,9 millionar tonn NGL	0,6 millionar Sm ³ olje 7,8 milliardar Sm ³ gass 0,9 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 290 fat per dag, Gass: 0,16 milliardar Sm ³ , NGL: 0,02 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	1,5 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	2,2 milliardar nominelle kroner	

Utbygging: Marulk er eit gass- og kondensatfelt som ligg om lag 25 kilometer sørvest for Norlefeltet. Havgjupet er om lag 370 meter. Utbyggingskonseptet er ei havbotninnretning knytt til Norne-skipet.

Reservoar: Reservoaret ligg på om lag 2800 meter djup og inneholder gass og kondensat i sandstein i Lysing- og Langeformasjonane av kritt alder.

Utvinningsstrategi: Marulk blir produsert med naturleg trykkavlasting.

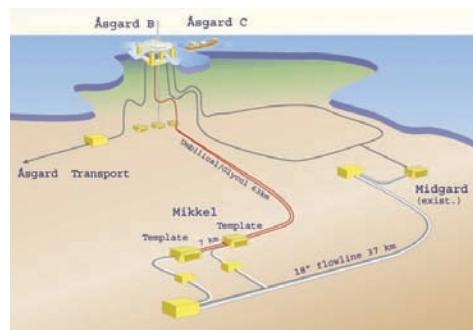
Transport: Brønnstraumen blir sendt til Norne-skipet for prosessering. Gassen blir transportert til Åsgard Transport og vidare til Kårstø.

Status: Gassproduksjonen starta i april 2012. Marulk er det første feltet operert av Eni på norsk sokkel.

Mikkel

Blokk og utvinningsløye	Blokk 6407/5 - utvinningsløye 121, tildelt 1986. Blokk 6407/6 - utvinningsløye 092, tildelt 1984.	
Godkjent utbygt	14.09.2001 av Kongen i statsråd	Funnår 1987
Produksjonsstart	01.08.2003	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	Eni Norge AS ExxonMobil Exploration & Production Norway AS Statoil Petroleum AS	14,90 % 33,48 % 43,97 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	6,6 millionar Sm ³ olje 31,4 milliardar Sm ³ gass 8,6 millionar tonn NGL 2,2 millionar Sm ³ kondensat	3,3 millionar Sm ³ olje 15,8 milliardar Sm ³ gass 4,4 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 5 000 fat per dag, Gass: 1,40 milliardar Sm ³ , NGL: 0,40 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	3,6 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	2,2 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Kristiansund	

Utbygging: Mikkel er eit gasskondensatfelt som ligg aust i Norskehavet, om lag 30 kilometer nord for Draugen. Havgjupet er 220 meter. Feltet er bygd ut med eit havbotnannlegg med to brønnrammer knytt til Åsgard B. Ei ny innretning for gasskompresjon blei godkjend i 2012.

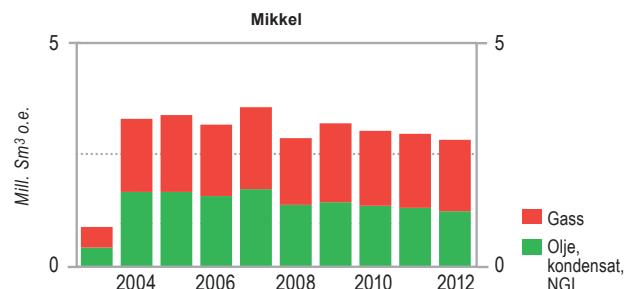
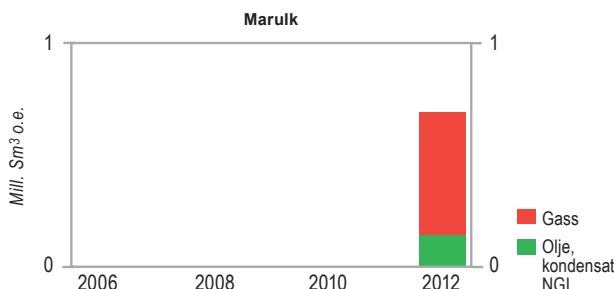

Reservoar: Mikkel har ein 300 meter tjukk gasskondensatkolonne og ei tynn underliggende oljesone. Reservoara er i sandstein i Garn-, Ile- og Tofteformasjonane av jura alder og ligg på 2500 meter djup. Reservoara er i seks strukturar som er skilde av forkastningar, alle med god reservoarkvalitet.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med trykkavlasting som drivmekanisme.

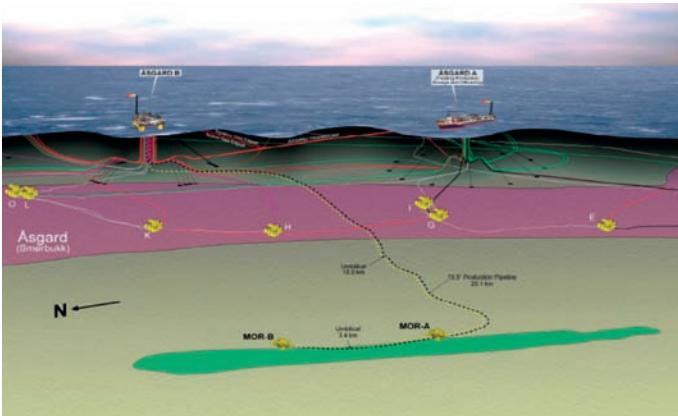
Transport: Frå Mikkel går brønnstraumen saman med produksjonen frå Midgardførekomensten til Åsgard B-innretninga for prosessering. Her blir kondensatet skilt frå gassen og stabilisert før det blir skipa frå feltet saman med kondensatet frå Åsgard. Kondensatet blir selt som olje (Halten Blend). Rikgassen går i rørleidningen Åsgard Transport til Kårstø, der NGL blir skilt ut. Tørgassen blir transportert vidare til kontinentet gjennom rørleidningen Europipe II.

Status: Trykkfallet i reservoaret har vore mindre enn venta og har resultert i eit auka estimat for gass i feltet. Gasskompresjonen som er planlagt starta i 2015, vil akselerere og forlengje gassproduksjonen frå Mikkel. Stabil forsyning av låg-CO₂-gass frå Mikkel og Midgard er viktig for utblanding av høg-CO₂-gass frå Kristin i Åsgard Transport. Det blir arbeidd med å bygge ut påviste gassressursar i området via Mikkel og Midgard til Åsgard B.

Morvin

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 6506/11 - utvinningsløyve 134 B, tildelt 2000 Blokk 6506/11 - utvinningsløyve 134 C, tildelt 2006.	
Godkjent utbygt	25.04.2008 av Kongen i statsråd	Funnår 2001
Produksjonsstart	01.08.2010	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	Eni Norge AS StatOil Petroleum AS Total E&P Norge AS	30,00 % 64,00 % 6,00 %
Utvinnbare reservar	Opphavleg 9,3 millionar Sm ³ olje 4,5 milliardar Sm ³ gass 1,1 millionar tonn NGL	Igjen per 31.12.2012 5,6 millionar Sm ³ olje 4,5 milliardar Sm ³ gass 1,1 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 19 000 fat per dag, Gass: 0,49 milliardar Sm ³ , NGL: 0,12 millionar tonn	
Totalt investert per 31.12.2011	8,0 milliardar nominelle kroner	

Utbygging: Morvin ligg om lag 20 kilometer nord for Kristinfeltet og 15 kilometer vest for Åsgardfeltet. Havdjupet er om lag 350 meter. Feltet er bygd ut med to havbotnrammer knytte til Åsgard B.

Reservoar: Reservoaret inneholder olje og gass i ei rotert og skråstilt forkastningsblokk på 4500-4700 meter djup, og er i sandstein i Garn- og lleformasjonane av mellomjura alder. Reservoaret i Garnformasjonen har relativt homogene avsetningene, medan reservoaret i lleformasjonen er meir heterogen.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med trykkavlastning.

Transport: Brønnstraumen frå Morvin går i ein 20 kilometer lang rørleidning til Åsgard B for prosessering og vidare transport.

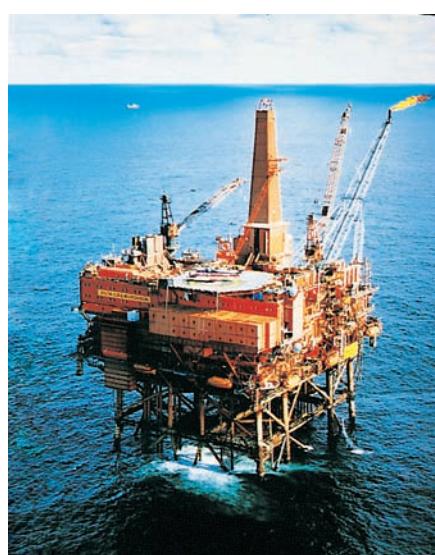
Status: Produksjonen starta i august 2010.

Murchison

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 33/9 - utvinningsløyve 037 C, tildelt 2000. Den norske delen av feltet er 22,2 %, den britiske delen er 77,8 %.	
Godkjent utbygt	15.12.1976	Funnår 1975
Produksjonsstart	28.09.1980	
Operator	CNR International (UK) Limited	
Rettshavarar	Wintershall Norge AS CNR International (UK) Limited	22,20 % 77,80 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar (den norske delen)	13,9 millionar Sm ³ olje 0,3 milliardar Sm ³ gass	
Venta produksjon i 2013	Olje: 640 fat per dag	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,1 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	2,6 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningbase	Peterhead, Skottland	

Utbygging: Murchison ligg på begge sider av grenselinja mellom norsk og britisk kontinentalsokkel i Tampenområdet i den nordlige delen av Nordsjøen. Feltet er bygd ut med ei kombinert bore-, bustad- og produksjonsinnretning med stålunderstel som står i britisk sektor. Dei britiske og norske rettshavarane gjorde i 1979 ein avtale om felles utnytting av ressursane i Murchisonfeltet. Avtalen involverer britiske og norske styremakter.

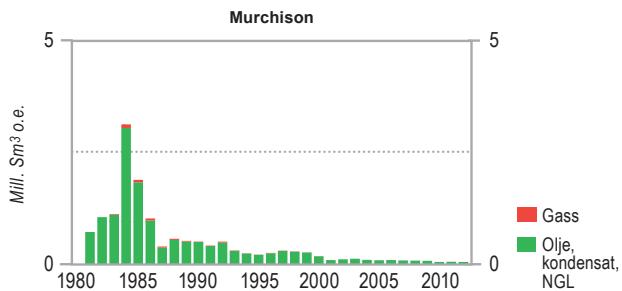
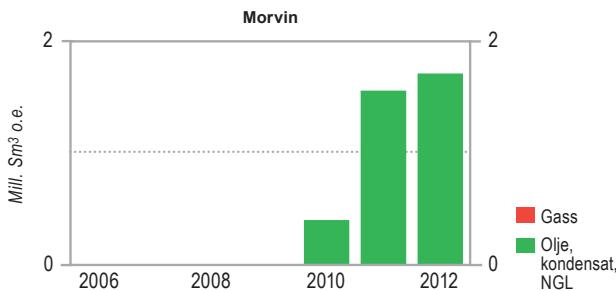
Reservoar: Reservoara i Murchison er i sandstein av jura alder.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med vassinjeksjon som trykksstøtte.

Transport: Produksjonen blir ført til land gjennom Brent-systemet til Sullom Voe på Shetland.

Status: Murchison er i halefasen, og produksjonen vil venteleg bli avslutta i 2014.

Njord

Blokk og utvinningsløye	Blokk 6407/10 - utvinningsløye 132, tildelt 1987. Blokk 6407/7 - utvinningsløye 107, tildelt 1985.	
Godkjent utbygt	12.06.1995 i Stortinget	Funnår 1986
Produksjonsstart	30.09.1997	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	E.ON Ruhrgas Norge AS	30,00 %
Rettshavarar	Faroe Petroleum Norge AS	7,50 %
	GDF SUEZ E&P Norge AS	40,00 %
	Statoil Petroleum AS	20,00 %
	VNG Norge AS	2,50 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	28,5 millionar Sm ³ olje	3,0 millionar Sm ³ olje
	17,2 milliardar Sm ³ gass	9,4 milliardar Sm ³ gass
	3,9 millionar tonn NGL	2,1 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 10 000 fat per dag, Gass: 0,98 milliardar Sm ³ , NGL: 0,23 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	6,0 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	14,9 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Kristiansund	

Utbygging: Njord er eit oljefelt som ligg i Norskehavet om lag 30 kilometer vest for Draugen, på om lag 330 meter havdjup. Njord er bygd ut med ei halvt nedsenkbar bore-, bustad- og produksjonsinnretning i stål og eit lagerskip, *Njord B*. Innretninga er plassert over havbotnkompletterte bronnar som er knytte til innretninga med fleksible stigerør. PUD for Njord gasseksport blei godkjend i januar 2005.

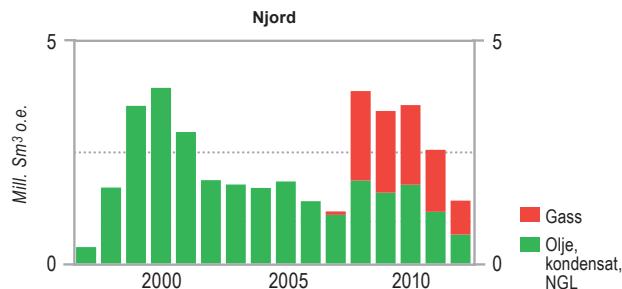
Reservoar: Reservoaret er i sandstein i Tilje- og lleformasjonane av jura alder. Feltet har eit komplisert forkastingsmønster med berre delvis kommunikasjon mellom segmenta. Reservoaret ligg på 2850 meter djup.

Utvinningsstrategi: Opphavleg blei Njord produsert med gassinjeksjon som trykkstøtte i delar av feltet og trykkavlasting i resten av reservoaret. Frå 2007 starta Njord med gasseksport frå feltet, slik at berre mindre mengder gass har blitt injisert. Det kompliserte reservoaret med mange forkastinger fører til at feltet får ein relativt låg utvinningsrate.

Transport: Olja blir lasta over frå lagerskipet til tankskip og transportert til marknaden. Gassen blir transportert gjennom Åsgard Transport til gassbehandlingsanlegget på Kårstø.

Status: I den komande perioden er ei rekke nøkkeltiltak planlagde for Njordfeltet. Produksjonen er venta å bli betydeleg lågare enn produksjonspotensialet fordi det går føre seg arbeid på innrettinga som i periodar krev produksjonsstans. I tillegg må enkelte av dei eksisterande brønnane stengjast på grunn av planlagd boring. Hyme, som er knytt til Njord, er planlagt å starte produksjonen i første kvartal 2013.

Norne

Blokk og utvinningsløye	Blokk 6508/1 - utvinningsløye 128 B, tildelt 1998. Blokk 6608/10 - utvinningsløye 128, tildelt 1986.	
Godkjent utbygt	09.03.1995 i Stortinget	Funnår 1992
Produksjonsstart	06.11.1997	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	Eni Norge AS	6,90 %
Rettshavarar	Petoro AS	54,00 %
	Statoil Petroleum AS	39,10 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	90,8 millionar Sm ³ olje	3,8 millionar Sm ³ olje
	12,0 milliardar Sm ³ gass	5,4 milliardar Sm ³ gass
	1,6 millionar tonn NGL	0,8 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 11 000 fat per dag, Gass: 0,17 milliardar Sm ³ , NGL: 0,03 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	2,4 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	23,8 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Sandnessjøen	

Utbygging: Norne er eit oljefelt som ligg i Norskehavet om lag 80 kilometer nord for Heidrun, på 380 meter havdjup. Feltet er bygd ut med eit produksjons- og lakerskip, *Norne FPSO* som er knytt til sju brønnrammer på havbotnen. Brønnstraumen blir ført opp til produksjonskipet gjennom fleksible stigerør. I april 2008 blei endra PUD for Norne og Urd godkjend. Felta Alve og Marulk er knytt til *Norne FPSO*. Også feltet Skuld, som er planlagt å komme i produksjon i mars 2013, er knytt til *Norne FPSO*. To tungoljefunn og fleire prospekt i nærområdet rundt Norne og Urd blir evaluert.

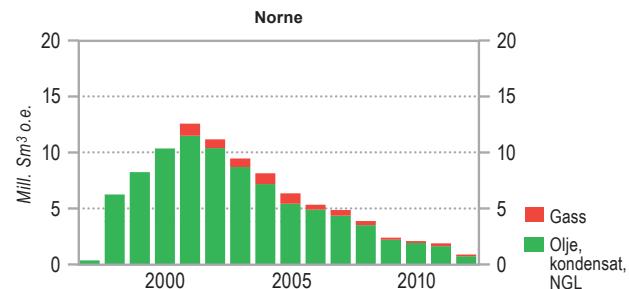

Reservoar: Reservoaret er i sandstein av jura alder. Olje finst hovudsakleg i lle- og Tofteformasjonane, og gass i Notformasjonen. Reservoaret ligg 2500 meter under havflata, og er av god kvalitet.

Utvinningsstrategi: Olja blir produsert ved hjelp av vassinjeksjon. Gassinjeksjonen blei avslutta i 2005 og all gass blir no eksportert.

Transport: Olja blir lasta på tankskip og transportert til marknaden. Gasseksporten tok til i 2001 og skjer via ein eigen rørleidning til Åsgard og vidare i Åsgard Transport til Kårstø.

Status: Tiltak for å auke utvinninga, mellom anna ved å ta i bruk ny brønnteknologi, blir vurdert. Fleire lette brønnintervensjonar og nye produksjonsbrønnar er planlagde i 2013 for å halde oppe oljeproduksjonen.

Ormen Lange

Blokk og utvinningsløye	Blokk 6305/4 - utvinningsløye 209, tildelt 1996. Blokk 6305/5 - utvinningsløye 209, tildelt 1996. Blokk 6305/7 - utvinningsløye 208, tildelt 1996. Blokk 6305/8 - utvinningsløye 250, tildelt 1999.
Godkjent utbygt	02.04.2004 i Stortinget
Produksjonsstart	13.09.2007
Operatør	A/S Norske Shell
Rettshavarar	A/S Norske Shell DONG E&P Norge AS ExxonMobil Exploration & Production Norway AS Petoro AS Statoil Petroleum AS
Utvinnbare reservar	17,04 % 10,34 % 7,23 % 36,48 % 28,92 %
Opphavleg	Iugen per 31.12.2012
Utvinnbare reservar	306,3 milliardar Sm ³ gass 16,7 millionar Sm ³ kondensat
Venta produksjon i 2013	Gass: 21,39 milliardar Sm ³ , Kondensat: 1,38 millionar Sm ³
Venta investeringar f.o.m. 2012	24,8 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	36,0 milliardar nominelle kroner
Hovudforsyningbase	Kristiansund

Utbygging: Ormen Lange er eit gassfelt som ligg i Mørebasenget i den sørlege delen av Norskehavet. Havdjupet i området varierer fra 800 til meir enn 1100 meter. Det store havdjupet og botntilhøva har gjort utbygginga svært utfordrande og har ført til utvikling av ny teknologi. Ormen Langefeltet var planlagt med 24 brønner. I 2007 var det to havbotnrammer i den midtre delen av feltet. I 2009 blei den tredje havbotnramma installert i den sørlege delen av feltet. Den fjerde ramma blei installert i den nordlege delen av feltet i 2011.

Reservoar: Hovudreservoaret er i sandstein av paleocen alder i Eggafasjonsen, og ligg 2700-2900 meter under havflata.

Utvinningsstrategi: Utvinningsstrategien baserer seg på produksjon med trykkavlasting og seinare gasskompresjon.

Transport: Brønnstraumen, som inneholder gass og kondensat, blir ført gjennom to fleirfaserørleidningar til landanlegget på Nyhamna. Der blir gassen tørka og komprimert før han blir send i gassleksportrøret Langeled via Sleipner R til Storbritannia.

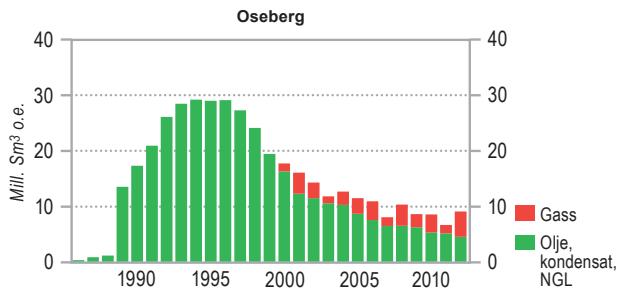
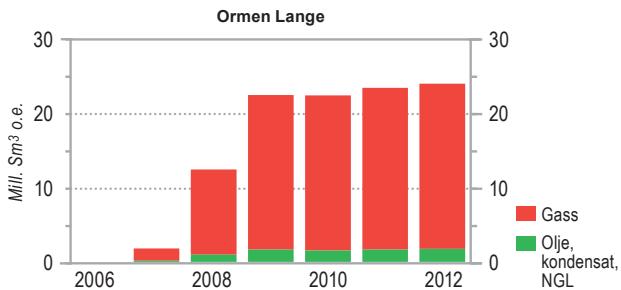
Status: Feltet produserer nå på platå. Estimata for reservane blei justert vesentleg ned i 2011. Hovudloysinga for framtidig gasskompresjon er endra til ein kombinasjon av komprimering på land frå 2016 og ei komprimeringsloysing på feltet frå 2021.

Oseberg

Blokk og utvinningsløye	Blokk 30/6 - utvinningsløye 053, tildelt 1979. Blokk 30/9 - utvinningsløye 079, tildelt 1982.
Godkjent utbygt	05.06.1984 i Stortinget
Produksjonsstart	Funnår 1979
Operator	Statoil Petroleum AS
Rettshavarar	ConocoPhillips Skandinavia AS Petoro AS Statoil Petroleum AS Total E&P Norge AS
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reservar	384,6 millionar Sm ³ olje 104,1 milliardar Sm ³ gass 12,1 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 59 000 fat per dag, Gass: 2,96 milliardar Sm ³ , NGL: 0,40 millionar tonn
Venta investeringar f.o.m. 2012	21,5 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	66,6 milliardar nominelle kroner
Hovudforsyningbase	Mongstad

Utbygging: Oseberg er eit oljefelt med ei overliggjande gasskappe i den nordlege delen av Nordsjøen og ligg på om lag 100 meter havdjup. Oseberg er bygd ut i fleire fasar. Feltsenteret i sør har to innretningar; prosess- og bustadinnretninga Oseberg A og bore- og vassinjeksjonsinnretninga Oseberg B. I den nordlege delen av feltet ligg Oseberg C-innretninga som er ei integrert produksjons-, bore- og bustadinnretning (PDQ). Oseberg D er ei innretning for gassprosessering knytt til Oseberg feltsenter. Oseberg Vestflanke er bygd ut med ei havbotnramme som er knytt til Oseberg B. Oseberg Delta er bygd ut med ei havbotnramme knytt til Oseberg D. Produksjonen frå Statfjordformasjonen i Gamma Main-strukturen starta i 2008 med to brønner frå Oseberg feltsenter. Innrettingane på feltsenteret behandler øg olje og gass frå feltet Oseberg Øst, Oseberg Sør og Tune. PUD for den nordlege delen av feltet blei godkjend i januar 1988. PUD for Oseberg D blei godkjend i desember 1996, PUD for Oseberg Vestflanke i desember 2003 og PUD for Oseberg Delta i september 2005.

Oseberg Sør

Reservoar: Feltet inneholder fleire reservoar i Brentgruppa av mellomjura alder og er delt inn i fleire strukturar. Hovudreservoara ligg i Oseberg- og Tarbert-formasjonane, men det blir òg produsert frå Etive- og Nessformasjonane. Reservoara ligg på 2300-2700 meter djup og har generelt gode eigenskapar. I tillegg er det ressursar i Statfjordformasjonen i fleire av satellittstrukturane vest for hovudreservoaret.

Utvinningsstrategi: Osebergfeltet produserer ved trykkvedlikehald med injeksjon av både gass og vatn og med alternerande vass- og gassinjeksjon (VAG). Massiv gassinjeksjon høgt oppå på strukturen i hovudfeltet har ført til svært god fortrenging av olja, og det er no danna ei stor gasskappa som vil bli produsert i åra framover. Injeksjonsgass blei tidlegare importert mellom anna frå Troll Øst (TOGI) og Oseberg Vest. Mindre delar av feltet produserer med trykkavlasting.

Transport: Olja blir transportert gjennom rørleidningen i Oseberg Transport System (OTS) til Stureterminalen. Gasseksporten tok til i 2000 gjennom rørleidningen Oseberg Gasstransport (OGT), til Statpipesystemet via Heimdal-innretninga.

Status: Utfordringa for hovudreservoaret på Oseberg blir å balansere oljeproduksjonen under gasskappa med gassuttaket frå feltet. Boreanlegga på Oseberg B og C blei oppgraderte i 2012. Prøveutvinning frå eit overliggjande kritreservoar i Shetlandgruppa går føre seg for å evaluere produksjonseigenskapane. Vidare utbygging av Deltastrukturen vest for hovudfeltet blir planlagt.

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 30/12 - utvinningsløyve 171 B, tildelt 2000. Blokk 30/9 - utvinningsløyve 079, tildelt 1982 Blokk 30/9 - utvinningsløyve 104, tildelt 1985.	
Godkjent utbygt	10.06.1997 i Stortinget	Funnår 1984
Produksjonsstart	05.02.2000	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	ConocoPhillips Skandinavia AS	2,40 %
Rettshavarar	Petoro AS	33,60 %
	Statoil Petroleum AS	49,30 %
	Total E&P Norge AS	14,70 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	61,0 millionar Sm³ olje	17,2 millionar Sm³ olje
	16,0 milliardar Sm³ gass	8,0 milliardar Sm³ gass
	1,6 millionar tonn NGL	1,6 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 46 000 fat per dag, Gass: 0,49 milliardar Sm³, NGL: 0,09 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	12,0 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	20,1 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Mongstad	

Utbygging: Oseberg Sør er eit oljefelt rett sør for Oseberg i den nordlege delen av Nordsjøen. Havdjupet er om lag 100 meter. Feltet er bygd ut med ei integrert stålinnretning med bustadkvarter, boremodul og førstestegeseparasjon av olje og gass. I tillegg blir fleire strukturar på feltet produserte frå havbotnrammer som er knytt til Oseberg Sør-innretninga. Ferdigprosesseringsa av olje og gass går føre seg på Oseberg feltsenter. Utbygginga av J-strukturen blei godkjend i 2003, og produksjonen starta i november 2006. Utbygging av 30/9 22 Stjernestrukturen med ei havbotnramme blei godkjend i oktober 2011.

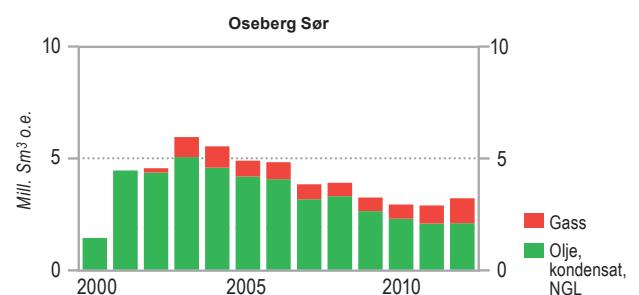

Reservoar: Oseberg Sør omfattar fleire førekomstar med reservoar i sandstein av jura alder. Reservoardjupet er 2200-2800 meter. Hovudreservoara ligg i Tarbert- og Heatherformasjonane. Reservoarkvaliteten er moderat.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går hovudsakleg føre seg ved hjelp av injeksjon av vatn og gass. Det er òg alternerande vass- og gassinjeksjon (VAG) i delar av feltet. Vatn til injeksjon blir produsert frå Utsiraformasjonen.

Transport: Olja går i rørleidning frå Oseberg Sør-innretninga til Oseberg feltsenter der den blir prosessert og transportert gjennom Oseberg Transport System (OTS) til Sture-terminalen. Gass blir transportert via Oseberg Gasstransport (OGT) og inn i Statpipe.

Status: Optimal bruk av tilgjengeleg gass for reinjeksjon og ein plan for framtidig nedblåsing av Oseberg Sør-reservoara blir evaluert. Det er etablert ein strategi for å samordne mindre prospekt og funn til klyngjer som er store nok til at dei kan byggjast ut med ny infrastruktur. Det blir bora brønnar på Stjernestrukturen.

Oseberg Øst

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 30/6 - utvinningsløyve 053, tildelt 1979.
Godkjent utbygt	11.10.1996 av Kongen i statsråd Funnår 1981
Produksjonsstart	03.05.1999
Operator	Statoil Petroleum AS
	ConocoPhillips Skandinavia AS 2,40 %
Rettshavarar	Petoro AS 33,60 %
	Statoil Petroleum AS 49,30 %
	Total E&P Norge AS 14,70 %
Utvinnbare reserver	Opphavleg Igjen per 31.12.2012
	26,7 millionar Sm ³ olje 7,9 millionar Sm ³ olje
	0,4 milliardar Sm ³ gass 0,1 milliardar Sm ³ gass
	0,3 millionar tonn NGL 0,3 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 7 000 fat per dag
Venta investeringar f.o.m. 2012	8,1 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	8,8 milliardar nominelle kroner
Hovudforsyningssbase	Mongstad

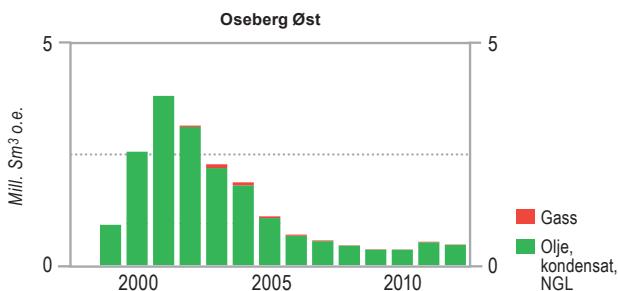
Utbygging: Oseberg Øst er eit oljefelt rett aust for Oseberg i den nordlege delen av Nordsjøen. Feltet er bygt ut med ei integrert botnfast innretning med bustadkvarter, boreutstyr og førstestegseparasjon av olje, vatn og gass. Havdjupet ved innretninga er om lag 160 meter.

Reservoar: Hovudreservoaret har to førekomstar som er skilde med ei forseglaande forkasting. Strukturane inneholder fleire oljeførande lag i sandstein med varierande reservoareigenskapar i Brentgruppa av mellomjura alder. Reservoara ligg på 2700-3100 meter djup.

Utvinningsstrategi: Feltet produserer med delvis trykkstøtte frå injeksjon av vatn og gass.

Transport: Olja går i rørleidningar til Oseberg feltsenter, der han blir prosessert og transportert gjennom Oseberg Transport System (OTS) til Stureterminalen. Gassen blir i hovudsak nytta til injeksjon, gassløft og brensel.

Status: Avgrensa tilgang på produsert gass til kraftproduksjon er ei utfordring. I tillegg blir det arbeidd med å forbetre boreoperasjonane.

Oselvar

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 1/2 - utvinningsløyve 274 CS, tildelt 2008. Blokk 1/3 - utvinningsløyve 274, tildelt 2002.
Godkjent utbygt	19.06.2009 av Kongen i statsråd Funnår 1991
Produksjonsstart	14.04.2012
Operator	DONG E&P Norge AS
	Bayerngas Norge AS 30,00 %
Rettshavarar	DONG E&P Norge AS 55,00 %
	Noreco Norway AS 15,00 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reserver	4,6 millionar Sm ³ olje 4,5 millionar Sm ³ olje 3,9 milliardar Sm ³ gass 3,9 milliardar Sm ³ gass
Venta produksjon i 2013	Olje: 5 000 fat per dag, Gass: 0,14 milliardar Sm ³
Venta investeringar f.o.m. 2012	2,0 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	3,5 milliardar nominelle kroner

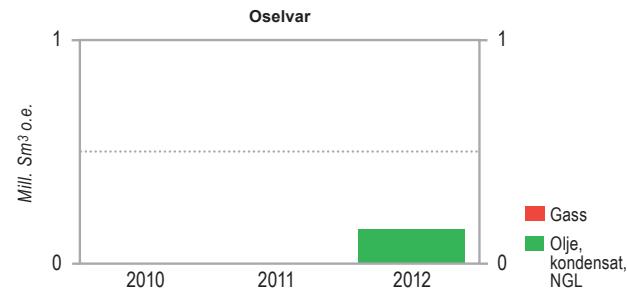
Utbygging: Oselvar ligg 21 kilometer sørvest for Ulafeltet. Havdjupet i området er om lag 70 meter. Utbyggingsløysinga er ei havbotninnretning med produksjonsbrønnar knytt med rørleidning til Ulafeltet.

Reservoar: Reservoaret ligg på 2900-3250 meter djup i sandstein i Fortiesformasjonen av paleocen alder. Reservoaret inneholder olje med ei overliggende gasskappe.

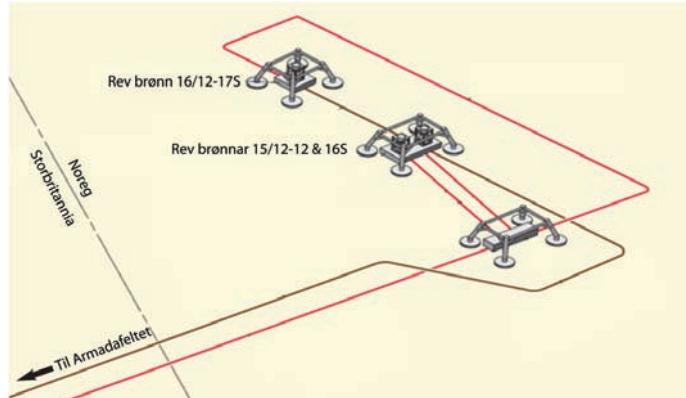
Utvinningsstrategi: Oselvar blir produsert med naturleg trykkavlasting via tre horisontale produksjonsbrønnar.

Transport: Brønnstraumen går i rørleidning til Ulafeltet for prosessering. Gassen blir nytta som injeksjonsgass i Ula for auka utvinning, medan olja blir transporterert i rør til Ekofisk for vidare eksport.

Status: Produksjonen starta frå to brønnar i april og frå ein tredje brønn i juli 2012. Produksjonen i 2012 blei lågare enn venta på grunn av tekniske problem i ein brønn. Det blir vurdert å intervenere eller bore eit sidesteg til denne brønnen.

Rev		
Blokk og utvinningsløye	Blokk 15/12 - utvinningsløye 038 C, tildelt 2006.	
Godkjent utbygt	15.06.2007 av Kongen i statsråd	Funnår 2001
Produksjonsstart	24.01.2009	
Operator	Talisman Energy Norge AS	
Rettshavarar	Petoro AS	30,00 %
	Talisman Energy Norge AS	70,00 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reserver	0,7 millionar Sm³ olje	
	2,7 milliardar Sm³ gass	
	0,1 millionar tonn NGL	
Venta produksjon i 2013	Olje: 200 fat per dag, Gass: 0,06 milliardar Sm³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,6 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	3,8 milliardar nominelle kroner	

Utbygging: Rev er eit gasskondensatfelt som ligg nær grenselinja mellom norsk og britisk sektor, fire kilometer sør for Vargfeltet. Feltet er bygt ut med eit havbotanlegg med tre gassproduksjonsbrønnar knytte til Armadafeltet på britisk kontinentalsokkel. Havdjupet i området er 90-110 meter.

Reservoar: Reservoaret er i sandstein av seinjura alder rundt ein saltstruktur på 3000 meter djup. Reservoaret har god kvalitet. Trykkmålingar har vist at reservoaret er i kommunikasjon med Vargfeltet.

Utvinningsstrategi: Feltet blir produsert med trykkavlasting og gassekspansjon.

Transport: Brønnstraumen går gjennom ein rørleidning til Armadafeltet for prosessering og derifrå vidare til Storbritannia. Kondensatet er selt som stabilisert råolje.

Status: Trykkutviklinga indikerer at produksjonen på Rev kan bli avslutta i nærmest framtid. Men siden gass frå Varg vil bli transportert via Rev-innrettinga frå sein i 2013, kan det i periodar bli mogleg å halde oppe produksjonen frå Revbrønnane.

Ringhorne Øst		
Blokk og utvinningsløye	Blokk 25/8 - utvinningsløye 027, tildelt 1969	
Godkjent utbygt	10.11.2005 av Kongen i statsråd	Funnår 2003
Produksjonsstart	19.03.2006	
Operator	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	77,38 %
	Faroe Petroleum Norge AS	7,80 %
	StatOil Petroleum AS	14,82 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reserver	15,4 millionar Sm³ olje	6,3 millionar Sm³ olje
	0,4 milliardar Sm³ gass	0,1 milliardar Sm³ gass
Venta produksjon i 2013	Olje: 14 000 fat per dag, Gass: 0,02 milliardar Sm³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,8 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	0,7 milliardar nominelle kroner	

Utbygging: Ringhorne Øst er eit oljefelt like nordaust for Balder, i den midtre delen av Nordsjøen. Havdjupet er på om lag 130 meter. Feltet blir produsert gjennom fire produksjonsbrønnar bora frå Ringhorne-innrettinga på Balderfeltet.

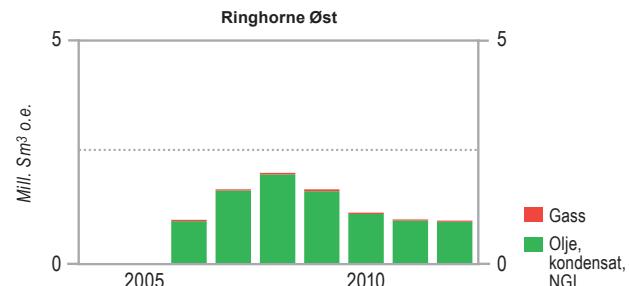
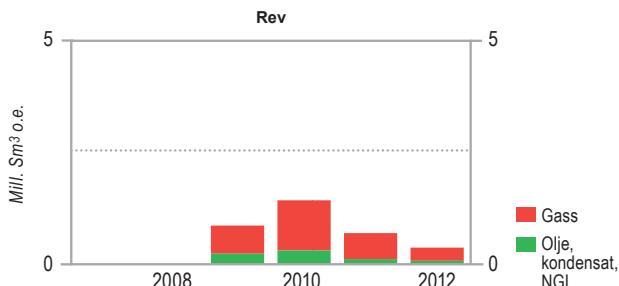
Reservoar: Reservoaret inneholder olje med assosiert gass i sandstein i Statfjordformasjonen av jura alder. Reservoaret ligg på 1940 meter djup, og kvaliteten på reservoaret er svært god.

Utvinningsstrategi: Feltet blir produsert med naturleg vassdriv frå eit regionalt vassbasseng på nord- og austsida av strukturen. Brønnane har gassloft for å optimalisere produksjonen, og dette vil bli utvista som følge av aukande produksjon av vatn.

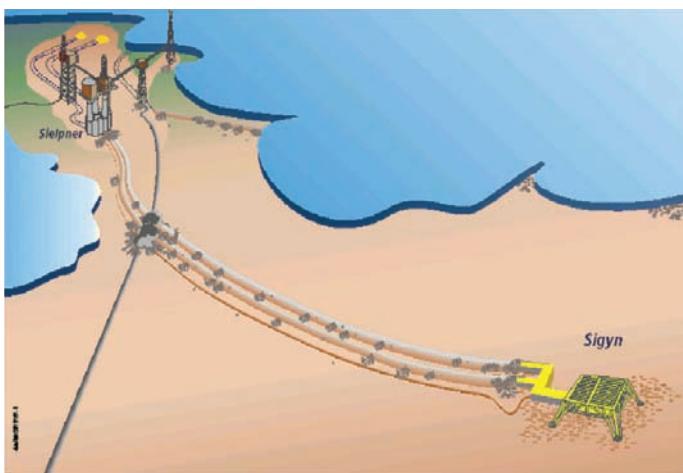
Transport: Produksjonen fra Ringhorne Øst går via Ringhorne-innrettinga og vidare til Balder- og Jotun-innrettingane for prosessering, lagring og eksport.

Status: Feltet er gått av platå og vil venteleg produsere fram til 2025. Ein ny produksjonsbrønn blei bora og tilkopla i 2012. To nye brønnar er planlagde i 2013-2015.

Sigyn

Blokk og utvinningsløye	Blokk 16/7 - utvinningsløye 072, tildelt 1981.	
Godkjent utbygt	31.08.2001 av Kongen i statsråd	Funnår 1982
Produksjonsstart		22.12.2002
Operator		ExxonMobil Exploration & Production Norway AS
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	40,00 %
	Statoil Petroleum AS	60,00 %
Opphavleg		Igjen per 31.12.2012
6,9 milliardar Sm ³ gass		0,7 milliardar Sm ³ gass
2,6 millionar tonn NGL		0,2 millionar tonn NGL
6,4 millionar Sm ³ kondensat		0,6 millionar Sm ³ kondensat
Venta produksjon i 2013	Gass: 0,25 milliardar Sm ³ , NGL: 0,09 millionar tonn, Kondensat: 0,21 millionar Sm ³	
Totalt investert per 31.12.2011	2,0 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningbase	Dusavik	

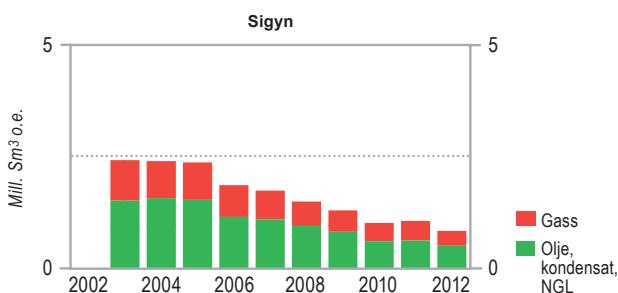

Utbygging: Sigyn ligg i Sleipnerområdet i den midtre delen av Nordsjøen, på om lag 70 meter havdjup. Tilfeltet hører førekostane Sigyn Vest, som inneholder gass og kondensat, og Sigyn Øst, som inneholder lettolje. Feltet er bygd ut med ei havbotnramme som ein satellitt til Sleipner Øst.

Reservoar: Hovedreservoaret ligg i Skagerrakformasjonen av trias alder på 2700 meter djup. Kvaliteten på reservoaret er god.

Utvinningsstrategi: Feltet produserer med trykkavlastning.

Transport: Brønnstraumen er styrt fra Sleipner Øst og går gjennom to 12 kilometer lange rørleidninger til Sleipner A-innretninga. Gassen blir eksportert via Sleipner A. Kondensatet går via kondensatrørleidningen fra Sleipner A til gassbehandlingsanlegget på Kårstø.

Skarv

Blokk og utvinningsløye	Blokk 6507/2 - utvinningsløye 262, tildelt 2000. Blokk 6507/3 - utvinningsløye 159, tildelt 1989. Blokk 6507/3 - utvinningsløye 212 B, tildelt 2002. Blokk 6507/5 - utvinningsløye 212, tildelt 1996. Blokk 6507/6 - utvinningsløye 212, tildelt 1996.	
Godkjent utbygt	18.12.2007 i Stortinget	Funnår 1998
Produksjonsstart	01.01.2013	
Operator	BP Norge AS	
Rettshavarar	BP Norge AS E.ON E&P Norge AS PGNiG Norway AS Statoil Petroleum AS	23,84 % 28,08 % 11,92 % 36,16 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
15,5 millionar Sm ³ olje		15,5 millionar Sm ³ olje
43,4 milliardar Sm ³ gass		43,4 milliardar Sm ³ gass
5,6 millionar tonn NGL		5,6 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 51 000 fat per dag, Gass: 2,88 milliardar Sm ³ , NGL: 0,38 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	11,2 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	37,1 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningbase	Sandnessjøen	

Utbygging: Skarv ligg om lag 35 kilometer sørvest for Nornefeltet i nordre del av Norskehavet. Havdjupet i området er mellom 350 og 450 meter. Utbygginga er ei samordning av førekostane 6507/5-1 (Skarv) og 6507/3-3 (Idun). Førekosten 6507/5-3 (Snadd) inngår i Skarv, men er førebels ikkje ein del av utbygginga. Utbyggingsløysinga er ei flytande produksjonsinnretning (FPSO) knytt til fem brønnrammer på havbotnen.

Reservoar: Reservoara i Skarv inneholder gass og kondensat i sandstein i Garn-, Ile- og Tiljeformasjonane av mellomjura og tidlegjura alder. I Skarvførekosten er det også ei underliggende oljesone i Garn- og Tiljeformasjonane. Garnformasjonen har god reservoarkvalitet, medan Tiljeformasjonen har relativt dårlig kvalitet. Reservoara ligg på 3300-3700 meter djup og er delt opp i fleire forkastingsegment.

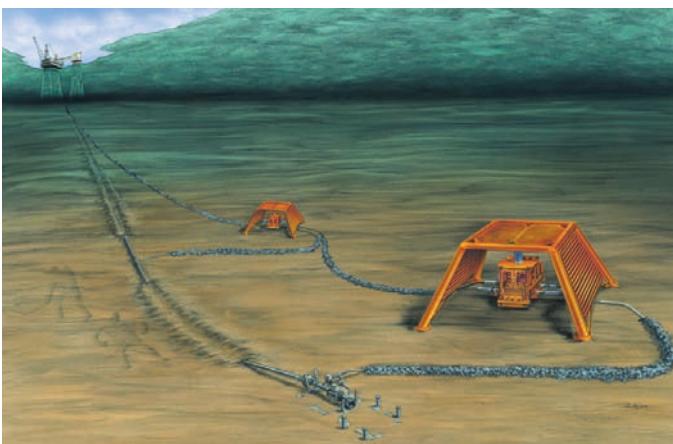
Utvinningsstrategi: Dei første åra planlegg ein reinjeksjon av gass i Garn- og Tiljeformasjonane for å auke oljeutvinninga.

Transport: Olja blir bøyelasta til tankskip, medan gass blir eksportert via eit 80 kilometer langt rør som er knytt til Åsgard Transport.

Status: Produksjonsskipet blei ferdigstilt og installert på feltet i august 2011. Boring av produksjonsbrønnar tok til i 2010, og produksjonen starta sein i desember 2012.

Skirne

Blokk og utvinningsløye	Blokk 25/5 - utvinningsløye 102, tildelt 1985.	
Godkjent utbygt	05.07.2002 av Kronprinsregjenter i statsråd	Funnår 1990
Produksjonsstart	03.03.2004	
Operator	Total E&P Norge AS	
Rettshavarar	Centrica Resources (Norge) AS	30,00 %
	Petoro AS	30,00 %
	Total E&P Norge AS	40,00 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	2,2 millionar Sm ³ olje	0,5 millionar Sm ³ olje
	10,2 milliardar Sm ³ gass	1,3 milliardar Sm ³ gass
Venta produksjon i 2013	Olje: 1.000 fat per dag, Gass: 0,25 milliardar Sm ³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,1 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	2,7 milliardar nominelle kroner	

Utbygging: Skirne, som inkluderer Byggveførekosten, inneholder gass og kondensat og ligg aust for Heimdal, i den midtre delen av Nordsjøen. Havdjupet er 120 meter. Feltet er bygd ut med to brønnrammer på havbotnen og er knytt til Heimdal med en rørleidning. Atla bei knytt til Skirne/Byggve-innretninga i 2012.

Reservoar: Reservoara er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder. Skirneførekosten ligg på 2370 meter djup, medan Byggveførekosten ligg på 2900 meter djup. Reservoarkvaliteten er god.

Utvinningsstrategi: Produksjonen går føre seg med trykkavlasting.

Transport: Brønnstraumen går i rørleidning til Heimdal for prosessering og vidare transport av gassen i Vesterled og Statpipe, medan kondensatet går til Brae i britisk sektor.

Status: Skirne er venta å produsere til 2017.

Sleipner Vest

Blokk og utvinningsløye	Blokk 15/6 - utvinningsløye 029, tildelt 1969. Blokk 15/9 - utvinningsløye 046, tildelt 1976.	
Godkjent utbygt	14.12.1992 i Stortinget	Funnår 1974
Produksjonsstart	29.08.1996	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	32,24 %
	Statoil Petroleum AS	58,35 %
	Total E&P Norge AS	9,41 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	133,3 milliardar Sm ³ gass	19,8 milliardar Sm ³ gass
	9,5 millionar tonn NGL	1,5 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	32,9 millionar Sm ³ kondensat	4,5 millionar Sm ³ kondensat
	Gass: 5,15 milliardar Sm ³ , NGL: 0,34 millionar tonn, Kondensat: 1,04 millionar Sm ³	
	0,7 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	23,2 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Dusavik	

* Gassproduksjonen for Sleipner Vest og Sleipner Øst blir målt samla. Attverande reservar viser Sleipner Vest og Sleipner Øst samla.

Utbygging: Sleipner Vest er eit gassfelt i den midtre delen av Nordsjøen, på 110 meter havdjup. Feltet er bygd ut med ei brønnhuvudinnretning, Sleipner B, som er fjernstyrta frå Sleipner A-innretninga på Sleipner Østfeltet, og ei prosessinnretning, Sleipner T, som er knytt saman med Sleipner A med ei gangbru. Alfa Nord-segmentet blei bygd ut i 2004 med ei havbotnramme som er knytt til Sleipner T gjennom ein 18 kilometer lang rørleidning.

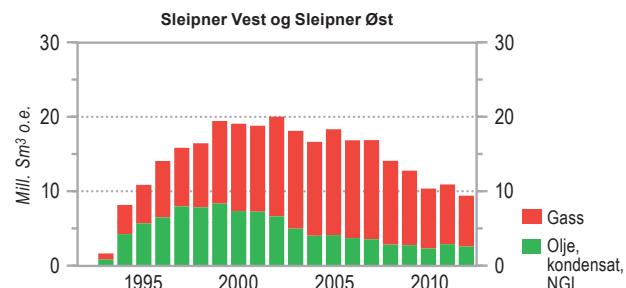
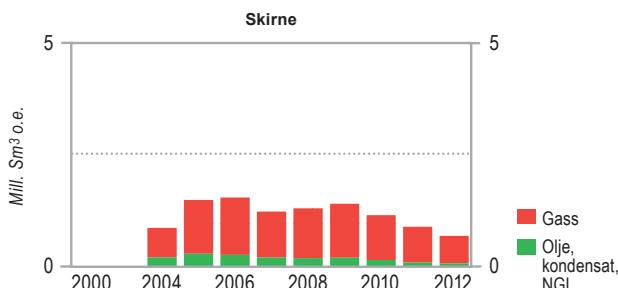

Reservoar: Sleipner Vest produserer frå Sleipner- og Hugininformasjonane av mellomjura alder, på 3450 meter djup. Storparten av reservane finst i Hugininformasjonen. Forkastingane på feltet er normalt ikkje forseglande, og kommunikasjonen mellom sandavsetningane er god.

Utvinningsstrategi: Sleipner Vest produserer med trykkavlasting.

Transport: Prosessert gass frå Sleipner Vest går til Sleipner A for vidare eksport, medan CO₂ blir separert frå gassen og injisert i Utsiraformasjonen via ein eigen injeksjonsbrønn frå Sleipner A. Ustabilt kondensat frå Sleipner Vest og Sleipner Øst blir blanda på Sleipner A og går til Kårsto for prosessering til stabilt kondensat og NGL-produkt.

Status: Det var ein borekampanje på feltet frå juli 2009 til juni 2011, og ein ny borekampanje er planlagd frå 2015.

Sleipner Øst

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 15/9 - utvinningsløyve 046, tildelt 1976.	
Godkjent utbygt	15.12.1986 i Stortinget	Funnår 1981
Produksjonsstart	24.08.1993	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS Statoil Petroleum AS Total E&P Norge AS	30,40 % 59,60 % 10,00 %
Utvinnbare reserver	Opphavleg 67,8 milliardar Sm³ gass 13,5 millionar tonn NGL 27,0 millionar Sm³ kondensat	Igjen per 31.12.2012 1,5 milliardar Sm³ gass 0,4 millionar tonn NGL 0,2 millionar Sm³ kondensat
Venta produksjon i 2013	Gass: 0,49 milliardar Sm³, NGL: 0,08 millionar tonn, Kondensat: 0,09 millionar Sm³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	2,3 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	26,8 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Dusavik	

* Gassproduksjonen for Sleipner Vest og Sleipner Øst blir målt samla. Attverande reservar viser Sleipner Vest og Sleipner Øst samla.

Utbygging: Sleipner Øst er eit gasskondensatsfelt som ligg i den midtre delen av Nordsjøen, på 82 meter havdjup. Feltet er bygt ut med ei integrert prosess-, bore- og bustadinnretning med understell av betong, Sleipner A. I tillegg er det installert ei stigerøyrinnretning, Sleipner R, som knyter Sleipner A til rørleidningane for gasstransport, og eit faklingstårn, Sleipner F. Det er òg installert to havbotn-innretningar, ei for produksjon frå den nordlege delen av Sleipner Øst og ei for produksjon av Lokeførekosten. Felta Sigyn og Gungne er òg knytte til Sleipner A. PUD for Loke var godkjend i 1991 og produksjonen starta i 1993. Utbygging av Loke Trias var godkjend i august 1995 med produksjonsstart i 1998.

Reservoar: Reservoara i Sleipner Øst og Loke er hovudsakleg i sandstein i Tyformasjonen av paleocen alder og Huginformasjonen av mellomjura alder. I tillegg er det påvist gass i Heimdalformasjonen som ligg over Tyformasjonen. Reservoara ligg på 2300 meter djup.

Utvinningsstrategi: Reservoaret i Huginformasjonen produserer med trykkavlasting. Reservoaret i Tyformasjonen produserer med resirkulering av tørgass fram til 2005. For å optimalisere produksjonen blir brønnane no produserte mot eit redusert innløpstrykk.

Transport: Brønnstraumen frå Sleipner Øst blir prosessert på Sleipner A saman med produksjonen frå Gungne og Sigin. Kondensatet frå Sleipner Vest og Sleipner Øst blir sendt til gassbehandlingsanlegget på Kårstø for vidare prosessering. Prosessert gass blir blanda med gass frå Troll og eksportert til Zeebrugge via Draupner.

Status: Ein avtale om tilknyting og prosessering av olje og rikgass frå Gudrun på Sleipnerinnretningane blei inngått i 2010, og produksjonen frå Gudrun er vente å starte i 2014. Rikgass frå Gina Krog skal knytast til og prosesserast på Sleipner-innretningane frå 2017.

Sleipner Øst inkluderer samla produksjon frå Sleipner Vest og Sleipner Øst samt gassproduksjonen frå Gungne.

Snorre

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 34/4 - utvinningsløyve 057, tildelt 1979. Blokk 34/7 - utvinningsløyve 089, tildelt 1984.	
Godkjent utbygt	27.05.1988 i Stortinget	Funnår 1979
Produksjonsstart	03.08.1992	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	Core Energy AS ExxonMobil Exploration & Production Norway AS Idemitsu Petroleum Norge AS Petrobras AS RWE Dea Norge AS Statoil Petroleum AS	1,04 % 17,76 % 9,60 % 30,00 % 8,28 % 33,32 %
Utvinnbare reserver	Opphavleg 249,9 millionar Sm³ olje 6,6 milliardar Sm³ gass	Igjen per 31.12.2012 64,1 millionar Sm³ olje 0,3 milliardar Sm³ gass
Venta produksjon i 2013	Olje: 85 000 fat per dag	
Venta investeringar f.o.m. 2012	53,2 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	65,5 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Florø	

Utbygging: Snorre er eit oljefelt som ligg i Tampenområdet i den nordlege delen av Nordsjøen, på 300-350 meter havdjup. Snorre A i sør er ei flytande stålinnretning (TLP) med bustad-, bore- og prosessanlegg. Snorre A har òg eit eige prosessanlegg for produksjonen frå Vigdisfeltet. Ei havbotnramme med ti brønnlissiar, Snorre UPA, er plassert sentralt på feltet og tilknytt Snorre A. På den nordlege delen av feltet ligg Snorre B som er ei halvt nedsenkbar integrert bore-, prosess- og bustadinnretning.

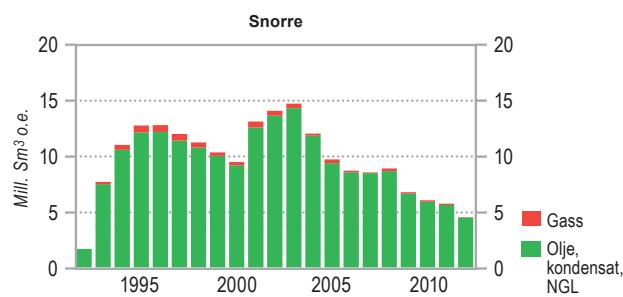
Ein endra PUD for Snorre, som inkluderer ny prosesseringsmodul på Snorre A for prosessering av olje frå Vigdis, blei godkjend i desember 1994. PUD for Snorre B blei godkjend i juni 1998. Produksjonen frå Snorre B tok til i juni 2001.

Reservoar: Snorrefeltet er bygt opp av mange store forkastingsblokker. Reservoaret er i sandstein i Statfjord- og Lundeformasjonane av tidlegjura og trias alder. Reservoaret ligg på 2000-2700 meter djup og har ein kompleks struktur med mange kanalar og interne strøymingsbarriarar.

Utvinningsstrategi: Snorre produserer med trykkstøtte frå vassinjeksjon, gassinjeksjon og alternerande vass- og gassinjeksjon (VAG).

Transport: Olje og gass blir separert i to steg på Snorre A og transportert i separate rørleidningar til Statfjord A for sluttprosessering og eksport. Olja blir lasta til tankskip på Statfjord og overskottsgass kan gå gjennom Statpipe til Kårstø eller i Tampen Link til St Fergus. Ferdig prosessert olje frå Snorre B går i rørleidning til Statfjord B, der den blir lagra og lasta vidare på tankskip. All gassen frå Snorre B blir normalt reinjisert, men kan også sendast til Snorre A for injeksjon eller eksport.

Status: Rettshavarane arbeider med utbyggingsplanar for auka utvinning frå feltet (Snorre 2040). Boring av fleire brønnar, modifikasjon av innretningar, ny infrastruktur og langsiktig transportløysing er nøkkelement i prosjektet. Det er vedteke å installere eit permanent reservoarovervakingsystem på havbotnen for å auke utvinninga gjennom betre seismiske data. Rettshavarane har og vedteke å implementere ein pilot for vanndivergering med bruk av silikagel.

Snøhvit

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 7120/5 - utvinningsløyve 110, tildelt 1985. Blokk 7120/6 - utvinningsløyve 097, tildelt 1984. Blokk 7120/7 - utvinningsløyve 077, tildelt 1982. Blokk 7120/8 - utvinningsløyve 064, tildelt 1981. Blokk 7120/9 - utvinningsløyve 078, tildelt 1982. Blokk 7121/4 - utvinningsløyve 099, tildelt 1984. Blokk 7121/5 - utvinningsløyve 110, tildelt 1985. Blokk 7121/7 - utvinningsløyve 100, tildelt 1984.	
Godkjent utbygt	07.03.2002 i Stortinget	Funnår 1984
Produksjonsstart	21.08.2007	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	GDF SUEZ E&P Norge AS	12,00 %
Rettshavarar	Petoro AS	30,00 %
	RWE Dea Norge AS	2,81 %
	Statoil Petroleum AS	36,79 %
	Total E&P Norge AS	18,40 %
	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reserver	176,7 milliardar Sm ³ gass	156,9 milliardar Sm ³ gass
	6,4 millionar tonn NGL	5,4 millionar tonn NGL
	22,6 millionar Sm ³ kondensat	19,0 millionar Sm ³ kondensat
Venta produksjon i 2013	Gass: 5,36 milliardar Sm ³ , NGL: 0,27 millionar tonn, Kondensat: 0,86 millionar	
Venta investeringar f.o.m. 2012	29,2 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	8,2 milliardar nominelle kroner	

Utbygging: Snøhvit ligg i Barentshavet, i den sentrale delen av Hammerfestbasenget, på 310-340 meter havdjup. Snøhvit er eit gassfelt med kondensat og ei underliggende tynn oljesone. Snøhvit omfattar fleire funn og førekomstar i Askeladd- og Albatross-strukturane i tillegg til Snøhvit. Godkjend PUD for gassressursane inkluderer havbotninstallasjonar for 19 produksjonsbrønnar og ein injeksjonsbrønn for CO₂.

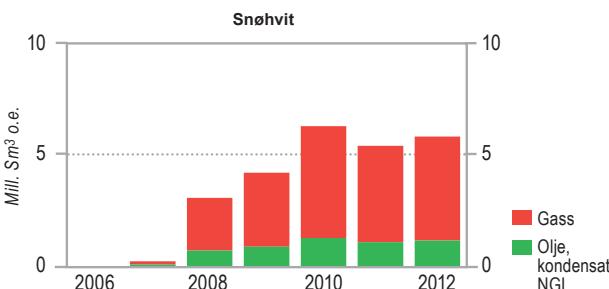

Reservoar: Reservoara i Snøhvit inneholder gass, kondensat og olje i sandstein i Sto- og Nordmelaformasjonane av tidlegjura og mellomjura alder. Reservoara ligg på 2300 meter djup.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med trykkavlasting. Utbygginga omfattar ikkje utvinning av oljesona.

Transport: Brønnstraumen, som inneholder naturgass inklusiv CO₂, og NGL og kondensat, blir ført gjennom eit 160 kilometer langt røyr til anlegget på Melkøya for behandling og utskiping. Gassen blir prosessert og kjølt ned til flytande form (LNG). CO₂ blir skilt ut i anlegget på Melkøya og sent tilbake til feltet for å bli injisert i ein djupare formasjon. LNG, LPG og kondensat går med skip til marknaden.

Status: Snøhvit blir bygd ut i fleire fasar. I denne fasen blir nye brønnar og mogleg tilknyting av Snøhvit Nord vurdert, i tillegg til ein ny injeksjonsbrønn for CO₂. Det blir vurdert å styrke Melkøya-anlegget.

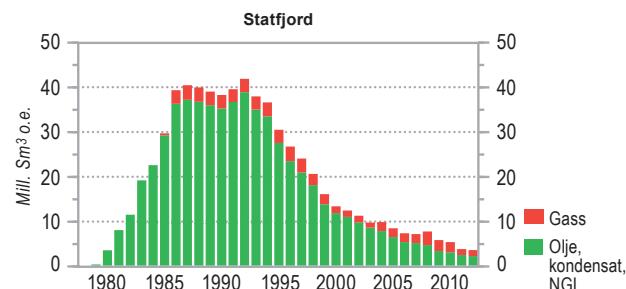

Statfjord

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 33/12 - utvinningsløyve 037, tildelt 1973. Blokk 33/9 - utvinningsløyve 037, tildelt 1973. Den norske delen av feltet er 85,47 %, den britiske delen er 14,53 %	
Godkjent utbygt	16.06.1976 i Stortinget	Funnår 1974
Produksjonsstart	24.11.1979	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	Centrica Resources (Norge) AS	19,76 %
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	21,37 %
	Statoil Petroleum AS	44,34 %
	Centrica Resources Limited	14,53 %
	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	570,4 millionar Sm ³ olje	4,3 millionar Sm ³ olje
	77,4 milliardar Sm ³ gass	11,4 milliardar Sm ³ gass
	23,0 millionar tonn NGL	6,1 millionar tonn NGL
	1,1 millionar Sm ³ kondensat	0,6 millionar Sm ³ kondensat
Venta produksjon i 2013	Olje: 23 000 fat per dag, Gass: 1,05 milliardar Sm ³ , NGL: 0,47 millionar tonn, Kondensat: 0,05 millionar Sm ³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	9,7 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	65,3 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Sotra og Florø	

Utbygging: Statfjord er eit oljefelt som ligg på begge sider av grenselinja mellom norsk og britisk kontinentalsokkel i Tamponområdet. Havdjupet er 150 meter. Feltet er bygt ut med tre fullt integrerte innretningar; Statfjord A, Statfjord B og Statfjord C. Statfjord A er plassert sentralt på feltet, og kom i produksjon i 1979. Statfjord B er plassert på den sørlege delen av feltet, og kom i produksjon i 1982. Statfjord C er plassert på den nordlige delen av feltet, og kom i produksjon i 1985. Statfjord B og Statfjord C har lik konstruksjon. Satellittfeltet til Statfjord (Statfjord Øst, Statfjord Nord og Sygna) har ein eigen innløpseparatator på Statfjord C. PUD for Statfjord Seinfase blei godkjend i juni 2005.

Statfjord Nord

Reservoar: Statfjordreservoara ligg på 2500-3000 meter djup i ei stor forkastingsblokk med fall mot vest og mange mindre forkastingsblokker langs austflanken. Reservoara er i sandstein i Brentgruppa, Cook- og Statfjordformasjonane av jura alder. Brentgruppa og Statfjordformasjonen har svært god reservoarkvalitet.

Utvinningsstrategi: Statfjord produserte opphavleg med trykkstøtte frå alternerande vass- og gassinjeksjon (VAG), vassinjeksjon og delvis gassinjeksjon. Statfjord seinfase inneber at all injeksjon no er stansa, og feltet produserer med trykkavlasting for å frigjere gass frå attverande olje. Nedblåsing av reservoartrykket i Brentgruppa tok til hausten 2008. Statfjord Seinfase er venta å gje lengre levetid for feltet og auke utvinninga av både gass og olje.

Transport: Stabilisert olje blir lagra i lagerceller på kvar innretning. Olja blir lasta via eit av dei to oljelastingssistema på feltet. Frå 2007 har gasseksperten gått gjennom Tampen link, som går via Far North Liquids and Associated Gas System (FLAGS) til Storbritannia. Dei britiske rettshavarane tek ut sin del av gassen gjennom rørleidingen FLAGS frå Statfjord B til St Fergus i Skottland.

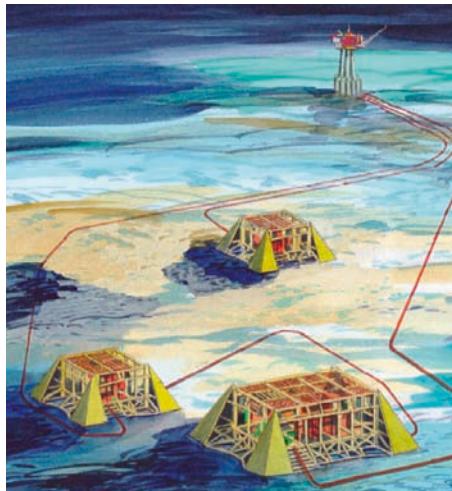
Status: Som ein del av Statfjord seinfase er innretningane blitt modifiserte. Det er planlagt å bore om lag 70 nye olje-, vass- og gassbrønnar i løpet av Statfjord Seinfase. I slutten av 2012 var om lag 50 av dei bora.

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 33/9 - utvinningsløyve 037, tildelt 1973.	
Godkjent utbygt	11.12.1990 i Stortinget	Funnår 1977
Produksjonsstart	23.01.1995	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	Centrica Resources (Norge) AS	23,13 %
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	25,00 %
	Petoro AS	30,00 %
	Statoil Petroleum AS	21,88 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	39,5 millionar Sm³ olje	3,0 millionar Sm³ olje
	2,1 milliardar Sm³ gass	0,3 millionar tonn NGL
	1,1 millionar tonn NGL	
Venta produksjon i 2013	Olje: 2 000 fat per dag	
Totalt investert per 31.12.2011	5,7 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Sotra	

Utbygging: Statfjord Nord er eit oljefelt som ligg om lag 17 kilometer nord for Statfjord i Tampenområdet, på 250-290 meter havdjup. Feltet er bygt ut med tre brønnrammer knytte til Statfjord C. To av brønnrammene er for produksjon, og ei er for vassinjeksjon.

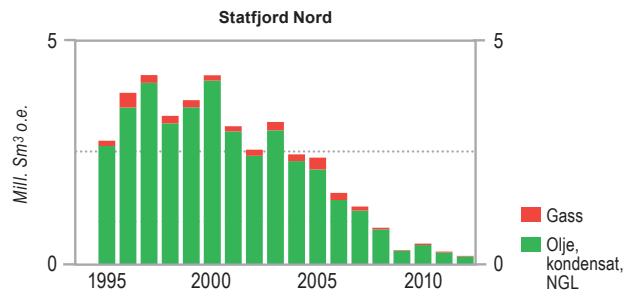
Reservoar: Reservoara på Statfjord Nord er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder og i sandstein i seinjura alder. Reservoara har god kvalitet og ligg på 2600 meter djup.

Utvinningsstrategi: Feltet produserer med delvis trykkstøtte frå vassinjeksjon.

Transport: Brønnstraumen går i to rørleidningar til Statfjord C, der han blir prosessert, lagra og transportert vidare. Statfjord Nord, Sygna og Statfjord Øst nyttar felles prosessutstyr på Statfjord C.

Status: Hovudutfordringa er å gjenopprette trykkvedlikehald. Planen er å reparere den andre av to vassinjeksjonsbrønnar i andre halvdel av 2013 og ta opp att produksjonen.

Statfjord Øst

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 33/9 - utvinningsløyve 037, tildelt 1973. Blokk 34/7 - utvinningsløyve 089, tildelt 1984.	
Godkjent utbygt	11.12.1990 i Stortinget	Funnår 1976
Produksjonsstart	24.09.1994	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	Centrica Resources (Norge) AS	11,56 %
	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	20,55 %
	Idemitsu Petroleum Norge AS	4,80 %
Rettshavarar	Petoro AS	30,00 %
	RWE Dea Norge AS	1,40 %
	Statoil Petroleum AS	31,69 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	36,8 millionar Sm³ olje	0,7 millionar Sm³ olje
	4,0 milliardar Sm³ gass	0,1 milliardar Sm³ gass
	2,1 millionar tonn NGL	0,8 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 3 000 fat per dag, Gass: 0,02 milliardar Sm³, NGL: 0,01 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,1 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	6,0 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Sotra	

Utbygging: Statfjord Øst er eit oljefelt som ligg om lag 7 kilometer nordaust for Statfjordfeltet i Tamponområdet, på 150-190 meter havdjup. Feltet er bygt ut med tre brønnrammer som er knyttet til Statfjord C. To av brønnrammene er for produksjon, og ei er for vassinjeksjon. I tillegg er det bora ein produktjonsbrønn frå Statfjord C.

Reservoar: Reservoaret er i sandstein av mellomjura alder i Brentgruppa og ligg på 2400 meter djup.

Utvinningsstrategi: Feltet produserer for tida med trykkavllasting.

Transport: Brønnstraumen går i to rørleidningar til Statfjord C, der han blir behandla, lagra og eksportert. Statfjord Øst, Sygna og Statfjord Nord nyttar felles prosessutstyr på Statfjord C.

Status: Feltet blir påverka av trykkfall frå nedblåsing av Statfjordfeltet. Eit brønnintervensjonsprogram (LWI) som blei gjennomført i 2010, betra produksjonen mykje. Vassinjeksjonsbrønnar er stengde, og revurdert dreneringsstrategi inneber ingen vassinjeksjon for resten av levetida til feltet.

Sygna

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 33/9 - utvinningsløyve 037, tildelt 1973. Blokk 34/7 - utvinningsløyve 089, tildelt 1984.	
Godkjent utbygt	30.04.1999 av Kongen i statsråd	Funnår 1996
Produksjonsstart	01.08.2000	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	Centrica Resources (Norge) AS	12,72 %
	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	21,00 %
	Idemitsu Petroleum Norge AS	4,32 %
Rettshavarar	Petoro AS	30,00 %
	RWE Dea Norge AS	1,26 %
	Statoil Petroleum AS	30,71 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	11 millionar Sm³ olje	1,1 millionar Sm³ olje
Venta produksjon i 2013	Olje: 1 000 fat per dag	
Totalt investert per 31.12.2011	2,0 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Floro	

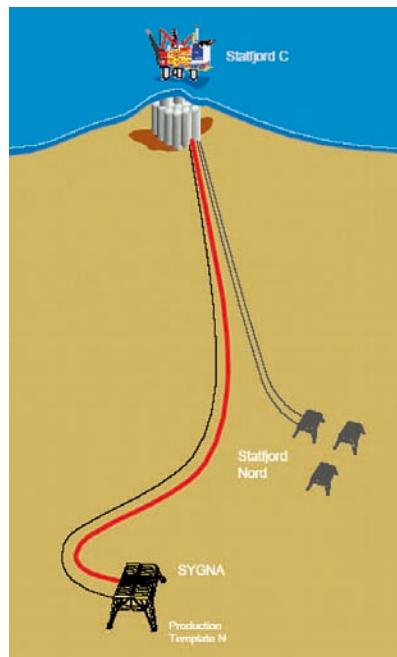
Utbygging: Oljefeltet Sygna ligg i Tamponområdet rett nord for Statfjord Nord, på 300 meter havdjup. Feltet er bygt ut med ei havbotnramme med fire brønnslissar som er kopla til Statfjord C.

Reservoar: Reservoaret er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder, og ligg på 2650 meter djup. Reservoarkvaliteten er god.

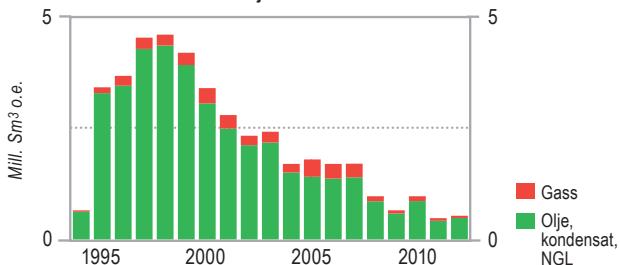
Utvinningsstrategi: Feltet produserer for tida med trykkavllasting.

Transport: Brønnstraumen går i ein rørleidning til Statfjord C, der han blir prosessert, lagra og eksportert. Statfjord Nord, Statfjord Øst og Sygna nyttar felles prosessutstyr på Statfjord C.

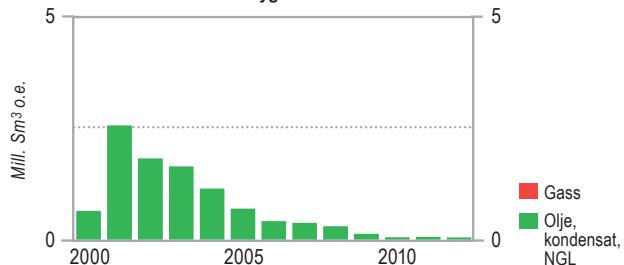
Status: Vassinjeksjonsbrønnen er no stengd og produksjonen vil vere låg, med periodar utan produksjon, fram til vassinjeksjonen blir gjenopprettet.

Statfjord Øst

Sygna

Tambar

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 1/3 - utvinningsløyve 065, tildelt 1981. Blokk 2/1 - utvinningsløyve 019 B, tildelt 1977.	
Godkjent utbygt	03.04.2000 av Kongen i statsråd	Funnår 1983
Produksjonsstart	15.07.2001	
Operator	BP Norge AS	
Rettshavarar	BP Norge AS	55,00 %
	DONG E&P Norge AS	45,00 %
Utvinnbare reserver	Ophavleg	Igjen per 31.12.2012
	9,5 millionar Sm³ olje	0,6 millionar Sm³ olje
	2,0 milliardar Sm³ gass	0,2 millionar tonn NGL
	0,5 millionar tonn NGL	
Venta produksjon i 2013	Olje: 2 000 fat per dag	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,1 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	2,2 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningssbase	Tananger	

Utbygging: Tambar er eit oljefelt som ligg sørøst for Ulfeltet på 68 meter havdjup i den sørlege delen av Nordsjøen. Feltet er bygt ut med ei fjernstyrt brønnhovudinnretning utan prosesseringsanlegg.

Reservoar: Reservoaret ligg på 4100-4200 meter djup og er i sandstein i Ulaformasjonen av seinjura alder, avsett i eit grunnmarint miljø. Reservoareigenskapane er generelt svært gode.

Utvinningsstrategi: Feltet produserer med trykkavlasting og avgrensa naturleg vassdriv. Produksjonen gjekk av platå i 2002 og minkar jamt.

Transport: Produksjonen blir ført til Ula gjennom eit rør som var på plass i juni 2007. Etter prosessering på Ula blir olja eksportert i eksisterande rørleidningssystem til Teesside via Ekofisk. Gassen blir injisert i Ulareservoaret for å auke oljeutvinninga der.

Status: Ei fleirfasepumpe som blei installert og sett i drift i 2008 for å senke brønnhovudtrykket og auke utvinninga, svikta og er ikkje i bruk. Planen er å starte fleirfasepumpa igjen i 2013. Det er utfordrarar med brønnar som dør og høgt vasskutt i brønnane som hemmar produksjonen. I 2013 vil rettshavarane koncentrere innsatsen om brønnarbeid og overvakning. Gassløft blir vurdert som metode for å auke oljeutvinninga. Fleire brønnar blir og vurdert.

Tambar Øst

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 1/3 - utvinningsløyve 065, tildelt 1981. Blokk 2/1 - utvinningsløyve 019 B, tildelt 1977 Blokk 2/1 - utvinningsløyve 300, tildelt 2003.	
Godkjent utbygt	28.06.2007	Funnår 2007
Produksjonsstart	02.10.2007	
Operator	BP Norge AS	
Rettshavarar	BP Norge AS	46,20 %
	DONG E&P Norge AS	43,24 %
	Norske AEDC A/S	0,80 %
	Talisman Energy Norge AS	9,76 %
Utvinnbare reserver	Ophavleg	Igjen per 31.12.2012
	0,3 millionar Sm³ olje	
Venta produksjon i 2013	Olje: 340 fat per dag	
Totalt investert per 31.12.2011	1,0 milliardar nominelle kroner	

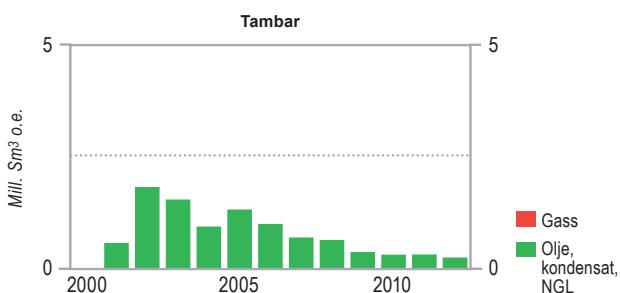
Utbygging: Tambar Øst er bygt ut med ein produksjonsbrønn som er bora frå Tambar-innretninga.

Reservoar: Reservoaret i Tambar Øst ligg på 4050-4200 meter djup og er i sandstein av seinjura alder, avsett i eit grunnmarint miljø. Reservoarkvaliteten er vekslande.

Utvinningsstrategi: Feltet produserer med trykkavlasting og avgrensa naturleg vassdriv.

Transport: Produksjonen blir ført via Tambar til Ula for prosessering og eksport i eksisterande rørleidningssystem til Teesside via Ekofisk. Gassen blir injisert i Ulareservoaret for å auke oljeutvinninga der.

Status: Produksjonen i 2012 var stabil og høgare enn venta. Ein ny brønn blir vurdert.

←
Tambar inkluderer produksjonen frå Tambar Øst

Tor

Blokk og utvinningsløye	Blokk 2/4 - utvinningsløye 018, tildelt 1965. Blokk 2/5 - utvinningsløye 006, tildelt 1965.	
Godkjent utbygt	04.05.1973	Funnår 1970
Produksjonsstart	28.06.1978	
Operator	ConocoPhillips Skandinavia AS	
Rettshavarar	ConocoPhillips Skandinavia AS	30,66 %
	Eni Norge AS	10,82 %
	Petoro AS	3,69 %
	Statoil Petroleum AS	6,64 %
	Total E&P Norge AS	48,20 %
Utvinnbare reservar	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	24,3 millionar Sm ³ olje	0,4 millionar Sm ³ olje
	10,9 milliardar Sm ³ gass	0,1 milliardar Sm ³ gass
	1,2 millionar tonn NGL	
Venta produksjon i 2013	Olje: 3 000 fat per dag, Gass: 0,01 milliardar Sm ³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,2 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	3,9 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Tananger	

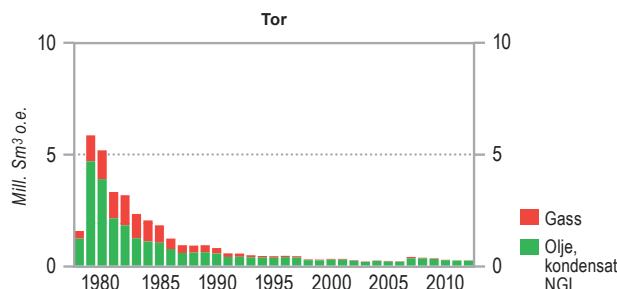
Utbygging: Tor er eit oljefelt i Ekofiskområdet i den sørlege delen av Nordsjøen, på 70 meter havdjup. Feltet er bygt ut med ei kombinert brønnhovud- og prosessinnretning som er knytt til Ekofiskfeltet.

Reservoar: Hovudreservoaret i Tor er i naturleg oppsproke kritbergartar i Torformasjonen av seinkrit alder. Reservoaret ligg på 3200 meter djup. Ekofiskformasjonen av tidleg paleocen alder inneholdt olje, men har dårlegare reservoareigenskapar. Det er så langt produsert lite frå denne formasjonen.

Utvinningsstrategi: Tor produserte opphavleg med trykklasting. I 1992 begynte ein med avgrensa vassinjeksjon. Anlegget er seinare oppgradert og omfanget av vassinjeksjonen utvida.

Transport: Olje og gass blir transportert i rørleidningar til prosessanlegget på Ekofisk J. Gassen frå Ekofisk blir transportert i rørleidning til Emden, medan olja, som også inneheld NGL-fraksjonane, går i rørleidning til Teesside.

Status: Innretninga på Tor har avgrensa attverande levetid. Ei ny utbygging av feltet, for å utvinne store attverande ressursar i både Tor- og Ekofiskformasjonane, blir evaluert.

Tordis

Blokk og utvinningsløye	Blokk 34/7 - utvinningsløye 089, tildelt 1984.	
Godkjent utbygt	14.05.1991 i Stortinget	Funnår 1987
Produksjonsstart	03.06.1994	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	16,10 %
	Idemitsu Petroleum Norge AS	9,60 %
	Petoro AS	30,00 %
	RWE Dea Norge AS	2,80 %
	Statoil Petroleum AS	41,50 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	61,2 millionar Sm ³ olje	6,0 millionar Sm ³ olje
	4,6 milliardar Sm ³ gass	0,4 milliardar Sm ³ gass
	1,8 millionar tonn NGL	0,2 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 13 000 fat per dag, Gass: 0,05 milliardar Sm ³ , NGL: 0,03 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	3,8 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	12,2 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Florø	

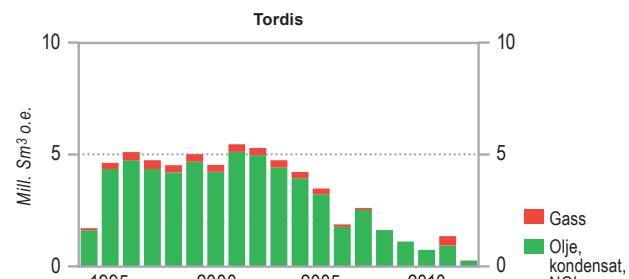
Utbygging: Tordis er eit oljefelt som ligg mellom felta Snorre og Gullfaks i Tampenområdet, i den nordlege delen av Nordsjøen, på 200 meter havdjup. Feltet er bygt ut med ein sentral havbotnmanifold som er knytt til Gullfaks C. Til denne manifolden er det knytt åtte separate satellittbrønnar og to havbotninnretningar. I 2007 blei det installert ein havbotnseparator på feltet. Vatn til injeksjon kjem frå Gullfaks C. Tordis omfattar fire forekomstar; Tordis, Tordis Øst, Borg og 34/7-25 S. PUD for Tordis Øst blei godkjend i oktober 1995. PUD for Borg blei godkjend i juni 1999. Endra PUD for Tordis (Tordis IOR) blei godkjend i desember 2005.

Reservoar: Reservoara i Tordis og Tordis Øst er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder. Reservoaret i Borg er i sandstein av seinjura alder i Draupneformasjonen, og reservoaret i 34/7-25 S er i sandstein frå Brentgruppa og sandstein av seinjura alder. Reservoara på Tordis ligg på 2000-2500 meter djup.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg delvis med trykkstøtte med vassinjeksjon og delvis med naturleg vassdriv. Borg har fullt trykkvedlikehald med vassinjeksjon, medan Tordis Øst produserer med trykkstøtte frå naturleg vassdriv.

Transport: Brønnstraumen frå Tordis blir separert i havbotnanlegget og transportert i to rørleidningar til Gullfaks C for vidare prosessering. Olja blir eksportert med tankskip, medan gassen går via Gassled til Kårstø.

Status: Produksjon og vassinjeksjon på Tordis var redusert i 2012 på grunn av korrosjon og utskifting av rørleidningane til Gullfaks C. Ei hovudutfording på Tordis er å optimalisere oljeproduksjonen og samstundes avgrense produksjon av vatn og sand.

Troll

Trollfeltet ligg i den nordlege delen av Nordsjøen, om lag 65 kilometer vest for Kollsnes i Hordaland. Havdjupet er over 300 meter. Feltet har svært store gassressursar og eitt av dei største attverande oljevoluma på norsk kontinentalsokkel. Feltet har to hovudstrukturar; Troll Øst og Troll Vest. Ein reknar at om lag to tredalar av dei utvinnbare gassreservane ligg i Troll Øst. Under gassen i heile Trollfeltet ligg eit tynt oljeførande lag, men berre i Troll Vest er dette laget så tjukt at det så langt er funne drivverdig, 11 til 27 meter. I den nordlege delen av Troll Øst blei det i 2007 påvist ein oljekolonne på 6-9 meter i Fensfjordformasjonen. Prøveproduksjon av olje frå denne delen av Troll tok til i november 2008. Trollfeltet er bygt ut i fleire fasar. Fase I omfattar gassreservane på Troll Øst, medan fase II omfattar oljereservane i Troll Vest. Gassreservane i Troll Vest vil bli bygt ut i ein framtidig fase III. Rettshavarane på Troll utfører mange studiar for å planleggje vidare utvikling av feltet.

Troll I

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 31/2 - utvinningsløyve 054, tildelt 1979 Blokk 31/3 - utvinningsløyve 085, tildelt 1983 Blokk 31/3 - utvinningsløyve 085 C, tildelt 2002 Blokk 31/3 - utvinningsløyve 085 D, tildelt 2006 Blokk 31/5 - utvinningsløyve 085, tildelt 1983 Blokk 31/6 - utvinningsløyve 085, tildelt 1983 Blokk 31/6 - utvinningsløyve 085 C, tildelt 2002	
Godkjent utbyggt	15.12.1986 i Stortinget	Funnår 1983
Produksjonsstart	09.02.1996	
Operatør	Satoil Petroleum AS	
	A/S Norske Shell	8,10 %
	ConocoPhillips Skandinavia AS	1,62 %
	Petoro AS	56,00 %
Rettshavarar	Satoil Petroleum AS	30,58 %
	Total E&P Norge AS	3,69 %
	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reservar	1432,8 milliardar Sm ³ gass	984,9 milliardar Sm ³ gass
	27,5 millionar tonn NGL	21,1 millionar tonn NGL
	1,5 millionar Sm ³ kondensat	
Venta produksjon i 2013	Gass: 30,43 milliardar Sm ³ , NGL: 1,12 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	24,6 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	47,9 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningssbase	Åsgtanes	

Utbygging: Troll fase I er bygt ut med Troll A som er ei botnfast brønnhovud- og kompresjonsinnsretning med understell av betong. Troll A blir driven med elektrisk kraft overført frå land. Ein oppdatert utbyggingsplan med flytting av prosessering til Kollsnes blei godkjend i 1990. Kollsnes blei skild ut frå det samordna Trollfeltet i 2004, slik at det no er Gassco som opererer terminalen på Kollsnes som ein del av Gassled. Kompressjonskapasiteten for gass blei bygd ut på Troll A i 2004/2005. Fjerning av havbotnramma for Troll Oseberg gassinjeksjon (TOGI) blei fullført i 2012.

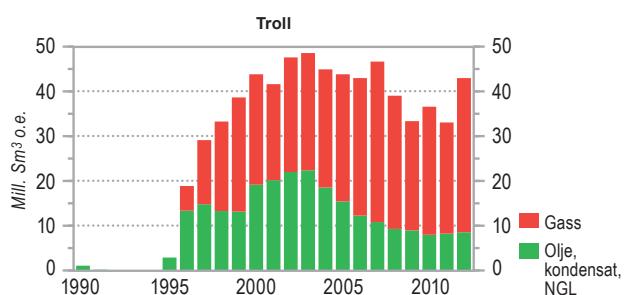
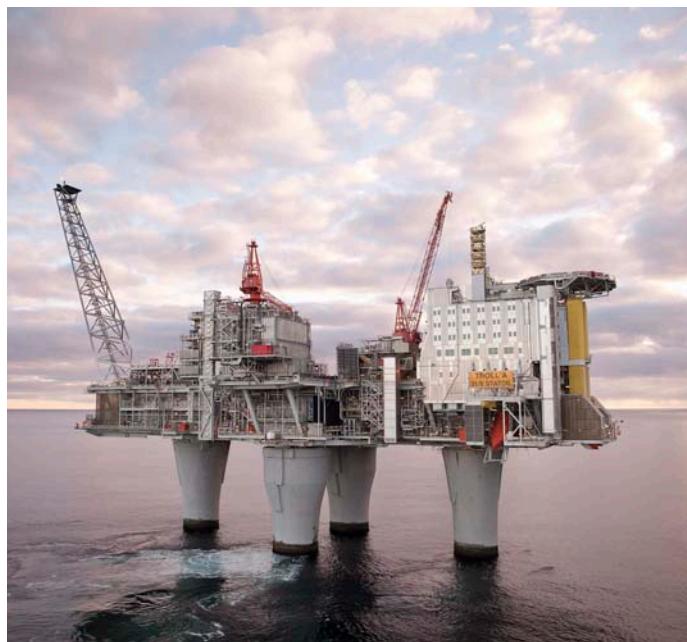
Reservoar: Gassen og olja i Troll Øst og Troll Vest finst hovudsakleg i grunnmarin sandstein i Sognefjordformasjonen av seinjura alder. Ein del av reservoaret er òg i Fensfjordformasjonen av mellomjura alder som ligg under Sognefjordformasjonen. Feltet omfattar tre store, roterte forkastningsblokker. Den austlegaste av dei utgjer Troll Øst, og reservoaret her ligg på 1330 meter djup. Det er påvist trykkommunikasjon mellom Troll Øst og Troll Vest. Tidlegare var oljekolonnen i Troll Øst kartlagd til 0-4 meter tjukk. I 2007 blei det bora ein

brønn som påviste ein oljekolonne på 6-9 meter i Fensfjordformasjonen i den nordlege delen av Troll Øst.

Utvinningsstrategi: Gassen i Troll Øst blir produsert med trykklasting gjennom 39 brønnar bora frå Troll A.

Transport: Gassen frå Troll Øst og Troll Vest blir transportert via tre fleirfaser-rørleidningar til gassbehandlingsanlegget på Kollsnes. Her blir kondensatet skilt frå gassen og transportert vidare i ørleidningar, dels til Sture-terminalen, dels til Mongstad. Tørgassen går i Zeepipe II A og II B.

Status: Installasjon av to nye gasskompressorar på Troll A er venta å være ferdig i 2015.

Grafen viser produksjonen frå Troll I og II samla

Troll II

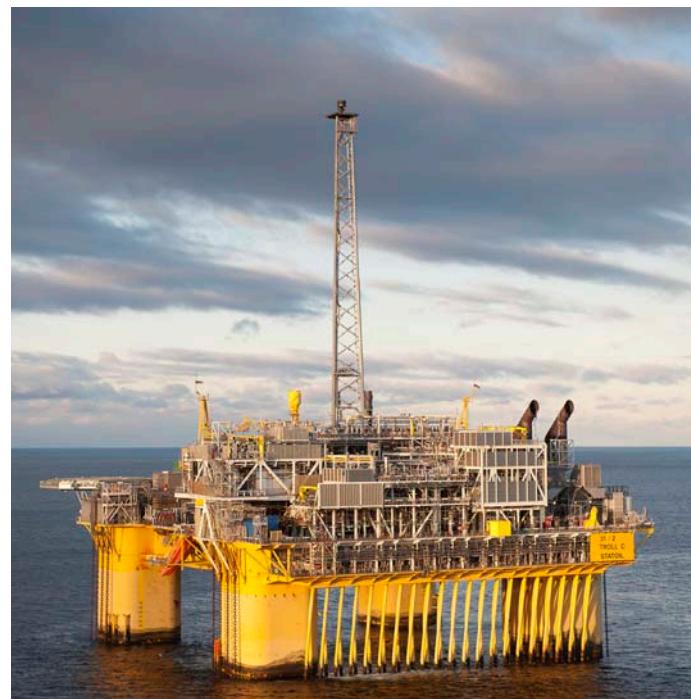
Blokk og utvinningssløyve	Blokk 31/2 - utvinningssløyve 054, tildelt 1979 Blokk 31/3 - utvinningssløyve 085, tildelt 1983 Blokk 31/3 - utvinningssløyve 085 C, tildelt 2002 Blokk 31/3 - utvinningssløyve 085 D, tildelt 2006 Blokk 31/5 - utvinningssløyve 085, tildelt 1983 Blokk 31/6 - utvinningssløyve 085, tildelt 1983 Blokk 31/6 - utvinningssløyve 085 C, tildelt 2002	
Godkjent utbygt	18.05.1992 i Stortinget	Funnår 1979
Produksjonsstart	19.09.1995	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	A/S Norske Shell ConocoPhillips Skandinavia AS Petrobras AS Statoil Petroleum AS Total E&P Norge AS	8,10 % 1,62 % 56,00 % 30,58 % 3,69 %
Utvinnbare reservar	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	263,8 millionar Sm ³ olje	36,0 millionar Sm ³ olje
Venta produksjon i 2013	Olje: 126 000 fat per dag	
Venta investeringar f.o.m. 2012	34,2 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	82,7 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningbase	Mongstad	

Utbygging: Troll fase II er bygd ut med Troll B, som er ei flytande bustad- og produksjonsinnretning i betong, og Troll C, som er ei halvt nedsenkbar bustad- og produksjonsinnretning i stål. Olja i Troll Vest blir produsert via fleire havbotnrammer som er knytte til Troll B og Troll C med røleidningar. Troll pilot, som blei installert i 2000 på 340 meter havdjup, er eit anlegg på havbotnen for separasjon og reinjeksjon av produsert vatn. Troll C-innrettinga blir òg nytta i produksjonen frå Framfeltet. Utbygging av Troll C blei godkjend i 1997. Det har vore fleire PUD-godkjenningar av ulike havbotnrammer på Troll Vest.

Reservoar: Gassen og olja i Troll Øst og Troll Vest finst hovudsakleg i Sognefjordformasjonen som er bygd opp av grunnmarin sandstein av seinjura alder. Ein del av reservoaret finst òg i Fensfjordformasjonen, som ligg under Sognefjordformasjonen. Feltet omfattar tre store, roterte forkastingsblokker. Olja i Troll Vest oljeprovins har ein 22-26 meter tjukk oljekolonne under ei lita gasskappe, og ligg på 1360 meter djup. I Troll Vest gassprovins er det ein oljekolonne på 12-14 meter og ein gasskolonne på opptil 200 meter. Like under oljekolonnen i Troll Vest er det eit vesentleg volum residuell olje. Det er gjort eit mindre oljefunn i Brentgruppa av mellomjura alder, som ligg djupare enn olja i hovudreservoaret.

Utvinningsstrategi: Olja i Troll Vest blir produsert gjennom lange horisontale brønnar som er bora i den tynne oljesonen, like over kontakten mellom olje og vatn. Også her er utvinningsstrategien hovudsakleg trykkavlasting, men samtidig eksanderer gasskappa over og vassona under olja. Det er bora mange greinbrønnar med opptil sju greiner i den same brønnen. I Troll Vest oljeprovins har ein injisert ein del av den produserte gassen tilbake i reservoaret for å optimalisere oljeproduksjonen.

Transport: Gassen frå Troll Øst og Troll Vest blir transportert via tre fleirfasørleidningar til gassbehandlingsanlegget på Kollsnes. Kondensatet blir skilt frå gassen og transportert vidare i røleidningar, dels til Sture-terminalen, dels til Mongstad. Tørrgassen går i Zeepipe II A og Zeepipe II B. Olja frå Troll B og Troll C blir transportert i Troll oljerør I og Troll oljerør II til oljeterminalen på Mongstad.

Status: Boring på Troll Vest med horisontale produksjonsbrønnar frå havbotnrammene held fram. I alt er det om lag 120 aktive oljeutvinningsbrønnar i Troll Vest. Dei siste åra er det gjort kontinuerlige vedtak om nye produksjonsbrønnar som aukar oljereservane i Troll. Det er vedteke ein fire-rigs borestrategi.

Trym

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 3/7 - utvinningsløyve 147, tildelt 1988.	
Godkjent utbygt	26.03.2010 av Kongen i statsråd	Funnår 1990
Produksjonsstart		12.02.2011
Operatør		DONG E&P Norge AS
Rettshavarar	Bayerngas Norge AS	50,00 %
	DONG E&P Norge AS	50,00 %
Utvinnbare reservar	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	1,5 millionar Sm ³ olje	0,8 millionar Sm ³ olje
	4,3 milliardar Sm ³ gass	3,2 milliardar Sm ³ gass
Venta produksjon i 2013	Olje: 4 000 fat per dag, Gass: 0,6 milliardar Sm ³	
Totalt investert per 31.12.2011	3,0 milliardar nominelle kroner	

Utbygging: Trym ligg tre kilometer frå delelinja til dansk kontinentalsockel. Havdjupet i området er 65 meter. Utbyggingsløysinga er eit havbotnанlegg knytt til Haraldinnretninga på dansk side av delelinja.

Reservoar: Reservoaret inneholder gass og kondensat i sandstein i Sandnes- og Bryneformasjonane av seinjura og mellomjura alder. Funnet ligg på den same saltstrukturen som det danske feltet Lulita, 3400 meter under havflata. Ein reknar med at førekostane er skilde av ei forkastingszone på norsk side av delelinja, men det kan vere trykkommunikasjon i vassona.

Utvinningsstrategi: Trym blir produsert med naturleg trykkavlasting med to horisontale produksjonsbrønnar.

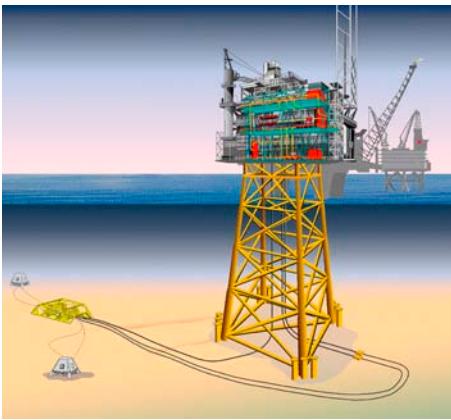
Transport: Brønnstraumen blir prosessert på Haraldinnretninga for vidare eksport gjennom det danske rørleidningssystemet.

Status: Produksjonen starta i februar 2011. Begge brønnane produserer som venta. Ein leitebrønn blei bora i Trym Sør-prospektet i nærleiken av Trymfeltet i første kvartal 2013.

Tune

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 30/5 - utvinningsløyve 034, tildelt 1969. Blokk 30/6 - utvinningsløyve 035, tildelt 1979. Blokk 30/8 - utvinningsløyve 190, tildelt 1993.	
Godkjent utbygt	17.12.1999 av Kongen i statsråd	Funnår 1996
Produksjonsstart		28.11.2002
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	Petoro AS	40,00 %
	Statoil Petroleum AS	50,00 %
	Total E&P Norge AS	10,00 %
Utvinnbare reservar	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	3,3 millionar Sm ³ olje	
	18,3 milliardar Sm ³ gass	
	0,2 millionar tonn NGL	
Venta produksjon i 2013	Olje: 530 fat per dag, Gass: 0,34 milliardar Sm ³	
Totalt investert per 31.12.2011	4,7 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningbase	Mongstad	

Utbygging: Tune er eit gasskondensatfelt som ligg om lag ti kilometer vest for Oseberg feltsenter, i den nordlege delen av Nordsjøen, på om lag 95 meter havdjup. Feltet er bygd ut med ei havbotnramme og ein brønnsatellitt som er knytte opp til Osebergfeltet. I mars 2004 blei det gitt PUD-fritak for utbygging av den nordlege delen av feltet, og i mai 2005 for den sørlege delen av feltet (Tune fase 3).

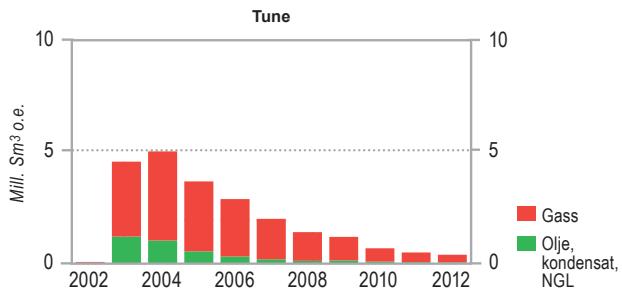
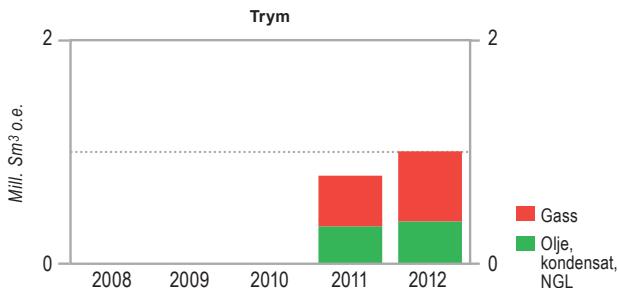

Reservoar: Reservoaret er i sandstein i Brentgruppa med mellomjura alder, og er delt opp i fleire skråstilte forkastingsblokker. Reservoaret ligg på 3400 meter djup.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med trykkavlasting. Lågtrykksproduksjon er sett i gang.

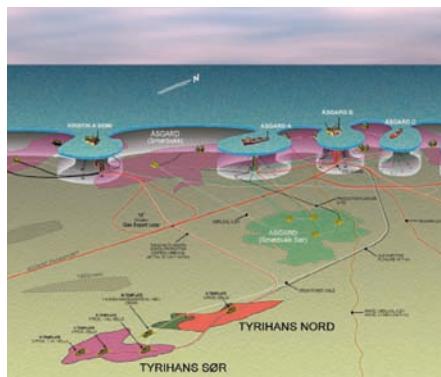
Transport: Brønnstraumen fra Tune går i rørleidning til Oseberg feltsenter, der kondensatet blir skilt ut og transportert til Stureterminalen gjennom Oseberg Transport System (OTS). Gassen fra Tune blir injisert i Oseberg, medan rettshavarane får eksportert tilsvarende mengd salsgass fra Oseberg.

Status: Tune er i halefase. Implementering av lågtrykksproduksjon blei fullført i 2012, og dette vil auke og forlenge produksjonen.

Tyrihans		
Blokk og utvinningsløye	Blokk 6406/3 - utvinningsløye 073 B, tildelt 2004 Blokk 6406/3 - utvinningsløye 091, tildelt 1984. Blokk 6407/1 - utvinningsløye 073, tildelt 1982.	
Godkjent utbygt	16.02.2006 i Stortinget	Funnår 1983
Produksjonsstart	08.07.2009	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	Eni Norge AS	6,23 %
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	11,79 %
	Statoil Petroleum AS	58,84 %
	Total E&P Norge AS	23,15 %
	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reservar	32,4 millionar Sm ³ olje	16,5 millionar Sm ³ olje
	41,7 milliardar Sm ³ gass	40,9 milliardar Sm ³ gass
	10,9 millionar tonn NGL	10,7 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 57 000 fat per dag, Gass: 0,13 milliardar Sm ³ , NGL: 0,03 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	4,9 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	15,2 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Kristiansund	

Utbygging: Tyrihans ligg i Norskehavet, om lag 25 kilometer sørøst for Åsgardfeltet. Havdjupet i området er 270 meter. Tyrihans omfattar funna 6407/1-2 Tyrihans Sør, som blei påvist i 1983, og 6407/1-3 Tyrihans Nord, som blei påvist i 1984. Utbyggingsløysinga er fem havbotrammer som er knytte til Kristinfeltet, fire for produksjon og gassinjeksjon og ei for vassinjeksjon.

Reservoar: Tyrihans Sør har ein oljekolonne med ei gasskappe som er rik på kondensat. Tyrihans Nord inneheld gasskondensat med ei underliggende oljesone. Hovudreservoaret i begge førekostane er i Garnformasjonen av mellomjura alder og ligg på 3500 meter djup. Reservoaret er homogen og kvaliteten er god.

Utvinningsstrategi: Utvinninga baserer seg på gassinjeksjon frå Åsgard B i Tyrihans Sør dei første åra. I tillegg vil ein nytte havbotnpumper til injeksjon av sjøvatn for å auke utvinninga. Det er også vedteke å vinne ut oljesona i Tyrihans Nord. Lågtrykksproduksjon vil vere aktuelt på Kristin frå 2014. Tyrihans vil også nytte av denne dreneringsstrategien.

Transport: Olje og gass frå Tyrihans blir transportert i rørleidning til Kristin for prosessering og vidare transport.

Status: Produksjonen tok til i juli 2009, og gassinjeksjonen frå Åsgard kom i gang i oktober 2009.

Blokk og utvinningsløye	Blokk 7/12 - utvinningsløye 019, tildelt 1965 Blokk 7/12 - utvinningsløye 019 B, tildelt 1977.
Godkjent utbygt	30.05.1980 i Stortinget
Produksjonsstart	06.10.1986
Operator	BP Norge AS
Rettshavarar	BP Norge AS 80,00 % DONG E&P Norge AS 20,00 %
	Opphavleg Igjen per 31.12.2012 87,9 millionar Sm ³ olje 15,7 millionar Sm ³ olje 3,9 milliardar Sm ³ gass 1,4 millionar tonn NGL 4,0 millionar tonn NGL
Utvinnbare reservar	Venta produksjon i 2013 Venta investeringar f.o.m. 2012 Totalt investert per 31.12.2011 Hovudforsyingsbase
	Olje: 11 000 fat per dag, NGL: 0,01 millionar tonn 8,2 milliardar 2012-kroner 14,7 milliardar nominelle kroner Tananger

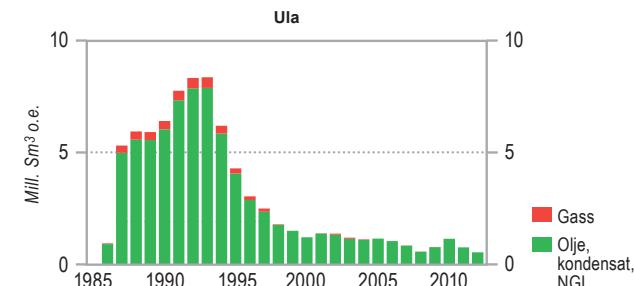
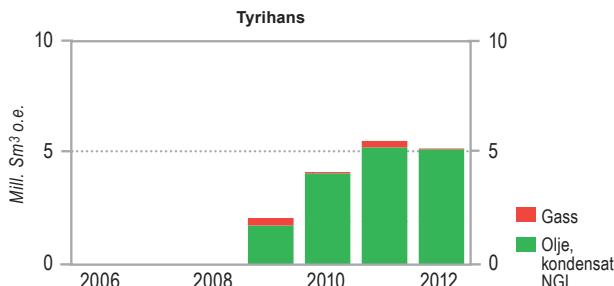
Utbygging: Ula er eit oljefelt som ligg i den sørlege delen av Nordsjøen, på 70 meter havdjup. Feltet har tre konvensjonelle stålinnretningar for produksjon, boring og bustadkvarter. Innretningane er knytte saman med bruer. Brønnsstraumen frå Blane blei i september 2007 knytt til Ulfelletet for prosessering. Gasskapasiteten på Ula blei oppgradert i 2008 med ein ny gassprosess- og gassinjeksjonsmodul (UGU) som dobla kapasiteten.

Reservoar: Hovudreservoaret ligg på 3345 meter djup i Ulaformasjonen av seinjura alder. Reservoaret er delt inn i tre lag og to av dei produserer godt.

Utvinningsstrategi: Feltet produserte opphavleg med trykkavlasting, men etter nokre år tok ein bruk vassinjeksjon for å auke utvinninga. Alternerande vass- og gassinjeksjon (VAG) tok til i 1998. Med gass frå Tambar (2001), Blane (2007) og Oselvar (2012) har VAG-programmet blitt utvida. Gasslyft blir nytta i nokre av brønnane.

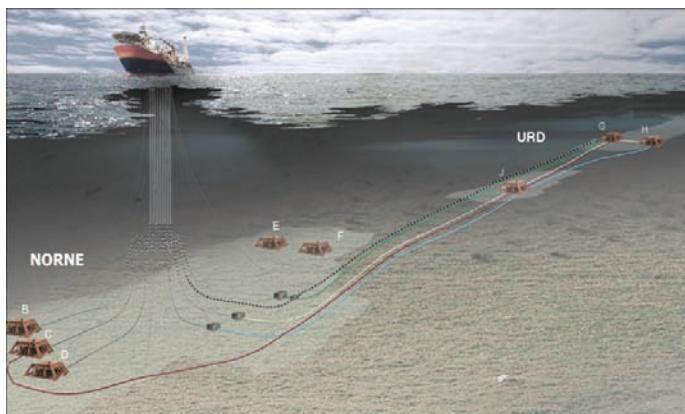
Transport: Olja blir transportert i rør via Ekofisk til Teesside. All gass blir injisert tilbake i reservoaret for å auke oljeutvinninga.

Status: Som følgje av god effekt på oljeutvinninga er VAG-programmet blitt utvida med fleire VAG-brønnar. Det er også planlagt å bore fleire brønnar i 2013 – 2016. Rettshavarane vurderer mogleg utvikling av det underliggende Triasreservoaret, og som ein del av dette blir prøveutvinning gjennomført.

Urd

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 6608/10 - utvinningsløyve 128, tildelt 1986.	
Godkjent utbygt	02.07.2004 av Kronprinsregjernen i statsråd	Funnår 2000
Produksjonsstart	08.11.2005	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	Eni Norge AS	11,50 %
	Petoro AS	24,55 %
	Statoil Petroleum AS	63,95 %
Utvinnbare reserver	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	7,0 millionar Sm ³ olje	2,0 millionar Sm ³ olje
	0,2 milliardar Sm ³ gass	
Venta produksjon i 2013	Olje: 7 000 fat per dag, Gass: 0,01 milliardar Sm ³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,9 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	5,1 milliardar nominelle kroner	

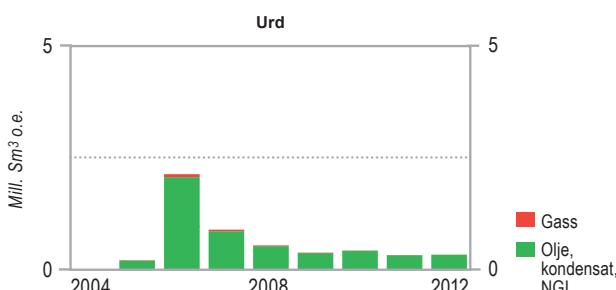
Utbygging: Urd ligg i Norskehavet like nordaust for Norne, på 380 meter havdjup. Feltet omfattar to oljeførekstar, 6608/10-6 Svale og 6608/10-8 Stær. Urd er bygd ut med brønnrammer knytte til Norneskippet, Norne FPSO. I april 2008 blei endra PUD for Norne og Urd godkjend. Planen omfattar funnet 6608/10-11 S Trost og fleire prospekt i nærområdet rundt Norne og Urd.

Reservoar: Reservoara ligg på 1800-2300 meter djup og er i sandstein i Åre-, Tilje- og lleformasjonane av tidlegjura til mellomjura alder.

Utvinningsstrategi: Urd blir produsert med vassinjeksjon. I tillegg er brønnane utstyrt med gasslyft for å kunne produsere ved lågt trykk og høgt vasskutt.

Transport: Brønnstraumen blir prosessert på Norneskippet og olje blir bøyelasta saman med olje frå Nornefeltet. Gassen går frå Norne til Åsgard og blir vidare eksportert i Åsgard Transport til gassbehandlingsanlegget på Kårstø.

Status: Produksjonsutviklinga i 2012 har vore om lag som venta. Påviste ressursar i Melkeformasjonen, som ligg over reservoaret i Svale- og Stærførekostane, blir evaluerte med tanke på produksjon.

Vale

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 25/4 - utvinningsløyve 036, tildelt 1971.	
Godkjent utbygt	23.03.2001 av Kronprinsregjerten i statsråd	Funnår 1991
Produksjonsstart	31.05.2002	
Operator	Centrica Resources (Norge) AS	
Rettshavarar	Centrica Resources (Norge) AS	75,76 %
	Total E&P Norge AS	24,24 %
	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reserver	2,4 millionar Sm ³ olje	1,1 millionar Sm ³ olje
	2,3 milliardar Sm ³ gass	1,3 milliardar Sm ³ gass
Venta produksjon i 2013	Olje: 4 000 fat per dag, Gass: 0,20 milliardar Sm ³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,1 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	2,5 milliardar nominelle kroner	

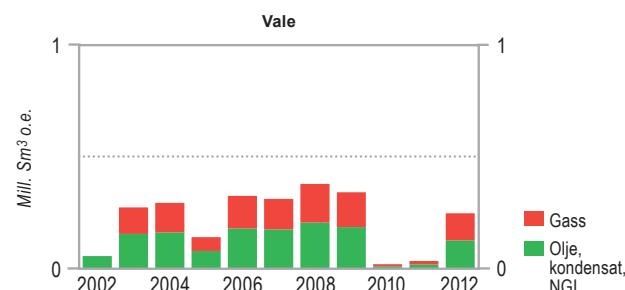
Utbygging: Vale er eit gasskondensatfelt som ligg 16 kilometer nord for Heimdal-feltet, i den midtre delen av Nordsjøen. Feltet er bygt ut med ei brønnramme på havbotnen, knytt til Heimdal. Havdjupet er 115 meter.

Reservoar: Reservoaret er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder og ligg på 3700 meter djup. Reservoaret har låg permeabilitet.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med trykkavlasting.

Transport: Brønnstraumen frå Vale går til Heimdal for prosessering og vidare eksport.

Status: Høgt innhald av voks i brønnstraumen frå Vale skaper utfordringar på Heimdal og gjer at produksjonen i periodar er redusert.

Valhall

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 2/11 - utvinningsløyve 033 B, tildelt 2001. Blokk 2/8 - utvinningsløyve 006 B, tildelt 2000.	
Godkjent utbygt	02.06.1977 i Stortinget	Funnår 1975
Produksjonsstart	02.10.1982	
Operator	BP Norge AS	
Rettshavarar	BP Norge AS Hess Norge AS	35,95 % 64,05 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	147,4 millionar Sm ³ olje 27,5 milliardar Sm ³ gass 5,5 millionar tonn NGL	41,5 millionar Sm ³ olje 6,9 milliardar Sm ³ gass 2,2 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 45 000 fat per dag, Gass: 0,49 milliardar Sm ³ , NGL: 0,07 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	16,5 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	61,5 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Tananger	

Utbygging: Valhall er eit oljefelt som ligg i den sørlege delen av Nordsjøen på 70 meter havdjup. Feltet blei opphavleg bygd ut med bustadinnretning, boreinnretning og produksjonsinnretning. I 1996 blei det installert ei brønnhovudinnretning (Valhall WP) med plass til 19 ekstra brønnar. Dei fire innretningane er knytt saman med gangbruer. Ei vassinjeksjonsinnretning blei installert sentralt på feltet sommaren 2003. Flankeutbygginga omfattar to brønnhovudinnretningar, ei i nord og ei sør påfeltet. Innretninga i sør starta produksjonen i 2003, og innretninga i nord starta produksjon i 2004. Valhall proseserer produksjonen frå Hod og leverer gass for gasslyft på Hod. PUD for Valhall WP blei godkjend i juni 1995. PUD for Valhall vassinjeksjon blei godkjend i November 2000. PUD for Valhall flankeutbygging blei godkjend i november 2001. PUD for Valhall vidareutvikling blei godkjend i juni 2007.

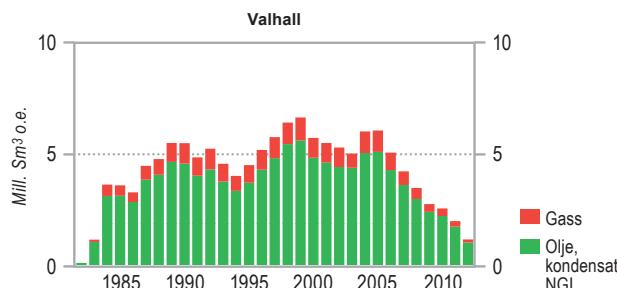

Reservoar: Valhallfeltet produserer frå kritbergartar i Tor- og Hodformasjonane av seinkrit alder. Reservoaret ligg på 2400 meter djup. Kritet i Torformasjonen er finkorna og mjukt, med vesentleg oppsprekking som let olja og vatnet floyme friare enn i den meir tette Hodformasjonen.

Utvinningsstrategi: Opphavleg gjekk utvinninga føre seg med trykkavllasting og kompaksjonsdriv. Som følgje av trykkavlastinga frå produksjonen har kompaksjon av kritet ført til at havbotnen på Valhallfeltet søkk inn, til no seks meter sentralt på feltet. Vassinjeksjon tok til i januar 2004 sentralt på feltet og er under utviding. Gasslyft vil og vere vesentleg for å optimalisere produksjonen og vil bli implementert i dei fleste brønnane.

Transport: Olje og NGL blir transportert i rørleidning til Ekofisk og derifrå til Teesside. Gass går i rørleidningen Norpipe til Emden.

Status: Det blir gjort arbeid for å etablere gasslyft i brønnane på flankane av feltet. Eit nytt feltsenter med prosessanlegg og bustadkvarter er installert og vil kome i produksjon tidleg i 2013. Den nye innretninga vil få straumforsyning frå land. Boring av nye produksjons- og injeksjonsbrønnar vil vidare auke produksjonen og utvinninga frå feltet. Seismiske data frå permanente seismiske kablar på havbotnen blir nytta til å identifisere nye brønnmål i reservoar med attverande olje.

Varg

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 15/12 - utvinningsløyve 038, tildelt 1975.	
Godkjent utbygt	03.05.1996 av Kongen i statsråd	Funnår 1984
Produksjonsstart	22.12.1998	
Operator	Talisman Energy Norge AS	
Rettshavarar	Det norske oljeselskap ASA Petroar AS Talisman Energy Norge AS	5,00 % 30,00 % 65,00 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	16,4 millionar Sm ³ olje 1,1 milliardar Sm ³ gass 1,0 millionar tonn NGL	1,4 millionar Sm ³ olje 1,1 milliardar Sm ³ gass 1,0 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 9 000 fat per dag, Gass: 0,02 milliardar Sm ³ , NGL: 0,02 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	1,3 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	7,9 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Tananger	

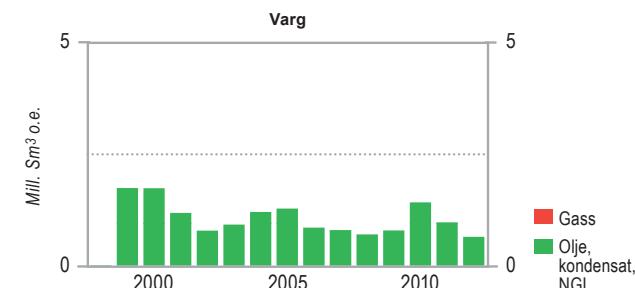
Utbygging: Varg er eit oljefelt som ligg sør for Sleipner Øst, i den midtre delen av Nordsjøen, på 84 meter havdjup. Feltet blir produsert med produksjonskipet Petrojarl Varg, som har integrert oljelager og er knytt til brønnhovudinnretninga Varg A. Ein avslutningsplan for feltet blei godkjend i 2001. Planen var då å produsere fram til sommaren 2002, men tiltak sette i verk på feltet har forlenge levetida.

Reservoar: Reservoaret er i sandstein av seinjura alder og ligg på 2700 meter djup. Varg er segmentert og omfattar fleire isolerte delstrukturar med variarande reservoareigenskapar.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med trykkstøtte frå vass- og gassinjeksjon. Dei mindre strukturane blir produserte med trykkavlasting. Alle brønnane produserer med gassløft.

Transport: Olja blir lossa frå produksjonsskipet til tankskip. All gass blir injisert, men ei løysing for mogleg framtidig eksport av gass blir vurdert.

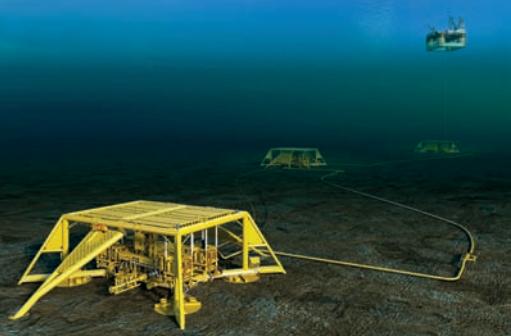
Status: Varg er i halefasen, men feltet er venta å kunne produsere til 2021. Det skal leggjast ein gassrøleidning mellom Varg og Rev for å kunne eksportere gass via CATS røleidningssystemet til UK. Tiltak for å optimalisere utvinninga blir vurdert. I 2011 starta alternerande vass- og gassinjeksjon (VAG), og den første gasslykken ga positiv effekt. Ein ny borekampanje med to produksjonsbrønnar har starta, og det er planlagt fleire brønnar dei neste åra. Funnet 15/12-21 (Greveling) som blei påvist i 2009, kan bli knytt saman med Varg og dermed utvide levetida til feltet ytterlegare.

Vega

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 35/11 - utvinningsløyve 090 C, tildelt 2005 Blokk 35/11 - utvinningsløyve 248, tildelt 1999. Blokk 35/7 - utvinningsløyve 248 B, tildelt 2006. Blokk 35/8 - utvinningsløyve 248, tildelt 1999.	
Godkjent utbygt	14.06.2007 i Stortinget	Funnår 1981
Produksjonsstart	02.12.2010	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	Bayerngas Norge AS	10,00 %
	GDF SUEZ E&P Norge AS	6,00 %
	Idemitsu Petroleum Norge AS	6,00 %
	Petoro AS	24,00 %
	Statoil Petroleum AS	54,00 %
Utvinnbare reservar	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	6,6 millionar Sm ³ olje	5,1 millionar Sm ³ olje
	14,0 milliardar Sm ³ gass	12,2 milliardar Sm ³ gass
	2,4 millionar tonn NGL	2,0 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 17 000 fat per dag, Gass: 1,37 milliardar Sm ³ , NGL: 0,24 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	1,9 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	8,5 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningsbase	Floro	

Utbygging: Vega ligg rett nord for Framfeltet i den nordlege delen av Nordsjøen. Havdjupet er 370 meter. Feltet omfattar tre separate gass- og kondensatførekomstar; 35/8-1, 35/8-2 Vega og 35/11-2 Vega Sør. Ein samla PUD for Vega og Vega Sør blei godkjent av styresmaktene i juni 2007. Feltet blir bygt ut med tre havbotnrammer som er knytte til prosessinnretninga på Gjøafeltet.

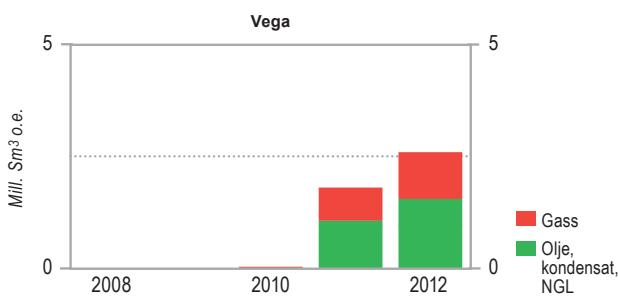

Reservoar: Vega reservoara er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder, og ligg på 3500 meter. Dei har opphavleg høg temperatur, høgt trykk og relativt låg permeabilitet. Vega Sør inneheld gass og kondensat med ei oljesone i øvre del av Brentgruppa av mellomjura alder og ligg på 3500 meter djup.

Utvinningsstrategi: Feltet blir produsert med trykkavlasting.

Transport: Brønnastraumen går i ein røleidning til Gjøa for prosessering. Olje og kondensat blir transportert derifrå i ein ny røleidning som er kopla til Troll Oljerør II for vidare transport til Mongstad. Rikgassen blir eksportert i ein røleidning til Far North Liquids and Associated Gas System (FLAGS) på britisk kontinentalsokkel for vidare transport til St Fergus.

Status: På Vega er alle planlagde produksjonsbrønnar bora og kompletterte. Produksjonen frå Vega Sør havbotnramma er for tida stengt. Sidestegsboring av ein produksjonsbrønn på Vega Sør vert bora i 2013 og produksjon er venta å starte sein i 2013.

Veslefrikk

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 30/3 - utvinningsløyve 052, tildelt 1979. Blokk 30/6 - utvinningsløyve 053, tildelt 1979.	
Godkjent utbygt	02.06.1987 i Stortinget	Funnår 1981
Produksjonsstart	26.12.1989	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	Petoro AS	37,00 %
	RWE Dea Norge AS	13,50 %
	Statoil Petroleum AS	18,00 %
	Talisman Energy Norge AS	27,00 %
	Wintershall Norge ASA	4,50 %
Rettshavarar	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	54,1 millionar Sm ³ olje	1,8 millionar Sm ³ olje
	5,7 milliardar Sm ³ gass	3,3 milliardar Sm ³ gass
	2,0 millionar tonn NGL	0,7 millionar tonn NGL
Utvinnbare reservar	Venta produksjon i 2013	Olje: 11 000 fat per dag, Gass: 0,33 milliardar Sm ³ , NGL: 0,11 millionar tonn
	Venta investeringar f.o.m. 2012	2,4 milliardar 2012-kroner
	Totalt investert per 31.12.2011	16,7 milliardar nominelle kroner
Hovudforsyningsbase	Sotra og Floro	

Utbygging: Veslefrikk er eit oljefelt som ligg 30 kilometer nord for Oseberg i den nordlege delen av Nordsjøen. Havdjupet er om lag 185 meter. Feltet er bygd ut med to innretningar, Veslefrikk A og Veslefrikk B. Veslefrikk A er ei brønnhovudinnretning i stål med brusamband til Veslefrikk B. Veslefrikk B er ei halvt nedsenkbar innretning med prosessanlegg og bustadkvarter. Innretninga blei oppgradert i 1999 for å kunne ta imot kondensat frå Huldrafeltet. PUD for Statfjordformasjonen blei godkjend i juni 1994. PUD for reservoara i øvre Brent og I-områda blei godkjend i desember1994.

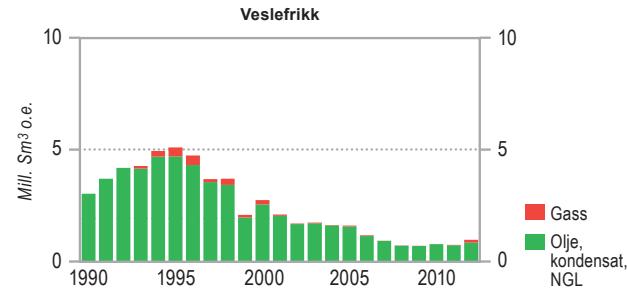

Reservoar: Reservoara er i sandstein i Brentgruppa, Dunlingruppa og Statfjordformasjonen av jura alder. Brentgruppa er hovudreservoar og inneholder om lag 80 prosent av reservane. Reservoara ligg på 2800-3200 meter djup. Reservoarkvaliteten varierer frå moderat til svært god.

Utvinningsstrategi: Utvinninga går føre seg med trykkstøtte frå alternerande vass- og gassinjeksjon (VAG) i Brent- og Dunlinreservoara, og ved injeksjon av gass i Statfjordformasjonen. Gasseksport frå Veslefrikk starta i november 2011 og utvinningsstrategien er no å balansere gasseksport og gassinjeksjon for å optimalisere dreneringa av attverande olje- og gassressursar.

Transport: Ein oljerøleidning er kopla til Oseberg Transport System (OTS) for transport til Stureterminalen. Gass til eksport blir transportert gjennom Gassledssystemet til Kårstø.

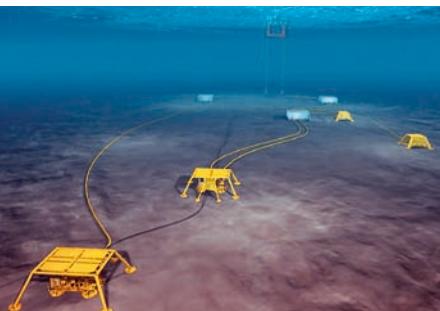
Status: Oljeproduksjonen frå Veslefrikk er fallande medan gasseksporten vil auke i framtida. Boreanlegget er blitt oppgradert og nye utvinningsbrønnar blir planlagt bora.

Vigdis

Blokk og utvinningsløye	Blokk 34/7 - utvinningsløye 089, tildelt 1984.	
Godkjent utbygt	16.12.1994 av Kongen i statsråd	Funnår 1986
Produksjonsstart	28.01.1997	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	16,10 %
	Idemitsu Petroleum Norge AS	9,60 %
	Petoro AS	30,00 %
	RWE Dea Norge AS	2,80 %
	Statoil Petroleum AS	41,50 %
Utvinnbare reservar	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	66,6 millionar Sm ³ olje	15,0 millionar Sm ³ olje
	1,9 milliardar Sm ³ gass	0,2 milliardar Sm ³ gass
	1,2 millionar tonn NGL	0,3 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 39 000 fat per dag, Gass: 0,13 milliardar Sm ³ , NGL: 0,05 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	8,2 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	14,8 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningbase	Florø	

Utbygging: Vigdis er eit oljefelt som ligg i den nordlege delen av Nordsjøen, mellom felta Snorre og Gullfaks i Tampenrådet, på 280 meter havdjup. Feltet omfattar fleire funn og er bygt ut med seks havbotnrammer og to satellittbrønnar som er knytte til Snorre A. Olja frå Vigdis blir prosessert i ein eigen modul på Snorre A. Vatn til injeksjon kjem frå Snorre A og Statfjord C. PUD for funnet 34/7-23 S tilstøytande føremkomstar (Vigdis Extension) blei godkjend i desember 2002. PUD for Vigdis Nordøst blei godkjend i september 2011.

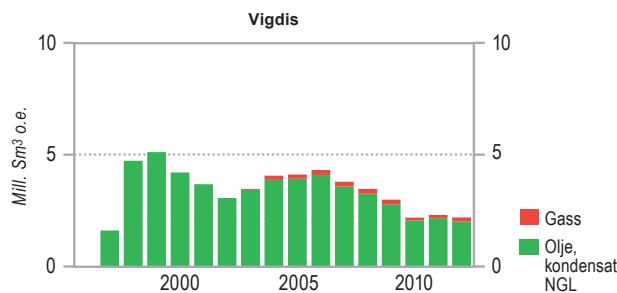

Reservoar: Reservoaret i Vigdis Brent-førekomsten er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder, medan Vigdis Øst- og Vigdis Nordøst-førekomstene har reservoar i Statfjordformasjonen av tidlegjura og seinrias alder. Borg Nordvest-førekomsten har reservoar i intra-Draupne sandstein av seinjura alder. Reservoara ligg på 2200-2600 meter djup. Kvaliteten på reservoara er jamt over god.

Utvinningsstrategi: Utvinninga er basert på delvis trykkstøtte med vassinjeksjon. Nokre av reservoara blir påverka av trykknedblåsinga på Statfjordfeltet.

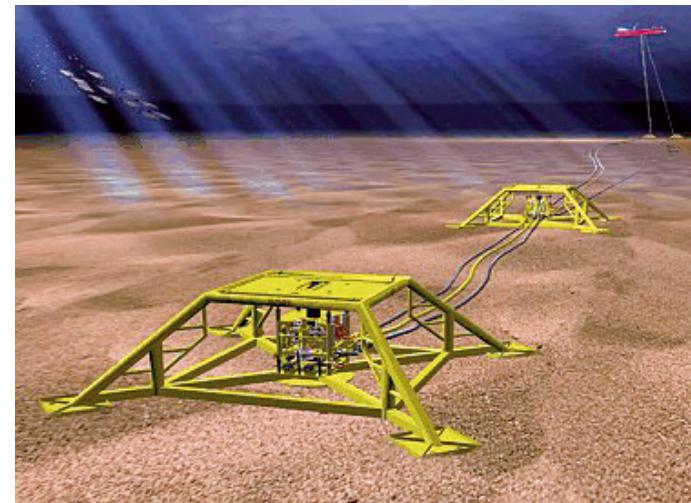
Transport: Brønnstraumen frå Vigdis går i to rørleidningar til Snorre A. Stabilisert olje blir transportert i rørleidning til Gullfaks A for lagring og utskiping. Gassen frå Vigdis blir dels nytta til injeksjon i Snorrefellet og dels eksportert gjennom Tampen Link til St Fergus.

Status: Vigdis Nordøst havbotnramme for produksjon og injeksjon blei installert og kopla opp til eksisterande brønnrammer i 2012. Produksjonen starta i mars 2013. Ei hovudutfordring for Vigdis er å optimalisere oljeproduksjonen og samstundes avgrense produksjonen av vatn og sand.

Vilje

Blokk og utvinningsløye	Blokk 25/4 - utvinningsløye 036 D, tildelt 2008.	
Godkjent utbygt	18.03.2005 av Kongen i statsråd	Funnår 2003
Produksjonsstart	01.08.2008	
Operator	Marathon Oil Norge AS	
Rettshavarar	Marathon Oil Norge AS	46,90 %
	Statoil Petroleum AS	28,85 %
	Total E&P Norge AS	24,24 %
	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	13,6 millionar Sm ³ olje	6,2 millionar Sm ³ olje
Venta produksjon i 2013	Olje: 19 000 fat per dag	
Venta investeringar f.o.m. 2012	1,2 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	1,9 milliardar nominelle kroner	

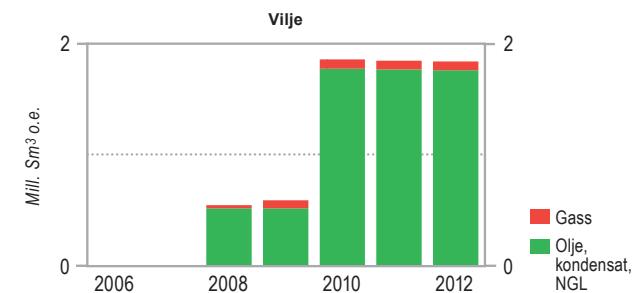
Utbygging: Vilje er eit oljefelt i den midtre delen av Nordsjøen like nord for Heimdal-feltet. Havdjupet i området er 120 meter. Feltet er bygd ut med to havbotnbrønnar som er knytte opp til produksjonsskipet Alvheim FPSO.

Reservoar: Reservoaret er i sandstein avsett som turbidittar i Heimdalformasjonen av paleocen alder, og ligg 2150 meter under havflata.

Utvinningsstrategi: Produksjonen går føre seg med naturleg vassdriv frå den regionale underliggende vassona i Heimdalformasjonen.

Transport: Brønnstraumen går i rørleidning til produksjonsskipet på Alvheim, der olja blir bøyelasta.

Status: Produksjonen har vore over forventning på grunn av betre produksjons-effektivitet og forseinka vassgjennombrot. Vidare planar for feltet omfattar boring av nye brønnar i den sørlege forlenginga av feltet, Vilje Sør, i 2013.

Visund

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 34/8 - utvinningsløyve 120, tildelt 1985.	
Godkjent utbygt	29.03.1996 i Stortinget	Funnår 1986
Produksjonsstart	21.04.1999	
Operatør	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	ConocoPhillips Skandinavia AS	9,10 %
	Petoro AS	30,00 %
	Statoil Petroleum AS	53,20 %
	Total E&P Norge AS	7,70 %
Utvinnbare reservar	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	33,9 millionar Sm ³ olje	11,5 millionar Sm ³ olje
	51,3 milliardar Sm ³ gass	44,3 milliardar Sm ³ gass
	6,4 millionar tonn NGL	6,0 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 16 000 fat per dag, Gass: 0,45 milliardar Sm ³ , NGL: 0,06 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	14,5 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	22,1 milliardar nominelle kroner	
Hovudforsyningbase	Floro	

Utbygging: Visund er eit oljefelt som ligg aust for Snorrefeltet i den nordlege delen av Nordsjøen. Utbygginga omfattar ei halvt nedsenkbar integrert bustad-, bore- og prosessinntrening i stål (Visund A). Havdjupet er 335 meter. PUD for gasseksport blei godkjend i oktober 2002. Den nordlege delen av Visund er bygd ut med ei innretning på havbotnen, om lag ti kilometer nord for Visund A.

Reservoar: Visund inneholder olje og gass i fleire skråstilte forkastingsblokker med ulike trykk- og væskesystem. Reservoara er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder og Statfjord- og Lundeformasjonane av tidlegjura og seintrias alder. Reservoara ligg på 2900-3000 meter djup.

Utvinningsstrategi: Oljeutvinninga går føre seg ved hjelp av gassinjeksjon og alternerande vass- og gassinjeksjon (VAG). I eit av reservoara blir det òg injisert tilbake produsert vatn. Hausten 2005 begynte ein å eksportere delar av den produserte gassen.

Transport: Olja går i rør til Gullfaks A. Der blir han lagra og skipa ut saman med olje frå Gullfaks. Gassen går til Kvitebjørn gassrørleidning og derifrå til Kollsnes, der NGL blir skilt ut før gassen blir eksportert vidare til marknaden.

Status: Ei utfordring for Visund er å oppretthalde reservoartrykket og optimalisere oljeutvinninga før gasseksportnivået aukar. Den nordlege delen av Visundfeltet blir bygt ut på nytt med ei ny havbotnramme, og vil starte produksjonen i 2013. Funnet 34/8-13 A (Titan) aust for Visund er planlagt utbygd med brønnar bora frå Visund.

Visund Sør

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 34/8 - utvinningsløyve 120, tildelt 1985.	
Godkjent utbygt	10.06.2011 av Kongen i statsråd	Funnår 2008
Produksjonsstart	22.11.2012	
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	ConocoPhillips Skandinavia AS	9,10 %
	Petoro AS	30,00 %
	Statoil Petroleum AS	53,20 %
	Total E&P Norge AS	7,70 %
Utvinnbare reservar	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	2,7 millionar Sm ³ olje	2,7 millionar Sm ³ olje
	7,3 milliardar Sm ³ gass	7,3 milliardar Sm ³ gass
	0,9 millionar tonn NGL	0,9 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Olje: 11 000 fat per dag, Gass: 0,54 milliardar Sm ³ , NGL: 0,07 millionar tonn	
Venta investeringar f.o.m. 2012	4,1 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	0,8 milliardar nominelle kroner	

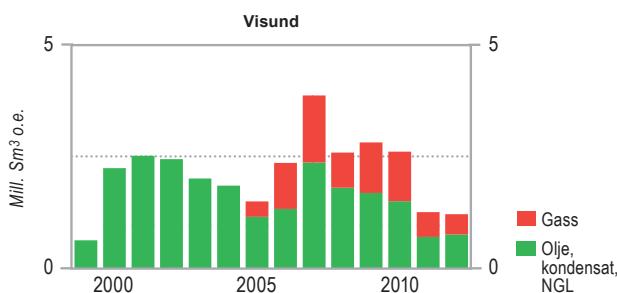
Utbygging: Visund Sør ligg 10 kilometer sørvest for Visundinnretninga og om lag 10 kilometer nordaust for Gullfaksfeltet. Havdjupet i området er 290 meter. Visund Sør er bygd ut med ei havbotnramme knytt opp til Gullfaks C-innretninga.

Reservoar: Reservoara ligg på 2800-2900 meter djup og inneheld olje og gass i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder.

Utvinningsstrategi: Olja i Visund Sør blir produsert med ekspansjon av gasskappa, etterfølgt av trykkavlasting for gassproduksjon.

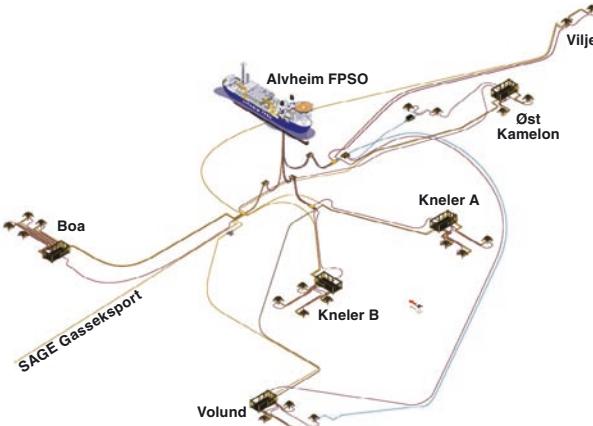
Transport: Olje og gass blir transportert til Gullfaks C for prosessering og eksport.

Status: Produksjonen frå Visund Sør starta i november 2012.

Volund

Blokk og utvinningsløye	Blokk 24/9 - utvinningsløye 150, tildelt 1988.	
Godkjent utbygt	18.01.2007 av Kongen i statsråd	Funnår 1994
Produksjonsstart	10.09.2009	
Operator	Marathon Oil Norge AS	
Rettshavarar	Lundin Norway AS	35,00 %
	Marathon Oil Norge AS	65,00 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	8,6 millionar Sm ³ olje	4,0 millionar Sm ³ olje
	0,9 milliardar Sm ³ gass	0,5 milliardar Sm ³ gass
Venta produksjon i 2013	Olje: 21 000 fat per dag, Gass: 0,13 milliardar Sm ³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,7 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	3,2 milliardar nominelle kroner	

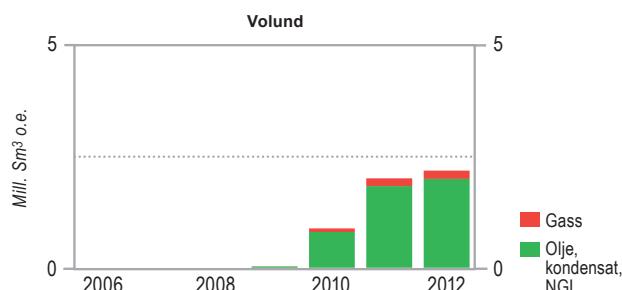
Utbygging: Volund er eit oljefelt som ligg i den midtre delen av Nordsjøen om lag 10 kilometer sør for Alvheimfeltet. Havdjupet i området er 120-130 meter. Feltet er bygd ut med eit havbotanlegg som er knytt til produksjonsskipet *Alvheim FPSO*, med tre horisontale brønnar.

Reservoar: Reservoaret er i injeksjonssand opphavleg av paleocen alder (Hermodformasjonen) som i tidleg eocen tid blei mobilisert og pressa inn i den overliggende Balderformasjonen. Reservoardjupet er 2000 meter.

Utvinningsstrategi: Feltet blir produsert med trykkvedlikehald frå Hermod-akviferen og ein vassinjeksjonsbrønn. Produsert vatn frå produksjonsskipet blir nytta til injeksjon.

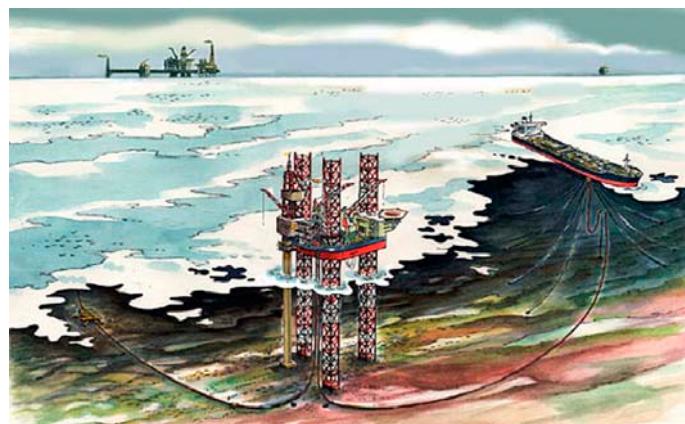
Transport: Brønnstraumen går i rørleidning til Alvheim for bøyelasting. Assosiert gass blir transportert via Alvheim i rørsystemet Scottish Area Gas Evacuation (SAGE) til St Fergus i Storbritannia.

Status: Volund starta produksjon i 2009 frå ein produksjonsbrønn, men blei stengt ned på grunn av manglande produksjonskapasitet på *Alvheim FPSO*. Alle produksjonsbrønnane på feltet starta igjen i august 2010 då kapasiteten på Alvheim blei tilgjengeleg. En ny brønn blei bora til nordvestflanken frå injeksjonskomplekset i 2012. Brønnen vil kome i produksjon første kvartal 2013. Produksjonen frå Volund har vore god i to år. Dette har ført til auka estimat for utvinninga på feltet.

Volve

Blokk og utvinningsløye	Blokk 15/9 - utvinningsløye 046 BS, tildelt 2006.	
Godkjent utbygt	22.04.2005 av Kronprinsregenten i statsråd	Funnår 1993
Produksjonsstart	12.02.2008	
Operator	Statoil Petroleum AS	
	Bayerngas Norge AS	10,00 %
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	30,40 %
	Statoil Petroleum AS	59,60 %
Opphavleg	Igjen per 31.12.2012	
Utvinnbare reservar	8,7 millionar Sm ³ olje	1,0 millionar Sm ³ olje
	0,8 milliardar Sm ³ gass	0,1 milliardar Sm ³ gass
	0,2 millionar tonn NGL	
	0,1 millionar Sm ³ kondensat	
Venta produksjon i 2013	Olje: 9 000 fat per dag, Gass: 0,03 milliardar Sm ³	
Venta investeringar f.o.m. 2012	0,8 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	3,0 milliardar nominelle kroner	

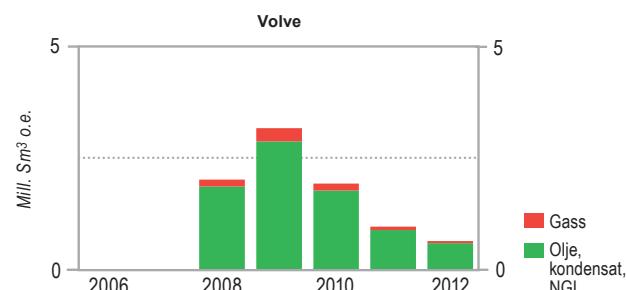
Utbygging: Volve er eit oljefelt som ligg i den midtre delen av Nordsjøen, om lag åtte kilometer nord for Sleipner Øst. Havdjupet i området er 80 meter. Feltet er bygd ut med den oppjeikbare prosess- og boreinnretninga Mærsk Inspire og eit skip for lagring av stabilisert olje, *Navion Saga*.

Reservoar: Reservoaret inneholder olje i ei kombinert stratigrafisk og strukturell felle i sandstein i Huginformasjonen av jura alder. Reservoaret ligg på 2750-3120 meter djup. Den vestlege delen av strukturen er sterkt forkasta, og det er usikkert om det er kommunikasjon over forkastingane.

Utvinningsstrategi: Volve blir produsert med vassinjeksjon som drivmekanisme.

Transport: Rikgassen blir send til Sleipner A og eksportert vidare derifrå. Olja blir eksportert med tankskip.

Status: Produksjonen frå Volve er venta å minke raskt i åra framover. Retts-havarane vurderer nye boremål som grunnlag for ein ny borekampanje som er planlagd i første halvår 2013.

Yttergryta

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 6507/11 - utvinningsløyve 062, tildelt 1981 Blokk 6507/11 - utvinningsløyve 263 C, tildelt 2008.
Godkjent utbygt	21.05.2008 av Kongen i statsråd
Produksjonsstart	05.01.2009
Operator	Statoil Petroleum AS
	Eni Norge AS 9,80 %
Rettshavarar	Petoro AS 19,95 % Statoil Petroleum AS 45,75 % Total E&P Norge AS 24,50 %
	Ophavleg Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reservar	0,3 millionar Sm ³ olje 1,0 milliardar Sm ³ gass 2,2 milliardar Sm ³ gass 0,2 millionar tonn NGL 0,4 millionar tonn NGL
Venta produksjon i 2013	Gass: 0,49 milliardar Sm ³ , NGL: 0,09 millionar tonn
Totalt investert per 31.12.2011	1,5 milliardar nominelle kroner

Utbygging: Yttergryta ligg om lag fem kilometer nord for Midgardførekomsten i Norskehavet. Havdjupet i området er 300 meter. Feltet er bygd ut med ei havbotnramme som er knytt til Midgard, og gassen blei produsert frå ein brønn.

Reservoar: Reservoaret innehold gass i sandstein i Fangstgruppa av mellomjura alder og ligg på 2390-2490 meter djup.

Utvinningsstrategi: Feltet er blitt produsert med trykkavlastning.

Transport: Gassen blei transportert til Midgard X-ramma, og vidare til Åsgard B for prosessering. Gassen frå Yttergryta er CO₂-fattig og er difor ein god «blandegass» i Åsgard transport.

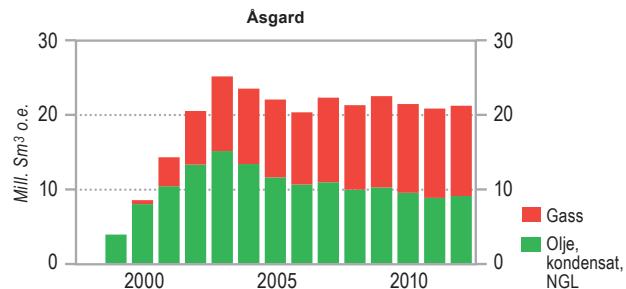
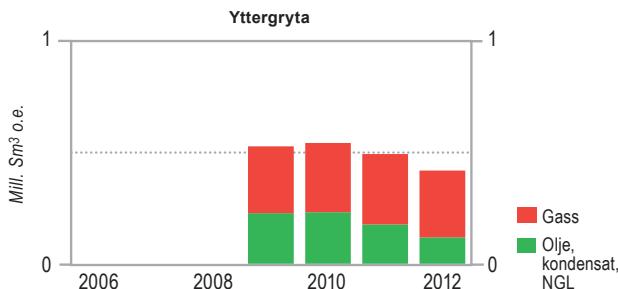
Status: Feltet blei sett i produksjon i januar 2009, og blei stengt ned seint i 2011 på grunn av vassgjennombrot i gassproduksjonsbrønnen. Eit forsøk på å starte produksjonen igjen i 2012 var mislykka. Feltet har framleis sal av gass grunna ein avtale med Åsgard.

Åsgard

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 6406/3 - utvinningsløyve 094 B, tildelt 2002. Blokk 6407/2 - utvinningsløyve 074, tildelt 1982. Blokk 6407/3 - utvinningsløyve 237, tildelt 1998. Blokk 6506/11 - utvinningsløyve 134, tildelt 1987. Blokk 6506/12 - utvinningsløyve 094, tildelt 1984. Blokk 6507/11 - utvinningsløyve 062, tildelt 1981.
Godkjent utbygt	14.06.1996 i Stortinget
Produksjonsstart	19.05.1999
Operator	Statoil Petroleum AS
	Eni Norge AS 14,82 %
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS 7,24 % Petroo AS 35,69 % Statoil Petroleum AS 34,57 % Total E&P Norge AS 7,68 %
	Ophavleg Igjen per 31.12.2012
Utvinnbare reservar	100,4 millionar Sm ³ olje 18,6 millionar Sm ³ olje 207,7 milliardar Sm ³ gass 84,1 milliardar Sm ³ gass 39,4 millionar tonn NGL 16,8 millionar tonn NGL 17,1 millionar Sm ³ kondensat
Venta produksjon i 2013	Olje: 55 000 fat per dag, Gass: 9,23 milliardar Sm ³ , NGL: 1,86 millionar tonn
Venta investeringar f.o.m. 2012	38,6 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	65,3 milliardar nominelle kroner
Hovudforsyningbase	Kristiansund

Utbygging: Åsgard ligg sentralt i Norskehavet, på 240-300 meter havdjup. Åsgard omfattar funna 6506/12-1 Smørbusk, 6506/12-3 Smørbusk Sør og 6507/11-1 Midgard. Feltet er bygd ut med havbotnkompletterte brønnar som er knytte til eit produksjons- og lagerskip, Åsgard A, som produserer og lagrar olje, og ei flytande, halvt nedsenkbar innretning, Åsgard B, som behandler gass og kondensat. Til gassenteret er det knytt eit lagerskip for kondensat, Åsgard C. Åsgardfeltet er bygt ut i to fasar. Væskefasen kom i produksjon i 1999 og gass-eksportfasen starta i oktober 2000. Innretningane på feltet utgjer ein viktig del av infrastrukturen i Norskehavet. Gassen frå Mikkel blir prosessert på Åsgard, og injeksjonsgass blir levert til Tyrihansfeltet. Morinfeltet er knytt til Åsgard B.

Reservoar: Smørifikførekomsten ligg på ei rotert forkastingsblokk som er avgrensa av forkastningar i vest og nord, og av eit strukturelt djupare område mot sør og aust. Reservoara i Garn-, Ile-, Tofte-, Tilje- og Åreformasjonane er av jura alder og inneheld gass, kondensat og olje. Smørifik Sør-førekomsten, med reservoarbergartar i Garn-, Ile- og Tiljeformasjonane, inneheld olje, gass og kondensat. Midgardførekomsten er delt inn i fire strukturelle segment med hovudreservoar i Garn- og lleformasjonane. Sandsteinsreservoara ligg på djup ned mot 4850 meter. Reservoarkvaliteten varierer mellom formasjonane, og det er store skilnader i porositet og permeabilitet mellom dei tre førekostane.

Utvinningsstrategi: For Smørifik Sør går utvinninga føre seg med trykkvedlikehald ved hjelp av gassinjeksjon. Smørifik produserer dels med trykkavlasting og dels med injeksjon av overskottsgass fråfeltet. Midgard blir produsert med trykkavlasting. Konvertering av gassinjeksjonsbrønnar til gassprodusentar på Smørifik er sett i gang, og teknologien gjer det mogleg å veksle mellom injeksjon og produksjon. Dette vil oppretthalde både gassinjeksjonen i Smørifik Sør og gassseksportvolumet frå Åsgard. I tillegg er det sett i gang eit prosjekt for optimalisering av dreneringsstrategien på Smørifik Sør, og planen er å modne prosjektet med ei utbygging i fasar med produksjonsstart for første fase i 2015 og den andre fasen, avhengig av resultata frå den første fasen, nokre år seinare. Etablering av eit gasskomprimeringsanlegg på Midgard blei godkjend i 2012, og oppstart av anlegget er planlagt til 2015. Dette anlegget vil vere nødvendig for å kunne oppretthalde gasstraumen i røyra frå Mikkel og Midgard til Åsgard B. Stabil tilførsel av låg-CO₂-gass frå Mikkel og Midgard er viktig for utblanding av høg-CO₂-gass frå Kristinfeltet i Åsgard transport til gassbehandlingsanlegget på Kårstø.

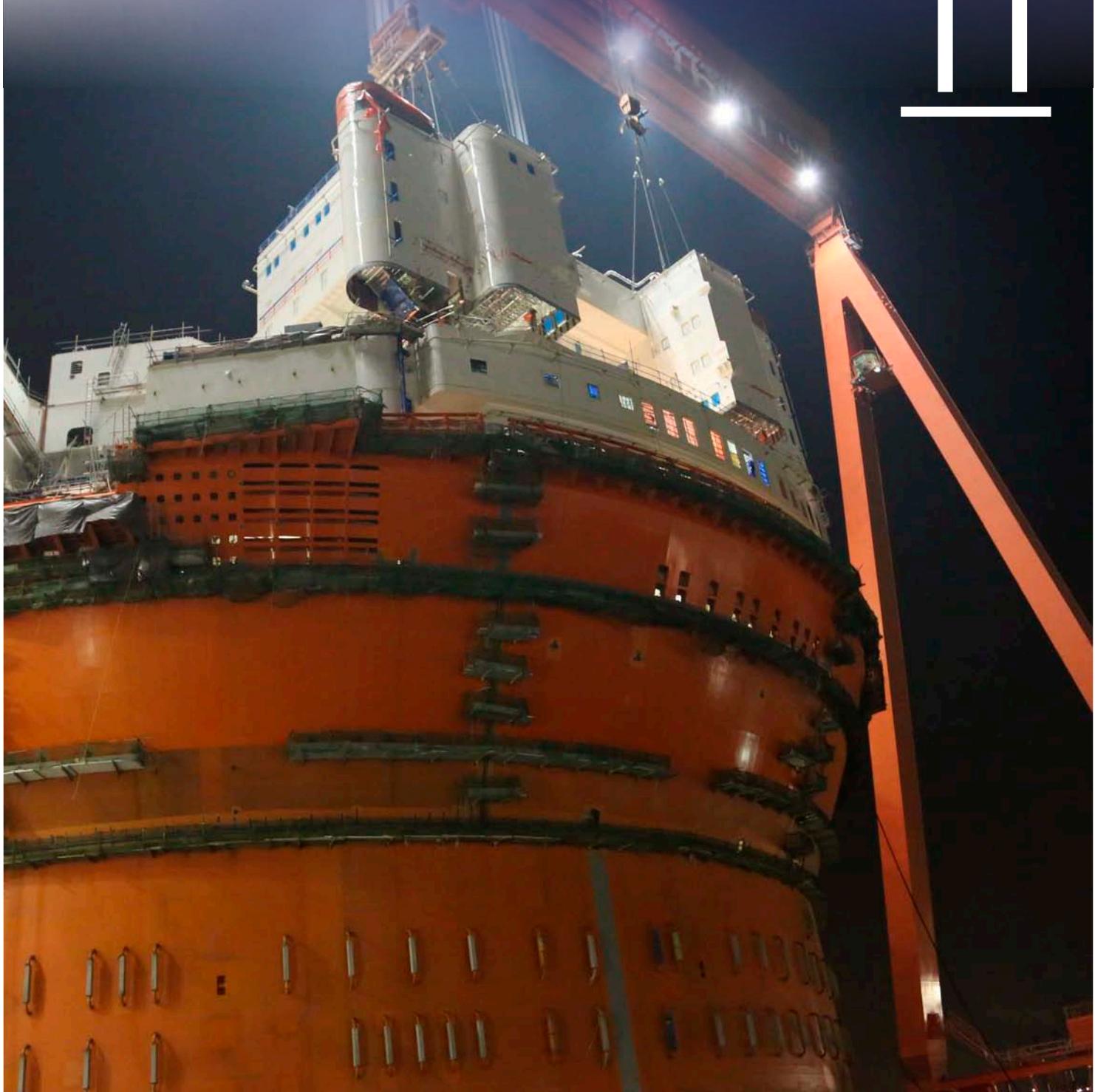
Transport: Olje og kondensat blir mellombels lagra på feltet og transportert til land med tankskip. Gassen går i Åsgard Transport til Kårstø. Kondensat frå Åsgard blir seld som olje (Halten Blend).

Status: Dei fleste av dei planlagde produksjonsbrønnane er bora, og ein arbeider aktivt for å auke utvinninga frå Åsgard, mellom anna ved å bore fleire brønnar og sidestegsbrønnar. Implementering av lågtrykksproduksjon på Åsgard A og B blir òg vurdert. Fase 1 er planlagd å starte i 2013 og fase II i 2015. Andre tiltak for auka utvinning frå Åsgard er utvida levetid for Åsgard A. Forlenging av den økonomiske levetida til Åsgard B er og i fokus. Ein avgrensingsbrønn i 2009 påviste olje og gass i eit nytt segment nordaust på Smørifik. Førekomsten blir tilknytt Åsgard B, med planlagt produksjonstart i 2013. Det er påvist andre førekostar i området som har gass med lågt CO₂-innhald. Arbeid med å realisere desse via Mikkel og Midgard til Åsgard B er sett i gang. I tillegg er det sett i gang tekniske undersøkingar av tredjepartsfunn som kandidatar for tilknyting til Åsgard.

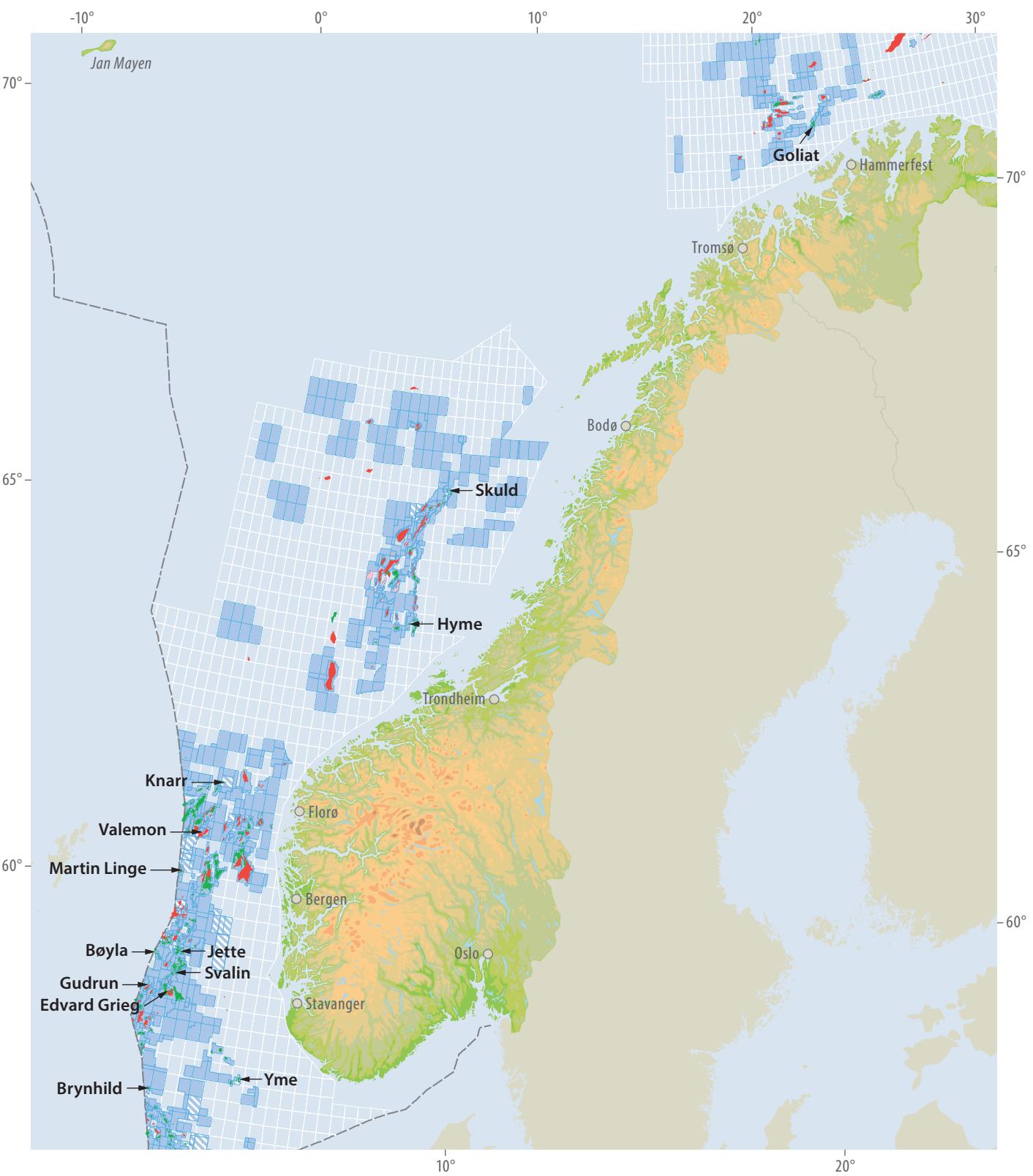

FELT UNDER UΤBYGGING

11

Bustadkvarteret blir løfta på plass på Goliat-innretninga. Den blir nå bygd på Hyundai-verftet i Ulsan i Sør-Korea.
(Foto: Eni Norge, News on request)

Figur 11.1 Felt under utbygging (Kjelde: Oljedirektoratet)

Brynhild

Blokk og utvinningsløye	Blokk 7/4 - utvinningsløye 148, tildelt 1988. Blokk 7/7 - utvinningsløye 148, tildelt 1988.	
Godkjent utbygt	11.11.2011 av Kongen i statsråd	Funnår 1992
Operator	Lundin Norway AS	
Rettshavarar	Lundin Norway AS	90,00 %
	Talisman Petroleum Norge AS	10,00 %
Utvinnbare reserver	Opphavleg	
	3,6 millionar Sm ³ olje	
Venta investeringar f.o.m. 2012	5,0 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12. 2011	0,2 milliardar nominelle kroner	

Utbygging: Brynhild ligg kring 10 kilometer fra britisk grense, 55 kilometer nordvest for Ulafeltet, og 38 kilometer fra det britiske feltet Pierce. Havdjupet i området er 80 meter. Feltet skal byggast ut med ei havbotninnretning med tilknyting til Hæwene Brim FPSO på Piercefeltet på britisk side. Vatn for injeksjon skal gå i rørleidning fra Pierce.

Reservoar: Reservoaret ligg på om lag 3300 meter i sandstein av seinjura alder i Ulaformasjonen. Reservoaret inneholder undermetta olje- og reservoartilhøvet ligg nær grensa for høgt trykk/høg temperatur (HPHT).

Utvinningsstrategi: Olja fra Brynhild skal produserast med trykkstøtte fra vassinjeksjon.

Transport: Brønnstraumen vil bli transportert i rørleidning til Hæwene Brim FPSO for måling og prosessering. Den prosesserte olja skal eksporterast med tankskip til marknaden, medan gassen blir reinjisert i Pierce.

Status: PUD ble godkjend i november 2011 og forventa produksjonsstart er i oktober 2013.

Bøyla

Blokk og utvinningsløye	Blokk 24/9 - utvinningsløye 340, tildelt 2004.	
Godkjent utbygt	26.10.2012 av Kongen i statsråd	Funnår 2009
Operator	Marathon Oil Norge AS	
	ConocoPhillips Skandinavia AS	20,00 %
Rettshavarar	Lundin Norway AS	15,00 %
	Marathon Oil Norge AS	65,00 %
Utvinnbare reserver	Opphavleg	
	3,4 millionar Sm ³ olje	
	0,3 milliardar Sm ³ gass	
Venta investeringar f.o.m. 2012	4,8 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	0,1 milliardar nominelle kroner	

Utbygging: Oljefunnet Bøyla ligg om lag 28 kilometer sør for Alvheimfeltet. Havdjupet er om lag 120 meter. Bøyla er planlagt utbygt med ei havbotninnretning knytt til Alvheim FPSO.

Reservoar: Reservoaret er i sandstein i Hermodformasjonen, som er eit kanaliserat marint viftesystem av sein paleocen til tidleg eocen alder. Reservoaret ligg på om lag 2100 meter.

Utvinningsstrategi: Vassinjeksjon vil bli nytta for trykkstøtte ettersom det er avgrensa naturleg akvifer til stades. Gassløft vil og bli nytta som drivmekanisme når brønnane startar å produsere vatn.

Transport: Olje og gass fra Bøyla vil bli transportert til Alvheim for prosessering og eksport.

Status: PUD ble sendt inn i juni 2012, og planlagt produksjonsstart er i oktober 2014.

Edvard Grieg

Blokk og utvinningsløye	Blokk 16/1 - utvinningsløye 338, tildelt 2004.	
Godkjent utbygt	11.06.2012 i Stortinget	Funnår 2007
Operator	Lundin Norway AS	
Rettshavarar	Lundin Norway AS	50,00 %
	OMV (Norge) AS	20,00 %
	Wintershall Norge AS	30,00 %
Utvinnbare reservar	Ophavleg	
	26,2 millionar Sm ³ olje	
	1,8 milliardar Sm ³ gass	
	0,6 millionar tonn NGL	
Venta investeringar f.o.m. 2012	21,7 milliardar 2012-kroner	

Utbygging: Edvard Grieg ligg om lag 35 kilometer sør for felta Grane og Balder. Havdjupet er om lag 110 meter. Utbyggingsa omfattar ei botnfast brønnhovud-, bustad- og produksjonsinnretning . Borelösinga blir ei separat oppjekkbar boreinnretning. Den faste produksjonsplattforma skal ha ekstra brønnslissar for boring av tilleggsbrønnar og mogleg utvikling av funn og prospekt i nærlieken.

Reservoar: Reservoaret inneholder olje på 1900-1940 meter djup. Reservoaret består av fluviale, eoliske og grunmarine konglomerat og sandsteinar av seintriasisk til tidlegkritt alder. Det er også påvist olje i underliggende grunnfjell.

Utvinningsstrategi: Edvard Grieg vil bli produsert med trykkstøtte fra vassinjeksjon.

Transport: Olja vil bli transportert i rørleidning til Grane Oljerør som er knytt til Stureterminalen. Gassen vil bli transportert i ein egen rørleidning som er knytt til SAGE-systemet på britisk side.

Status: Innretninga er under bygging. Produksjonsstart er venta sein i 2015.

Goliat

Blokk og utvinningsløye	Blokk 7122/7 - utvinningsløye 229, tildelt 1997. Blokk 7122/8 - utvinningsløye 229, tildelt 1997. Blokk 7122/10 - utvinningsløye 229, tildelt 1997. Blokk 7122/11 - utvinningsløye 229 B, tildelt 2007.	
Godkjent utbygt	18.06.2009 i Stortinget	Funnår 2000
Operator	Eni Norge AS	
Rettshavarar	Eni Norge AS	65,00 %
	Statoil Petroleum AS	35,00 %
Ophavleg		
Utvinnbare reservar	30,2 millionar Sm ³ olje	
	7,3 milliardar Sm ³ gass	
	0,3 millionar tonn NGL	
Venta investeringar f.o.m. 2012	26,7 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	10,2 milliardar nominelle kroner	

Utbygging: Goliat er eit oljefelt som ligg om lag 50 kilometer sørøst for Snøhvitfeltet i Barentshavet. Havdjupet i området er 360-420 meter. Goliatfeltet blir bygd ut med ein sirkulær FPSO (Sevan 1000) som inkluderer åtte havbotnrammer med totalt 32 brønnslissar. Havbotnrammene blir knytt til FPSO-en med eit integrert lager- og lastesystem.

Reservoar: Reservoara inneholder olje og tynne gasskapper i sandstein i Kapp Toscana-gruppa (Realgrunnen undergruppe) og Kobbeformasjonen av trias alder. Reservoara ligg 1100-1800 meter under havflata i ein kompleks og segmentert struktur.

Utvinningsstrategi: Goliat skal produserast med vassinjeksjon som trykkstøtte. Assosiert gass blir reinjisert inntil ein mogleg gasseksport gjennom Snøhvit gassrør til Melkøya er etablert.

Transport: Olja blir lasta over på tankskip og transportert til marknaden.

Status: Planlagd produksjonsstart er sein i 2014.

Gudrun

Blokk og utvinningsløye	Blokk 15/3 - utvinningsløye 025, tildelt 1969.	
Godkjent utbygt	16.06.2010 i Stortinget	Funnår 1975
Operator	Statoil Petroleum AS	
Rettshavarar	GDF SUEZ E&P Norge AS	25,00 %
	Statoil Petroleum AS	75,00 %
Opphavleg		
11,7 millionar Sm ³ olje		
6,4 milliardar Sm ³ gass		
1,3 millionar tonn NGL		
Venta investeringar f.o.m. 2012	12,9 milliardar 2011-kroner	
Totalt investert per 31.12.2011	5,9 milliardar nominelle kroner	

Utbygging: Gudrun ligg 50 kilometer nord for felta Sleipner Øst og Sleipner Vest. Havdjupet er om lag 110 meter. Gudrun blir bygt ut med ei innretning med stålunderstell og førstetrinns prosessering. Den skal knytast til Sleipner A gjennom to rørleidningar, ein for olje og ein for rikgass.

Reservoar: Reservoara inneholder olje og gass i sandstein i Draupneformasjonen av seinjura alder og gass i Huginformasjonen av mellomjura alder. Reservoara ligg på 4000-4760 meter djup.

Utvinningsstrategi: Gudrun vil bli produsert med naturleg trykkavlasting.

Transport: Olje og gass frå Gudrun vil bli transportert til Sleipner A for vidare prosessering og eksport.

Status: Planlagd produksjonsstart er i 2014.

Hyme

Blokk og utvinningsløye	Blokk 6407/8 - utvinningsløyve 348, tildelt 2004.	
Godkjent utbygt	24.06.2011 av Kongen i statsråd	Funnår 2009
Operator	Statoil Petroleum AS	
	Core Energy AS	17,50 %
	E.ON E&P Norge AS	17,50 %
	Faroe Petroleum Norge AS	7,50 %
	GDF SUEZ E&P Norge AS	20,00 %
	Statoil Petroleum AS	35,00 %
	VNG Norge AS	2,50 %
Opphavleg		
3,2 millionar Sm ³ olje		
0,5 milliardar Sm ³ gass		
0,2 millionar tonn NGL		
Venta investeringar f.o.m. 2012	3,9 milliardar 2012-kroner	
Totalt investert per 31.12. 2011	0,9 milliardar nominelle kroner	

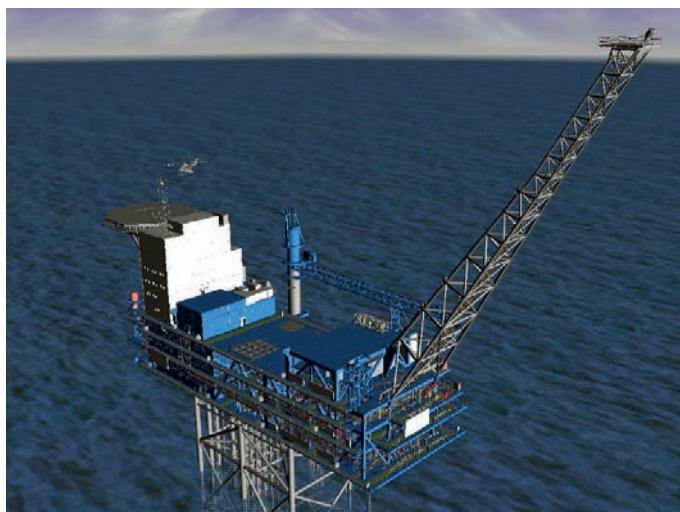
Utbygging: Hyme ligg om lag 19 kilometer nordaust for Njord og om lag 10 kilometer vest for Draugen. Havdjupet er om lag 260 meter. Hyme blir bygt ut med ei standard havbotninnretning med fire brønnslissar. Hyme er knytt til Njord-anlegget med eit produksjonsrør, eit vassinjeksjonsrør, og eit rør for gassløft. Utbyggingsplanen omfattar ein produksjonsbrønn og ein vassinjeksjonsbrønn.

Reservoar: Reservoaret inneholder olje og gass i Tiljeformasjonen av tidleg jura alder. Reservoaret ligg på 2150 meter djup og har god kvalitet.

Utvinningsstrategi: Hyme vil bli produsert gjennom ein togreinsbrønn i toppen av strukturen og med vassinjeksjon som trykkstøtte.

Transport: Olje og gass blir transportert via Njord-anlegget.

Status: Produksjonen starta i februar 2013.

Jette

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 25/7 - utvinningsløyve 504, tildelt 2009. Blokk 25/8 - utvinningsløyve 027 D, tildelt 2007. Blokk 25/8 - utvinningsløyve 169 C, tildelt 2009.
Godkjent utbygt	17.02.2012 av Kongen i statsråd
Operator	Det norske oljeselskap ASA
Rettshavarar	Det norske oljeselskap ASA Petoro AS
Utvinnbare reservar	Opphavleg 1,5 millionar Sm ³ olje 0,1 milliardar Sm ³ gass
Venta investeringar f.o.m. 2012	3,9 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	0,3 milliardar nominelle kroner

Utbygging: Jette ligg rundt seks kilometer sør for Jotunfeltet på om lag 127 meter havdjup. Jette skal byggast ut med ei havbotnramme knytt til Jotun A-innretninga.

Reservoar: Reservoaret ligg i Heimdalformasjonen, som består av et submarint viftesystem av seinpaleocen alder, på omlag 2200 meter djup.

Utvinningsstrategi: Jette vil bli produsert med trykkstøtte frå naturleg vassdriv.

Transport: Brønnstraumen vil gå til Jotun A og vidare til Jotun B for prosessering og lasting.

Status: PUD blei godkjend i februar 2012, og planlagd produksjonsstart er andre kvartal i 2013.

Knarr

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 34/3 - utvinningsløyve 373 S, tildelt 2006.
Godkjent utbygt	09.06.2011 i Stortinget
Operator	BG Norge AS
Rettshavarar	BG Norge AS Idemitsu Petroleum Norge AS RWE Dea Norge AS Wintershall Norge AS
Utvinnbare reservar	Opphavleg 11,9 millionar Sm ³ olje 0,3 milliardar Sm ³ gass 0,8 millionar tonn NGL
Venta investeringar f.o.m. 2012	10,0 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	0,5 milliardar nominelle kroner

Utbygging: Knarr ligg om lag 50 kilometer nordaust for Snorre på 410 meter havdjup. Knarr skal byggast ut med ein FPSO og to havbotnrammer for produksjon og injeksjon knytt til ein havbotnmanifold..

Reservoar: Reservoaret ligg på om lag 3800 meter djup og inneheld olje i sandstein i Cookformasjonen av tidlegjura alder.

Utvinningsstrategi: Produksjonsstrategien omfattar trykkvedlikehald frå vassinjeksjon.

Transport: Olje blir lasta frå Knarr FPSO over på tankskip, medan gassen blir eksportert i ein ny gassrørleidning til FLAGS og vidare til St Fergus i UK.

Status: FPSO-en og havbotnrammene er under bygging. Boring av utvinningsbrønnar tek til sommaren 2013 og produksjonsstart er planlagd i mai 2014.

Martin Linge

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 29/6 - utvinningsløyve 043, tildelt 1976. Blokk 29/6 - utvinningsløyve 043 BS, tildelt 2006. Blokk 29/9 - utvinningsløyve 040, tildelt 1975. Blokk 30/4 - utvinningsløyve 043, tildelt 1976. Blokk 30/4 - utvinningsløyve 043 BS, tildelt 2006. Blokk 30/7 - utvinningsløyve 040, tildelt 1975.
Godkjent utbygt	11.06.2012 i Stortinget
Operator	Funnår 1978
Rettshavarar	Petoro AS 30,00 % Statoil Petroleum AS 19,00 % Total E&P Norge AS 51,00 %
Opphavleg	
Utvinnbare reservar	6,0 millionar Sm ³ olje 19,7 milliardar Sm ³ gass 0,7 millionar tonn NGL 3,0 millionar Sm ³ kondensat
Venta investeringar f.o.m. 2012	23,9 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	0,4 milliardar nominelle kroner

Utbygging: Martin Linge ligg nær delelinja til britisk sektor, om lag 42 kilometer vest for Oseberg. Havdjupet er 100–120 meter. Martin Linge vil bli bygget ut med ein integrert fast produksjonsinnretning og med ein FSO for lagring av olje og kondensat. Brønnane skal borast av ei flyttbar, oppjekkbar innretning. Innretninga skal drivast med elektrisk kraft frå land.

Reservoar: Hovudreservoaret er strukturelt komplekst og inneholder gass og kondensat med høg temperatur og høgt trykk. Det er tre reservoar i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder på 3700-4400 meters djup. I tillegg inneholder feltet olje i Friggformasjonen av eocen alder på om lag 1750 meter djup. Friggformasjonen har god reservoarkvalitet.

Utvinningsstrategi: Gassreservoaret skal produserast med trykkavlasting, medan oljen i eocenreservoaret skal produserast med støtte av naturleg akvifer og gassløft. Produsert vatn vil bli reinisert i eit eige reservoar.

Transport: Rikgassen skal transporterast gjennom ein rørleidning til FUKA gasstransportsystem på britisk sektor. Olje og kondensat skal eksporterast med tankskip frå FSOen.

Status: Produksjonsstart er venta i slutten av 2016.

Skuld

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 6608/10 - utvinningsløyve 128, tildelt 1986.
Godkjent utbygt	20.01.2012 av Kongen i statsråd
Operator	Funnår 2008
Rettshavarar	Statoil Petroleum AS Eni Norge AS 11,50 % Petoro AS 24,55 % Statoil Petroleum AS 63,95 %
Opphavleg	
Utvinnbare reservar	13,4 millionar Sm ³ olje 0,6 milliardar Sm ³ gass 0,1 millionar tonn NGL
Venta investeringar f.o.m. 2012	8,8 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	1,4 milliardar nominelle kroner

Utbygging: Skuld ligg i Norskehavet nord for Norne, på om lag 340 meter havdjup. Feltet omfattar to oljeforekomstar, 6608/10-12 (Dompap) og 6608/10-14 S (Fossekall), som ligg respektive 26 kilometer og 16 kilometer nord for Norneskipet. Skuld blir bygget ut med brønnrammer knytte til Norne FPSO.

Reservoar: Reservoara inneholder olje i sandstein i Åre-, Tofte- og lleformasjonane av mellomjura alder og ligg på 2400-2600 meter djup.

Utvinningsstrategi: Skuld skal drenerast med vassinjeksjon som drivmekanisme. I tillegg blir nokre av brønnane utstyrt med gassløft for å handtere lågt trykk og høgt vasskutt.

Transport: Brønnstraumen skal prosesserast på Norne-skipet, og olja skal bøyelastast saman med olja frå Norlefeltet. Gassen skal gå i rør fra Norneskipet til Åsgard og vidare i Åsgard Transport System til Kårstø.

Status: PUD ble godkjend i januar i 2012. Boring av utvinningsbrønnar starta i mars 2012, og produksjonen er planlagd å starte i første halvår i 2013.

Svalin

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 25/11 - utvinningsløyve 169, tildelt 1991.
Godkjent utbygt	23.11.2012 av Kongen i statsråd
Operatør	Statoil Petroleum AS
Rettshavarar	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS Petoro AS Statoil Petroleum AS
Utvinnbare reservar	Ophavleg 12,1 millionar Sm ³ olje
Venta investeringar f.o.m. 2012	4,2 milliardar 2012-kroner

Utbygging: Svalin ligg åtte kilometer sørvest vest for Granefeltet. Havdjupet er om lag 120 meter. Svalin skal byggast ut med ein fleirgreinsbrønn frå Grane-innretninga og med ei havbotninnretning knytt til Grane.

Reservoar: Det er olje og assosiert gass på om lag 1750 meter djup i sandstein tilhøyrande Heimdal- og Balderformasjonen av paleocen til tidleg eocen alder. Sandsteinen er avsett som djupmarine vifteavsetningar.

Utvinningsstrategi: Svalin skal produserast med trykkavlasting.

Transport: Brønstraumen skal prosesserast på Grane og transporterast i rørleidning til Stureterminalen for lagring og eksport.

Status: PUD blei godkjend i 2012,. Produksjonen frå Svalin er planlagd starta i to fasar, i november 2013 og i juni 2014.

Valemon

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 30/1 - utvinningsløyve 050 C, tildelt 1999. Blokk 34/10 - utvinningsløyve 050, tildelt 1978. Blokk 34/10 - utvinningsløyve 050 B, tildelt 1995. Blokk 34/10 - utvinningsløyve 050 D, tildelt 2007. Blokk 34/11 - utvinningsløyve 193 B, tildelt 2009. Blokk 34/11 - utvinningsløyve 193 D, tildelt 2011.
Godkjent utbygt	09.06.2011 i Stortinget
Operatør	Statoil Petroleum AS
Rettshavarar	Centrica Resources (Norge) AS Enterprise Oil Norge AS Petoro AS Statoil Petroleum AS
Utvinnbare reservar	Ophavleg 4,9 millionar Sm ³ olje 26,1 milliardar Sm ³ gass 1,3 millionar tonn NGL
Venta investeringar f.o.m. 2012	16,8 milliardar 2012-kroner
Totalt investert per 31.12.2011	1,5 milliardar nominelle kroner

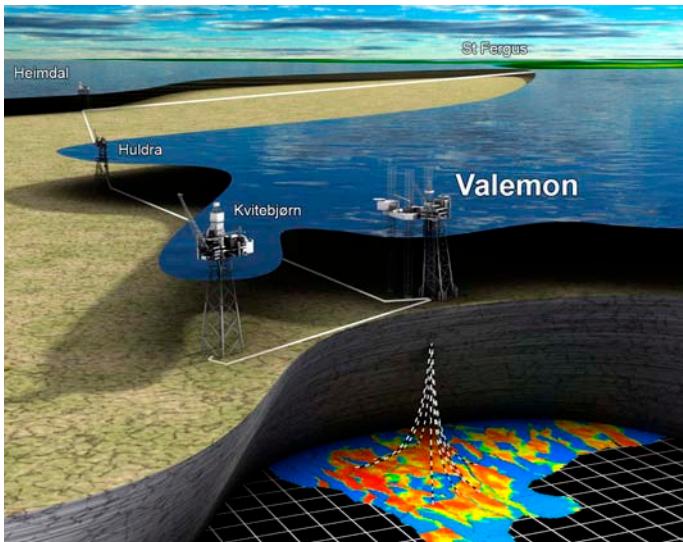
Utbygging: Valemon ligg i blokkene 34/11 og 34/10, rett vest for Kvitebjørnfeltet. Havdjupet er 135 meter. Det er bora fleire avgrensingsbrønnar. Utbyggingsprinsippet er ei fast produksjonsinnretning med stålunderstell og med forenkla separasjonsprosess. Innretninga skal fjernstyrast frå Kvitebjørnfeltet eller frå land.

Reservoar: Førekomsten har ein kompleks struktur med mange forkastingar. Reservoara er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder og Cookformasjonen av tidlegjura alder. Reservoara ligg på om lag 4000 meter djup, med høgt trykk og høg temperatur.

Utvinningsstrategi: Valemon skal produserast med trykkavlasting.

Transport: Kondensat skal transporterast i rør til Kvitebjørn og vidare i Kvitebjørn Oljerør (KOR) til Mongstad. Rikgassen skal etter planen transporterast i Huldrarøyret til Heimdal for vidare transport til Storbritannia eller til kontinentet.

Status: Plattforma er under bygging. Boring av brønnar starta i 2012 og produksjonen er planlagd å starte i oktober 2014.

Yme

Blokk og utvinningsløyve	Blokk 9/2 - utvinningsløyve 316, tildelt 2004. Blokk 9/5 - utvinningsløyve 316, tildelt 2004.	
Godkjent utbygt	11.05.2007 av Kongen i statsråd	Funnår 1987
Produksjonsstart	27.02.1996	
Operator	Talisman Energy Norge AS	
	Lotos Exploration and Production Norge AS	20,00 %
Rettshavarar	Norske AEDC A/S	10,00 %
	Talisman Energy Norge AS	60,00 %
	Wintershall Norge AS	10,00 %
Utvinnbare reserver*	Opphavleg	Igjen per 31.12.2012
	22,0 millionar Sm ³ olje	14,1 millionar Sm ³ olje
Venta investeringar f.o.m. 2012	4,2 milliarder 2012-kroner	
Totalt investert per* 31.12.2011	11,7 milliarder nominelle kroner	

* inkluderer tidligare og ny utbygging

Utbygging: Yme ligg i den sørøstlige delen av Nordsjøen på 77-93 meter havdjup. Yme er det første oljefeltet på norsk sokkel som blir bygd ut på nytt etter at feltet har vore stengt ned. Feltet blei første gong bygd ut i 1995, innanfor utvinningsløyve 114, med Statoil som operatør. Produksjonsperioden var frå 1996 til 2001, då rettshavarane ikkje lenger fant det lønnsamt å halde fram med drifta. I 2006 vedtok nye rettshavarar i utvinningsløyve 316, med Talisman som operatør, å utvinne attverande ressursar med ei ny oppjekkbar produksjonsinnretning. Innretninga er plassert på ein lagertank for olje på havbotnen over Gamma-strukturen. Beta-strukturen blir bygd ut med brønnar på havbotnen.

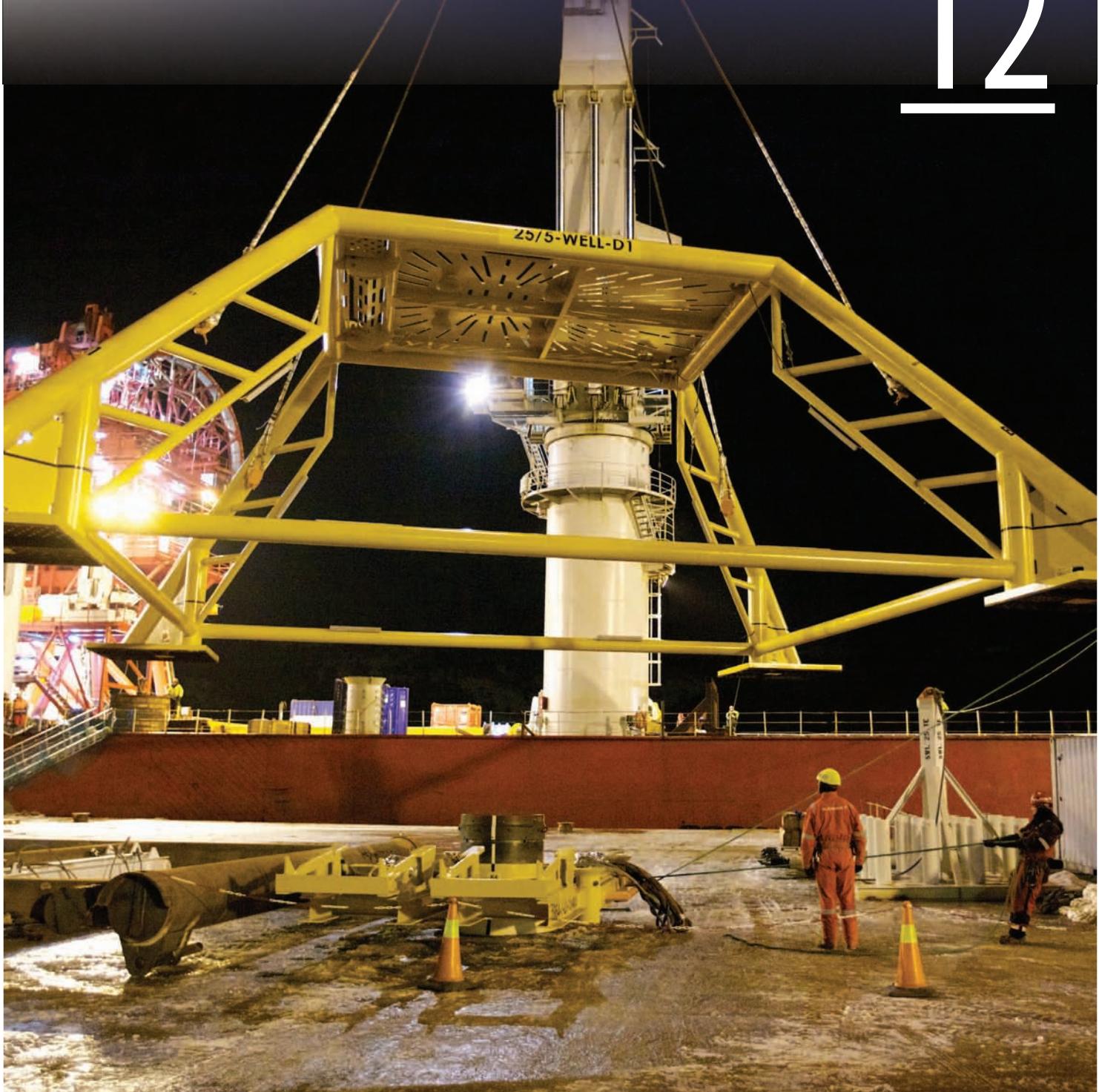

Reservoar: Yme inneholdt to separate hovudstrukturar: Gamma og Beta, med til saman fem førekomstar. Reservoaret er i sandstein i Sandnesformasjonen av mellomjura alder og ligg på om lag 3150 meter djup.

Status: Grunna tekniske problem har rettshavarane konkludert med at storparten av den eksisterande innretninga skal fjernast frå feltet. Rettshavarane arbeider med nye utbyggingsplanar for feltet.

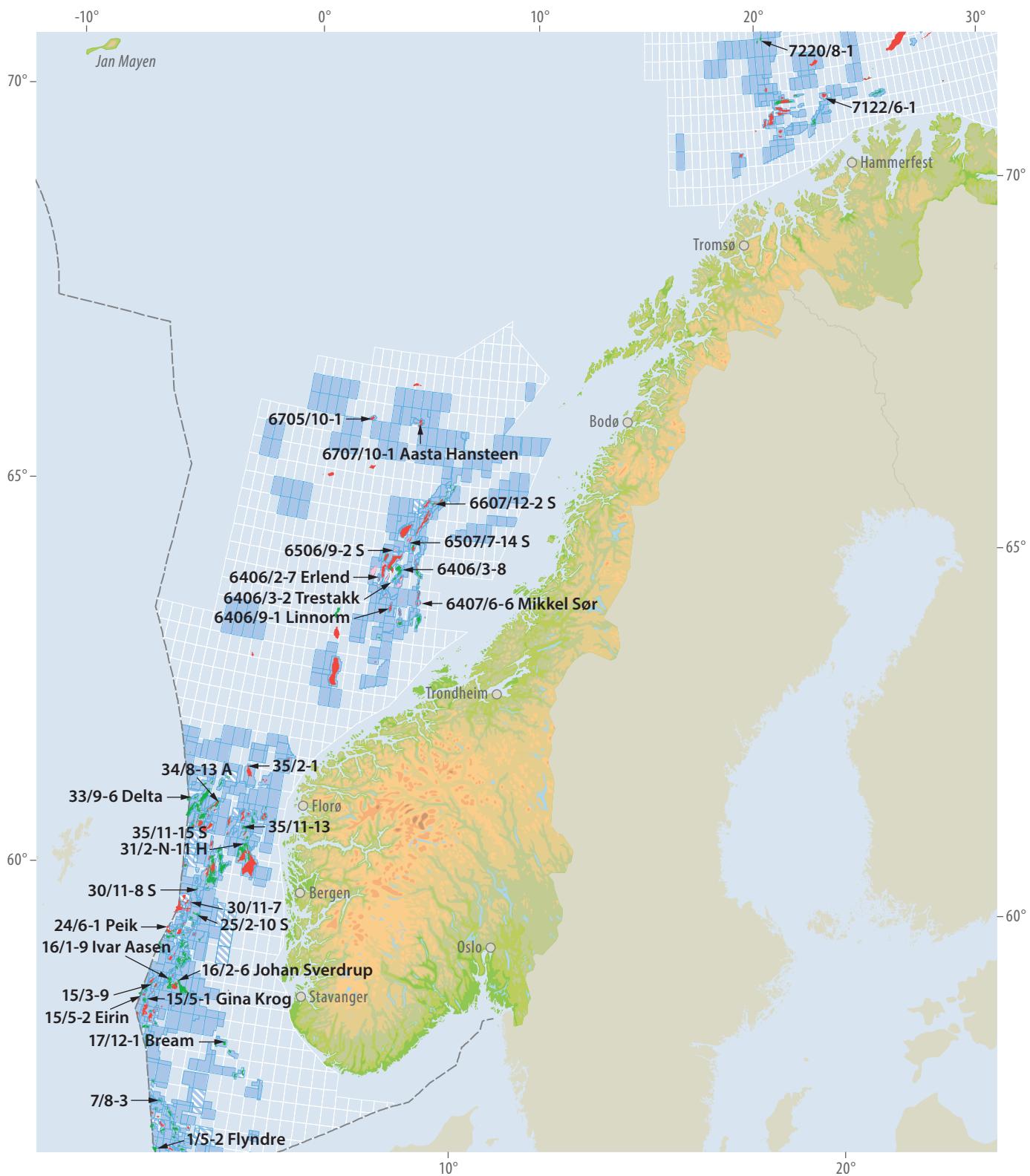
UTBYGGINGAR I FRAMTIDA

12

Svært mange felt blir bygt ut med undervassinnretninger. Denne står nå på havbotnen på Atlafeltet, der produksjonen starta i 2012.

(Foto: Total, Woldcam)

Figur 12.1 Utbyggingar i framtida (Kjelde: Oljedirektoratet)

Utbyggingar vedtekne av rettshavarane

15/5-1 Gina Krog

Utvinningsløyve:	029 B, 029 C, 048, 303, Operatør: Statoil Petroleum AS
Ressursar:	Olje: 16,8 millionar Sm ³ , Gass: 12,5 milliardar Sm ³ , NGL: 3,3 millionar tonn, Kondensat: 1,6 millionar Sm ³ .

15/5-1 Gina Krog er eit olje- og gassfunn 250 kilometer vest for Stavanger og 30 kilometer nordvest for Sleipner A-innretninga. Havdjupet er 116 meter. Felte blei påvist i 1974. Reservoaret inneheld olje og gass i Huginformasjonen av seinjura alder på om lag 3700 meter djup. Gina Krog skal byggast ut med ein ny stålplattform. Boringa er planlagd utført med ei oppjekkbar innretning. Olja vil bli eksportert via bøye-lasting (FSU). Rikgassen skal transporterast til Sleipner for prosessering med vidare eksport til Gassled. Kondensat/NGL skal til Kårstø. Dreneringsstrategien vil være gassinjeksjon. PUD blei levert i desember 2012, produksjon er venta å starte i 2017.

16/1-9 Ivar Aasen

Utvinningsløyve:	001 B, 028 B, 242, Operatør: Det norske oljeselskap ASA
Ressursar:	Olje: 18,3 millionar Sm ³ , Gass: 4,7 milliardar Sm ³ , NGL: 1,1 millionar tonn

16/1-9 Ivar Aasen blei påvist i 2008, om lag 30 kilometer sør for felta Grane og Balder. Ein avgrensingsbrønn og eit sidesteg, 16/1-11 og 16/1-11A, blei bora på funnet i 2010. Havdjupet er om lag 110 meter. Reservoaret inneheld olje og gass i sandstein i Sleipner-formasjonen av mellomjura alder og Skagerrakformasjonen av seintrias alder. Reservoaret ligg på om lag 2400 meter djup. Ivar Aasen er planlagt som ei sjølvstendig utbygging med ei fast produksjonsinnretning som skal knyttast til Edvard Grieg-innretninga. I tillegg er to oljefunn, 25/10-8 Hanz og 16/1-7 West Cable, planlagt produsert via Ivar Aasen-innretninga. PUD blei i desember 2012, og produksjonsstart er planlagd sein i 2016.

33/9-6 Delta

Utvinningsløyve:	037 D, Operatør: Wintershall Norge AS
Ressursar:	Olje: 0,1 millionar Sm ³

33/9-6 Delta blei påvist i 1976 og ligg nær grensa til britisk sokkel, mellom felta Murchison og Statfjord Nord. Reservoaret er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder og ligg om lag 3000 meter under havflata. Det er bora ein brønn frå Murchison-innretninga på britisk side for å avgrense reservoaret, og prøveutvinning blir for tida gjennomført i denne brønnen. Dette skal halde fram til Murchison blir stengt ned i 2013 eller 2014.

35/11-15 S

Utvinningsløyve:	090, 248, Operatør: Statoil Petroleum AS
Ressursar:	Olje: 1,7 millionar Sm ³

35/11-15 S (Fram H-Nord) er eit oljefunn som ligg like nord for Framfeltet, på 360 meter havdjup. Funnbrønnen vart bora i 2007, og vedtak om utbygging blei gjort i juni 2012. Ein søknad om PUD-fritak blei levert til styresmaktene i april 2012. Fram H-Nord er planlagt utbygd med ein togreinsbrønn (MLT) med gasslyft, og vil bli produsert ved naturleg trykkavlasting. Brønnstraumen vil bli transportert gjennom ei 4-slissars havbotnramme knytt til den eksisterande A2-ramma på Fram Vest, og prosessert på Troll C. Reservoaret i Fram H-Nord inneholder olje i Heatherformasjonen av seinjura alder, og ligg omlag 2 950 meter under havflata.

6707/10-1 Aasta Hansteen

Utvinningsløyve:	218, Operatør: Statoil Petroleum AS
Ressursar:	Gass: 45,4 milliardar Sm ³ , Kondensat: 0,9 millionar Sm ³

6707/10-1 Aasta Hansteen blei påvist i 1997, og ligg om lag 320 kilometer vest for Bodø. Havdjupet i området er 1270 meter. Reservoaret ligg på om lag 3000 meter og inneholder gass i sandstein i Nise-formasjonen av kritt alder. To brønnar som blei bora i nærliggende områder i 2008, 6707/10-25 og 6706/12-1, påviste fleire gassressursar som kan bli knytt til ei felles utbygging. Aasta Hansteen vil bli bygt ut med eit flytande feltsenter, den første Spar-plattforma i Noreg. Asta

Hansteen-innretninga kan bli feltsenter for andre funn i området i framtida. Utbygginga er avhengig av nye gasstransportløysingar frå Norskhevet. Planen er å transportere gassen frå Aasta Hansteen og andre funn i ein ny rørleidning til Nyhamna (Polarled). Planane for utbygging av Aasta Hansteen og Polarled er difor samkjørde. Det store havdjupet gir tekniske utfordringar. Utbyggar vil utvikle teknologi som kan vere nyttig for framtidige utbyggingar i Noreg. PUD blei levert i desember 2012.

Felt og funn i planleggingsfasen

1/5-2 Flyndre

Utvinningsløyve:	018 DS, 297, Operatør: Maersk Oil Norway AS
Ressursar:	Olje: 0,4 millionar Sm ³ , Gass: 0,1 milliardar Sm ³

1/5-2 Flyndre blei påvist i 1974, og ligg på begge sider av grenselinja mellom norsk og britisk sektor i Ekofiskområdet, på 70 meter havdjup. Funnet inneholder olje og assosiert gass i sandstein av paleocen alder og i kritbergartar av seinkrit alder. Det er bora fire brønnar på funnet, ein på norsk side og tre på britisk side. Brorparten av ressursane ligg i reservoaret av paleocen alder på britisk kontinentalsokkel, og det er ikkje planlagt utvinning frå kritreservoaret. Ein feltutviklingsplan skal etter planen leverast til britiske og norske styresmakter i 2013. Kritreservoaret er ikkje inkludert i utbyggingsplanen. Den planlagde utbyggingsløysinga er ei havbotnramme på britisk side knytt til Clyde-innretninga på britisk kontinentalsokkel. Produktionsstart er planlagd i september 2013.

7/8-3

Utvinningsløyve:	301, Operatør: Lundin Norway AS
Ressursar:	Olje: 3,8 millionar Sm ³

7/8-3 er eit oljefunn som blei påvist i 1983. Det blei bora ein avgrensingsbrønn i 2006. Funnet er lokalisert om lag 27 kilometer nordvest for Ula. Ula eller Pierce på britisk sektor er moglege verstsplatforer.

15/3-9

Utvinningsløyve:	025, 187, Operatør: Statoil Petroleum AS
Ressursar:	Olje: 0,9 millionar Sm ³ , Gass: 0,5 milliardar Sm ³ , NGL: 0,1 millionar tonn, Kondensat: 0,0 millionar Sm ³

15/3-9 (Gudrun Øst) er eit oljefunn som ligg om lag fire kilometer sør aust for Gudrun. Planen er å produsere ressursane med ein langtrekkande brønn frå Gudrun-innretninga og med trykkavlasting.

15/5-2 Eirin

Utvinningsløyve:	048 E, Operatør: Statoil Petroleum AS
Ressursar:	Gass: 7,9 milliardar Sm ³ , NGL: 0,1 millionar tonn, Kondensat: 0,3 millionar Sm ³

15/5-2 Eirin blei påvist i 1978. Det ligg om lag 40 kilometer nordvest for Sleipner A-innretninga, og ni kilometer nordvest for funnet 15/5-1 Gina Krog. Om lag 80 prosent av gassen er i Skagerakformasjonen (seintrias alder), og om lag 20 prosent i Sleipnerformasjonen (jura). Skagerakformasjonen ligg på om lag 4100 meter djup. Utbyggingsløysinga blir truleg ei havbotnramme med fire brønnslissar og to gassbrønnar som skal knyttast til den planlagde Gina Krog-innrettinga, der brønnstraumen dels blir prosessert og gassen brukta for injeksjon i Gina Krog for å auke utvinninga. Havbotnramma er planlagt å byggast på 118 meter djup. Rettshavarane planlegg å levere PUD seit i 2013 og starte produksjon i 2017.

16/2-6 Johan Sverdrup

Utvinningsløyve:	265, 501, Operatør: Lundin Norway AS
Ressursar:	Olje: 300,0 millionar Sm ³ , Gass: 7,8 milliardar Sm ³ , NGL: 3,8 millionar tonn,

16/2-6 Johan Sverdrup blei påvist i 2010 om lag 40 kilometer sør for Grane

og Balder. Fem avgrensingsbrønnar og to sidesteg blei bora på funnet i 2011, medan seks avgrensingsbrønnar og to sidesteg blei bora i 2012. Havdjupet i området er om lag 115 meter. Reservoaret innehold olje i sandstein av jura alder og ligg på omlag 1900 meter djup. Rettshavarane vurderer ei sjølvstendig utbygging med fleire innretningar og planlegg konseptval i oktober 2013.

17/12-1 Bream

Utvinningsløyve: 407, Operatør: BG Norge AS

Ressursar: Olje: 6,8 millionar Sm³

17/12-1 Bream blei påvist i 1972 i utvinningsløyve 016. Funnet ligg på 110 meter havdjup i den sør austlege delen av Nordsjøen, om lag 50 kilometer nordvest for Ymefeltet. Reservoaret er i sandstein i Sandnesformasjonen av mellomjura alder, og ligg på om lag 2300 meter djup. Funnet blei levert tilbake i 1994 og tildelt på nytt i 2007 til utvinningsløyve 407. I 2009 blei det bora ein avgrensingsbrønn 17/12-4 med to horisontale sidesteg. Den mest trulege utbyggingsløysinga er ein leid FPSO. Vassinjeksjon er tilrådd som dreneringsstrategi og assosiert gass skal etter planen reinjisera. Mogleg produksjonsstart er i 2017.

24/6-1 Peik

Utvinningsløyve: 088, Operatør: Centrica Resources (Norge) AS

Ressursar: Olje: 0,6 millionar Sm³, Gass: 2,0 milliardar Sm³

24/6-1 Peik blei påvist i 1985 og avgrensa med brønnen 9/15a-1 på britisk side i 1987. Funnet ligg på begge sider av grensa mellom norsk og britisk sektor, om lag 18 kilometer vest for Heimdal og like nordvest for Alvheimfeltet. Havdjupet er om lag 120 meter. Reservoaret innehold sandstein i Vestlandsgruppa av mellomjura alder. Reservoaret ligg på om lag 4500 meter djup og inneholder gass og kondensat under høgt trykk. Funnet er planlagt bygd ut med ei havbotninnretning knytt til eit norsk knutepunkt i området, eller til eit felt på britisk side.

25/2-10 S

Utvinningsløyve: 442, Operatør: Centrica Resources (Norge) AS

Ressursar: Olje: 11,2 millionar Sm³, Gass: 3,4 milliardar Sm³

Brønnen 25/2-10 S blei bora på Frigg Gamma-strukturen, der olje/gass blei påvist alt i 1986. Funnet ligg om lag 20 kilometer aust for Friggfeltet. Havdjupet i området er om lag 120 meter. Reservoaret inneholder olje og gass i sandstein frå den eocen Friggesformasjonen og ligg på om lag 1900 meter djup. Ressursane inkluderer òg Frigg Delta-strukturen, der brønnen 25/2-17 blei bora i 2009, med funn av olje i same reservoar som resultat.

30/11-7

Utvinningsløyve: 035 B, 362, Operatør: Centrica Resources (Norge) AS

Ressursar: Olje: 0,6 millionar Sm³, Gass: 4,1 milliardar Sm³

Brønnen 30/11-7 blei bora i Fullastrukturen, der det blei påvist gass/kondensat i 2009. Funnet ligg rundt ei kilometer nordaust for Friggfeltet. Havdjupet i området er 110 meter. Reservoaret inneholder gass og kondensat i sandstein i Nessformasjonen av mellomjura alder, og ligg på om lag 4000 meter djup.

30/11-8 S

Utvinningsløyve: 035, Operatør: Statoil Petroleum AS

Ressursar: Olje: 6,6 millionar Sm³, Gass: 3,2 milliardar Sm³, NGL: 0,2 millionar tonn

30/11-8 S (Krafla) med sidesteget 30/11-8-A blei bora i 2011 og påviste olje og gass i to nabostrukturar, Krafla Main og Krafla Vest. Reservoaret er i sandstein i Brentgruppa av mellomjura alder. Reservoirdjupet i dei to strukturane er på 3200 og 3650 meter. Havdjupet i området er 108 meter. Funnet ligg rundt 35 kilometer sør for Oseberg feltsenter. Evaluering av utbyggingsløysingar er i ein tidleg fase og ulike løysingar for tilknyting til annan infrastruktur er under vurdering.

31/2-N-11 H

Utvinningsløyve: 054, Operatør: Statoil Petroleum AS

Ressursar: Olje: 0,6 millionar Sm³

31/2-N-11 H-funnet blei gjort i 2005 i den nordlege delen av Troll Vest. Reservoaret er i sandstein i Brent-gruppa av mellomjura alder som ligg under reservoara i Troll. Brentreservoaret ligg på om lag 1900 meter djup. Olja vil bli produsert med ein brønn knytt til Troll C. Produksjonen er venta å starte i 2014.

34/8-13 A

Utvinningsløyve: 120, Operatør: Statoil Petroleum AS

Ressursar: Olje: 2,6 millionar Sm³, Gass: 1,1 milliardar Sm³, NGL: 0,1 millionar tonn

34/8-13 A (Titan) blei påvist i 2009 like aust for Visundfeltet innanfor Visund avtaleområde (utvinningsløyve 120), på om lag 380 meter havdjup. Funnbrønnen påviste olje i intra-Draupne sandstein av seinjura alder, på 2 900 meter djup. Titan kan byggast ut med ein brønn bora frå Visund A-innretninga og seinare med ein tilleggsbrønn frå Visund Nord-havbotninnretninga. Produksjonsstart er planlagt tidleg i 2015, og utvinningsstrategien vil være trykkavlasting.

35/2-1

Utvinningsløyve: 269, 318, 318 C, Operatør: Statoil Petroleum AS

Ressursar: Gass: 19,5 milliardar Sm³

35/2-1 (Peon) blei påvist i 2005 og ligg vest for Florø, og om lag 75 kilometer nordaust for felta Snorre og Visund. Havdjupet i området er om lag 380 meter. Reservoaret inneholder metangass i ukonsolidert sandstein i Nordlandgruppa av pleistocen alder, og ligg 580 meter under havflata. Det grunne reservoaret inneber lågt trykk og utfordrar med å bore brønnar. Rettshavarane bora ein avgrensingsbrønn i 2009 og evaluerer moglege utbyggingsløysingar.

35/11-13

Utvinningsløyve: 090 B, 090 C, 248, Operatør: Statoil Petroleum AS

Ressursar: Olje: 3,4 millionar Sm³, Gass: 0,6 milliardar Sm³, NGL: 0,0 millionar tonn

35/11-13 (Astero) blei påvist i 2005, og ligg rett nord for Framfeltet, på 360 meter havdjup. Reservoaret inneholder olje med gasskappe i sandstein av seinjura alder og ligg på om lag 3100 meter djup. Fleire utbyggingsløysingar er under evaluering, til dømes havbotnrammer knytte opp mot Gjøa.

6406/2-7 Erlend

Utvinningsløyve: 199, 257, Operatør: Statoil Petroleum AS

Ressursar: Olje: 0,9 millionar Sm³, Gass: 1,0 milliardar Sm³, NGL: 0,2 millionar tonn

6406/2-7 (Erlend) blei påvist i 1999. Den vestlege delen av funnet ligg i utvinningsløyve 257. Funnet er lokalisert sørvest for Kristinfeltet og nordvest for funnet 6406/2-6 Ragnfrid på Haltenbanken i Norskehavet. Havdjupet er 293 meter. Reservoaret består av sandstein i Garn- og lleformasjonane av mellomjura alder. Toppen av reservoaret er på om lag 4560 meter. I tillegg er det gode indikasjonar på petroleum i sandstein i nedre del av Langeformasjonen av kritt alder. Den mest sannsynlege utbyggingsløysinga er ei havbotnramme knytt til infrastrukturen på Kristin.

6406/3-2 Trestakk

Utvinningsløyve: 091, Operatør: Statoil Petroleum AS

Ressursar: Olje: 7,7 millionar Sm³, Gass: 1,9 milliardar Sm³, NGL: 0,5 millionar tonn

6406/3-2 Trestakk blei funne i 1986 og påviste olje. Funnet blei avgrensa med brønn 6406/3-4 i 1987. Funnet ligg i Norskehavet, rett sør for Åsgardfeltet, på 300 meter havdjup. Reservoaret består av sandstein av mellomjura alder frå Garnformasjonen. Sandsteinen er avsett i eit grunt marint miljø og er relativt

homogen, med kalsitt-sementerte intervall. Toppreservoaret ligg på 3885 meter djup. Den mest sannsynlege utbyggingsløysinga er havbotnrammer knyttet til felles infrastruktur med Maria.

6406/3-8

Utvinningsløye:	475 BS, Operatør: Wintershall Norge AS
Ressursar:	Olje: 21,0 millionar Sm ³ , Gass: 1,4 milliardar Sm ³

6406/3-8 (Maria) blei funne i 2010 og ligg på Haltenbanken i Norskehavet. Havdjupet er 290–315 meter. Funnet er lokalisert om lag 20 kilometer sørøst for Åsgard. Strukturen er todelt, Maria sør og Maria nord. Funnbrønnen blei bora i Maria sør, og olje blei påvist i sandstein i Garn-formasjonen med mellomjura alder. Reservoaret ligg på 3700–3800 meter. Ein avgrensingsbrønn blei bora i 2012 og bekrefta den nordlege delen av funnet. To utbyggingsløysingar blir evaluert. PUD vil etter planen bli levert i 2016, med produksjonstart i 2017.

6406/9-1 Linnorm

Utvinningsløye:	255, Operatør: A/S Norske Shell
Ressursar:	Gass: 23,9 milliardar Sm ³ , Kondensat: 0,5 millionar Sm ³

Funnet 6406/9-1 Linnorm blei påvist i 2005. Funnet ligg på Halten-banken, om lag 40 kilometer nordvest for Draugen og 20 kilometer vest for Njord. Funnet blei avgrensa i 2007 med avgrensingsbrønnen 6406/9-2. Havdjupet er om lag 310 meter. Funnet består av gass med høgt CO₂-innhald (ca 7mol prosent). Gassen blei påvist i separerte reservoar av lagdelt sandstein på djup rundt 4500 til 5200 meter i Tilje-, Tofte- og Ileformasjonane av tidlegjura til mellomjura alder. Kvaliteten på sandsteinreservoara i formasjonane er høgst variabel. Rettshavarane vurderer framtida for Linnormprosjektet.

6407/6-6 Mikkel Sør

Utvinningsløye:	312, 312 B, Operatør: Statoil Petroleum AS
Ressursar:	Olje: 0,6 millionar Sm ³ , Gass: 2,2 milliardar Sm ³ , NGL: 0,5 millionar tonn

6407/6-6 Mikkel Sør består av funna 6407/6-6 (Gamma), påvist i 2008 og 6407/6-7 S (Harepus), påvist i 2009. Funna ligg på Haltenbanken, om lag åtte kilometer sør for Mikkelfeltet. Havdjupet ved funnbrønnen er mellom 226 og 247 meter. 6406/6-6-brønnen påviste gass og kondensat i sandstein av mellomjura alder i Garn- og Ile-formasjonane. Reservoara i Garn- og Ile-formasjonane ligg på 2110–2230 meter djup. Leitebrønnen 6407/6-7 S påviste gass og kondensat i sandstein i Garnformasjonen av seinjura alder. Reservoaret i Garnformasjonen ligg på rundt 2800 meter djup. Utbyggingsløysinga blir truleg havbotnrammer knyttet til infrastrukturen på Mikkel og med vidare transport av brønnstraumen til Åsgard B-innretninga for eksport. –Det er venta at PUD blir levert i 2013.

6506/9-2 S

Utvinningsløye:	433, Operatør: Centrica Resources (Norge) AS
Ressursar:	Olje: 1,7 millionar Sm ³ , Gass: 9,7 milliardar Sm ³

Funnet 6506/9-2 (Fogelberg) blei påvist i 2010. Funnet ligg på Haltenbanken, om lag 10 kilometer nord for Smørbukk-forekomsten. Havdjupet ved leitebrønnen er om lag 280 meter. Leitebrønnen påviste gass og kondensat i sandstein i Garn- og Ileformasjonane, av seinjura til mellomjura alder. Reservoara i Garn- og Ileformasjonane ligg på om lag 4300–4380 meter. Funnet skal byggast ut med havbotnrammer knyttet til eksisterande infrastruktur i området. Det er venta at operatøren vil levere PUD i 2016, med oppstart av produksjon i 2020.

6507/7-14 S

Utvinningsløye:	435, Operatør: RWE Dea Norge AS
Ressursar:	Gass: 17,4 milliardar Sm ³ , NGL: 0,2 millionar tonn, Kondensat: 0,5 millionar Sm ³

6507/7-14 S (Zidane) består av to separate strukturar, Zidane øst og Zidane vest. Zidane øst blei påvist i 2010. Funnet er lokalisert om lag 15 kilometer nordvest av Heidrunfeltet i Norskehavet. Reservoaret består av sandstein i Garn- og Ileformasjonane med mellomjura alder. Havdjupet er 344 meter. Zidane

vest blei påvist om lag 3,5 kilometer vest for Zidane øst i sandstein i Garn- og Ileformasjonane av mellomjura alder. Reservoaret ligg på om lag 4530 meter, og havdjupet er om lag 400 meter. Havbotnrammer knyttet til Heidrun-plattforma er den mest sannsynlege utbyggingsløysinga. Det er planlagt å lever PUD i 2014, og produksjonen er planlagd å starte i 2017.

6607/12-2 S

Utvinningsløye:	127, Operatør: Total E&P Norge AS
Ressursar:	Olje: 0,9 millionar Sm ³ , Gass: 4,7 milliardar Sm ³ , Kondensat: 1,3 millionar Sm ³

6607/12-2 S (Alve Nord) blei påvist i 2011. Funnet innehold gass og olje. Det er lokalisert i Norskehavet om lag åtte kilometer vest for Nornefeltet. Havdjupet er om lag 370 meter. Reservoara består av sandstein av kritt til tidlegjura alder. Funnet blir vurdert utbygd mot eksisterande felt i området.

6705/10-1

Utvinningsløye:	327, 327 B, Operatør: Statoil Petroleum AS
Ressursar:	Gass: 17,8 milliardar Sm ³ , Kondensat: 0,3 millionar Sm ³

6705/10-1 (Asterix) blei oppdaget i 2009. Funnet er lokalisert i Vøringsbassenget i Norskehavet. Havdjupet er 1335 meter. Reservoaret er sandsteinar i Springarformasjonen av seinkritt alder. Reservoaret blei avsett som turbidittar. Reservoaret ligg på om lag 3200 meter. Den mest sannsynlege utbyggingsløysinga er havbotnrammer knyttet til den framtidige infrastrukturen på Aasta Hansteen.

7122/6-1

Utvinningsløye:	110 B, Operatør: Statoil Petroleum AS
Ressursar:	Gass: 3,7 milliardar Sm ³ , Kondensat: 0,2 millionar Sm ³

7122/6-1 (Tornerose) blei påvist i 1987 og ligg om lag 110 kilometer nordvest for Hammerfest. Havdjupet i området er om lag 400 meter. Reservoaret er av seintrias alder. Planen er å bygge ut funnet med havbotnrammer knyttet til Snøhvit-anlegget.

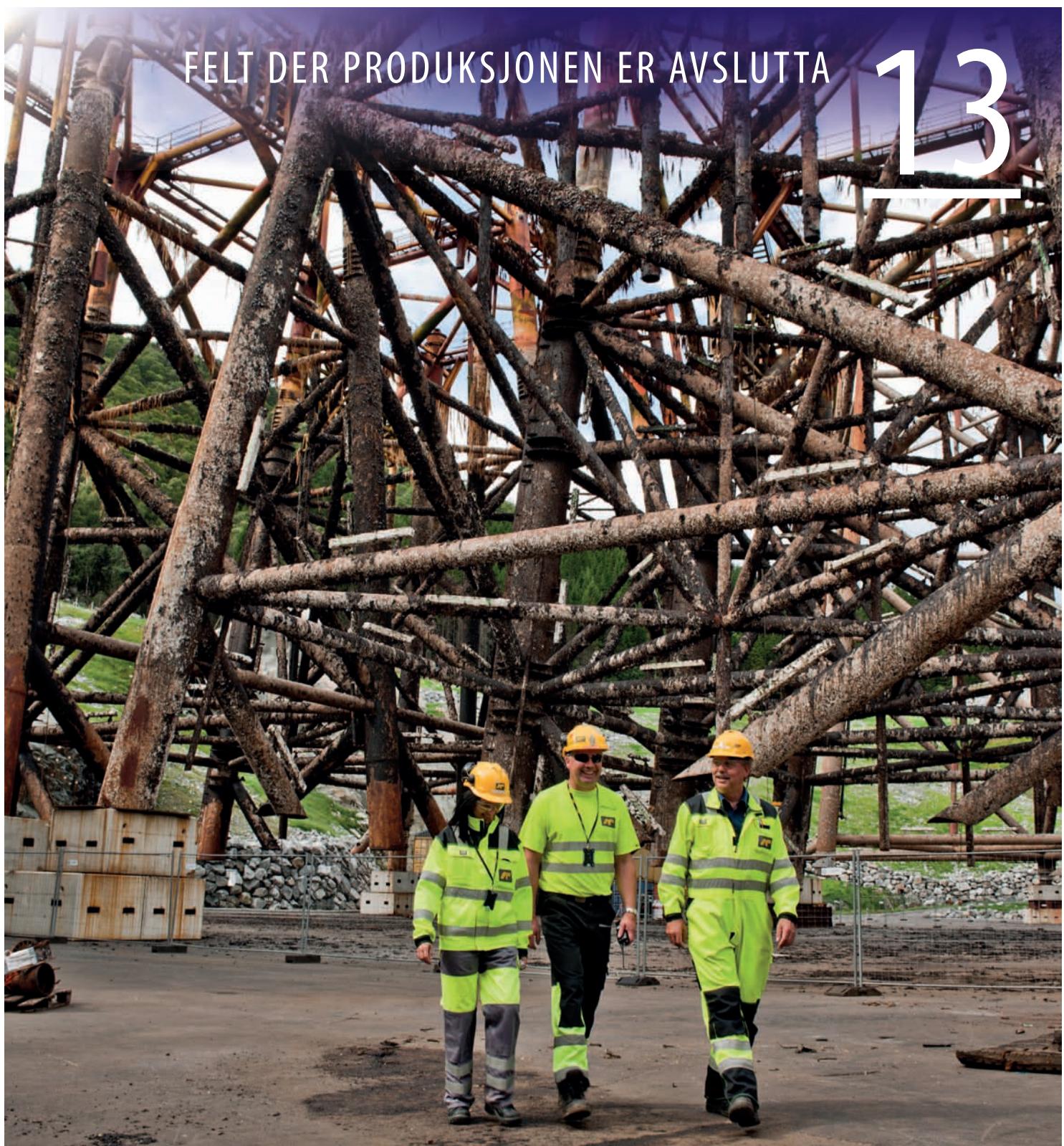
7220/8-1

Utvinningsløye:	532, Operatør: Statoil Petroleum AS
Ressursar:	Olje: 40,9 millionar Sm ³

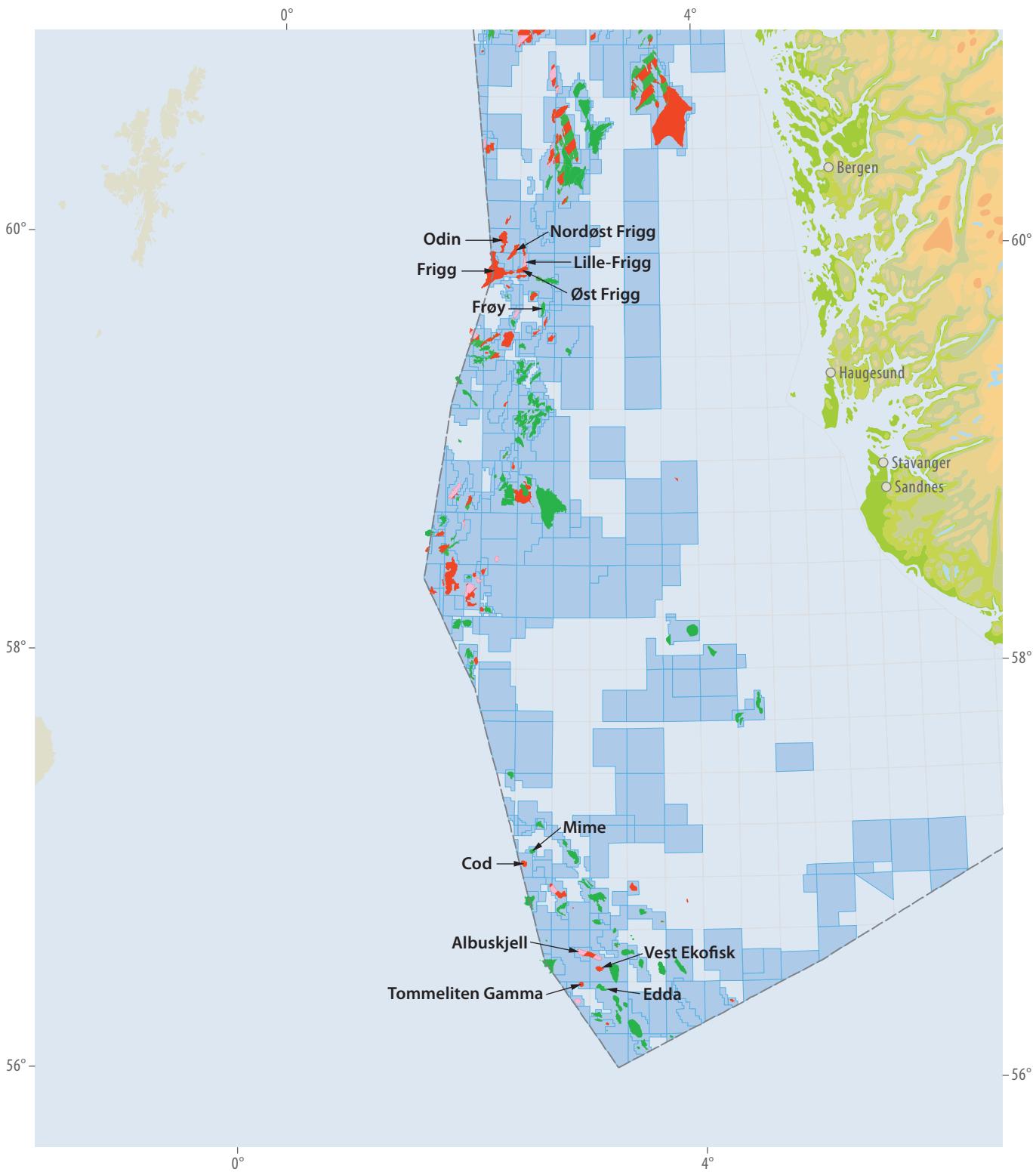
7220/8-1 (Skrugard) blei funne i 2011 og påviste olje og gass. Funnet er lokalisert i Barentshavet omlag 110 kilometer nord for Snøhvitfeltet. Havdjupet er omlag 370 meter. Reservoaret består av sandstein av mellomjura til tidlegjura alder. Funnet er planlagt bygd ut saman med funnet 7220/7-1 (Havis) via ein flytande innretning og røyr til ein landterminal.

FELT DER PRODUKSJONEN ER AVSLUTTA

13

Norsk sokkel er blitt moden, og dei første innretningane er fjerna og hogd opp på land.
(Foto: Monika Larsen, Oljedirektoratet)

Figur 13.1 Felt der produksjonen er avslutta (Kjelde: Oljedirektoratet)

Felta i denne oversikta er ikkje i produksjon per 31. desember 2012.

Albuskjell	
Blokk	1/6 og 2/4
Godkjent utbygt	25.04.1975
Avslutningsplan/disponering	Avslutningsplan godkjent ved kgl.res. 21. desember 2001 og St.meld. nr. 47 (1999–2000)
Produksjonsstart	26.05.1979
Produksjonsslutt	26.08.1998
Operatør ved nedstenging	Phillips Petroleum Company Norway
Total produksjon i levetida til feltet	Olje: 7,4 millionar Sm ³ , Gass: 15,6 milliardar Sm ³ , NGL: 1,0 millionar tonn

Frigg	
Blokk	25/1
Godkjent utbygt	13.06.1974
Avslutningsplan/disponering	Avslutningsplan godkjent ved kgl.res. 26. september 2003 og St.prp. nr. 38 (2003–2004)
Produksjonsstart	13.09.1977
Produksjonsslutt	26.10.2004
Operatør ved nedstenging	Total E&P Norge AS
Total produksjon i levetida til feltet	Gass: 116,2 milliardar Sm ³ , Kondensat: 0,5 millionar Sm ³

Cod	
Blokk	7/11
Godkjent utbygt	04.05.1973
Avslutningsplan/disponering	Avslutningsplan godkjent ved kgl.res. 21. desember 2001 og St.meld. nr. 47 (1999–2000)
Produksjonsstart	26.12.1977
Produksjonsslutt	05.08.1998
Operatør ved nedstenging	Phillips Petroleum Company Norway
Total produksjon i levetida til feltet	Olje: 2,9 millionar Sm ³ , Gass: 7,3 milliardar Sm ³ , NGL: 0,5 millionar tonn

Frøy	
Blokk	25/2 og 25/5
Godkjent utbygt	18.05.1992
Avslutningsplan/disponering	Avslutningsplan godkjent ved kgl.res. 29. mai 2001 og St.meld. nr. 47 (1999–2000)
Produksjonsstart	15.05.1995
Produksjonsslutt	05.03.2001
Operatør ved nedstenging	TotalFinaElf Exploration AS
Total produksjon i levetida til feltet	Olje: 5,6 millionar Sm ³ , Gass: 1,6 milliardar Sm ³ , Kondensat: 0,1 millionar Sm ³

Edda	
Blokk	2/7
Godkjent utbygt	25.04.1975
Avslutningsplan/disponering	Avslutningsplan godkjent ved kgl.res. 21. desember 2001 og St.meld. nr. 47 (1999–2000)
Produksjonsstart	02.12.1979
Produksjonsslutt	05.08.1998
Operatør ved nedstenging	Phillips Petroleum Company Norway
Total produksjon i levetida til feltet	Olje: 4,8 millionar Sm ³ , Gass: 2,0 milliardar Sm ³ , NGL: 0,2 millionar tonn

Lille-Frigg	
Blokk	25/2
Godkjent utbygt	06.09.1991
Avslutningsplan/disponering	St.prp. nr. 53 (1999–2000) og St.meld. nr. 47 (1999–2000)
Produksjonsstart	13.05.1994
Produksjonsslutt	25.03.1999
Operatør ved nedstenging	Elf Petroleum Norge AS
Total produksjon i levetida til feltet	Olje: 1,3 millionar Sm ³ , Gass: 2,2 milliardar Sm ³

Mime	
Blokk	7/11
Godkjent utbygt	06.11.1992
Avslutningsplan/disponering	St.prp. nr. 15 (1996–1997) og St.meld. nr. 47 (1999–2000)
Produksjonsstart	01.01.1993
Produksjonsslutt	04.11.1993
Operatør ved nedstenging	Norsk Hydro Produksjon AS
Total produksjon i levetida til feltet	Olje: 0,4 millionar Sm ³ , Gass: 0,1 milliardar Sm ³

Tommeliten Gamma	
Blokk	1/9
Godkjent utbygt	12.06.1986
Avslutningsplan/disponering	St.prp. nr. 53 (1999–2000) og St.meld. nr. 47 (1999–2000)
Produksjonsstart	03.10.1988
Produksjonsslutt	05.08.1998
Operatør ved nedstenging	Den norske stats oljeselskap a.s
Total produksjon i levetida til feltet	Olje: 3,9 millionar Sm ³ , Gass: 9,7 milliardar Sm ³ , NGL: 0,5 millionar tonn

Nordøst Frigg	
Blokk	25/1 og 30/10
Godkjent utbygt	12.09.1980
Avslutningsplan/disponering	St.prp. nr. 36 (1994–1995)
Produksjonsstart	01.12.1983
Produksjonsslutt	08.05.1993
Operatør ved nedstenging	Elf Petroleum Norge AS
Total produksjon i levetida til feltet	Gass: 11,6 milliardar Sm ³ , Kondensat: 0,1 millionar Sm ³

Vest Ekofisk	
Blokk	2/4
Godkjent utbygt	04.05.1973
Avslutningsplan/disponering	Avslutningsplan godkjent ved kgl.res. 21. desember 2001 og St.meld. nr. 47 (1999–2000)
Produksjonsstart	31.05.1977
Produksjonsslutt	25.08.1998
Operatør ved nedstenging	Phillips Petroleum Company Norway
Total produksjon i levetida til feltet	Olje: 12,2 millionar Sm ³ , Gass: 26,0 milliardar Sm ³ , NGL: 1,4 millionar tonn

Odin	
Blokk	30/10
Godkjent utbygt	18.07.1980
Avslutningsplan/disponering	St.prp. nr. 50 (1995–1996) og St.meld. nr. 47 (1999–2000)
Produksjonsstart	01.04.1984
Produksjonsslutt	01.08.1994
Operatør ved nedstenging	Esso Exploration and Production Norway A/S
Total produksjon i levetida til feltet	Gass: 27,3 milliardar Sm ³ , Kondensat: 0,2 millionar Sm ³

Øst Frigg	
Blokk	25/1 og 25/2
Godkjent utbygt	14.12.1984
Avslutningsplan/disponering	St.prp. nr. 8 (1998–1999) og St.meld. nr. 47 (1999–2000)
Produksjonsstart	01.10.1988
Produksjonsslutt	22.12.1997
Operatør ved nedstenging	Elf Petroleum Norge AS
Total produksjon i levetida til feltet	Gass: 9,2 milliardar Sm ³ , Kondensat: 0,1 millionar Sm ³

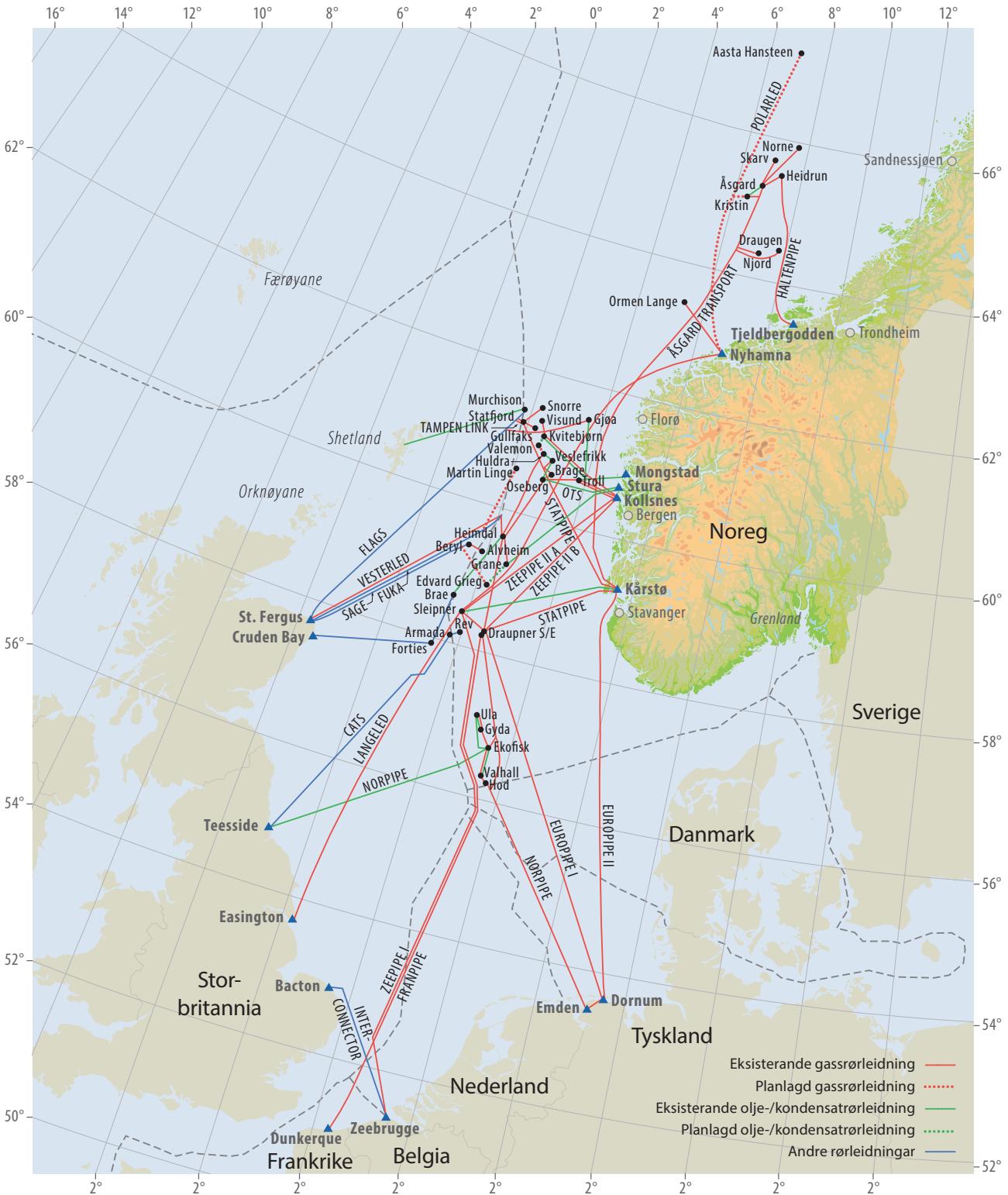
RØRLEIDNINGAR OG LANDANLEGG

14

Anlegget på Kollsnes i Hordaland er ein del av Trollutbygginga. Herifrå blir gassen transportert til Storbritannia og til resten av Europa.

(Foto: Gassco)

Figur 14.1 Eksisterande og planlagde rørleidninger (Kjelde: Oljedirektoratet)

Gassled

Gassled er eit interessentskap for gasstransportsystemet knytt til norsk kontinentsokkel. Gasstransportsystemet består av rørleidningar, plattformer, prosessanlegg på land og mottaksterminalar i utlandet. Systemet blir brukt av alle som har behov for transport av norsk gass. Gassled eig, heilt eller delvis, mottaksterminalane for norsk gass i Tyskland, Belgia, Frankrike og Storbritannia. Verksamda til Gassled er regulert av pertroleumsforskrifta og tariffane for dei individuelle tenestene er fastsett av Olje- og energidepartementet. Eigarane av Gassled var ved utgangen av 2012; Petoro AS, Solveig Gas Norway AS, Njord Gas Infrastructure AS, Silex Gas Norway AS, Infragas Norge AS, Statoil Petroleum AS, Norsea Gas AS, ConocoPhillips Skandinavia AS, DONG E&P Norge AS, GDF SUEZ E&P Norge AS og RWE Dea Norge AS.

Gasscos rolle som nøytral operatør

Gasscos rolle som nøytral og uavhengig operatør for gasstransportsystemet er viktig for å sikre at alle brukarane blir behandla likt. Dette gjeld både utnytting av transportsystemet og vurdering av kapasitetsauke. Dette er nødvendig for at ressursane på kontinentalsokkelen skal bli utnytta effektivt. Effektiv utnytting av det eksisterande gasstransportsystemet kan dessutan gjere sitt til å redusere eller utsette behovet for nye investeringar. Gassco har operatøransvaret og koordinerer og styrer gasstraumane gjennom nettverket av rørleidningar til marknadene (systemdrift). I tillegg har Gassco ansvar for administrering av gasstransportkapasiteten (kapasitsadministrasjon) og utvikling av infrastruktur.

Systemdrift

Systemdrift inneber planlegging, overvaking, koordinering og styring av produktstraumane frå felta gjennom transportnettverket til gassterminalane i utlandet. Brukarane av transportnettverket får gass i avtala mengd og kvalitet, i samsvar med krava i salskontraktane mellom gasseljaren og gasskjøparen. Ein annan viktig del av systemdrifta er koordinering av vedlikehald av rørleidningar og anlegg på norsk kontinentsokkel. Systemdrifta inneber også klargjering for drift av nye transportsystem, måling og tilsyn (overvaking av volum for skattestyresmaktene), og planlegging av all skiping av væskeprodukta frå prosessanlegget på Kårstø.

Kapasitsadministrasjon

Kapasitsadministrasjonen består i å tildele og fordele kapasitet i transportsystemet i samsvar med forskrifter og avtalar som er inngått mellom aktørane. Skiparane av gass bestiller transportkapasitet i førstehandsmarknaden ut frå eit dagleg behov i ein tidsperiode, anten fleire år, eitt år eller ein dag.

Gassco fakturerer skiparane for bestilt kapasitet som ein del av kapasitsadministrasjonen. Tariffane i Gassled er baserte på tariffar ved inngangar og utgangar i områda, og er fastsette av Olje- og energidepartementet i tarifforskrifta. I tillegg er det fastsett tariffar for prosesseringstenester. Tariffane har eit element som skal gje investorane ei rimelig avkastning av den opphavlege investerte kapitalen, eit element for investeringar for å halde oppe systemet og eit driftskostnadselement for å dekkje driftskostnader og somme mindre investeringar.

Det er også mogleg å skaffe seg kapasitet i andrehandsmarknaden. Via andrehandsmarknaden kan skiparane omsetje kapasitet dei har skaffa seg tidlegare frå andre skiparar. Frå og med september 2011 er det introdusert avbrytar kapasitet, dvs kapasitet som ein skipar som har reservert kapasitet i førstehandsmarknaden ikkje har nytta. All omsetnad av transportkapasitet skjer via ei nettside, ein virtuell marknadsplass, der selskapa kan by på den ledige transportkapasiteten hos kvarandre.

Anleggsstyring

Anleggsstyring sikrar at noverande gasstransportanlegg kontinuerleg blir optimaliserte og modifiserte. I tillegg sørger anleggsstyring for at nye anlegg eller utstyr blir bygde dersom det er nødvendig. I samband med opprettinga av Gassco vart det bestemt at dei opphavlege aktørane i nokre tilfelle skulle vidareføre det daglege arbeidet med drift av anlegga. Gassco har etablert såkalla tekniske serviceavtalar med Statoil (for drift av rørleidningar og Kårstø- og Kollsnes-anlegga), ConocoPhillips for Norpipe gassrørleidning og TOTAL UK plc for Vesterled gassrørleidning og mottaksterminalen i St Fergus i Skottland.

Infrastrukturutvikling

Gassco har ansvar for å utvikle infrastrukturen i det norske transportsystemet for gass, og sikre effektiv bruk av gasstransportnettverket. Gassco tilrar nødvendige kapasitetsendringar, som igjen kan føre til vidareutvikling og investering i infrastruktur for transport og behandling av gass frå norsk sokkel. Med dette tek ein omsyn til heilskapen i utviklingsalternativa for infrastrukturen og utnyttinga av skalafordelane.

Fakta om rørsystemet

Tabellen under viser gassrør og anlegg som Gassled har ansvar for. Kapasitetane gitt i tabellen under er teknisk tilgjengeleg kapasitet runda av til nærmeste heile tal. Transportkapasiteten kan bli influert av trykkforhold, temperatur, gasskvalitet og andre operasjonelle forhold.

Rørleidning	Frå – til	Oppstart (år)	Kapasitet (millionar Sm³/d)	Dimensjon (tommar)	Lengd (km)	Investering Milliardar NOK 2010
Europipe	Draupner E*–Emden i Tyskland	1995	46	40	620	23,3
Europipe II	Kårstø–Dornum i Tyskland	1999	71	42	658	10,5
Franpipe	Draupner E*–Dunkerque i Frankrike	1998	55	42	840	10,9
Norpipeline	Ekofisk–Norsea Gas Terminal i Tyskland	1977	32	36	440	28,9
Oseberg Gasstransport (OGT)	Oseberg–Heimdal*	2000	35	36	109	2,2
Statpipe (riksgass)	Statfjord–Kårstø		25	30	308	
Statpipe (tørrgass)	Kårstø–Draupner S*		21	28	228	
Statpipe (tørrgass)	Heimdal*–Draupner S*		31	36	155	
Statpipe (tørrgass)	Draupner S*–Ekofisk Y		30	36	203	
Statpipe (alle rørleidningar)		1985				49,9
Tampen Link	Statfjord–FLAGS-rørleidning i UK	2007	10–27	32	23	2,2
Vesterled	Heimdal*–St. Fergus i Skottland	1978	39	32	360	35,3
Zeepipe	Sleipner*–Draupner S*		55	30	30	
Zeepipe	Sleipner*–Zeebrugge i Belgia	1993	42	40	813	
Zeepipe IIA	Kollsnes–Sleipner*	1996	74	40	299	
Zeepipe IIB	Kollsnes–Draupner E*	1997	73	40	301	
Zeepipe (alle rørleidningar)						26,3
Åsgard Transport	Åsgard–Kårstø	2000	70	42	707	11,5
Langeled (nordlege rørleidning)	Nyhamna–Sleipner*	2007	75	42	627	
Langeled (sørlege rørleidning)	Sleipner*–Easington i England	2006	72	44	543	
Langeled (begge rørleidningane)						18,6
Norne Gasstransport-system (NGTS)	Norne–Åsgard Transport	2001	7	16	128	1,3
Kvitebjørn gassrør	Kvitebjørn–Kollsnes	2004	27	30	147	1,2
Gjøa gassrør	Gjøa–FLAGS i UK	2010	17	29	131	1,9

*Stigerørrinnretning

Gassledlandanlegg i Noreg

Det er to landanlegg i Gassledsystemet.

Kollsnes gassbehandlingsanlegg

Gassbehandlingsanlegget på Kollsnes er ein del av Gassled. På Kollsnes blir brønnstraumen separert i gass og kondensat. Gassen blir tørka og komprimert før han går til kontinentet via to rørleidningar til Sleipner og Draupner.

Kollsnes leverer også ei mindre mengd gass til LNG-anlegget i Kollsnes Næringspark. Etter ein stabiliseringssprosess går kondensatet vidare til Vestprosessanlegget på Mongstad. Kollsnes-anlegget vart i 2004 oppgradert med eit NGL-ekstraksjonsanlegg for å kunne behandle gass frå Kvitebjørn og Visund. Etter oppgraderinga var kapasiteten 143 millionar Sm³ tørrgass per dag og 9780 Sm³ kondensat per dag. Ein ny eksportkompressor vart sett i drift i 2006.

Kårstø gassbehandlings- og kondensatanlegg

Inn til Kårstø kjem rikgass og ustabilisert kondensat. Prosess-anlegget separerer desse råstoffa til tørrgass og seks væskeprodukt. I tillegg til metan inneheld rikgassen komponentane etan, propan, normalbutan, isobutan og nafta, som blir separert ut og lagra for utskiping. Tørrgassen, som hovudsakleg inneheld metan og etan, blir transportert i to rørleidningar frå Kårstø, Europipe II til Tyskland og Statpipe til Draupner. Kårstø gassbehandlings- og kondensatanlegg tek imot ustabilisert kondensat frå Sleipner og stabiliserer kondensatet ved å ta ut dei lettaste komponentane. Etan, isobutan og normalbutan blir lagra nedkjølt på tankar, medan nafta og kondensat blir lagra på tankar med same temperatur som omgjevnadene. Propan blir lagra nedkjølt i store fjellhallar. Skip transporterer desse produkta i flytande form frå Kårstø.

Anlegga på Kårstø omfattar mellom anna av fire ekstraksjons- og fraksjoneringslinjer for metan, etan, propan, butan og nafta, og éi fraksjoneringslinje for stabilisering av kondensat. Kondensatanlegget har ein kapasitet på om lag 5,5 millionar tonn ikkje-stabilisert

kondensat per år. Etter den siste utvidinga (Kårstø Expansion Project 2005) auka kapasiteten for gjenvinning av etan på Kårstø til 950 000 tonn i året. Gassbehandlingsanlegget vart samtidig oppgradert til å handtere 88 millionar Sm³ rikgass per dag.

Landanlegg	Stad	Kapasitet for gass	Kapasitet for andre produkt
Kollsnes gassbehandlingsanlegg	Øygarden kommune i Hordaland	143 millionar Sm ³ /d tørrgass	1,3 millionar tonn/år kondensat
Kårstø gassbehandlings- og kondensatanlegg	Tysvær kommune i Rogaland	79 millionar Sm ³ /d tørrgass	6,3 millionar tonn/år NGL og kondensat

Rørleidningar utanfor Gassled

Gassrørleidningar

Rørleidning	Operatør	Frå – til	Oppstart (år)	Kapasitet	Dimensjon (tommars)	Lengd (km)	Investering Milliardar NOK 2010
Draugen Gass-eksport	AS Norske Shell	Draugen–Åsgard Transport	2000	2 milliardar Sm ³ /år	16	78	1,2
Grane Gassrør	Statoil Petroleum AS	Heimdal–Grane	2003	3,6 milliardar Sm ³ /år	18	50	0,3
Haltenpipe	Gassco AS	Heidrun–Tjeldbergodden	1996	2 milliardar Sm ³ /år	16	250	3,2
Heidrun Gass-eksport	Statoil Petroleum AS	Heidrun–Åsgard Transport	2001	4 milliardar Sm ³ /år	16	37	1,0

Olje- og kondensatrørleidningar

Rørleidning	Operatør	Frå – til	Oppstart (år)	Kapasitet	Dimensjon (tommars)	Lengd (km)	Investering Milliardar NOK 2010
Grane Oljerør	Statoil Petroleum AS	Grane–Sture-terminalen	2003	34 000 Sm ³ /d olje	29	220	1,7
Kvitebjørn Oljerør	Statoil Petroleum AS	Kvitebjørn–Mongstad (kopla til Y-koplinga Troll Oljerør II)	2004	10 000 Sm ³ /d olje	16	90	0,5
Norpipeline Oljerørleidning	Norpipeline Oil AS	Ekofisk–Teeside i Storbritannia	1975	53 millionar Sm ³ /år	34	354	17,8
Oseberg Transport-system	Statoil Petroleum AS	Oseberg A–Sture-terminalen	1988	121 000 Sm ³ /d olje	28	115	10,5
Sleipner Øst kondensat-rørleidning	Statoil Petroleum AS	Sleipner A–Kårstø	1993	32 000 Sm ³ /d olje	20	245	1,7
Troll Oljerør I	Statoil Petroleum AS	Troll B–Mongstad	1995	42 500 Sm ³ /d olje	16	86	1,3
Troll Oljerør II	Statoil Petroleum AS	Troll C–Mongstad	1999	40 000 Sm ³ /d olje	20	80	1,2
Huldra Kondensat	Statoil	Huldra–Veslefrikk	2001	7900 Sm ³ /d	8	16	0,35
Gjøa Oljeeksport	GDF SUEZ E&P Norge AS	Gjøa – TOR (Troll Oljerør II) (Mongstad)	2010	Ca 5,4 millionar Sm ³ /år	16	55 km (til koblingspunkt mot TOR II)	

Landanlegg utanfor Gassled

Landanlegg	Stad	Omtale og produkt
Mongstad-terminalen	Lindås og Austrheim kommune i Hordaland	Tre kaianlegg for skip på inntil 400 000 tonn. 3 fjellkaverner på til saman 1,5 millionar m ³ råolje. Tek imot råolje på skip frå mellom anna Gullfaks, Statfjord, Draugen, Norne, Åsgard og Heidrun, og er landføringsterminal for oljerørleidningane frå Troll B, Troll C, Fram, Kvitebjørn, Gjøa, Vega og Vega Sør.
Nyhamna landanlegg	Aukra kommune i Møre og Romsdal	Prosessanlegget for Ormen Lange på Nyhamna er eit konvensjonelt anlegg for gasstørking, komprimering, gasseskport, kondensatutskiljing, stabilisering, lagring og fiskal måling av gass og kondensat. Anlegget har ein kapasitet på 70 millionar Sm ³ tørrgass per dag ved eit mottakstrykk på 90 bar.
Melkøya landanlegg	Hammerfest kommune i Finnmark	Den ubehandla brønnstraumen frå Snøhvitfeltet blir ført gjennom eit 143 kilometer langt rør til anlegget på Melkøya for behandling og utskiping. På landanlegget blir kondensat, vatn og CO ₂ skilt frå brønnstraumen før naturgassen blir kjølt ned til flytande form (LNG) og lagra i dedikerte tankar. Røret har ein tilgjengeleg teknisk kapasitet på 7,7 millionar Sm ³ per år. CO ₂ blir skilt frå naturgassen og returnert til Snøhvitfeltet, der han blir injisert i ein eigen formasjon under oljen og gassen.
Stureterminalen	Øygarden kommune i Hordaland	Stureterminalen tek imot olje og kondensat via rørleidningen frå Oseberg A, frå felta Oseberg, Veslefrikk, Brage, Oseberg Sør, Oseberg Øst, Tune og Huldra. Terminalen tek også imot olje frå Granefeltet via Grane oljerør. Stureanlegget inkluderer to kaianlegg som kan ta imot oljetankarar på opptil 300 000 tonn, fem råoljekaverner med ein kapasitet på 1 million Sm ³ , ei LPG-kaverne på 60 000 Sm ³ og ei ballastvatnkaverne på 200 000 m ³ . Eit fraksjone-ringsanlegg prosesserer ustabilisert råolje frå Osebergfeltet til stabil råolje og LPG-blanding.
Tjeldbergodden	Aure kommune i Møre og Romsdal	Metanolfabrikk. Gassleveransane gjennom Haltenpipe utgjer kvart år om lag 0,7 milliardar Sm ³ , som gir 830 000 tonn metanol. I tilknyting til metanolfabrikken er det bygt ein luft-gassfabrikk. Tjeldbergodden Luftgassfabrikk DA har også eit mindre fraksjonerings- og LNG-anlegg med kapasitet på 35 millionar Sm ³ per år.
Vestprosess	Lindås kommune i Hordaland	Selskapet Vestprosess DA eig og driv eit transportsystem og eit utskiljingsanlegg for våtgass (NGL). Gjennom ein 56 kilometer lang rørleidning blir ustabilisert NGL skipa frå gassterminalen på Kollsnes via oljeterminalen på Stura og vidare til Mongstad. På Mongstad blir det først skilt ut nafta og LPG. Naftaen blir nyttा som råstoff i raffineriet, medan LPG blir fraksjonert i eit eige prosessanlegg. Fraksjoneringsprodukta, propan og butan, blir lagra i kaverner og seinare eksportert.

VEDLEGG

Frå Sleipner-innretninga.
(Foto: Morten Berentsen, Petroleumstilsynet)

VEDLEGG 1

Historisk statistikk

Tabell 1.1 Statens inntekter frå petroleumsverksemda (mill. kr)

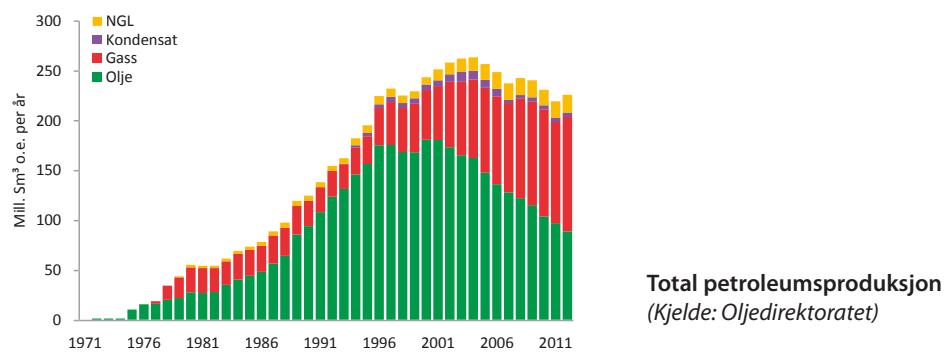
År	Ordinær skatt	Særskatt	Produksjonsavgift	Arealavgift	Miljøavgifter	Netto kontantstraum SDØE	Utbyte Statoil
1971			14				
1972			42				
1973			69				
1974			121				
1975			208				
1976	1 143	4	712	99			
1977	1694	725	646	57			
1978	1 828	727	1 213	51			
1979	3 399	1 492	1 608	53			
1980	9 912	4 955	3 639	63			
1981	13 804	8 062	5 308	69		0,057	
1982	15 036	9 014	5 757	76			368
1983	14 232	8 870	7 663	75			353
1984	18 333	11 078	9 718	84			795
1985	21 809	13 013	11 626	219		-8 343	709
1986	17 308	9 996	8 172	198		-11 960	1 245
1987	7 137	3 184	7 517	243		-10 711	871
1988	5 129	1 072	5 481	184		-9 133	0
1989	4 832	1 547	7 288	223		755	0
1990	12 366	4 963	8 471	258		7 344	800
1991	15 021	6 739	8 940	582	810	5 879	1 500
1992	7 558	7 265	8 129	614	1 916	3 623	1 400
1993	6 411	9 528	7 852	553	2 271	159	1 250
1994	6 238	8 967	6 595	139	2 557	5	1 075
1995	7 854	10 789	5 884	552	2 559	9 259	1 614
1996	9 940	12 890	6 301	1 159	2 787	34 959	1 850
1997	15 489	19 582	6 220	617	3 043	40 404	1 600
1998	9 089	11 001	3 755	527	3 229	14 572	2 940
1999	5 540	6 151	3 222	561	3 261	25 769	135
2000	21 921	32 901	3 463	122	3 047	98 219	1 702
2001	41 465	64 316	2 481	983	2 862	125 439	5 746
2002	32 512	52 410	1 320	447	3 012	74 785	5 045
2003	36 819	60 280	766	460	3 056	67 482	5 133
2004	43 177	70 443	717	496	3 309	80 166	5 222
2005	61 589	103 294	360	224	3 351	98 602	8 139
2006	78 015	133 492	42	2 308	3 405	125 523	12 593
2007	70 281	116 233	0	764	3 876	111 235	14 006
2008	88 802	150 839	0	1 842	3 684	153 759	16 940
2009	61 501	103 733	0	1 470	2 262	95 339	15 489
2010	58 830	96 779	0	1 373	2 186	104 053	12 818
2011	78 243	127 693	0	1 517	2 225	127 775	13 350

(Kjelde: Statsrekneskapen)

Tabell 1.2 Petroleumsproduksjon på norsk sokkel, standard kubikkmeter (Sm³) ojeekvivalentar

År	Olje	Gass	Kondensat	NGL	Total produksjon
1971	0,4	-	0,0	0,0	0,4
1972	1,9	-	0,0	0,0	1,9
1973	1,9	-	0,0	0,0	1,9
1974	2,0	-	0,0	0,0	2,0
1975	11,0	-	0,0	0,0	11,0
1976	16,2	-	0,0	0,0	16,2
1977	16,6	2,65	0,0	0,0	19,3
1978	20,6	14,20	0,0	0,0	34,9
1979	22,5	20,67	0,0	1,1	44,3
1980	28,2	25,09	0,0	2,4	55,8
1981	27,5	24,95	0,0	2,2	54,7
1982	28,5	23,96	0,0	2,3	54,8
1983	35,6	23,61	0,0	2,7	62,0
1984	41,1	25,96	0,1	2,6	69,8
1985	44,8	26,19	0,1	3,0	74,0
1986	48,8	26,09	0,1	3,8	78,8
1987	57,0	28,15	0,1	4,1	89,3
1988	64,7	28,33	0,0	4,8	97,9
1989	86,0	28,74	0,1	4,9	119,7
1990	94,5	25,48	0,0	5,0	125,1
1991	108,5	25,03	0,1	4,9	138,5
1992	124,0	25,83	0,1	5,0	154,8
1993	131,8	24,80	0,5	5,5	162,6
1994	146,3	26,84	2,4	7,1	182,6
1995	156,8	27,81	3,2	7,9	195,7
1996	175,4	37,41	3,8	8,2	224,9
1997	175,9	42,85	5,4	8,1	232,3
1998	168,7	44,19	5,0	7,4	225,4
1999	168,7	48,48	5,5	7,0	229,7
2000	181,2	49,75	5,4	7,2	243,6
2001	180,9	53,89	5,7	10,9	251,4
2002	173,6	65,50	7,3	11,8	258,3
2003	165,5	73,12	10,3	12,9	261,8
2004	162,8	78,33	8,7	13,6	263,4
2005	148,1	84,96	8,0	15,7	256,8
2006	136,6	87,61	7,6	16,7	248,5
2007	128,3	89,66	3,1	16,6	237,6
2008	122,7	99,33	3,9	16,9	242,8
2009	115,5	103,75	4,4	16,9	240,6
2010	104,4	106,4	4,1	15,5	230,4
2011	97,5	100,4	4,6	16,3	218,8
2012	89,0	112,8	4,5	17,5	223,8

(Kjelde: Oljedirektoratet)

Tabell 1.3 Verdiskaping, eksport, sysselsette, investeringar og leitekostnader

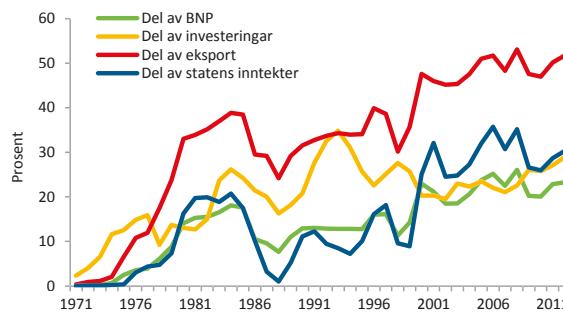
År	Bruttoprodukt (mill. kr)	Eksportverdi (mill. kr)	Antall sysselsette	Investeringar inklusiv leitekostnader (mill. kr)	Leitekostnader (mill. kr)
1971	12	75		704	
1972	207	314	200	1 274	
1973	258	504	300	2 457	
1974	1 056	1 089	1000	5 313	
1975	4 218	3 943	2 400	7 227	
1976	6 896	7 438	3 000	10 421	
1977	8 617	8 852	4 400	12 621	
1978	14 835	15 117	6 900	6 912	
1979	23 494	24 788	8 800	10 792	
1980	44 285	44 638	10 900	11 000	
1981	55 189	52 432	13 700	12 262	4 133
1982	61 891	57 623	14 600	16 148	5 519
1983	73 298	68 082	15 500	28 883	5 884
1984	90 092	82 504	17 700	34 029	7 491
1985	97 347	90 098	19 900	32 730	7 830
1986	59 988	57 239	20 200	33 302	6 654
1987	59 574	58 301	20 100	34 247	4 951
1988	49 966	51 720	21 000	29 522	4 151
1989	76 768	76 681	21 100	31 777	5 008
1990	95 400	92 451	21 600	31 976	5 137
1991	101 346	101 015	22 100	42 634	8 137
1992	102 578	101 187	23 500	49 196	7 680
1993	107 542	108 463	25 200	57 168	5 433
1994	112 623	113 099	25 400	54 189	5 011
1995	120 198	121 169	24 400	47 890	4 647
1996	165 444	167 200	24 800	47 158	5 456
1997	180 594	177 825	27 100	61 774	8 300
1998	129 098	128 807	27 800	78 683	7 577
1999	176 591	173 428	27 600	70 041	4 992
2000	340 640	326 658	26 500	55 406	5 272
2001	325 333	322 291	30 000	56 548	6 815
2002	283 462	283 343	33 000	53 398	4 476
2003	295 356	291 220	32 700	63 597	4 134
2004	361 262	347 926	32 600	71 285	4 010
2005	465 341	439 881	34 600	88 256	7 537
2006	548 837	511 584	36 400	95 477	11 728
2007	519 174	491 194	38 900	108 252	17 929
2008	666 391	635 385	40 300	124 242	24 411
2009	481 380	453 674	42 300	135 825	27 889
2010	528 968	483 849	64 817 *	125 421	25 493
2011	643 096	572 269	69 306	146 290	27 399
2012	691 545	614 832	-	172 465	26 990

(Kjelde: Statistisk sentralbyrå)

* Talet på sysselsette frå og med 2010 er basert på grunnlag av ein ny standard for næringsgruppering, og er ikkje direkte samanliknbart med dei foregående sysselsetjingstala. Auken i antal sysselsette skuldast at SSBs definisjon no omfattar fleire næringar som petroleumsrelaterte næringar enn tidligare.

Makroøkonomiske indikatorar for petroleumssektoren

(Kjelde: Statistisk sentralbyrå, Finansdepartementet)

VEDLEGG 2

Petroleumressursane

(per 31.12.2012)

Tabell 2.1 Seld og levert volum frå felt der produksjonen er avslutta og frå felt i produksjon

Felt	Olje mill. Sm ³	Gass mrd. Sm ³	NGL mill. tonn	Kondensat mill. Sm ³	Oljeekv. ¹ mill. Sm ³	Funnår ²
Albuskjell	7,4	15,5	1,0	0,0	24,8	1972
Cod	2,9	7,3	0,5		11,2	1968
Edda	4,8	2,0	0,2		7,2	1972
Frigg		116,2		0,5	116,6	1971
Frøy	5,6	1,6		0,1	7,3	1987
Lille-Frigg	1,3	2,2		0,0	3,5	1975
Mime	0,4	0,1	0,0		0,5	1982
Nordøst Frigg		11,6		0,1	11,7	1974
Odin		27,3		0,2	27,5	1974
Tommeliten Gamma	3,9	9,7	0,6		14,6	1978
Vest Ekofisk	12,2	26,0	1,4		40,8	1970
Øst Frigg		9,2		0,1	9,3	1973
Seld og levert frå felt der produksjonen er avslutta	38,3	228,6	3,7	0,9	274,9	
33/9-6 Delta ³⁾	0,1		0,0		0,1	1976
Alve	1,1	3,0	0,5		5,1	1990
Alvheim	19,7	2,1			21,8	1998
Atla	0,0	0,0			0,1	2010
Balder	55,9	1,3			57,2	1967
Blane	0,6		0,0		0,6	1989
Brage	55,2	3,3	1,2		60,8	1980
Draugen	131,9	1,6	2,4		138,0	1984
Ekofisk	439,4	141,7	13,0		605,7	1969
Eldfisk	100,5	39,4	3,9		147,3	1970
Embla	10,3	3,8	0,4		15,0	1988
Enoch	0,3	0,0			0,3	1991
Fram	24,8	2,5	0,2		27,7	1992
Gaupe	0,1	0,2	0,0	0,0	0,3	1985
Gimle	2,6	0,4	0,1		3,2	2004
Gjøa	5,2	4,9	1,1	0,2	12,4	1989
Glitne	8,9				8,9	1995
Grane	88,5				88,5	1991
Gullfaks	353,9	23,1	2,8		382,3	1978
Gullfaks Sør	42,2	33,0	4,1		83,0	1978
Gungne		13,9	1,9	4,3	21,8	1982
Gyda	35,7	6,2	1,9		45,4	1980
Heidrun ⁴⁾	142,0	15,3	0,6		158,3	1985
Heimdal	6,5	45,2			51,8	1972
Hod	9,5	1,6	0,3		11,6	1974
Huldra	5,1	16,7	0,1		22,0	1982
Islay	0,0	0,0	0,0		0,0	2008
Jotun	22,7	0,9			23,6	1994
Kristin	16,9	19,0	4,0	2,1	45,6	1997
Kvitbjørn	17,5	39,3	3,4		63,2	1994
Marulk	0,0	0,5	0,0		0,7	1992
Mikkel	3,3	15,6	4,2	2,2	29,0	1987
Morvin	3,7				3,7	2001

Felt	Olje mill. Sm ³	Gass mrd. Sm ³	NGL mill. tonn	Kondensat mill. Sm ³	Oljeekv. ¹ mill. Sm ³	Funnår ²
Murchison	13,8	0,3	0,3	0,0	14,8	1975
Njord	25,5	7,8	1,8		36,7	1986
Norne	87,0	6,6	0,8		95,0	1992
Ormen Lange		98,7		7,7	106,3	1997
Oseberg	361,9	34,9	8,3		412,6	1979
Oseberg Sør	43,7	8,0			51,7	1984
Oseberg Øst	18,7	0,3			19,0	1981
Oselvar	0,2		0,0		0,2	1991
Rev	0,7	2,6	0,0		3,4	2001
Ringhorne Øst	9,1	0,2			9,3	2003
Sigyn		6,2	2,4	5,8	16,5	1982
Skirne	1,7	8,9			10,6	1990
Sleipner Vest		113,5	8,1	28,4	157,2	1974
Sleipner Øst		66,3	13,0	26,8	117,8	1979
Snorre	185,8	6,3	4,6		200,9	1979
Snøhvit		19,8	1,0	3,5	25,3	1984
Statfjord	566,1	66,0	16,9	0,5	664,8	1974
Statfjord Nord	36,5	2,3	0,8		40,3	1977
Statfjord Øst	36,1	3,9	1,3		42,5	1976
Sygna	9,9				9,9	1996
Tambar	8,9	2,0	0,2		11,3	1983
Tambar Øst	0,3	0,0	0,0		0,3	2007
Tor	23,9	10,8	1,2		37,0	1970
Tordis	55,3	4,2	1,6		62,5	1987
Troll ⁵⁾	227,8	447,9	6,4	4,3	692,1	1979
Trym	0,7	1,1			1,8	1990
Tune	3,4	18,5	0,1		22,2	1996
Tyrihans	15,9	0,7	0,2		17,0	1983
Ula	72,2	3,9	2,6		81,1	1976
Urd	5,0	0,1	0,0		5,2	2000
Vale	1,3	1,1			2,4	1991
Valhall	105,9	20,6	3,3		132,7	1975
Varg	15,1				15,1	1984
Vega	1,5	1,8	0,4	0,1	4,2	1981
Veslefrikk	52,3	2,3	1,3		57,0	1981
Vigdis	51,6	1,7	0,9		55,1	1986
Vilje	7,4	0,3			7,7	2003
Visund	22,4	7,0	0,5		30,2	1986
Visund Sør	0,0	0,0	0,0		0,1	2008
Volund	4,6	0,4			5,1	1994
Volve	7,6	0,7	0,1	0,1	8,7	1993
Yme	7,9				7,9	1987
Yttergryta	0,3	1,2	0,2		2,0	2007
Åsgard	81,8	123,7	22,5	17,1	265,4	1981
Seld og levert frå felt i produksjon	3773,9	1537,1	147,1	103,2	5693,8	
Sum seld og levert	3812,2	1765,7	150,9	104,2	5968,8	

¹⁾ 1,9 er omrekningsfaktoren for NGL i tonn til Sm³

²⁾ Funnår for den første funnbrønnen som inngår ifeltet

³⁾ 33/9-6 Delta har prøveproduksjon

⁴⁾ Heidrun omfattar Tjeldbergodden

⁵⁾ Troll omfattar TOGI

Tabell 2.2 Opphavlege reserver i felt i produksjon og felt med godkjent plan for utbygging og drift

Felt	Opphavlege reserver mill. Sm ³ o.e.	Funnår ²⁾	Operatør per 31.12.2012	Utvinningstillatelse/ avtalebasert område
Alve	9,7	1990	Statoil Petroleum AS	159 B
Alvheim	44,0	1998	Marathon Oil Norge AS	203
Atla	1,7	2010	Total E&P Norge AS	102 C
Balder	74,0	1967	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	001
Blane	0,9	1989	Talisman Energy Norge AS	Blane
Brage	66,7	1980	Statoil Petroleum AS	Brage
Brynhild ¹⁾	3,6	1992	Lundin Norway AS	148
Bøyla ¹⁾	3,7	2009	Marathon Oil Norge AS	340
Draugen	153,6	1984	A/S Norske Shell	093
Edvard Grieg ¹⁾	29,2	2007	Lundin Norway AS	338
Ekofisk	762,5	1969	ConocoPhillips Skandinavia AS	018
Eldfisk	190,4	1970	ConocoPhillips Skandinavia AS	018
Embla	20,7	1988	ConocoPhillips Skandinavia AS	018
Enoch	0,4	1991	Talisman North Sea Limited	Enoch
Fram	40,6	1992	Statoil Petroleum AS	090
Gaupe	0,7	1985	BG Norge AS	292
Gimle	5,0	2004	Statoil Petroleum AS	Gimle
Gjøa	60,7	1989	GDF SUEZ E&P Norge AS	153
Glitne	8,9	1995	Statoil Petroleum AS	048 B
Goliat ¹⁾	38,1	2000	Eni Norge AS	229
Grane	124,6	1991	Statoil Petroleum AS	Grane
Gudrun ¹⁾	20,6	1975	Statoil Petroleum AS	025
Gullfaks	394,0	1978	Statoil Petroleum AS	050
Gullfaks Sør	141,3	1978	Statoil Petroleum AS	050
Gungne	24,1	1982	Statoil Petroleum AS	046
Gyda	47,0	1980	Talisman Energy Norge AS	019 B
Heidrun	232,8	1985	Statoil Petroleum AS	Heidrun
Heimdal	55,1	1972	Statoil Petroleum AS	036 BS
Hod	13,0	1974	BP Norge AS	033
Huldra	22,8	1982	Statoil Petroleum AS	Huldra
Hyme ¹⁾	4,0	2009	Statoil Petroleum AS	348
Islay	0,1	2008	Total E&P UK PLC	043 CS, 043 DS
Jette ¹⁾	1,7	2009	Det norske oljeselskap ASA	Jette
Jotun	24,5	1994	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	Jotun
Knarr ¹⁾	13,6	2008	BG Norge AS	373 S
Kristin	65,7	1997	Statoil Petroleum AS	Haltenbanken Vest
Kvitebjørn	138,3	1994	Statoil Petroleum AS	193
Martin Linge ¹⁾	30,0	1978	TOTAL E & P Norge AS	Martin Linge
Marulk	10,8	1992	Eni Norge AS	122
Mikkel	56,5	1987	Statoil Petroleum AS	Mikkel
Morvin	16,0	2001	Statoil Petroleum AS	134 B
Murchison	14,2	1975	CNR International (UK) Limited	Murchison
Njord	53,1	1986	Statoil Petroleum AS	Njord
Norne	105,8	1992	Statoil Petroleum AS	Norne
Ormen Lange	323,1	1997	A/S Norske Shell	Ormen Lange
Oseberg	511,6	1979	Statoil Petroleum AS	Oseberg
Oseberg Sør	80,1	1984	Statoil Petroleum AS	Oseberg
Oseberg Øst	27,6	1981	Statoil Petroleum AS	Oseberg
Oselvar	8,6	1991	DONG E&P Norge AS	274
Rev	3,5	2001	Talisman Energy Norge AS	038 C
Ringhorne Øst	15,8	2003	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	Ringhorne Øst

Felt	Opphavlege reservar mill. Sm ³ o.e.	Funnår ²⁾	Operator per 31.12.2011	Utvinningstillatelse/ avtalebasert område
Sigyn	18,2	1982	ExxonMobil Exploration & Production Norway AS	072
Skarv ¹⁾	69,6	1998	BP Norge AS	Skarv
Skirne	12,4	1990	Total E&P Norge AS	102
Skuld ¹⁾	14,2	2008	Statoil Petroleum AS	128
Sleipner Vest	184,3	1974	Statoil Petroleum AS	Sleipner Vest
Sleipner Øst	120,4	1981	Statoil Petroleum AS	Sleipner Øst
Snorre	265,5	1979	Statoil Petroleum AS	Snorre
Snøhvit	211,5	1984	Statoil Petroleum AS	Snøhvit
Statfjord	692,7	1974	Statoil Petroleum AS	Statfjord
Statfjord Nord	43,6	1977	Statoil Petroleum AS	037
Statfjord Øst	44,9	1976	Statoil Petroleum AS	Statfjord Øst
Svalin ¹⁾	12,1	1992	Statoil Petroleum AS	169
Sygna	11,0	1996	Statoil Petroleum AS	Sygna
Tambar	12,4	1983	BP Norge AS	065
Tambar Øst	0,3	2007	BP Norge AS	Tambar Øst
Tor	37,5	1970	ConocoPhillips Skandinavia AS	Tor
Tordis	69,2	1987	Statoil Petroleum AS	089
Troll	1750,2	1983	Statoil Petroleum AS	Troll
Trym	5,8	1990	DONG E&P Norge AS	147
Tune	21,9	1996	Statoil Petroleum AS	190
Tyrihans	94,8	1983	Statoil Petroleum AS	Tyrihans
Ula	99,3	1976	BP Norge AS	019
Urd	7,2	2000	Statoil Petroleum AS	128
Vale	4,7	1991	Centrica Resources (Norge) AS	036
Valemon ¹⁾	33,5	1985	Statoil Petroleum AS	Valemon
Valhall	185,4	1975	BP Norge AS	Valhall
Varg	19,4	1984	Talisman Energy Norge AS	038
Vega	25,2	1981	Statoil Petroleum AS	Vega
Veslefrikk	63,5	1981	Statoil Petroleum AS	052
Vigdis	70,8	1986	Statoil Petroleum AS	089
Vilje	13,6	2003	Marathon Oil Norge AS	036 D
Visund	97,4	1986	Statoil Petroleum AS	Visund Inside
Visund Sør	11,8	2008	Statoil Petroleum AS	Visund Inside
Volund	9,5	1994	Marathon Petroleum Norge AS	150
Volve	9,9	1993	Statoil Petroleum AS	046 BS
Yme ¹⁾	22,0	1987	Talisman Energy Norge AS	316
Yttergryta	3,3	2007	Statoil Petroleum AS	062
Åsgard	400,1	1981	Statoil Petroleum AS	Åsgard

¹⁾ Felt med godkjent utbyggingsplan der produksjon ikkje var starta per 31.12.2012

²⁾ Funnår for den fyrste funnbrønnen som inngår i feltet

Tabell 2.3 Opphavlege og attverande reservar i felt

Felt	Opphavlege reservar ¹⁾					Attverande reservar ⁴⁾				
	Olje mill. Sm ³	Gass mrd. Sm ³	NGL mill. tonn	Kondensat mill. Sm ³	Oljeekv. ²⁾ mill. Sm ³	Olje mill. Sm ³	Gass mrd. Sm ³	NGL mill. tonn	Kondensat mill. Sm ³	Oljeekv. ²⁾ mill. Sm ³
Alve	1,9	5,7	1,1	0,0	9,7	0,8	2,7	0,6	0,0	4,6
Alvheim	37,2	6,8	0,0	0,0	44,0	17,5	4,7	0,0	0,0	22,2
Atla	0,3	1,4	0,0	0,0	1,7	0,3	1,3	0,0	0,0	1,6
Balder	72,1	2,0	0,0	0,0	74,0	16,2	0,6	0,0	0,0	16,8
Blane	0,8	0,0	0,0	0,0	0,9	0,3	0,0	0,0	0,0	0,3
Brage	59,3	4,5	1,5	0,0	66,7	4,0	1,2	0,3	0,0	5,9
Brynhild ³⁾	3,6	0,0	0,0	0,0	3,6	3,6	0,0	0,0	0,0	3,6
Bøyla ³⁾	3,4	0,3	0,0	0,0	3,7	3,4	0,3	0,0	0,0	3,7
Draugen	146,7	1,6	2,8	0,0	153,6	14,9	0,1	0,4	0,0	15,6
Edvard Grieg ³⁾	26,2	1,8	0,6	0,0	29,2	26,2	1,8	0,6	0,0	29,2
Ekofisk	569,2	164,5	15,2	0,0	762,5	129,8	22,8	2,2	0,0	156,8
Eldfisk	137,9	44,8	4,1	0,0	190,4	37,3	5,4	0,2	0,0	43,1
Embla	11,9	7,5	0,7	0,0	20,7	1,5	3,6	0,3	0,0	5,7
Enoch	0,4	0,0	0,0	0,0	0,4	0,1	0,0	0,0	0,0	0,1
Fram	30,7	8,8	0,6	0,0	40,6	5,9	6,3	0,4	0,0	12,9
Gaupe	0,2	0,5	0,0	0,0	0,7	0,1	0,3	0,0	0,0	0,4
Gimle	3,0	1,4	0,3	0,0	5,0	0,4	1,0	0,2	0,0	1,8
Gjøa	11,6	32,7	8,7	0,0	60,7	6,4	27,8	7,6	0,0	48,6
Glitne	8,9	0,0	0,0	0,0	8,9	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Goliat ³⁾	30,2	7,3	0,3	0,0	38,1	30,2	7,3	0,3	0,0	38,1
Grane	124,6	0,0	0,0	0,0	124,6	36,1	0,0	0,0	0,0	36,1
Gudrun ³⁾	11,7	6,4	1,3	0,0	20,6	11,7	6,4	1,3	0,0	20,6
Gullfaks	365,5	23,1	2,8	0,0	394,0	11,6	0,0	0,0	0,0	11,6
Gullfaks Sør	58,8	65,1	9,2	0,0	141,3	16,6	32,1	5,0	0,0	58,2
Gungne	0,0	15,2	2,2	4,7	24,1	0,0	1,3	0,3	0,4	2,3
Gyda	36,5	6,7	2,0	0,0	47,0	0,9	0,5	0,1	0,0	1,5
Heidrun	182,1	46,5	2,2	0,0	232,8	40,1	31,3	1,7	0,0	74,5
Heimdal	8,2	46,9	0,0	0,0	55,1	1,6	1,7	0,0	0,0	3,3
Hod	10,4	1,8	0,4	0,0	13,0	0,9	0,2	0,1	0,0	1,4
Huldra	5,1	17,5	0,1	0,0	22,8	0,0	0,7	0,0	0,0	0,8
Hyme ³⁾	3,2	0,5	0,2	0,0	4,0	3,2	0,5	0,2	0,0	4,0
Islay	0,0	0,1	0,0	0,0	0,1	0,0	0,1	0,0	0,0	0,1
Jette ³⁾	1,5	0,1	0,0	0,0	1,7	1,5	0,1	0,0	0,0	1,7
Jotun	23,4	1,1	0,0	0,0	24,5	0,7	0,2	0,0	0,0	0,9
Knarr ³⁾	11,9	0,3	0,8	0,0	13,6	11,9	0,3	0,8	0,0	13,6
Kristin	22,9	28,7	6,3	2,1	65,7	6,0	9,7	2,3	0,0	20,1
Kvitbjørn	27,3	89,1	11,5	0,0	138,3	9,8	49,8	8,1	0,0	75,1
Martin Linge ³⁾	6,0	19,7	0,7	3,0	30,0	6,0	19,7	0,7	3,0	30,0
Marulk	0,7	8,4	0,9	0,0	10,8	0,6	7,8	0,9	0,0	10,2
Mikkel	6,6	31,4	8,6	2,2	56,5	3,3	15,8	4,4	0,0	27,5
Morvin	9,3	4,5	1,1	0,0	16,0	5,6	4,5	1,1	0,0	12,3
Murchison	13,9	0,4	0,0	0,0	14,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Njord	28,5	17,2	3,9	0,0	53,1	3,0	9,4	2,1	0,0	16,4
Norne	90,8	12,0	1,6	0,0	105,8	3,8	5,4	0,8	0,0	10,8
Ormen Lange	0,0	306,3	0,0	16,7	323,1	0,0	207,7	0,0	9,1	216,7
Oseberg	384,6	104,1	12,1	0,0	511,6	22,7	69,2	3,8	0,0	99,0
Oseberg Sør	61,0	16,0	1,6	0,0	80,1	17,2	8,0	1,6	0,0	28,4
Oseberg Øst	26,7	0,4	0,3	0,0	27,6	7,9	0,1	0,3	0,0	8,5

Felt	Opphavlege reservar ¹⁾					Attverande reservar ⁴⁾				
	Olje mill. Sm ³	Gass mrd. Sm ³	NGL mill. tonn	Kondensat mill. Sm ³	Oljeekv. ²⁾ mill. Sm ³	Olje mill. Sm ³	Gass mrd. Sm ³	NGL mill. tonn	Kondensat mill. Sm ³	Oljeekv. ²⁾ mill. Sm ³
Oselvar	4,6	3,9	0,0	0,0	8,6	4,5	3,9	0,0	0,0	8,4
Rev	0,7	2,7	0,1	0,0	3,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1
Ringhorne Øst	15,5	0,4	0,0	0,0	15,8	6,3	0,1	0,0	0,0	6,5
Sigyn	0,0	6,9	2,6	6,4	18,2	0,0	0,7	0,2	0,6	1,7
Skarv ³⁾	15,5	43,4	5,6	0,0	69,6	15,5	43,4	5,6	0,0	69,6
Skirne	2,2	10,2	0,0	0,0	12,4	0,5	1,3	0,0	0,0	1,8
Skuld ³⁾	13,4	0,6	0,1	0,0	14,2	13,4	0,6	0,1	0,0	14,2
Sleipner Vest	0,0	133,3	9,5	32,9	184,3	0,0	19,8	1,5	4,5	27,1
Sleipner Øst	0,0	67,8	13,5	27,0	120,4	0,0	1,5	0,4	0,2	2,6
Snorre	249,9	6,6	4,7	0,0	265,5	64,1	0,3	0,1	0,0	64,6
Snøhvit	0,0	176,7	6,4	22,6	211,5	0,0	156,9	5,4	19,0	186,2
Statfjord	570,4	77,4	23,0	1,1	692,7	4,3	11,4	6,1	0,6	27,9
Statfjord Nord	39,5	2,1	1,1	0,0	43,6	3,0	0,0	0,3	0,0	3,6
Statfjord Øst	36,8	4,0	2,1	0,0	44,9	0,7	0,1	0,8	0,0	2,3
Svalin ³⁾	12,1	0,0	0,0	0,0	12,1	12,1	0,0	0,0	0,0	12,1
Sygna	11,0	0,0	0,0	0,0	11,0	1,1	0,0	0,0	0,0	1,1
Tambar	9,5	2,0	0,5	0,0	12,4	0,6	0,0	0,3	0,0	1,1
Tambar Øst	0,3	0,0	0,0	0,0	0,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Tor	24,3	10,9	1,2	0,0	37,5	0,4	0,1	0,0	0,0	0,5
Tordis	61,2	4,6	1,8	0,0	69,2	6,0	0,4	0,2	0,0	6,8
Troll	263,8	1432,8	27,5	1,5	1750,2	36,0	984,9	21,1	-2,8	1058,2
Trym	1,5	4,3	0,0	0,0	5,8	0,8	3,2	0,0	0,0	4,0
Tune	3,3	18,3	0,2	0,0	21,9	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1
Tyrihans	32,4	41,7	10,9	0,0	94,8	16,5	40,9	10,7	0,0	77,8
Ula	87,9	3,9	4,0	0,0	99,3	15,7	0,0	1,4	0,0	18,3
Urd	7,0	0,2	0,0	0,0	7,2	2,0	0,0	0,0	0,0	2,0
Vale	2,4	2,3	0,0	0,0	4,7	1,1	1,3	0,0	0,0	2,3
Valemon ³⁾	4,9	26,1	1,3	0,0	33,5	4,9	26,1	1,3	0,0	33,5
Valhall	147,4	27,5	5,5	0,0	185,4	41,5	6,9	2,2	0,0	52,7
Varg	16,4	1,1	1,0	0,0	19,4	1,4	1,1	1,0	0,0	4,4
Vega	6,6	14,0	2,4	0,0	25,2	5,1	12,2	2,0	0,0	21,1
Veslefrikk	54,1	5,7	2,0	0,0	63,5	1,8	3,3	0,7	0,0	6,5
Vigdis	66,6	1,9	1,2	0,0	70,8	15,0	0,2	0,3	0,0	15,7
Vilje	13,6	0,0	0,0	0,0	13,6	6,2	0,0	0,0	0,0	6,2
Visund	33,9	51,3	6,4	0,0	97,4	11,5	44,3	6,0	0,0	67,1
Visund Sør	2,7	7,3	0,9	0,0	11,8	2,7	7,3	0,9	0,0	11,7
Volund	8,6	0,9	0,0	0,0	9,5	4,0	0,5	0,0	0,0	4,5
Volve	8,7	0,8	0,2	0,1	9,9	1,0	0,1	0,0	0,0	1,1
Yme ³⁾	22,0	0,0	0,0	0,0	22,0	14,1	0,0	0,0	0,0	14,1
Yttergryta	0,3	2,2	0,4	0,0	3,3	0,0	1,0	0,2	0,0	1,3
Åsgard	100,4	207,7	39,4	17,1	400,1	18,6	84,1	16,8	0,0	134,7
Sum	4627,9	3564,1	281,3	137,4	8863,8	854,2	2027,8	134,5	34,6	3172,0

¹⁾ Tabellen syner forventningsverdiar og estimata er difor usikre

²⁾ Omrekningsfaktor for NGL i tonn til Sm³ er 1,9

³⁾ Felt med godkjent utbyggingsplan der produksjonen ikkje var starta per 31.12.2012

⁴⁾ Årsaka til negative tal for attverande reservar på enkelte felt er at produktet ikkje er rapportert under opphavlege reservar.

Dette gjeld produsert NGL og kondensat.

Tabell 2.4 Reservar i funn der rettshavarane har vedteke utbygging

Funn	Olje mill. Sm ³	Gass mrd. Sm ³	NGL mill. tonn	Kondensat mill. Sm ³	Oljeekv. ¹⁾ mill. Sm ³ o.e.	Funnår ²⁾
15/5-1 Gina Krog ³⁾	15,4	12,5	3,3	1,6	35,8	2009
16/1-9 Ivar Aasen ⁴⁾	18,3	4,7	1,1	0,0	25,0	2008
33/9-6 Delta	0,1	0,0	0,0	0,0	0,1	1976
35/11-15 S	1,7	0,0	0,0	0,0	1,7	2007
6707/10-1 Aasta Hansteen ⁵⁾	0,0	45,4	0,0	0,9	46,3	2008
Totalt	35,4	62,6	4,4	2,5	108,8	

¹⁾ 1,9 er omregningsfaktoren for NGL i tonn til Sm³

²⁾ Funnår for den første funnbrønnen som inngår

³⁾ 15/5-1 Gina Krog har også ressursar i RK 5A. Volumet er summert i RK 5 i betinga ressursar for funn

⁴⁾ 16/1-9 Ivar Aasen inneheld 16/1-7 og 25/10-8 Hanz

⁵⁾ 6707/10-1 Aasta Hansteen inneheld 6706/12-1 og 6707/10-2 S

Tabell 2.5 Ressursar i felt og funn i planleggingsfase

Funn	Olje mill. Sm ³	Gass mrd. Sm ³	NGL mill. tonn	Kondensat mill. Sm ³	Oljeekv. ¹⁾ mill. Sm ³ o.e.	Funnår ²⁾
Frøy ³⁾	8,7	0,0	0,0	0,0	8,7	1987
1/5-2 Flyndre	0,4	0,1	0,0	0,0	0,5	1974
15/3-9	0,8	0,4	0,1	0,0	1,3	2010
15/5-2 Eirin	0,0	7,9	0,1	0,3	8,4	1978
16/2-6 Johan Sverdrup ⁴⁾	300,0	7,8	3,8	0,0	315,0	2010
17/12-1 Bream	6,8	0,0	0,0	0,0	6,8	1972
24/6-1 Peik	0,6	2,0	0,0	0,0	2,5	1985
25/2-10 S ⁵⁾	11,2	3,4	0,0	0,0	14,5	1986
30/11-7	0,6	4,1	0,0	0,0	4,7	2009
30/11-8 S ⁶⁾	6,6	3,3	0,2	0,0	10,4	2011
31/2-N-11 H	0,6	0,0	0,0	0,0	0,6	2005
34/8-13A ⁷⁾	2,6	1,1	0,1	0,0	4,0	2009
35/11-13	3,4	0,6	0,0	0,0	4,1	2005
35/2-1	0,0	19,5	0,0	0,0	19,5	2005
6406/2-7 Erlend	0,9	1,0	0,2	0,0	2,3	1999
6406/3-2 Trestakk	7,7	1,9	0,5	0,0	10,6	1986
6406/3-8	21,0	1,4	0,0	0,0	22,4	2010
6406/9-1 Linnorm	0,0	22,6	0,0	0,5	23,2	2005
6407/6-6 ⁸⁾ Mikkel Sør	0,6	2,2	0,5	0,0	3,8	2008
6506/9-2 S	1,7	9,7	0,0	0,0	11,4	2010
6507/7-14 S ⁹⁾	0,0	17,4	0,2	0,5	18,2	2010
6607/12-2 S	0,9	4,7	0,0	1,3	6,8	1997
6705/10-1	0,0	17,8	0,0	0,3	18,1	2009
7/8-3	3,8	0,0	0,0	0,0	3,8	1983
7122/6-1	0,0	3,7	0,0	0,2	3,9	1987
7220/8-1 ¹⁰⁾	40,9	0,0	0,0	0,0	40,9	2011
Totalt	411,1	132,6	5,8	3,1	557,9	

¹⁾ 1,9 er omregningsfaktoren for NGL i tonn til Sm³

²⁾ Funnår for den eldste funnbrønnen som inngår

³⁾ Rettshavarane ser på ein nyutbygging avfeltet, volumet er summert i RK 4A for felt

⁴⁾ 16/2-6 Johan Sverdrup inneheld 16/2-12 Geitungen

⁵⁾ 25/2-10 S inneheld 25/2-17 - funnår 2009

⁶⁾ 30/11-8 S inneheld 30/11-8 A - funnår 2011. Ressurser i RK 4F og RK 7F

⁷⁾ 34/8-13 A inneheld 34/8-13 S - funnår 2009

⁸⁾ 6407/6-6 Mikkel Sør inneheld 6407/6-7 S - funnår 2009

⁹⁾ 6507/7-14 S inneheld 6507/7-15 S - funnår 2012

¹⁰⁾ 7220/8-1 har gassressursar i RK 7A

Tabell 2.6 Ressursar i funn der utvinning er sannsynleg, men ikke avklart

Funn	Olje mill. Sm ³	Gass mrd. Sm ³	NGL mill. tonn	Kondensat mill. Sm ³	Oljeekv. ¹⁾ mill. Sm ³ o.e.	Funnår ²⁾
1/9-1 Tommeliten Alpha	6,5	14,6	0,5	0,0	22,0	1977
15/12-21	7,7	0,0	0,0	0,0	7,7	2009
15/8-1 Alpha	0,0	2,2	0,5	1,6	4,7	1982
16/1-12	5,1	0,5	0,2	0,0	5,9	2009
16/1-14	5,2	0,2	0,1	0,0	5,5	2010
2/12-1 Mjølnér	3,0	0,8	0,1	0,0	4,0	1987
2/2-2	0,0	2,0	0,0	0,0	2,0	1982
2/4-17 Tjalve	0,5	0,7	0,1	0,0	1,4	1992
2/5-3 Sørøst Tor	3,1	0,9	0,0	0,0	3,9	1972
8/10-4 S	9,4	0,9	0,0	0,0	10,3	2011
24/9-10 S	0,9	0,1	0,0	0,0	1,0	2011
25/1-11 R	1,5	0,0	0,0	0,0	1,5	2010
25/2-5 Lille Frøy	3,0	1,6	0,0	0,0	4,6	1976
30/5-3 S	0,5	4,5	0,0	0,0	5,0	2009
33/12-9 S	0,5	0,5	0,1	0,0	1,2	2012
34/10-53 A	0,1	0,4	0,1	0,0	0,6	2011
34/10-53 S	0,8	8,6	1,5	0,0	12,2	2011
34/11-2 S Nøkken	1,8	4,0	0,5	0,0	6,7	1996
34/4-11	15,8	1,8	0,5	0,0	18,5	2010
35/8-3	0,6	2,7	0,0	0,0	3,2	1988
35/9-6 S	5,4	4,0	0,0	2,5	12,0	2010
6406/2-1 Lavrans	2,2	8,3	0,7	0,0	11,8	1995
6407/7-8	0,5	2,0	0,3	0,0	3,0	2008
6407/9-9	0,0	1,6	0,0	0,1	1,7	1999
6506/11-2 Lange	0,5	0,2	0,1	0,0	0,9	1991
6506/12-3 Lysing	1,2	0,2	0,0	0,0	1,4	1985
6506/6-1	0,0	26,8	0,0	0,0	26,8	2000
6507/11-6 Sigrid	0,4	1,9	0,3	0,0	2,9	2001
6507/3-8	0,0	1,4	0,2	0,1	1,9	2009
6507/7-13	0,9	0,0	0,0	0,0	1,0	2001
7220/7-1 ³⁾	45,4	0,0	0,0	0,0	45,4	2012
7225/3-1	0,0	41,6	0,7	1,5	44,4	2011
Totalt	122,4	134,8	6,3	5,8	275,1	

¹⁾ 1,9 er omregningsfaktoren for NGL i tonn til Sm³

²⁾ Funnår for den eldste funnbrønnen som inngår

³⁾ 7220/7-1 har gassressursar i RK 7A

Tabell 2.7 Ressursar i funn som ikke er evaluerte

Funn	Olje mill. Sm ³	Gass mrd. Sm ³	NGL mill. tonn	Kondensat mill. Sm ³	Oljeekv. ¹⁾ mill. Sm ³ o.e.	Funnår ²⁾
7/12-5	0,8	0,2	0,0	0,0	1,0	1981
16/2-3	2,9	0,4	0,0	0,0	3,3	2007
16/2-4	0,0	1,9	0,0	0,3	2,2	2007
16/2-5	0,0	1,9	0,0	0,2	2,1	2009
2/4-21	0,0	14,1	0,0	6,4	20,6	2012
25/4-2	0,8	0,1	0,0	0,0	0,9	1973
30/6-28 S	1,8	0,0	0,3	0,0	2,4	2012
34/10-52 A	0,0	0,5	0,0	0,1	0,6	2011
34/10-52 B	0,2	0,4	0,0	0,0	0,6	2011
34/12-1	0,0	11,3	1,4	2,1	16,1	2008
34/4-10	4,8	0,7	0,0	0,0	5,5	2000
34/5-1 S	1,6	0,2	0,0	0,0	1,7	2010
34/6-2 S	6,8	0,6	0,0	0,0	7,4	1996
35/10-2	0,0	2,8	0,3	0,5	3,9	1996
35/12-2	4,8	0,7	0,0	0,0	5,5	2009
35/9-7	22,2	8,1	0,0	0,0	30,3	2012
6201/11-3	4,5	0,0	0,0	0,0	4,5	2012
6407/2-5 S	2,9	1,3	0,0	0,1	4,3	2009
6407/2-6 S	0,0	1,9	0,0	0,5	2,4	2009
6507/3-7	0,0	0,8	0,0	0,0	0,8	2009
6507/3-9 S	0,2	2,1	0,3	0,0	2,7	2012
7120/12-2	0,0	8,0	0,0	0,1	8,1	1981
7120/12-3	0,0	1,8	0,0	0,0	1,8	1983
7120/2-3 S	0,0	5,0	0,0	0,0	5,0	2011
7220/10-1	0,0	5,8	0,0	0,3	6,0	2012
7222/11-1	0,0	6,0	0,0	0,0	6,0	2008
7226/2-1	0,0	0,2	0,0	0,0	0,2	2008
Totalt	54,2	76,8	2,3	10,5	145,8	

¹⁾ 1,9 er omrekningsfaktoren for NGL i tonn til Sm³

²⁾ Funnår for den første funnbrønnen som inngår

VEDLEGG 3

Omrekningsfaktorar

Oljeekvivalentar (forkorta o.e.) blir nytta når ein skal summere ressursmengdene av olje, gass, NGL og kondensat. Ei slik summering kan skje ved at ein nytta ein felles eigenskap (f.eks energi, masse, volum eller salsverdi). Oljedirektoratet nytta ei volumetrisk

omrekning av NGL til væske og ein energimessig omrekningsfaktor for gass, basert på typiske eigenkapar(*) på norsk kontinentalsokkel.

* Eigenskapane til olje, gass og NGL varierer frå felt til felt, og over tid, men i ressnekneskapen blir det brukt ein felles og konstant omrekningsfaktor for alle funn og felt.

1 Sm ³ olje	=	1,0 Sm ³ o.e.
1 Sm ³ kondensat	=	1,0 Sm ³ o.e..
1000 Sm ³ gass	=	1,0 Sm ³ o.e.
1 tonn NGL	=	1,9 Sm ³ o.e.

Gass	1 kubikkfot	1 000,00 Btu
	1 kubikkmeter	9 000,00 kcal
	1 kubikkmeter	35,30 kubikkfot

Råolje	1 Sm ³	6,29 fat
	1 Sm ³	0,84 toe
	1 tonn	7,49 fat
	1 fat	159,00 liter
	1 fat per dag	48,80 tonn per år
	1 fat per dag	58,00 Sm ³ per år

Omtrentleg energiinnhald

	MJ
1 Sm ³ naturgass	40
1 Sm ³ råolje	35 500
1 tonn kullevivalent	29 300

Omrekningsfaktorar for volum

1 Sm ³ råolje	=	6,29 fat
1 Sm ³ råolje	=	0,84 tonn råolje
	=	(gjennomsnitt for olje frå norsk kontinentalsokkel)
1 Sm ³ gass	=	35,314 kubikkfot

Omrekningsfaktorar mellom ulike einingar for energi

		MJ	kWh	BTU
1 MJ	Megajoule	1	0,2778	947,80
1 kWh	kilowattime	3,6	1	3412,10
1 BTU	Britisk termal unit	0,001055	0,000293	1

Akersgata 59
Postboks 8148 Dep. NO-0033 Oslo
Telefon: +47 22 24 90 90

www.regjeringen.no/oed
www.faktaheftet.no
e-post: postmottak@oed.dep.no

Professor Olav Hanssens vei 10
Postboks 600, NO-4003 Stavanger
Telefon: +47 51 87 60 00

www.npd.no
e-post: postboks@npd.no

